KAYNAK ESERLER: 44

ÇORUMLU 2000

2013-2014 15

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:44

ÇORUMLU 2000

2014-2015 15

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISB978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-8-3 (15.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan’a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb’imin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak,

evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; izin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri

değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

https://gurselyayin.com **corumlu2000@gmail.com**

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!
Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!
Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com
BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 169 25 Mart 2013

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL ÇANAKKALE 18 MART 1915

Mahmut Selim GÜRSEL ARABA SİLECEK MANYAĞI

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERİ DÜNYAYA TANITALIM

Suhubi Ulvi CIRIL YAĞMUR SUYU ÇALIŞMALARI

Atilla ALPAY AYVANSARAY

Selma GÜRSEL TAVUKLU PATATES

Sevim HARDAL ET

Üzeyir Lokman ÇAYCI İÇGÜDÜLERİMİZDE ŞEKİLLENEN GERÇEKLER

Orhan AFACAN ADEMİN KALBİ HASTA

Üzeyir Lokman ÇAYCI DESEN

Mahmut Selim GÜRSEL

ÇANAKKALE 18 MART 1915

Ordusuz hiçbir birlik muvaffak olamazlar. Ordu olmadan da Çanakkale'yi geçerek İstanbul'u donanma ile zapt edeceklerini umanlar Türk metaneti ile 18 Martta yüz yüze geldiler.

İngilizlerin; denizlere hâkim olma emelleri gereği Bahriye Nazırı Churchill'in planları ve Akdeniz filosu ile birlikte Osmanlı İmparatorluğu denizlerinde de hâkimiyet sağlamak girişimi için Fransa'yı da yanlarına aldılar. Boğazları geçme İstanbul'u ele geçirme girişimi için hazırladıkları donanmamın savaşın sonunu getireceğine inanarak

Çanakkale boğazını geçme girişimi için 19 Şubat 1915 gününden itibaren harekât başladı. Gemiler Türk tabyalarını yoğun top ateşi altına aldılar, düşman kuvvetleri attıkları binlerce top mermisi karşılığında Türk tabyalarından zayıf bir karşılık görmüşlerdi. Düşman mayın tarama gemileri mayın taramalarını yapmışlar. Boğaz geçiş için hazır hale getirilmişti. 17 Mart 1915 tarihinde gece karanlığında Nusret mayın gemisi komutanı Yüzbaşı Hakkı Bey Karanlık Liman bölgesini tekrar mayınladı.

18 Mart 1915 sabanı düşman kuvvetlerinin yaptığı plan gereği 3 deniz tümeni bütün ihtişam ve gururları ile İngiliz ve Fransız filoları saat 10.30 da Çanakkale Boğazına girmeye başlamak üzere yerlerini aldılar.

A hattı olarak 1. Deniz tümenin Quen Elizabet, Agememnon, Lord Nelson ve Inflexible gemileri Amiral Rocbeck tarafından yönetiliyordu. Quen Elizabet gemisi Rumeli Mecidi tabyası, Lord Nelson gemisinin hedefi Namazgâh Tabyası, İnflexible hedefi ise Rumeli Hamidiye Tabyası olarak belirlenmiş ve plan gereği 11.30 da buralar yoğun top ateşi ile gemiler ilerlediler.

Saat 12.00 dolayında Çimenlik Rumeli Hamidiye ve Anadolu Hamidiye alevler içinde kalmıştı.

B hattı olarak adlandırılan 3. Tümen Goulois, Suffren, Bouvet, Charlemagne dört Fransız gemisi ile Triumph ve Prince George adlı iki

İngiliz muharebe gemileri 1. Tümenden sonra harekete geçtiler. Türk bataryalarından gelen yoğun ateş altında yavaş yavaş boğazda ilerlemeye başladılar ve yerlerini aldılar.

Triumph ve Prince George Rumeli Mesudiye ve Yıldız Tabyalarını yoğun bombardıman altına aldılar. Rumeli bataryaları tabyaları büyük hasar görmüştü. Rumeli Mecidiye tabyasının topçuları şehit olarak savaş dışı kalmışlardı.

Arkada bekletilen 2. Tümen gemileri Ocean, İrresistible, Albion, Vengeance, Swiftsun ve Majestic 3. Tümenin yerini alması planlanmıştı.

Saat 14.00 civarında 3. Tümenin Suffren ve Bouvet boğazdan büyük bir hızla çıkmaya çalışırken Bouvet büyük bir patlama ile üç dakika içinde sulara gömüldü. Bir şaşkınlık anında Queen Elzabeth ve

Agamemnon dışında diğer gemiler ateş kestiler ve batan gemiden arta kalan personeli kurtarma girişiminde bulundular. 603 kişi Çanakkale Boğazı sularında kaybolmuştu kurtulan sadece 20 kişi idi. Bu arada 14.30 civarında Goulois isabet alarak ağır yaralarla boğazı terk etti.

14.30 civarında Goulois isabet alarak ağır yaralarla boğazı terk etti.

15.30 sularında Nusret'in döşediği mayına çarpan Inflexible'ın durumu kötü olmasına rağmen yoğun çabayla Bozcaada'ya geldi.

2. Tümen; 3. Tümenin yerini aldığında durum bu halde idi.

Anadolu Hamidiye tabyası hasar görmemişti. İrrisistible ateş altında tutuyordu. Saat 16.14 İrrisistible yanında büyük bir patlama oldu Ocean16.15'te tabyalarda uzaklaşmak isterken bir mayına çarpmıştı.

18 Mart'ta yaşananlar bu savaş bazı komutanların söylediği gibi " ordusuz bir donanmanın başarıya ulaşamaz" sözlerini haklı çıkıyordu.

Robeck ve Churchill gibi hala donanma ile boğazları zorlayıp İstanbul'a çıkılabileceği düşüncesi değişerek yeni hareket planları yapılmasının gereğini acı bir tecrübe ile öğrenmiş oldular.

Türk'ün 18 Martta yazdığı destan bu destandı. Korkunç olduğu söylenen gün aslında korkunç değil bir gül bahçesine girmek için Vatanını müdafaa eden Mehmetçiğin "ölürsem Şehit; kalırsam Gazi" ezelden ruhuna yazılmış Rabb'inin ona verdiği manevi kuvvetin eseridir.

Çanakkale Şehitlerine

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünya da eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayasızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde-gösterdiği vahşetle 'bu: bir Avrupalı'
Dedirir-Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünya, yeni Dünya, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, mahşer mi, hakikat mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşında,
Avusturalya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk:
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâuna da züldür bu rezil istilâ!

Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise hakkıyle, sefil,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakikat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam,
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkaaz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız teyyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'â mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sis-i İlahi o metin istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedi serhaddi;
'O benim sun'-i bedi'im, onu çiğnetme' dedi.
Asım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmiyecek.
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,

Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?
'Gömelim gel seni tarihe' desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istiâb.
'Bu, taşındır' diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslam'ı kuşatmış, boğuyorken hüsran,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülsen taşacaksın...Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber.

Mahmut Selim GÜRSEL

ARABA SİLECEK MANYAĞI

Dün gece yani Pazar Gecesi bizim apartmanda oturan komşunun da sileceğini MANYAĞIN birisi bükerken bizim apartmandan başka bir komşu:

-Ayıp değil mi neden aracın sileceğini büktün deyince MANYAK:

-Sana ne ben bükerim. Demiş. Bu gürültü üzerine kapıya çıktık. Ağız telaşı yapan komşuya eşim sordu. Ne oldu diye sorunca:

- Adamın birisi bir ar8abanın sileceğini büküyordu ona ayıp değil mi dedim. Bana Sana ne ben bükerim dedi. Onun için tartıştık diyince eşim:

-Adam ne tarafa gitti dedi. Komşu da:

-Komşu da Apartmana girdiğini söyledi. Merak ettim.

-Aşağıya inelim bakalım dedim. Aşağıya ağız dalaşı yapan komşu ile sileceği bükülmüş arabaya bakarken başka komşular da geldi. Konuşurken; apartmanımızda oturan bir komşu da aşağıya gelerek:

-Bu araba benim. Ne istemişler dedi. Ben de

-Şikayetçi isen polis çağıralım dedim. Polis çağırdık. Polis geldi. Komşu apartman yönetici yardımcısına da oturan birisi olduğunu söylemiş. O da böyle birisi burada oturmuyor cevabı vermiş. Polisler kişiyi bulamadık dediler ve gittiler.

Biz konuşurken ağız dalaşı yapan komşu Hacı ağabey adam:

-Ben arabamı apartmanın arasına koyacaktım diye bana söyledi. Ben mecbur muyum aracımı ta metropolün oraya koyuyorum. Demiş.

İki gün önce apartmanlarımızın arasına bir araç park etmişti. Dedim ki gelin sarı bir ara idi bulursak adamı buluruz dedim Metrepole kadar gittik geldik bulamadık. Evin önüne gelince arabanın karşı apartmanın parkında olduğunu gördüm. Beraber olduğumuz arkadaşlara:

-Bu arabanın sahibi olsa gerek. Bu araba kimin diye soruştururken komşu apartmanda oturan birisinin olduğunu anladık. 6 kişi Apartmana girip ikinci kata çıkarken ağız dalaşı yapan arkadaşa:

-Sen benimle gel. Sizlerde merdivenlerde bekleyin kalabalık olarak gelirseniz korkar kapıyı açmazlar dedim. Kapıyı çaldım bir genç bayan açtı. Bayana kızım:

-Beyin evde mi? Diye sordum. O da evde çağırayım dedi. Şortla bir genç kapıya geldi:

-Ne var dedi. Yanımda olan ağız dalaşı yapan komşuya dedim ki:

-Bu arkadaş mı dedim? O da:

-Evet bu dedi. Ben Evden çağırdığımız şahsa:

-Aşağıdaki arabanın sileceğini sen mi büktün dedim. Bu sırada diğer komşular de yanımıza gelmişti. Onları yukarıya çıkanlar zannederek ve diklenerek:

-Evet ben büktüm diğerlerini ben kırmadım. Ne olacak diye serteldi. Arabasının sileceği bükülen arkadaş:

-Silecekten Ne istedin. Deyince ona dikleşti. Aşağıya indik. Tekrar polis çağırdık. Polis geldi Sileceği büken İzrar yapan (Mala Zarar Veren) Kişinin apartmanına girerek alarak karakola hep birlikte gittik.

Araç sahibi şikâyetini bildirdi. İki hafta önce de benim arabanın silecekleri birinci gece bükülmüş ben doğrultmuştum. Ertesi gün de arabanın iki sileceğini de kırmışlardı. Bende aynı yerde park etmiştim. Bende şikâyette bulundum. Benim gibi diğer arkadaşlar la birlikte 1 şahit 4 müşteki (şikâyetçi) araçlarımızı silecekleri kırıldı diye şikayette bulunduk.

Silecek manyağı DİĞERLERİNİ BEN KIRMADIM demişti.

“Bir sıçrarsın çekirge, iki sıçrarsın çekirge üçüncüsünde yakalanırsın”

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERİ DÜNYAYA TANITALIM (ntvmsnbc/ 25.08.2000)

Hitit uygarlığı en az Mısır uygarlığı kadar eski ve zengin. Üstelik bu uygarlığın dünyaya tanıtılmasında Türk araştırmacıların büyük katkısı var. Buna karşın tanıtım yeteri kadar yapılamamış. En azından Mısır'ın yaptığı kadar bir tanıtım yapılmadığı ortada. Hattuşa'yı gezmeğe giden herkes bunu kendi gözleriyle görebilir. Piramitleri gezen yüzlerce turiste karşılık Hattuşa'yı gezenlerin sayısı bir elin parmakları kadar az. Oysa Hattuşa inanılmaz zenginlikte bir yer. Biraz çabayla biraz düzenlemeyle burası dünyanın ilgi odağı olabilir. Dünyada 4000 yıl öncesine dayanan kaç tane uygarlığın kalıntıları var ki? Biz Ankara'nın amblemindeki Hitit güneşini değiştirmekle uğraşırken Mısırlılar neler yapıyor dersiniz?

Hititler, ilk kez ne zaman ortaya çıktılar? Kendilerinden önce Anadolu'da yerleşik bulunan Hattilerin yerini nasıl aldılar? Henüz kesin çizgileriyle bilinmiyor. Bulgular, Hititler'in İÖ 1700'lerde Anadolu'ya Kafkaslardan geçip orada yerleşik olan Hattiler ile kaynaşmış ve yavaş yavaş onları içlerinde eritmiş oldukları sanılıyor. Çünkü bu iki ulus arasında bir savaş olduğuna ilişkin herhangi bir kanıt yok elde. Bu geçiş süreci sırasında Hatti kültüründen etkilenmiş olduklarını, Hatti ülkesi adını almalarından ve Hattilerin Neşa kentinden esinlenerek kendi dillerini Nesice olarak adlandırmalarından anlıyoruz. Hititlerin kurucusunun Kuşşaralı Pithana'nın oğlu Anitta olduğu kabul ediliyor. Hititlerin bir krallık haline gelmesi Labarna ile imparatorluk biçimine girişi ise Şuppiluliuma ile oluyor.

En önemli tanrıları Baştanrıça Hepat ile Fırtına tanrısı Teşup. Hepat, sonraki kültürlerde bereket tanrıçası Kibele ya da geç Hititlerde ana tanrıça Kubaba olarak yeniden ortaya çıkıyor. Hititler, ele geçirdikleri kentlerin tanrılarını da kendi tanrıları arasına katmışlar. Bundan amaç o tanrıların nefretini üstlerine çekmemek. Bu nedenle 1000 dolayında tanrıları olduğu tahmin ediliyor. Başkent Hattuşa'ya 1000

tanrılı kent denmesinin nedeni de bu. Hitit dininde cennet ve cehennem yok. İşlenen günahların cezasının ve yapılan sevapların karşılığının bu dünyada alınacağına inanıyorlarmış.

Hititlilerin dilleri Hint - Avrupa dil grubuna ait. Hattuşa kitaplıklarında bulunan tabletlerin sekiz ayrı dilde yazılmış olduğu görülüyor: Hititçe, Hattice, Hurrice, Mitannice, Luvice, Palaca, Akadça, Sumerce. Akadça, dönemin diplomasi dili. Mısırlılar ve Hititler ya da Hititler ile Asurlular arasındaki yazışmalar Akadça olarak yapılıyormuş.

Hitit ülkesinde bütün topraklar krala ait. Yani toprakta özel mülkiyet yok. Kral veya kraliçe istediklerine toprak tahsis ederlermiş. Kendisine toprak tahsis edilenlerin krala, her savaşa gidişinde asker vermek yükümlülüğü varmış. Sonraları Osmanlı'da ortaya çıkan timar, has ve zeamet sisteminin ilk biçimi.

Hititler paralarını gümüşten yapıyorlarmış. 8.5 gramlık gümüş çubuklar ya da halkalar 1 Şegel adını taşıyan bir para birimiyle ifade ediliyor. 40 şegel yani 260 gram gümüş ağırlığındaki kuruşların toplamı 1 Mana ediyor. Üst para birimi olan Mana'yı Hititler, Sumerlerden almış. Mana, latin dillerindeki money kelimesini andırıyor.

Hitit ordusu piyadeler ve at arabalı askerlerden oluşuyordu. Her arabada üç asker var: İlki sürücü. İkinci, sürücüye kalkan tutan asker. Üçüncü ise ok atan ve mızrak kullanan asker. Kadeş savaşında Ramses ordularıyla kapışan Hitit ordusunda 17000 piyade ve 4500 savaş arabası olduğu yazılı. 4500 arabayı 3 ile çarparsak 13500 kişi eder. 17000 de piyadeyi de katınca toplam 30 bin asker. Oldukça büyük bir ordu.

Hititlerin Panku adlı bir asiller meclisi varmış. Kral, Panku'nun onayını almadan savaşa karar veremiyor. Panku, ayrıca kral öldüğünde yerine kimin geçeceğine de karar veriyor.

Hitit imparatorluğu, Kadeş barış antlaşması sonrasında Mısırlılar ile girdikleri uzun dönemli barışa karşın deniz kavimlerinin sürekli saldırıları sonucu tarihe karışıyorlar. Buna karşın geç Hititler adıyla anılan imparatorluğun bir parçası Kargamış ve dolaylarında izini sürdürmeye devam ediyor bir süre. Asurluların saldırıları Hititlerin son uzantısı olan geç Hititleri de İÖ 700'lerde tarih sahnesinden silip yokediyor.

Hititlerin enbüyük kralı olarak kabul edilen Şuppiluliuma'nın tahta geçişinin nasıl olduğu henüz kesinlik kazanmış değil. Şuppiluliuma, II. Tuthaliya'nın oğludur. II. Tuthaliya'nın ölümünden sonra tahta Şuppiluliuma'nın erkek kardeşi Arnuvanda ve kızkardeşi Aşmunikal birlikte geçmişlerdir. Arnuvanda'nın genç yaşta ölümü üzerine tahta geçmeye hazırlanan oğlu III. Tuthaliya, Şuppiluliuma tarafından öldürtülmüştür. Böylece yeğenini öldüren amca, Hitit tahtına otrumuştur.

Şuppiluliuma ve ardından tahta çıkan oğlu II. Arnuvanda'nın

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Suhubi Ulvi CIRUL

YAĞMUR SUYU ÇALIŞMALARI

Belediyemiz 2011 yılından önce bazı caddelere yağmur suyu boruları döşedi. İyi niyetli bu çalışmaların bir müddet sonra yetersiz olduğu görüldü.

Yine çok iyi niyetli ve iyi bir çalışma olarak, bizlerinde çok takdirle karşıladığı, 2011 yılında Farabi caddesinden; Gazi caddesini takip ederek Çorum Lisesine kadar yapılan yağmur suyu boru çapları, kazılan bu kanala 1 metre çapında borular sığabilirdi. Kazı, hafriyat, işçilik masraf yapılarak 60 cm. çapında borular döşendi anlayamıyorum?

Gazi caddesinin diğer tarafına da İnönü caddesinden itibaren 80 cm lik borularla başlanan yağmur suyu boruları Azap Ahmet Camii karşılarında 40 cm'ye düşürüldü, o hat'ta birde, ilerde uzun bir hat olan ve çok yerden yağmur suyu gelen bahabey caddesinden gelen yağmur suyu boruları bağlandı. Bu hatların yetip yetmeyecekleri ilerdeki yıllardaki yağışlarda belli olacaktır. Yarın çok yağış olduğunda biz hesabı şu kadar m2 ye şu kadar m3 yağışa göre hesap ettik, şu kadar yağış yağdı ne yapalım diyeceğimize, olabilecek en fazla yağışlara göre bu borular daha büyük çaplı borulardan döşense daha iyi olurdu. En azından bundan sonra yapılacak veya yenilecek yağmur suyu hatlarında daha büyük çaplı borular düşünüleceğini umuyorum.

Yağmur suyu ızgaraları güzel dizayn edilmiş ızgaralardan ana hatlara inen boru çapları da geniş çaplı düşünülmüş bunlar gayet güzel olmuş. Yalnız görebildiğim kadarıyla bazı ızgaraların içine hafriyat sırasında ve asfalt dökümü sırasında malzeme dökülmesi sonucu kısmen veya tamamen tıkanmalar oluşmuş, olabilir bütün işler bittikten sonra bütün yağmur suyu ızgaraları kontrol edilip çalışır hale getirilirse bu güzel çalışmalar daha verimli olur diye düşünüyorum.

2011de ki yapılan yağmur suyu hatlarına baca tabir edilen kontrol lagarlarından konulmuş, güzelde olmuş, ilerde tıkanma olduğunda buralardan rahatlıkla açılır. Aynı baca sistemlerinden daha önce yapılan tüm yağmur suyu hatlarına da yapılırsa oralardaki tıkanmalar da kolaylıkla açılıp, bu kadar hatlarda çalışır durumda olur.

Sanırım 2004 veya 2005 te yapılan Atatürk heykeli ile Karşıyaka Altın Evler Camii arasındaki 70 cm lik beton büzlerle yapılan yağmur suyu hattın' da bildiğim kadarı ile hat boyunca bir taneden başka yağmur suyu bacası göremedim. O hattın da bildiğim kadarı ile heykelin alt kısmında ki bir yerden yukarı doğru dönerek Melikgazi deresine bağlandığını, bu şekilde de yağmur suları ile gelen kum, çakıl vs. nin hattı tıkayarak devre dışı bıraktığını düşünüyorum. Eğer bu hat bu kadar büyük çaplı borularla tam kapasite çalışsa şehrimize bu kısımlardan yağmur suyu gelmez. Aynı hat üzerinde boydan boya yapılan ızgaraların ana hatlara bağlantıları da yeni yapılan bağlantılar gibi büyük çaplı borularla değiştirilip oralarda sürekli kontrol edilirse bu kadar yapılan hizmetler faal olur, akan yağmur suları boşa değil, ızgaralar ile yağmur suyu hatlarına dökülür yollarda seller oluşmaz ve hizmetler yerini bulur. Yoksa çalışmayan hizmet, hizmet olmaz boşa masraf yapılmış olur.

Yol yapımı ve asfalt dökümü sırasında yol eğimlerinin kenarlara doğru, yağmur suyu ızgaralarının olduğu kısımlara doğru verilmeli. Bazı şehirlerde olduğu gibi yol kenarlarına ızgaraların olduğu taraflara oluk biçiminde hafif çukurlar açılarak ve ızgaralar konulurken yağmur suyunun geçtiği yerlere konulur ise yağmur suları yola taşmadan halkımızı rahatsız etmeden yağmur suyu hatlarına dökülür.

İlimizin içinden geçen dereler yağmur suyu tahliyesi için büyük şanstır. Zaten bazı cadde ve sokakların yağmur suları buralara verilmektedir. Bu derelere yakın bölgelerden daha çok yağmur suyu hattı çekerek yağmur sularını daha çabuk tahliye edebiliriz. Ne yazık ki bazı sorumsuz kişiler buralara hafriyat ve çöp dökmekte veya bazen de tepelerden bu derelere taş, toprak, kum vs. gelerek su yığılmalarına veya tıkanmalara sebep olmaktadır. Buralar zaman zaman araçlarla temizlense de bakıldığında görüleceği üzere derelerin bazı kısımları bu tür engeller ile doludur. Bazı dereler de küçük büzlerle geçilmeye çalışılmış, buralara uzun mesafelerden gelen yağmur suları geçemez haldedir, çok yağmur yağdığında buralarda sular yollara taşmaktadır.

Bu derelerin ara sıra kontrol edilerek buralara çöp atanların engellenmesi, buralardaki çöp ve engellerin araçlarla veya görevlilerce sık sık temizlenmesi, küçük geçitlerin büyütülmesi olabilecek aşırı yağışlarda taşkınları önleyecektir. İlimizdeki bu derelerin bazılarının uzunca kapalı olarak devam ettiğini düşünürsek daha çok düşünmemiz gerekecektir.

Belediyemiz 2011 yılında aldığı bir kararla binaların yağmur suyu borularını sokağa akıtılmasına karar vermiş. Mutlaka bazı konuları epeyce tartışmışlardır ona şüphem yok. Bu karar alınırken sanırım en büyük etken; eskiden yağmur suyu borularının kanalizasyonlara verilmesi neticesi yağışlarda zemin katların su basması neden olmuştur, doğrudur doğru da bir karardır. Bu kararın olumsuz taraflarını da düşünerek, bunlara da çözüm bulabilirsek sanırım daha sağlıklı karar vermiş oluruz.

Nedir bu olumsuzluklar:

Bazı cadde ve sokaklarda yağmur suyu boruları olmasına rağmen birçok cadde ve sokaklar da bu hatlardan ve bağlantılarından yoktur, durum böyle olunca da, yağmur yağdığında onca binalardan sokaklara dökülen yağmur suları sokakları geçilmez yapacaktır.
Binalarda ki yağmur suyu borularına binaların balkon atık su boruları da bağlıdır. Bu haliyle binaların yağmur suları sokağa verilirse balkonlar yıkandığında oradan gelecek katı pislikler sokaklarda çevre kirliliği meydana getirip, mikrop saçacak, güzel şehrimiz köy görüntüsüne dönecektir.

Binalardan en az dört köşeden hatta daha fazla iniş boruları ile inen yağmur suyu boruları bina dışına verileceği zaman en fazla iki hat halinde, yatay olarak, bazen de çok çirkin görüntü kirliliği vererek sokaklara verilmektedir. Bu durumda çok yağış olduğu zaman bu borular çekmeyecek, yağmur suları balkonlardan evlere girecektir.

Bu duruma paralel olarak kışın; yağmur suyu boruları eskiden dik halde inerken bile donmakta, borular tek halde olduğu için gerektiğinde sökülüp buzlar atılabiliyorken böyle yapılırsa sökülme imkanı olmayacağı için buzlar borularda kalıp, balkonlar yine risk altında olacaktır.

Bu uygulamadan şimdilik vazgeçilip, yeni binalardan başlanarak balkon ve apt, içi yıkama sularının kanalizasyona, yağmur sularından ayrı olarak verildikten sonra, tüm cadde ve sokaklara yağmur suyu hatları çekildikten sonra bina yağmur suyu borularının yağmur sularını atabilecek şekilde sokaklara verilmesi daha uygun olur sanıyorum. Şimdi birde binaların mantolama işlemleri gündemde, eğer böyle olursa o zaman tüm borular yeniden yenilendiği için ikinci bir masraf olacaktır. Velhasıl bu konu aceleye gelmiş bir konu olarak görüyorum.

Birçok cadde ve sokakta olduğu gibi özellikle Gazi ve İnönü caddelerinde bulunan lokanta, pastane, vs. gibi özellikle gıda tüketilen yerler zaman zaman, yerleri yıkadıkları suları, sabunlu suları kaldırımlara vermektedirler. Bu tür görüntüler hiç şehir kültürüne yakışmıyor. Nasıl olsa Gazi ve İnönü caddelerine yağmur suyu hattı döşendi, bu atık suları buralara bina yağmur suyu boruları ile verebilirler.

Saygılarımla!

Atilla ALPAY

AYVANSARAY

O ilk halkaya yetişememişdi. Ama çevresindekilere hep İslamı anlatır Müslümanların nasıl olması gerektiğinden bahsederdi. Kainatın efendisinin vefatında; Uhud , Bedir ve Hendek gazvelerinde kullandığı gergedan derisi kalkanın bir Yahudi tüccarda rehin olduğunu anlatır, onun dünya malına neden hiç değer vermediğini izaha çalışırdı.

Müslümanların zenginliği paylaşmak olmalıydı. Garbda ki Müslümanın acısını şarktaki duymalı diyordu. O' SAV na hediyeler geldiğini ve ev halkının ihtiyacından fazlasını yoksullara dağıtıldığını söylerdi.

Abdest alınacak su deniz dahi olsa israf etmemeli diyen o büyük insanın bütün hayatını ezbere bilirdi. Onsuz geçen hiç bir anı olmamıştı. Onunla birlikte olmak şereflerin en büyüğüydü.

Asrı sadetden sonra insanların imanı yerindeydi. Müslümanlar namaz kılıyor, zekat veriyor ve kurulan ilk İslam devletlerinde sadık birer vatandaş olarak İslam'a uygun yaşıyorlardı fakat yine mal ve evlat gayretkeşliği içine girmekteydiler. O bunları görüyor; toplumsal dayanışmanın azalarak Müslümanların yine canlarının derdine düştüklerine üzülerek şahit oluyordu.

Mektuplar yazıyordu etrafa.devlet adamlarına,islamı yaşayanlara,başka islam ülkelerine..Emirlere valilere,yöneticilere..Herkesi bu dünyayı terketmeye ve mal biriktirmemeye çağırıyordu.Hayırda yarışmanın önemini anlatıyor,benlik davası gütmenin yanlış olduğundan bahsediyordu.

Misal verdiği her zaman kainatın efendisiydi.Onun mal ve mülk adına neyi vardı. Vefatındaki bir kucak eşyanın tesbiti yapılmıştı. Ondan kalanları normal bir insan bile sırtına vursa taşıyabilirdi. Bir hasır,başının altına bir taş parçası,bir yatak,iki çift ayakkabı, iki kılıç,iki hırkası-birisini üveysel kareniye gönderilmesini vasiyet etmişti,oku,yay kirişi,kalkanı (yahudide rehindi),Kuran-ı Kerimi ...Hepsi hepsi bir kucak eşyaydı kalanlar...

O islamın ilk devlet başkanı, Kainatın hürmetine yaratıldığı en mübarek insan, dünyaya gelmiş bütün peygamberlerin peygamberi ve bütün dünya Müslümanlarının imamı,cin ve insanların peygamberiydi.

Cennete girecek insanlar onun şefaatine nail olmazlarsa giremezler, onun buğzettikleri içinde cehennemde ateşler tutuşturulurdu. En kutlu,en mübarek ve en büyük oydu.

O olmasına rağmen, dünya malı olarak neyi vardı ?

İstese zengin olamazmıydı.Kendisine bağışlananları fakirlere dağıtmasa ,birazını biriktirse dünyanın gelmiş geçmiş en zengin adamı olmaz mıydı?

Ama onun gözü bu dünyanın bütün mallarına kapalı ve tokdu.İslamın muzafferiyeti için çalışmış,yeryüzündeki hiç bir insanın çekmediği kadar sıkıntı çekmiş ve asla rahat yüzü görmemişti. Halkıyla beraber çalışır,sırtında yük taşır,kimseye elini öptürmezdi.

Devlet başkanına, müminlerin ilk hükümdarına kim hesap soracaktı. Konuştuğu hadis, ağzından çıkan ayetti.

Oda bunları anlatırdı hep. Kainatın efendisinin vasıflarını sıralardı hece hece...Müslümanlar onun gibi olmalıydı.İsraf etmemeli ,bu yalan dünya için ipek,altın ve pırlanta biriktirmemeli,atlara ve kadınlara,oğullara ve kızlara,evlatlara ve bilcümle dünya malına bu kadar kıymet verilmemeliydi.

Hayatını bunları anlatmaya, insanlara tekrar tekrar öğretmeye adamıştı.

Zamanla memleketinde de onu dinlemez oldular. Bu dünyanın büyüsü asrı saadetten sonraki yıllardada müminleri yine sarar oldu. Şeytan bu dünyayı güzel gösteriyor ve müminleri hayırdan alıkoyuyordu. Engellenen yol peygamberin sav yoluydu.

Nihayet hadisle müjdelenen o büyük fetih için kalkıp konstantiniyye önüne geldi.

Halid bin Zeyd, Kaab bin Malik, Cabir bin Abdullah; Muhammed El Ensari gibi o da yaşlıydı .Gemilerle aylar süren yolculuğun sonunda Hristiyanların surları önündeki ordugahda kuşatmaya katılıyordu.Kış bastırmışdı. Ülkesinde görülmeyen iklimler onu ve diğerlerini hasta etmişti. Son günleri olduğunu kendiside hissediyordu. Vefatında veya şehadetinde bulunduğu yere gömülmesini vasiyyet etti. Bu şehir elbette bir gün fetholunacak ve onunda kabrinin bulunduğu yer bir İslam diyarı olacaktı.

Aradan 1450 yıl geçti.

Doğduğu , İslamı kabul ettiği, kainatın efendisiyle omuz omuza çarpıştığı ülkesinde kendi kabilesinden veya soyundan gelenler, onun torunlarının çocukları onun ismini ve hatırasını yaşatmak için onu hep anlatıyorlar ve hürmetle anıyorlardı.Ama yaptıkları hatanın hiç de farkında olmıyorlardı.

Dünyanın en pahalı mermerleriyle kaplı Medinedeki Cennet-ül Baki kabristanının önündeki büyük caddeye onun adını vermişlerdi.

O caddede yine büyük alışveriş merkezleri bulunuyor ve bütün dünyanın lüks tüketim malları da orada bir araya gelmiş ; hacıların uğramasını bekliyordu.

Oysa kendisi bulunduğu Osmanlı topraklarında ne kadar da mutluydu. Kabri mütevazi evlerle dolu, fakir insanların yaşadığı eski bir sokakda bulunmaktaydı. O sokakta ismini yaşatacak küçük bir mescid ile birde küçük bakkal dükkanı vardı.

Bugün Ayvansaray vapur iskelesinden inenlerin karşısına çıkan paslı bir tabelada bu mübarek insanın ismi yazmakta o tek katlı evlerden mamul mütevazi sokağı ,mübarek Kabr-i Şerifleri ve mescidi tarif edilmektedir: "Ebu Zer Gıfari RA türbesine gider."

Selma GÜRSEL

TAVUKLU PATATES

6 adet orta boy patates
2 baş kuru soğan
1 fincan sıvı yağ
2 yemek kaşığı salça
2 tavuk göğsü ayıklanmış haşlanmış

Tavuk göğsü haşlanarak didilir bir tabakta bekletilir.

Patatesler ayıklanarak bol suda yıkanır ve süzgeçten süzülürler. Soğanlar ayıklanarak doğranıp tencere kısık ateşe konulur ve sıvı yağ konularak kısık ateşte kavrulurken salça ilave edilir.

Soğan hafif kızarınca üzerine yıkanan patatesler tencereye konulur ve iyice karıştırılır tencereye sıcak su konulur ve bir miktar tuz ilave edilir. On dakika kadar pişirilince ayıklanan tavuk göğsü tencereye konulur on dakika daha kısık ateşte pişirilen yemek sıcak servis edilir.

01/01/2003

01/01/

01/01/2003

01/01/2003

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

24/01/2013

01/01/2003

24/01/2013

24/01/2013

Sevim HARDAL

ET
Yüce Allah'ım şu karanlık yolları
Bizi sana ulaştıran yollar et!
İhtirasla kilitlenmiş kolları
Birbirini kucaklayan kollar et!

Muhabbetin gönlümüzde hız olsun
Önümüzde uçurumlar düz olsun
Yolumuzda dikenleri gül olsun
Gittiğimiz sana giden yollar et!

Şu dağların eteğine yaslansam,
Deli gönül gafletlerden uslansan
Demir döküm olam, olam paslasam
Çelik gibi kalaylanmış taslar et!

Bu dünyada ayağıma nal oldum
Yanlış gidenlere doğru yol oldum
Bazı insanoğlu, bazı mal oldum
Beni burada tatlı tatlı diller et!

Yağmur yağar derecikler sel alır
Rüzgar gelir gazelciği yel alır
SEVİM gider adı dünyada kalır
Has bahçe içinde taze güller et!
15,12,1989 Çorum

Üzeyir Lokman ÇAYCI

İÇGÜDÜLERİMİZDE ŞEKİLLENEN GERÇEKLER

Kapalı kapıyı
Üç kere parmaklarımla
Tıkırdattım...
“Meşguldür...” diye
Düşündüm
Sonra;
Ceketimin düğmesini
İlikleyerek
İçeriye girdim...
Başım eğikti,
Karşıya bakmaktan
Çekiniyordum...
Masaya doğru
İlerledim...
Sert bir ses
Kötü bir bakış
İçgüdülerimde
Şekilleniyordu...
O an,
Rüzgarın açtığı
Pencereye doğru
Yavaş yavaş
Başımı çevirdim...
Masa üzerindeki
Kağıtlar
Yerlere savrulmuştu...
Ben onları
Bir mahcubiyetle
Başım eğik

Tek tek topladım...
Ve masanın üzerine
Bıraktım...
Bir gürleme,
Sert bir bakış beklerken
Başımı yavaş yavaş
Kaldırdım...
İri bir koltuk
Bomboş karşımdaydı...
Törenle,
İrkilerek girdiğim
Bu makam odasından
Boş koltuğu selamlayarak
Geri adımlarla
Dışarı çıktım...
Kapı önünde bekleyenler de
Tek tek
Benim gibi yaptılar...
Hayatın iğretiliği
Rüzgârla çarpan
Pencerelerde
Akisleniyordu...

Orhan AFACAN

ADEMİN KALBİ HASTA

Ademin kalbi hasta şifası Kur'andadır.
Ademin gönlü darda ferahı Kur'andadır.
Adem ölmek istemez çaresi Kur'andadır.
Adem yalnız edemez vekili Kur'andadır.

Adem ilimi sever,ilimi Kur'andadır
Adem övülmek ister değeri Kur'andadır.
Adem bir kerre doğar,Kue'ana göre ölür
Bu iki hal arası neleri yaşar,görür.

Adem neslini sorar,nesili Kur'andadır
Adem Yaradan arar,asılı Kur'andadır.
Adem günlük işlerle geçşinmenin derdinde
Ebedi saadeti yitirme gayretinde.

Adem hiç,hiç unutma,sınav yeri burası
Bu dünyadan gider adem gelince sırası.
Ademi'n tek ümidi şefaati Muhammed'in
ORHAN sende kendine bunu gaye edin.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

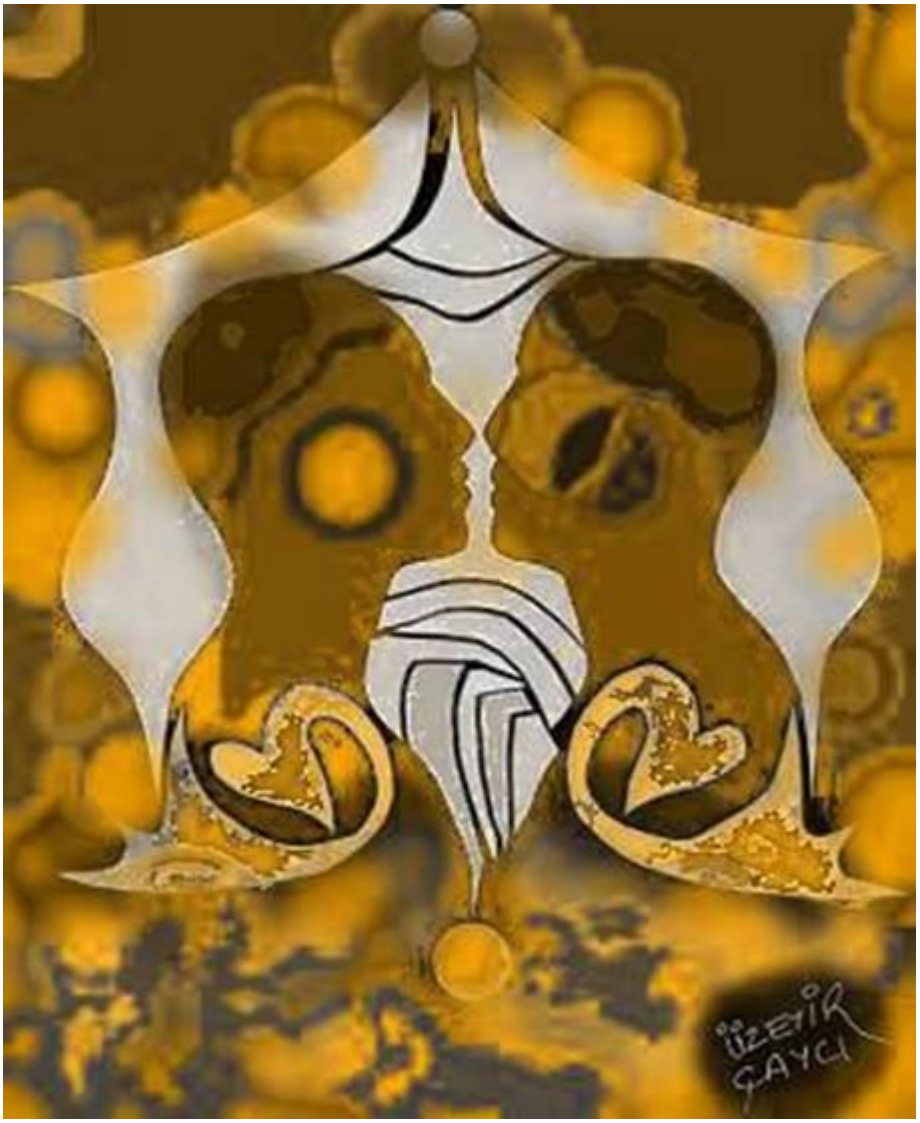

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 170 25 Nisan 2013

ÇORUM BARAJI

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL DEMİŞTİ

Mustafa Nevruz SINACI DEMİRKIRAT ALFABESİ "BASİDE İCRA"

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERİ DÜNYAYA TANITALIM II KADEŞ SAVAŞI KİM KAZANDI?

Mustafa TURAN YAZARLAR MI KİTAPLAR MI?

Mustafa Nevruz SINACI DİASPORANIN SESİNİ KESMEK

Atilla ALPAY KONUŞMA DİLİ VE ÇORUM AĞZI

İsa KAYACAN YILIN SÖZLERİNDEN SONRA

Selma GÜRSEL SAÇ MAYALISI (Yanmaz Tava)

Adile TÜRKMEN BİRİ DE BENİM ARKADAŞIM

Necati ÇAVDAR ÜZMEZ

Muhsin AKTAŞ UNUTULMUŞ ZAVALLI ADAM

Mahmut Selim GÜRSEL

DEMİŞTİ

Geçenlerde bir kez benim ile konuşurken:

-Arkadaşım! Bek dünya düzeni değişti artık ayak takımları baş takımları oldular demişti. Gülmüştüm cevap verememiştim. Kim idi bu ayak takımları diye düşünmeden de edemedim.

Evvelsi gün bir işim için gittiğim yerde arkadaşımın dediğini görerek şaşındım. Burası bir zamanlar konuşması ve izah etmesi bir zat tarafından yönetilir iken buranın hizmetini gören ufak tefek ve iki lafı bir araya getiremeyen şahıs burasını idare etmeye başlamıştı. Beni görünce suratını buruşturdu ve yarı anlaşılır yarı anlaşılmaz bir konuşma ile:

-Niye geldin? Dedi. Şaşırdım. İş yeri herkesin gelip gidebileceği bir yer değil miydi? Cevap olarak:

-Arkadaşım nerede diye sordum. Bana:

-Eski çamlar gibi gitti diye cevap verdi. Daha vecizenin tamamını bilmeyen ve cevap olarak verdiği cümleyi tamamladım:

-Eski Çamlar bardak oldu mu demek istedin? Diye üsteledim. Bana:

-Hıı! Diye cevap verdi. Ben yine sordum:

-Arkadaşım nerede dedim! Cevap verdi.

-Emekli ettik. Yerine ben geçtim müdür oldum dedi. Bende:

- Koyunun olmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi derler. Dedim. Ne dediğimi anlamadı. Oradan ayrıldım.

Hani derler ye adamın birisi oğluna devamlı sen adam olmazsın ya dermişte o çocuk okumuş babasını ayağına çağırmış baba bana adam olmazsın diyordun ya bak işte adam oldum demiş. Babası da; Oğlum ben sana amir, müdür olamazsın, demedim adam olamazsın demiştim derler ya! Arkadaşımın dünyanın düzeni değişti, ayak takımları baş takımı olmuşlar sözünü hatırladım!

Mustafa Nevruz SINACI

DEMİRKIRAT ALFABESİ "BASİDE İCRA"

Bu (başlıktaki) lâf, 1960 öncesi tarihi ve kadim Demokrat Parti Çankaya Ocağı delegesi müteveffa Hamdi Ciliv'e ait. Merhumun aynı ad'la bir de kitabı var. Biz onunla, Demokrat Parti'nin, 19 Haziran 1992 tarih ve 3821 Sayılı Kanun gereği yeniden açılması, ruhlanması, hayat bulması ve güncel vizyonunun inşası sürecinde tanıştık, muhterem eşi Sara dâhil, Prof. Dr. Orhan Morgil'in Koordinatörlüğü'nde birlikte çalıştık.

Kuruluşunun 67. yılında (7 Ocak 2013) Hamdi Ciliv'i tazimle anmamın nedeni şu: Merhum, tarihi-kadim DP için derdi ki:

"Demokrat Parti; M. Kemal Atatürk'ün 14 Eylül 1923 tarihinde.; Celâl Bayar, Prof. Dr. Fuat Köprülü, İsmet İnönü, Recep Peker ve Refik Saydam ile birlikte kurduğu Halk Fırkası (chp) nin özü, asli cevheri, kurucu unsuru; Milli Mücadele ve Kuvva-i Milliye hareketinin beyin takımı olan "Kuvva-i İlmiye" koludur.

Bu sıfatla; 7 Ocak 1946'da 'Yeter! Söz Milletindir' diyerek kuruldu. Samimi bir halk hareketi olan "beyaz ihtilâl" ile 14 Mayıs 1950'de iktidara geldi. Milleti; Dikta, cunta, ıstırap, esaret, açlık, hastalık, çarık ve şeametten kurtardı; Hak, hukuk, adalet, insaniyet ve demokrasi ile buluşturdu; Cumhuriyeti Demokrasiye kavuşturdu. İşte ve başta, bilhassa bu nedenle; Vatan ve vatandaş daima Demokrat Parti ve Adnan Menderes ile davanın tüm önderlerine minnettar ve müteşekkir olacaktır." Derdi!

Hamdi Ciliv'i tanıyanlar, bunları O'nun söylemiş olmasının ne kadar önemli, anlamlı ve değerli olduğunu da çok iyi bilirler. Benim, kuruluşun 67.ciyılında Hamdi Ciliv'i özellikle ve bilhassa anmamın birinci nedeni, içtenlikle söylenmiş bu sözleridir!

İkinci neden ise; Tıpkı Hüsamettin Cindoruk ve mümasil misyon tacirleri gibi, yıllar boyu merhum Menderes ile birlikte anılarak mirasından yararlanmayı şiar edinen, Av. Burhan Apaydın tarafından TBMM Başkanlığına verilen (güdümlü Yassı ada çadır tiyatrosu,

hukukun utancı ve adaletin yüzkarası) 1961 idam (alçakça ve haince katliam) emirlerinin tekrar gözden geçirilmesi, kaldırılması veya yeniden yargılanma yolunun açılması marifetiyle itibarın iadesi, girişimine duyduğum tepkiyi dile getirmek içindir.

Çünkü başta, son Baş Vekil Adnan Menderes olmak üzere, kader ve dava arkadaşları Fatin Rüştü Zorlu ile Hasan Polatkan'ın bu rezalete alet edilmeleri büyük bir ayıp ve utançtır. Küresel adalet ve evrensel barış elçileri, O merhum ve müstesna Demokrasi Şehitlerinin buna asla ihtiyaçları yoktur. O'nlar, aziz ve necip, büyük Türk Milleti tarafından, ilelebet sürecek, derin bir nefretle, şiddetle reddedilen menfur bir isyan ve kalleş ihanetin masum kurbanıdırlar.

Zaten, kamu vicdanında tertemiz; Fakat isyancı, vatan haini güruhlarca illâ lekelenmek istenen berrak isim ve muazzez şanları TBMM tarafından iade-i itibara mazhar olmuştur. Aziz Ruhlarını alenen rencide edecek başka bir istismara gerek yok!. Milli Mücadele mabedi; Milli Ruh ve mübarek Mukaddeslerle mündemiç Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bu suiistimale "evet" diyerek izin vereceğine inanmak istemiyorum.

Bu vesileyle; Yıllardır fütursuzca sürdürülen "Demokrat Parti ve Adnan Menderes" istismarı, sömürü ve suiistimaline yol açacak bu girişimi asla tasvip ve tasdik etmediğimi ilân ederim. Üstelik vaktiyle Süleyman Demirel, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Mehmet Ağar ve Erkan Mumcu'nun yaptığı gibi; "Demokrat Partiye rağmen Demokrat Parti istismarı" utanç vericidir. Ayıptır. Tam bir şımarıklık, kendini ve haddini bilmezliktir!

MÜTHİŞ BİR İRONİ

Üstelik kadim Demokrat Parti ile özellikle Şehit Baş Vekil Adnan Menderes sömürüsü yoluyla "siyaset simsarlığı, din tüccarlığı ve misyon tacirliği" yapanlar, genellikle Milli devlet karşıtı, AB+ABD uydusu ve öz'de "Misak-ı Milli ile Milli Mücadele" aleyhinde olanlardır.

Oysa Demokrat Partili olmanın ilk şartı: Misak-ı Milli'ye adanmak; İnsan Hakları, tam demokrasi, özgürlük, Milli bağımsızlık, egemenlik ve tavizsiz hükümranlık bağlamında 'Milli Mücadele'yi kayıtsız şartsız tasdik ve tasvip etmeyi zorunlu kılar. DP'nin şiarı Milli Devlettir.

2001 yılında tarafımdan Mehmet Ağar aleyhine "Demokrat Parti istismarı" hakkında açılan bir davanın, Sincan Ağır Ceza Mahkemesinde vaki duruşmasında: 'Bizim bahis konusu ve kastettiğimiz bu günkü DP değil; 1950-60 arası faaliyet gösteren Demokrat Parti'dir," gibi, çok

garip, acayip ve saçma bir ifade vermesi, yıllardır ısrarla sürdürülen istismarın veçhesidir.

OYSA BİLMEK LÂZIM Kİ:

3821 Sayılı Kanun gereği 29 Kasım 1992'de 5. Olağan Büyük Kongresini ifa ve icra ederek (tıpkı AP, CHP ve MHP gibi) yeniden açılan tarihi, klâsik ve kadim Demokrat Parti; İlk kurulduğu 07 Ocak 1946'dan itibaren vaki bütün hak, mal ve hukuku, fiilen ve resmen iktisap ederek orijinal ad ve amblemle, Türk siyaset hayatındaki yeni ve ileri yerini almıştır.

Dolayısıyla; 1992 yılından itibaren ayakta, aktif ve hayattadır. Hattâ resmen (yeniden) açılarak faaliyete geçtiği tarihten itibaren: Önce, dava, emanet ve vasiyete ihaneti ile maruf Aydın Menderes'in Büyük Değişim Partisi (BDP), DP'ye 1994 yılında iltihak etmiş, iltihakı tasvip etmeyen İstanbul İl Başkanı, Genel Başkan Yardımcısı ve Genel Başkan adayı Besim Tibuk Demokrat Parti'den ayrılarak 1995'de Liberal Demokrat Parti'yi kurmuş.; Bir süre sonra da, Korkut Özal'ın Genel Başkanlığı sırasında (Turgut Özal tarafından 'yeniden aktif siyasete dönmek amacıyla' kuruluşu yapılan) Yusuf Bozkurt Özal'ın Yeni Parti'si (YP), 1997 yılında DP'ye iltihak etmiş ve fakat; her şeye rağmen, 27 Mayıs ürünü "menfur mihraklar tarafından" her daim partinin inkişafına mani olunmuş ve gelişmesi sistemli, plânlı ve güdümlü müdahalelerle engellenmiştir.

2001 atağı ve Ankara Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek'in de'facto (resmen değil fiilen) genel başkanlık görenine nasp edilmesinden sonra durum değişir. "Üçlü Çete"nin ağır hezimet ve akamet sürecinde, Demokrat Parti'ye iktidar yolu sonuna kadar açılır. Fakat alelacele tezgâhlanan oyunlar, şark kurnazı dessas düzenler ve (bedhahlarla) ittifak dolarlarının bastırması sonucu açılan yol (her şeye rağmen) kapılır ve kapatılır.

Bunu dâhili darbeler (2004), iç hesaplaşmalar, kirli oyunlar, pazarlama, satış ve peşkeş operasyonları izler. Zaten Yaşar ve Ömer'in parti işgali bu minval üzeredir. Bu arada, hakiki, halis ve samimi, gerçek demokratlar "ya soylu bir diriliş, ya onurlu kapanış" parolası ile Demokrat Parti'yi kurtarmak adına uzunca bir mücadele verseler de eyyamcı takımın elinden partiyi kurtarmaya muvaffak olamazlar. Sonunda olan olur ve Erkan Mumcu (ANAP) ile vaki anlaşma ve pazarlık gereği 08 Mayıs 2005 günlü sembolik kongre sonucu ANAP'a katılım, fiilen ve resmen gerçekleştirilir. DP'niz ANAP'a katılması ve Mehmet Ağar'ın DYP'sinin

Demokrat Parti adını alması tam bir üçkâğıtçılık, hile, desise, organize sahtekârlık ve suç teşkil eden bir faciadır. Bu utanç D(y)P'nin ANAP ile birleşip bütünleşmesine kadar fütursuzca devam eder. Makûs talihin son evresi bu birleşme ve bütünleşmedir. Böylece, artık geç de olsa "Merkez Sağ" teşekkül etmiş ve DP, 33 yılı mücavir iktidar ve beş büyük partinin bileşkesi (sentezi) haline gelmiştir.

NETİCE OLARAK

Hali hazır Demokrat Parti, Gültekin Uysal'ın Genel Başkanlığında ve 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu çerçevesinde siyasi, fiili ve hukuki faaliyeti ile insan hakları, adalet ahlâkı ve DEMOKRASİ mücadelesini "Anayasa ve yasalar" kapsamında nizami bir şekilde sürdürmekte olup; Merkez ve taşra dâhil bütün organları, kurulları ile ayakta ve hayattadır.

Demokrat Parti'nin, canlı, fiili, resmi ve aktif varlığına rağmen, tarihi, değerleri ve liderleri üzerinde müzmin biçimde tesis edilen "inatla sürdürülen ve çıkarlar uğruna ısrarla sergilenen" istismar, siyasi sömürü ve suiistimaller utanç vericidir! Bilmeyenler bilmeli, duymayanlar duymalı ve bu istismar artık son bulmalıdır!

Demokrat Parti'ye gelince:

Dönem itibarıyla tarihi dava, geleneksel misyon ve merkez sağı temsille mükellef bir siyaset kurumu sıfatıyla kendini bilmek; Bizzat kendisi 'tarihi, tabii ve kadim Demokrat Parti' olmak, gelenek ve gerçeği sahiplenmek; İnsan ve ülke bağlamında Merkez Sağ'ı toparlayıp; "Yeter; Söz Milletindir!" diyerek, siyasete vaziyet etmek zorunda ve durumundadır.

Biline.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERİ DÜNYAYA TANITALIM II KADEŞ SAVAŞI KİM KAZANDI? (ntvmsnbc/ 25.08.2000)

Karnak, Luksor, Ramesseum, Abydos ve Abu Simbel'de bulunan eski Mısır tapınakları, mezar anıtları ve saraylarının duvarlarında yazılı ve çizili olanlara bakılırsa, Mısır firavunu II. Ramses'in, Kadeş savaşında, Hitit kralı Muvatallis'e karşı büyük bir zafer elde ettiği anlaşılıyor. Christian Jacq'ın dünyada çok satanlar listesine girmiş ve Türkiye'de de aynı konuma gelmiş olan beş ciltlik Ramses adlı kitabında da aynı şeyler yazılı. Dizinin, Kadeş Savaşı başlığını taşıyan cildinde II. Ramses'in başlangıçta yenilir gibi bir konuma düşmesine karşın sonradan toparlanarak Hititleri darmadağın ettiği ve Muvatallis'in kendisiyle barış yapmak için yalvar yakar olduğu anlatılıyor. Christian Jacq, bütün bunları yukarıda saydığımız tapınak, mezar ve saraylardaki yazılardan aktarıyor. Yani özetle konuya Ramses ve onun saray yazman ve şairlerinin gözüyle bakarak bir öykü yaratıyor. Böyle yapması son derecede doğaldı. Çünkü romanı, Mısır'ın tanıtımına ilişkin bir sipariş üzerine yazmıştı.

Mısır kaynakları ve sonradan bu kaynaklara dayanılarak yazılan öyküler Hititleri barbar ve istilacı bir ulus olarak sunuyorlar. Bunlara göre Mısırlılar, ülkelerini ve ulaştıkları üstün uygarlık düzeyini korumak isteyen bir ulus. Bu konuda o kadar çok kitap ve yazı var ki bugünkü dünya bu yaklaşımı fazlasıyla benimsemiş durumda.

Gerçek böyle mi acaba? Bilim her konuda bu soruyu sorarak başlar işe. Hitit tabletlerindeki Hititçe yazılar çözüldükten ve savaşın sonuçları değerlendirildikten sonra gerçeğin tam tersi olduğu çıkıyor ortaya. Eğer bu tabletlere ulaşılamasa ve savaşın sonuçlarının ne olduğu anlaşılamasa Mısırlıların Hititlere karşı Kadeş'te büyük bir zafer kazandığı sanılacaktı. Gerçi bu kaynaklara ulaşılmış ve gerçek ortaya çıkmış olsa bile

Mısırlıların bu savaşta zafer kazandığını ileri sürenler hala var. Bunların başında da Christian Jacq geliyor.

Hititler Barbar mı?

Eski dünyanın merkezi Anadolu ve Ortadoğu idi. İÖ yaklaşık olarak 1800'lerde Anadolu'da Hititler ortaya çıktı. Hititlerin ortaya çıktığı tarihlerde Anadolu'dan Suriye'ye kadar uzanan coğrafyada en önemli iki krallık Hititler ile Mitanniler'di. Aynı coğrafyada bulunan çeşitli beylikler Hititlere bağlıydılar. Bu bağlılık, ödenen vergiler karşılığı bir özerklik içeriyordu. Buna karşılık o ülkelerin, Hitit kralı savaşa giderken ona asker vermek zorunluluğu vardı.

Hitit krallığını bir imparatorluk haline getiren kral Suppiluliuma'dır. İÖ 1375 ile 1335 arasında hüküm süren Suppiluliuma çağın önemli krallıklarından olan Mitanni devletini yıkarak imparatorluğunun sınırlarını Lübnan'a kadar genişletiyor. Buraları fethetmesine karşın buralarda yaşayan insanları köle yapmıyor. O ülke halklarını Hitit imparatorluğuna bağlı halklar haline getirmekle yetiniyor ve içişlerinde özerk bırakıyor. Bu bilgiler yalnızca Hitit tabletlerinde taraflı yazılmış olabilecek yazılardan değil, aynı zamanda o dönemde yaşamış tarafsız ulusların tabletlerinden de anlaşılıyor. Oysa aynı dönem Mısır'ında inanılmaz bir kölelik düzeni sürüyor. Köleliğin boyutları o kadar aşırı ki sonuçta Ramses döneminde Yahudilerin isyanı ve Musa'nın yahudileri alarak Mısır ülkesini terketmesine kadar varıyor işler.

Kaldı ki Hititlerin yayılmacı bir politikadan çok kendi imparatorluklarını koruma amacına dayalı ilerlemeleri söz konusu. Bunu da Hititlerin kurucusu kabul edilne kral Labarnas'ın yazdırdığı bir tabletten anlıyoruz. Şöyle diyor Labarnas: "Ve ülke çok küçüktü…Ne tarafa kıpırdansa hemen bir düşman ülke ordusu yolu kesiyordu." Labarnas bu durumdan kurtulmak, en azından tüccarlarına yol açmak amacıyla çevreyi ele geçirerek krallığı büyütmeye başlamıştı.

Hititler, ele geçirdikleri ülke halklarını köle yapmaz onlara bir çeşit özerklik tanırken, Mısırlılar kendi içlerinde yaşayan insanları köle yapıyorlar. Hitit uygarlığının üzerinden Frigler, Romalılar, Selçuklular ve Osmanlılar geçtiği için geriye kalan kalıntılar ne yazık ki Mısır'da kalanlardan daha az. Ona karşın bu uygarlığın sanat, kültür ve bilim alanında oldukça ileriye gittiğinin kanıtları duruyor hala. Kaldı ki Asurlulardan öğrendikleri ticareti de oldukça geliştirmiş oldukları

anlaşılıyor. Demek ki Mısır yazıtları ve resimleri Hititleri barbar ve istilacı olarak gösterirken gerçeği anlatmıyor.

Savaşta Hititler mi Daha Üstün Yoksa Mısırlılar mı?

Bu konuda da çeşitli tezler ileri sürülebilir. Çoğu çıkarsamalar yine tapınaklarda yer alan yazı ve resimlerden geliyor. Buna karşılık bugün elimizde iki önemli bulgu var Hititlerin savaş gücü ve tekniğiyle ilgili. Bunlardan ilki Hitit başkenti Hattuşa'daki kazılar sırasında bulunmuş olan yaklaşık bin satır uzunluğundaki bir metni içeren bir tablet. Hititçe yazılmış olan tablette at yetiştiriciliği ve binicilik kuralları anlatılıyor. Bu metin, Hititlerin bu konuyu hangi uzmanlık düzeyine getirdiklerini ortaya koyuyor. Gerçi metnin yazarı Kikkuli adında bir Hurri ve Mitanni ülkesinden getirtilmiş ama Hititler ondan aldıkları eğitimle işi bir sanata dönüştürmüşler.

Hititlerin savaş gücünü gösteren ikinci kanıt savaş arabaları. Hitit savaş arabası o zamana kadar kullanılan 4 tekerlekli savaş arabalarından farklı olarak 6 tekerlekliydi. Tekerlekler de, diğer ülkelerin savaş arabalarında kullanılan tek parça tahtadan yapılmış tekerleklerden değildi. Bugünkü tekerleklere benzeyen çubuklarla desteklenmiş tekerlekler kullanılıyordu. Dolayısıyla savaş arabaları çok daha hafif ve hareket yeteneği yüksek olabiliyordu. Arabanın benzerlerine göre hafif olması her savaş arabasında iki yerine üç askerin yer almasına olanak sağlıyordu. Askerlerden birisi arabayı sürüyor, ikincisi arabadaki diğer iki kişiyi koruyacak biçimde kalkan kullanıyor, üçüncüsü ise ok ve mızrak atıyordu.

Kadeş savaşında Mısır ve Hitit ordularının sayıları hakkında çeşitli iddialar var. Mısırlılar, savaştaki fedakarlık ve kahramanlıklarını abartmak için rakibi fazla sayıda göstermek ihtiyacı duymuşlar. Bugün kabul edilen genel görüşe göre Hititler bu savaşa 17,000 piyade ve 4,500 savaş arabasıyla katılmışlar. Her savaş arabasında 3 asker olduğuna göre 13,500 de arabalı asker demektir. Buna göre Hititlerin toplam savaşçı sayısı 30,000 dolayında bir sayıyı göstermektedir. Buna karşılık Mısırlıların 20,000 dolayında olduğu sanılmaktadır. Bu sayılar kesin değil. Buna karşın Kadeş savaşında Hititlerin Mısırlılara karşı sayısal üstünlüğü olduğu biliniyor. Bu da Hititlerin savaş gücünü ve üstünlüğünü gösteren üçüncü kanıt.

Savaşa Giden Yol

O zamana kadar bilinen dünyanın en büyük iki imparatorluğu olan Hititlerle Mısırlılar niçin savaşa girdiler? Bu soruyu yanıtlamak için biraz geriye gidelim.

Tek tanrıya inandığı için sapkın firavun diye adlandırılan firavun Akhenaton'un ölümünden sonra yerine büyük oğlu Smenkare geçiyor. Smenkare'nin ölümle sonuçlanan kısa süren firavunluğu sonrasında Mısır tahtına Tutenkamon geçiyor. Tahta geçtiğinde Tutenkamon henüz çocuk yaşta. Üvey kızkardeşi Ankesenamon ile evlendiriliyor. Tutenkamon 18 yaşındayken, sonradan mumyası üzerinde yapılan röntgen incelemeleriyle anlaşıldığı üzere, kafatasına aldığı bir darbeyle öldürülmüş. Cinayetin Başrahip Eje tarafından işlendiği kabul ediliyor bugün.

Buraya kadarki öykü konumuzu çok yakından ilgilendirmiyor. Yalnızca altyapıyı verebilmek için değindim. Konumuzu asıl ilgilendiren bölüm dul kalan kraliçe Ankesenamon'un başına gelenler ve bunların Hititlerle ve Kadeş savaşıyla ilgisi.

Başrahip Eje, firavun Tutenkamon'u öldürdükten sonra firavun olmak istiyor. Bunun en kestirme yolu kraliçe Ankesenamon ile evlenip tahta geçmek. Ankesenamon, kocasını, Eje'ın öldürdüğünü bildiği için mi yoksa Eje kendisinden çok yaşlı olduğu için mi bilinmez onunla asla evlenmek istemiyor. Ama Eje bu konuda kararlı. Ankesenamon'un bulabildiği tek çözüm adını ve ününü duyduğu Hitit kralı Suppiluliuma'dan yardım istemek. Suppiluliuma'nın oğlu II. Murşiliş'in yazdığına göre bu yardım isteği şöyle çıkıyor ortaya: "Mısırlılar, Amka zaferini duyunca korktular. Üstelik firavunları da ölmüş olduğu için, Mısır'ın dul kraliçesi babama bir elçi ile şu mektubu yolladı: Kocam öldü. Benim oğlum yok. Duyduğuma göre sende oğul çokmuş. Eğer bana oğullarından birisini verirsen onu koca yapacağım. Tebamdan birisini kocam yapmayı asla istemiyorm. Ona koca olarak saygı duyamam." II. Murşiliş devam ediyor: "Babam bunu duyunca inanamadı. Hatti'nin büyüklerini toplayıp danıştı." Sonunda Suppiluliuma, danışmanı Hattuşa-ziti'yi Mısır'a elçi olarak gönderip durumu tam olarak anlamayı kararlaştırdı. Hattuşa-ziti, Mısır'da gerekli araştırmaları yaparken Suppiluliuma bir yandan da Karkamış'ı ele geçiriyor ve inanılmaz büyüklükte bir savaş ganimeti elde ediyordu. Bu, onun Ortadoğudaki ününü iyiden iyiye arttırmış olmalı. Bir süre sonra Hattuşa-ziti, Ankesenamon'un ikinci mektubuyla dönüyor. Mektupta

Suppiluliuma'ya hitaben şunlar yazılı: "Niçin bana inanmıyorsun? Niçin alay edildiğini sanıyorsun? Ben başkasına değil yalnızca sana yazdım. Bir çok oğlun olduğu söyleniyor. Oğullarından birini bana verirsen o, hem bana koca hem de Mısır'a kral olacak." II. Murşiliş devam ediyor anılarına "Babam iyi yürekli olduğu için kadının sözünü dinledi ve göndereceği oğlunu seçti." Suppiluliuma, Mısır firavunluk soyunun Hititlere geçeceği hayalini kurarak oğlu Zannanza'yı küçük bir askeri birlikle Mısır'a yollar. Hitit tabletlerinden anlaşılacağı üzere, prens Zannanza'nın sınırı geçtikten bir süre sonra öldürüldüğü haberi gelir Hitit ülkesine. Firavun olmak için gün sayan Eje, Ankesenamon'un bu girişimini öğrenmiş ve Mısır orduları başkomutanı Horemheb aracılığıyla yolladığı orduyla Zannanza'nın birliğini kuşatarak yok ettirmiş hepsini. Suppiluliuma, bu olaya çok üzülmüş. Yine tabletlerden anlaşıldığına göre günlerce ağlamış ve intikam yeminleri ederek başta fırtına tanrısı Teşup olmak üzere tanrılara kurbanlar sunmuş. Zannanza'nın davet edildiği bir ülkede cinayete kurban gitmiş olması Suppiluliuma ve bütün ailesi üzerinde bir Mısır nefreti yaratmış olsa gerek. Ne var ki o sırada Anadolu'da yayılmağa başlamış olan veba salgını bu nefret ve intikam duygularının yoğunluğuna karşın Suppiluliuma'nın Mısır üzerine bir seferi göze almasını engelliyor. Nitekim Suppiluliuma da vebaya yakalanıp İÖ 1335 yılında ölüyor. Ardından tahta geçen oğlu III. Arnuvandas da yalnızca bir yıl krallık yaptıktan sonra vebadan ölünce tahta II. Murşiliş geçiyor. Tahta geçer geçmez, Hitit imparatorluğunda bu kadar taht değişimini fırsat bilerek ayaklanan Arzava'lılarla savaşa girişiyor. İki yıl süren bu savaş sonunda Arzava ülkesini yıkıyor. Kuzey'de ayaklanan Kaşka'lıları ve diğer ulusları da yeniyor. II. Murşiliş'ten günümüze kalanlar yalnızca babası Suppiluliuma'yı anlattığı anılar değil. Onun çok ünlü bir de veba duası var. II. Murşiliş, ardında büyük ve güçlü bir imparatorluk bırakarak İÖ 1306'da ölüyor. Tahta oğlu Muvatallis geçiyor.

Bu sırada Mısır tahtında Akhenaton'la birlikte ortaya çıkan geveşeklik ve karışıklıklar sonrasında artık güçlü bir firavun vardır: II.Ramses. II. Ramses, daha imparatorluğunun ilk yıllarında düzeni kurmak ve Mısır'ın gücünü çevreye kabul ettirebilmek için seferlere başlıyor. Hititler açısından bardağı taşıran damla Suriye topraklarında Hititlere bağlı olarak yaşayan Amurruların birden Ramses'e bağlılıklarını açıklamaları. Amurru prensi Benteşina, kendisine çok daha fazla tavizler önermiş olan II. Ramses'in sözüne güvenerek Hititler'den kopmuş ve Mısırlıların safına katılmıştı.

O dönemin güç dengeleri içinde II. Ramses'in ilerleyişini durduracak tek güç vardı dünyada: Hititler. Artık Muvatallis için yapacak başka bir şey kalmıyordu: Hem sınırlarına yeniden biçim vermek hem de Suppiluliuma'dan kalma intikamı almak (Prens Zannanza'nın öldürülmesi olayı). Dolayısıyla iki ulusun savaşa girişmesi kaçınılmazdı. Öyle de oldu. İki ordu, Halep ile Şam'ın ortasında bir yerde olan Kadeş'te karşı karşıya geldiler.

Bu noktada savaşı Hititlerin değil Mısırlıların çıkardığına ve gerçek barbar aranıyorsa bunun kim olduğuna dikkat etmek gerekir.

Savaşı Kim Kazandı?

İki büyük ordu İÖ 1296'da Kadeş yakınlarında karşılaştılar.

Ramses'in Kadeş'e yaklaşımı askeri strateji açısından hataların en büyüklerinden birisi olarak tanımlanıyor bugün. Ordusunu dört bölüme ayırmuştı. Her bir bölüm Mısır'ın en büyük tanrılarının adını taşıyordu: Amon, Ra, Ptah ve Seth.

İlk karşılaşmada Muvatallis'in, kardeşi III. Hattuşiliş ve oğlu Urhi Teşup ile birlikte kumanda ettiği Hitit birlikleri, Ramses'in ordularını darmadağın edivermişti. Ramses canını zor kurtarmış kendisini Amon tümeninin içine zor atmıştı. Savaşa soktuğu Ra tümeninden geriye çok az asker kaldığı anlaşılıyor. Onlar da tam bir bozgun halinde kaçmağa başlamışlar. Bu ilk yenilgi Mısır yazıtlarında şöyle anlatılıyor: "Yürüyüş kolundaki Ra tümeninin ortasına saldırdılar. Ra tümeni harekat halindeydi. Savaşa hazır değildi. Bu nedenle majestelerinin (II. Ramses) askerleri de savaş arabaları da onlar (Hititler) karşısında yenildi."

Amon tümeni, ordunun geri kalanından ayrılmıştı. Hitit savaş arabaları yapılarının getirdiği hafiflik ve manevra üstünlüğüyle kısa sürede Amon tümenini de sarmışlardı. Üstelik Ramses de sarılmış olan Amon tümeninin ortasındaydı. Tam anlamıyla bir toplu yok edilmenin eşiğindeydi Ramses ve Amon tümeni. Onların yok edilişinin ardından başsız kalan Ptah ve Seth tümenlerinin yok edilmesi çok kolay olacaktı. Hitit imparatorluğunun önünde Mısır toprakları açılıyordu artık Hitit ordusu pek çok ulustan derlenmiş askerlerden oluştuğu için disiplini çok güçlü değildi. Mısır ordugahına girdikleri anda yağmaya başladılar. Emir komuta herşey bir anda yok olmuştu. Mısır ordugahı çok zengindi. İşte tam bu sırada Mısır yazmanları ve şairlerine göre Ramses, tanrısal bir

güçle Hitit askerlerine saldırıp onları dağıtıyor ve savaşı birden lehine döndürüyor. Bundan sonra Ramses'in kahramanlığı üzerine öyküler sonu gelmez biçimde sıralanıp duruyor Mısır yazıtlarında. Aynı kaynakları kullanan Christian Jacq da Ramses dizisinin Kadeş adlı bölümünde Ramses'in kahramanlıklarını ve elde ettiği zaferin öyküsünü anlatıyor.

Oysa Hitit kaynakları böyle anlatmıyor. Mısır ordugahının yağmasına dalmış bulunan ve emir dinlemez halde olan Hitit askerleri hiç beklenmeyen anda küçük ve düzenli bir birliğin saldırısına uğruyorlar ve toparlanmaya fırsat bulamadan dağılıyorlar. Bu birliğin nereden geldiği bugün hala bir sır. Fakat bu birliğin Ramses ordularına ait olmadığı kesine yakın bir biçimde biliniyor. Çünkü Ramses'in ağzından şöyle anlatılıyor: "Yanımda ne bir prens var, ne bir sürücü, ne bir piyade subayı, ne de bir araba savaşçısı. Yaya askerim de araba savaşçılarım da beni onların karşısında ganimet gibi bırakarak çekip gitti. Onlarla savaşmak için kimse beklemedi."

Savaş bir süre daha sürüyor. Ondan sonra her iki ordu da geri çekildiği için kimse kimseye üstünlük sağlayamıyor. Mısır kaynaklarında Muvatallis'in Ramses'e şöyle bir mektup yolladığı yazılı: "…Mısır ve Hatti ülkeleri senin emrindedir ve ayaklarının altına serilmiştir..." Oysa o durumda Hitit kralı Muvatallis başkent Hattuşa'dan yaklaşık 600 kilometre uzakta, Suriye topraklarında bulunmaktadır. Daha iki ordu arasındaki ilk çatışmada Mısır orduları geriye dönmek zorunda kalmışlardır. Dolayısıyla Muvatallis'in bu tür bir mektup yazması için ortada hiç bir neden yok. Bugün, çoğu araştırmacı böyle bir mektubun Ramses'in hayal ürünü olduğu konusunda hemfikir.

Mısır tapınaklarında, mezarlarında ve saraylarında Ramses'in Kadeş savaşını kazandığına ilişkin yazılara ve resimlere karşılık savaşı Hititlerin kazandığını gösteren bazı kanıtlar var ortada. İlk kanıt: Prens Benteşina'nın Mısır'a bağladığı Amurru ülkesinin savaştan hemen sonra yeniden Hititlere bağlı hale getirilmesidir. İkinci kanıt savaştan yaklaşık 9 yıl sonra Hitit kralı III. Hattuşiliş ile II. Ramses arasında imzalanan Kadeş barış antlaşması (İÖ 1286) sonrasında Hattuşiliş'in büyük kızını Ramses'e çok büyük törenlerle gelin vermesidir. Ramses, sonradan Maatnefrure adını alan bu kızı Başkraliçe yapmıştır. Böylece bir Hititli Mısır sarayında başkraliçeliğe gelmiştir. Savaşı kazananın değil kaybedenin kabul edebileceği bir gelişme bu.

Hitit kaynakları ve diğer kaynaklar bulununcaya kadar Kadeş savaşının kesin galibinin Mısırlılar olduğu sanılıyordu. Buna karşın böyle bir galibiyetten sonra nasıl olup da Hititlerin Amurru prensliğini kendilerine yeniden bağladıkları ve yine nasıl olup da Mısır'ın Hitit ülkesini haraca bağlamadığı anlaşılamıyordu. Bugün bilinen, Hititlerin bu savaşı kazandıkları ama galibiyetlerinin sonradan yağma sırasında müdahale eden bir birlikçe durdurulduğu biçimindedir. Özetle her iki ulus da bu savaştan kesin galibiyet elde edemese de savaştan sonra Hititler'in, Mısırlılara karşı çok daha üstün bir konuma geçmiş olması savaşta Hititlerin üstün geldiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla Mısır kaynaklarına dayanarak aksini anlatan öyküler ya da yorumlar doğru değildir.

Hititleri, Christian Jacq'ın, dünya çapında çok satan Ramses romanından barbar ve istilacı bir ulus olarak tanıyanları ve Mısırlılar'ın Hititleri Kadeş Savaşında yendiğini düşünenleri hayal kırıklığına uğrattığımızın farkındayız. Ama öyküler ile bilimsel kanıtlar her zaman örtüşmüyor.

Kaynaklar:

1. Ana Britannica, Cilt 12, s. 370 - 71.
2. Christian Jacq, Ramses: Kadeş Savaşı, 1998.
3. C.W.Ceram, Tanrıların Vatanı Anadolu, 1994.
4. Ekrem Akurgal, Hatti ve Hitit Uygarlıkları, 1995
5. İlhan Akşin, Hititler,1991.
6. Jürgen Seeher, Hattuşa Rehberi (Hitit Başkentinde Bir Gün), 1999.
7. C.W.Ceram, Tanrılar, Mezarlar ve Bilginler, 1994.
8. Bob Brier, Tutanhamon Olayı, 1999.
9. Muazzez İlmiye Çığ, Hititler ve Hattuşa, 2000.
10. Mahfi Eğilmez, Ortadoğuda Siyaset 1 ve 2 (Light Günlük kitabı içinde).

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa TURAN

YAZARLAR MI KİTAPLAR MI?

Yazarları mı kitapları hatırlatıyor, yoksa kitaplar mı yazarları? Sorusu gündeme gelse acaba ne cevap veririz! İlk akla gelen şey, ikisi de birbirini hatırlatır olur her halde. Çoğu yazar onlarca kitabı arasından, tanınmış ve tutulmuş biriyle isim yapar genelde.

Çünkü Kaşgarlı Mahmut deyince hemen, kitabı "Divan ü lügati't-Türk" akla gelir. Yusuf Has Hacip ismi ,"Kutat Gu Bilig" i çağrıştırır. Firdevsi'den söz edildiğinde, şaheseri "Şehname"sanki yüzümüze güler.

Yunus'tan dem vursak "Divanı " nı hatırlarız. Mevlana ile "Mesnevi" si kol kola yürür. Sadi'nin adı geçse, hemen "Gülistan" canlanır hafızamızda. Fuzuli,"Su Kasidesi"yle öyle yücelir ki, yürürken yıldızlar takılır ayaklarına. Evliya Çelebi, seyahatnamesiyle özdeşleşmiştir. Katip Çelebi desek, sayıveririz kitaplarını bir çırpıda. İbni Sina'yı yad etsek , "El-Kanun"un Avrupa'yı aydınlattığını görür gibi oluruz. Gazali'yi zikretsek, "İhya"sının dünyayı ihata ettiğini temaşa ederiz. Mehmet Akif 'le "Safahat"ı ikiz kardeş gibidir Asım Köksal'ın, "İslam Tarihi"nde Asr-ı Saadet'in muştusunu duyar gibi oluruz. Cemil Meriç adı; "Bu Ülke"ile zirveleşmiştir. Arif Nihat Asya,"Bayrak"la pervaz etmiştir mavi göklere . Yaşar Kemal'in "İnce Memed"ini kundaktaki çocuk dahi bilir. Ali Fuat Başgil,"Gençlerle Başbaşa"sında,ebedileşmiş ve abideleşmiştir. Necip Fazıl ismi,"Sakarya" ile kucaklaşmış,"Çile" ile ölümsüzleşmiştir. Şair Yılmaz Güney,"Sonsuz Bekleyiş"iyle taht kurmuştur gönüllere. Cahit Sıtkı,"35 yaş"ıyla oturmuştur edebiyatımızın zirvelerine. Necati Cerrah'ın "Güle Hasret"i duygulandırıp,kanatlandırır ve boğar sizi göz yaşlarına. Oktay Sinanoğlu'nun "Hedef Türkiye"si sizi ,rihteri yüksek bir depremle sarsar. Ahmet Kabaklı, "Temellerin Duruşması"ıyla şahikalarda taçlanmıştır.

Geçtiğimiz Mart ayında TV deki bir sobet esnasında, sunucu bana: “Hocam! Sizin isminizi, cisminizi, resminizi ne zaman ve nerede, görsem Çanakkale’yi görür gibi oluyorum.” diye açış yapmıştı. Bu yaklaşımı, bana seslendirenlerin çokluğundan tahmin ediyorum ki, demek ki biz de okuyucu üzerinde, “Destanlaşan Çanakkale” ile iz bırakmışız.

Ne mutlu o kişiye ki, kitaplarla yakın dostluklar kurma bahtiyarlığına ulaşmıştır.

Mustafa Nevruz SINACI

DİASPORANIN SESİNİ KESMEK

Soykırımın bal gibi belgesi olur. Eğer Ermenilere soykırım yapılmışsa, bunun da belgesinin olması gerekir. 1.5 milyon Ermeni'nin öldürüldüğü savunuluyor. Nerede bunların toplu mezarları? Göstersinler açalım mezarları." Soykırım iddiasında bulunanlar ile hükmü verenlerin aynı kişiler veya kesimler olduğuna dikkat çeken Prof. Dr. Halaçoğlu, "Yani savcı ve hakimler aynı kişilerdir. Bu nedenle de soykırım olmadığını söyleyenlerle diyalog kurmaktan kaçınmaktadırlar" dedi.

"ERMENİLER MASUM MASUM YERLERİNDE OTURMAMIŞLAR"-

TTK Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, "bazı ülkelerin parlamentolarında parmak kaldırmak suretiyle bir ulusu mahkum etmelerinin çok yanlış olduğunu" dile getirerek, şunları kaydetti: 'Ermeniler, tehcir öncesinde iddia edildiği gibi hiçbir faaliyette bulunmayan bir durumda değildiler. Anadolu'nun hemen yer yerinde isyan ve Osmanlı'ya ihanet etmişler ve en önemlisi de Osmanlı Devleti'nin savaş içinde olduğu devletlerle anlaşmışlar, onların ordularına asker vermişler, onlardan silah alarak fiilen Osmanlı Devleti'ne karşı resmen ilan edilmemiş bir savaşa girişmişlerdir. Dolayısıyla Osmanlı Devleti, güvenlik nedeniyle onları savaş alanı dışına sürmüştür. Ermeniler, masum masum yerlerinde oturmamışlar. Sevk edilen kafilelere hazırlık yapmaları için 1 hafta ile 15 gün arasında süre verilmiş, her türlü imkan sağlanmıştır. Kadın ve çocuklardan ailesi olmayanlar yetimhanelere ve zengin ailelerin yanlarına verilmiş, savaş sonrası bunlar ailelerine teslim edilmiştir. Müslüman olan Ermeniler'in de kendi dinlerine dönebilecekleri ilan edilmiştir."

Halaçoğlu konuşmasında, tehcir sırasında 37.500 Ermeni'nin salgın hastalıktan öldüğünü anlatarak, buna karşılık Osmanlı ordusunun kaybının ise 402 bin olduğunu bildirdi. Yusuf Halaçoğlu, 37 bin 500'ün yanı sıra 6 bin 500-8 bin 500 arasında Ermeni'nin eşkıya saldırısı, 230 bin Ermeni'nin de Kafkasya'da hastalık, soğuk veya açlıktan öldüğünü ifade etti.

TÜRK MİLLETİNE KARŞI YARGISIZ İNFAZ

Mesele çok boyutlu. İncelediğimiz konferans çerçevesinde bütün boyutları ile konu inceleniyor ve dikkatle irdeleniyor. O nedenle biraz daha ayrıntıya girmek gerek. Şöyle ki: Yapılanları "Türk milletine karşı yargısız infaz" olarak nitelendiren Halaçoğlu, yazar Orhan Pamuk'un bir İsviçre gazetesinde yayınlandığını belirttiği "Türkiye'nin Ermeni katliamı gibi tabulaşmış konuları açıkça tartışmaya başlamasının zamanı geldi. Bu bilgiler Türk halkından saklanıyor ve bu iyi bir şey değil. Bu konunun tabu olduğu ve tartışılamadığı bir ülkede yaşamak utanç verici" şeklindeki sözlerine işaret etti.

TTK Başkanı Halaçoğlu, konuşmasını şöyle tamamladı: 'Konunun tartışılmasını engelleyen kim? Beyefendi geliniz her ortamda tartışalım. Dağarcığınızda ne varsa söyleyiniz ve cevabınızı alınız. Tabulaştıran sizsiniz. Bu toplantıya katılmayanlar da sizin gibi aynı düşüncede olanlardır. Ben bu ülkede yaşamaktan, bu milletin bir ferdi olmaktan onur ve gurur duyuyorum. Bizim tartışmaktan utanacak ne bir tarihi geçmişimiz, ne de sizin bilmeden söylediğiniz bir soykırım vardır. Ancak sizler gibi ellerinde hiçbir araştırma olmadan, bilimsel çalışma yapmadan sorumsuzca ve insanlık değerlerini ayaklar altına alarak konuşan kimseler var. Bize demokrasi dersi vermeye hakkınız yok. Siz önce Fransa'ya ve demeç verdiğiniz İsviçre'ye bakınız ve sözlerinizde samimiyseniz oradaki yasaklara bakınız ve bu ülkelerdeki yasakları dile getiriniz. Kendinizi nasıl savcı ve hakim yerine koyabiliyorsunuz, nasıl rahat yuyabiliyorsunuz?"Aslında, Tasnakçı komite reisleri bugunku konferansa katılmayarak suçlarını kabul ve itiraf ediyorlar. Sükut ikrardan gelir.

TTK Başkanının konuşmasından sonra Arslan TEKIN, 37 sivil orgut bir araya getiren Sivil Toplum Kuruluslari Birligi, ITÜ Macka kampusunde, bugun "Turk Ermeni ilişkilerinde Tarihi Gercekler" konulu

konferansı duzenlediğini, yarın da konferans sergi ve sunumların devam edeceğini bildirdi. Birligin baskani Prof. Dr. Aysel Eksi. Sivil orgutler şu ölüm kalım zamanında asgari mustereklerde birlikte hareket etmelidirler. Dedi. Ve devamla: “Teferruatla ugrasılmamalıdır. "Ulusalcılar" dediklerine, her seyden once "inanc ve bilinç" noktasında cok farkli olmakla beraber, ulke butunlugu icin her faaliyetlerine destek verdim. (oysa ben, Inanc meselesinde son derece hassasım, bu hassasiyetim dindarlıktan baksa bir sey. "Inanc" Turk'un temel kıymetidir. Inanc uzerinden "ilericilik", "çagdaslik" gibi gereksiz tartısmalara girmek kimseyi bir noktaya getirmez. Getirdigini bilen, duyan var mı ?! Bir insan ne gericidir, ne de çag dısıdır.Bu kavramlarin içi bos... Bu ayri... Ulke butunlugunu savunmanın "inanc"la alakası olmadığını da bilirim! Alnı secdeden kalkmayan bir cok insan Turkiye'yi pazarlayan ateistlerle, pagan, dönme ve devşirmelerle beraber... Kimi muhafazakar gazete yoneticileri sayfalarını bu tiplere açmış. "inançlı" milliyetçilere kufrettiriyorlar!) Bu konferansın cok onemli bir ozelligi var. Turk'e kufredeni de cagirmislar, Turk'u seveni de... Sadece "ilim" diyeni de... "Turkler Ermenileri kesmistir" tezini savunanlarin hicbiri konferansa katilmayi kabul etmemisler.Erivan Devlet Universitesi Rektoru Profesor Radik Martirosyan'in katilmama bahanesi adamin aklinda zoru var dedirtecek turden: "Davetinizde soykirim yerine "savas trajedisi" demeniz bir gercegin inkarıdır. Zira, bu gercek dünyada pek cok parlamento tarafindan resmen tanınmıstır. Bazı ulkelerde "Soykırım yoktur demek" ağır suctur. Toplantınıza katılamayacagım." Ve Tasnakci zihniyetteki daha bir bircok Ermeni de benzer nedenlerle gelmiyor. Onlar gelmez ama bizdekilere ne oluyor!... "Tasnakci reisler" de kaciyorlar.

Erivan tezlerini savunmak icin goguslerini siper eden Prof. Dr. Murat Belge, Doc. Dr. Halil Berktay, Prof. Dr. Selim Deringil, Prof. Dr. Mete Tuncay da konferansa katilmayi reddetmisler. (Bu isimler Bogazici, Bilgi ve Sabanci universitelerinin rektorlerini parmaklarinda oynatmakta, istedikleri gibi yonlendirmektedirler.)

Acı olan şu ki: Bu memleketin suyunu icen, ekmegini yiyen bu tür adamlar ve gibileri, Ermeni tezlerini destekleyen yurt ici ve yurt dısı konferanslar olunca hiçbir mazeret uretmeden kosa kosa gidiyorlar. Gel işte, sana bir fırsat! Haklıysan haklılıgını haykır... Sen korkundan tezini desteklemeyeni cagırmadın... (Ayni zamanda ulkenin guvenligini ilgilendiren bir mevzuda Turkleri katil gostermek icin konferans

duzenleyerek Tasnakci tezlerin propagandasini yapmak, karsı fikri konusturmamak hakikaten suc mu, degil mi? Hukukcular bunun uzerinde dusunmelidirler.) Ermeni tezlerinin çıgırtkanlarının seslerinin kısılması, hattâ kesilmesi gerekiyor... Onun icin 37 sivil orgutun çabasını önemsiyorum.

İLBER ORTAYLI:
"TÜRK TOPLUMU 'KASAPLIK' TÖHMETİYLE KARŞI KARŞIYA"

Halen Topkapı Sarayı Müzesi Müdürü İlber Ortaylı da, Türk toplumunun tarihi, yaşadığı an ve geleceği itibariyle "kasaplık" töhmetiyle karşı karşı bulunduğunu ifade ederek, "Jenositi (soykırım) kabul ettirerek Türkleri de 'kasaplar kulübüne' almak istiyorlar" dedi.

Sempozyumda konuşan Prof. Dr. İlber Ortaylı, jenositin hukuki bir terim olduğunu ve jenosit konusunda Türk hukukçularının hazırlıksız bulunduklarını kaydederek, yakın tarihini iyi bilmeyen Türk milletinin de hazırlıksız yakalandığını anlattı.

Atilla ALPAY

KONUŞMA DİLİ VE ÇORUM AĞZI

Osmanlı Devletinin en geniş ve yaygın zamanlarını ele alacak olursak çok sayıda lisanın Osmanlı coğrafyasının hemen her yerinde konuşulduğunu ve bir dil birliğinden bahsetmenin mümkün olmadığını görmekteyiz. Gayet tabii karşılanması gereken bu hal mucibince de Çorum ve havalisi geldiği yerdeki lisanı konuşmaya devam ediyordu denebilir.

Ayrıca hiç bir dil konuştuğu gibi yazılmamakta ve yazıldığı gibi de konuşulmamaktadır. Bu itibarla konuşma ve yazı dili olarak ikiye ayrılan güzel Türkçemiz iç Anadolu ve bölgemiz içinde aynı şekilde mütalaa edilebilir.

Yazı dili aynı zamanda bir milletin kültür dili demektir. Osmanlı Devletinin erken devirlerindeki lisan birliğini sağlama çabalarını saymazsak bir müddet sonra gelişen ve kabul gören yazı dilini İstanbul Türkçesi veya şivesi diye de tanımlayabiliriz. Fakat buna mukabil günlük konuşma dilinde bu birlik Osmanlı coğrafyasının hemen hemen hiç bir yerinde sağlanamamıştır ama buna rağmen bölgesel ağızlar arasında hiç bir zamanda bir çatışma çıkmamış Anadolu insanı bütün bu farklılığa rağmen birbiri ile anlaşmaya yüzyıllar boyunca güzellikle edegelmiştir. Buna sebeb Türkmen ekseriyetin ve Oğuz boyları hâkimiyetinin oluşturduğu bir Milli Birlik içinde olmaları ve geldikleri Orta Asya'da da bir devlet geleneği içinde yaşamalarıdır.Anadolu'nun Türkleşmesi ile gelenler lisanları, adet ve gelenekleri, töreleri ve kanunları ile gelerek burada yeni bir medeniyet kurdular. Bu itibarla lisan, dil ve edebiyat da kurallarıyla aynen taşınmış oldu.

Bu konuda ellili yıllarda araştırmalar yapan Çorumlu eski Dil'ciler Oğuz Boylarının, oba ve soy isimlerinin Orta Asya'dan aynen gelerek Selçuklular zamanında köy isimleri olarak kullanıldığını; yüzyıllar içinde de bu köylerden il merkezine gelenlerin hala bu isimleri kullanmaya başladıklarını söylemektedirler.

Cumhuriyetin ilanından sonra da yine bu isimler soyadı haline dönüşerek hala yaşamaya ve kullanılmaya devam edecektir. Bu konudaki ilk akademik çalışmaları Türk Dil kurumunun 1930 lu yıllarda

başlattığı çabalarda görüyoruz. Uzmanlar tarafından Çorum ağzının özgün kelimeleri derlenmiş ve kayda geçirilmiştir. Fakat bu arada Çorum'lu Dilci ve eğitimcilerin çalışmaları da bu çabaları takip etmiş; araştırmalar giderek zenginleştirilmiştir. Bunlar içinde en özverili çalışmaları Eğitimci Tayyar Kerman gerçekleştirmiş bu konuda detaylı bir eser vermiş; onu Nesrin Ayçam, Abdullah Ercan ve ismini sayamadığımız pek çok araştırmacı takip etmiştir. Hafız-ı Kütüp Eşref Ertekin Hoca efendinin geniş ve uzun derlemelerinin kaynak olarak göstermek hiç te yanlış olmaz.

Son olarak bu konuda öğrendiklerimiz; bugün bile Türkçemizle birlikte Kırgız; Çuvaş, Kazak Türkçesi sözlüklerindeki pek çok kelimenin Çorum ağzı kelimelerle hala ve bire bir örtüşüyor olmasıdır.

Sonuç Olarak: Bütün müellif ve dilcilerin ortak görüşü Çorum ağzı kelimelerin artık sadece literatürde kaldığı, medyanın, yazılı basın ve endüstriyel gelişmelerin Anadolu ağzındaki tarihi ve kültürel birikimleri de aşındırıp yok ettiği şeklindedir. Her ne kadar artık sokaktaki Çorum insanı İstanbul Şivesiyle konuşuyor ve yazıyorsa da hala köylerde bu dil özelliklerinin kaybolmadığı ve yozlaşmanın ulaşmadığı bazı yerlerin olduğu anlaşılmaktadır.

Yapılacak iş; bu konudaki eksiklikleri bulmak ve halk edebiyatı ürünlerini hızla kayıt altına alarak Çorum Dili ve Edebiyatına hizmet etmek olmalıdır.

İsa KAYACAN

YILIN SÖZLERİNDEN SONRA

Genel bir değerlendirmeyle ortaya konulanlar. Bunların artı ve eksileriyle karşılaşılan sonuçlar. “Vicdan Mahkemesi”nde hakim önüne çıkıp, yanlışları-hataları karşısında “özür dileyenler”in mahkeme kararı ve sesleri karşısında suskunluk ve ısrarlılık içine girmenin ne derece doğru olduğu tartışılabilir…

Yılın sonunda, ortaya konulan sözler, nelerdir, ne anlam ifade etmektedirler?. Birlikte okuyalım, birlikte yorumlayalım buyurun:
YILIN SÖZLERİ:

1- Kırgınlıklarımla, kızgınlıklarımla sana söylediklerimin, yazdıklarımın hepsi tamamı yalan.
Sensiz yapamadığımdır, seni sevdiğim, özlediğimdir gerçek, doğru olan (18.12.2008ı

2- Artık eskisi gibi; kızmayacağım, kırmayacağım, kırılmayacağım, Yanlışlarımı tekrarlamayıp, düzeltme çabası ve yorgunluğu içinde olamayacağım,
Tüm delil ve tanıklarımla, vicdanımda kurduğum mahkemede, mutlaka berat edip aklanacağım. (19.12.2008ı

3- İsimsiz yazılanlar; olaylar, konu veya konulardan haberleri olanlarca, 50 veya 100 kişi tarafından bilinerek okunur, yorumlanır, İsimli yazılanlar, gönderilen 350 yayın organının sayfa ve sütunlarında, 8-10 bin hatta daha fazla kişi tarafından, bilinerek, hatırlanarak okunur. (20.12.2008ı

4- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız,

5- Milli davalar, sözle, tek gözle değil; çift gözle, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir (İsa Kayacanı

6- Yazılar, kitaplar, yazarın çocukları gibidir. Yaramaz, uslu, akıllı, esmer, sarışan, güzel, çirkin, tembel, çalışkan, nitelikleri ne olursa olsun, çocuklarını sever, analar, babalar. Gönüllerinde her çocuğun ayrı, özel bir yeri vardır. Şiirlerim, yazılarım, benim sevgili çocuklarım ve torunlarım gibidir (Mustafa Kemal Yılmaz-Ankara)

GÜL KARDEŞİM, ÜZGÜN GÖRMEK İSTEMEM (Mustafa Ertaş)
Avuçların açık elin havada,
Yüzün mahsun, mahsun gönlün duada,
Gel gezelim Taşeli'nde ovada,
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Yüz yirmi dört kitap imzanı attın,
Balsın, süzülmüşsün kültüre kattın,
Görmeyeli hep dost neyledin nettin?
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Kitap göndermişsin elime aldım,
Birem, birem okudum derine daldım,
Söyle bu dünyaya ben niye geldim.
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Mal verdi, mülk verdi hepisi yalan,
Bir mezardan başka, yok elde kalan
Varmı şu dünyanın ötesini bilen?
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Gülmek en güzeli, bilmek ötesi,
Peygamberimizin evrende sesi,
Bırakalım can dost ağıtı yazı,
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Doğum Ece köyü, yaşam Ankara,
Gece gündüz hep yalvara yalvara,
Çok dualar ettim, düşmezsin dara,
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem.

Eserini aldım, sağlıklı sağ ol,
Vatan'a hizmetten başka var mı yol?
Saygı, sevgi, selam, gönderdim bol bol,
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem,

Ertaş der ey dostum, İSA KAYACAN,
Beni benden aldı gel gör heyecan,
Lale, sümbül gibi gönlünü açan,
Gül kardeşim, üzgün görmek istemem
Mustafa ERTAŞ (Araştırmacı-Yazar, 19.10.2008 – Konya)

Selma GÜRSEL

SAÇ MAYALISI (Yanmaz Tava)

MALZEMESİ: 5-6 porsiyon- 1 kilo un, kibrit kutusu büyüklüğünde yaş maya, bir tatlı kaşığı tuz, ılık su.

Daha çok Ramazan Ayının sahur yemeğidir. Çorum'da Ramazan Aylarında her sahurda, ıspanaklı, çökelekli, kıymalı gibi çeşitleri yapılır.

Una kibrit kutusu büyüklüğünde, yaş maya, bir miktar tuz katılarak ılık su ile kulak memesi sertliğinde yoğrulur. Hamur bir miktar bekletildikten sonra kabarır, yani mayası gelir. Bu hamurdan kaşık ıslatılarak bir yemek kaşığı alınarak yumak tutulur. Yuvarlanan bu yumağın altına un serpilerek 15-20 santim çapında ve yarım santim kalınlığında el veya oklağı ile hamur yumağı yassılanır. Saç veya yanmaz tavaya konularak iki tarafı çevrilerek kızartılır. Tavada yapılıyorsa kısık ateşte tavaya kızdırılır ve çok az bir yağ sürülerek tavaya hamurun yapışmaması sağlanır, hamur kendine gelmesi için üzerine kapak kapatılarak iki dakika daha ateşin üzerinde bekletilerek alınır üzerine tereyağı sürülerek sıcak olarak servis yapılır. Çay veya hoşaf eşliğinde yenilir.

Adile TÜRKMEN

BİRİDE BENİM ARKADAŞIM

Göz yaşı dökenlerden
Izdırap çekenlerden
Boynunu bükenlerden
Biride benim arkadaşım.

Sevgiden,yoksullardan
Gönülden,mahkumlardan
Allah'ın kullarından
Biride benim arkadaşım.

Mazide kalanlardan,
Kadersiz olanlardan,
Hayale dalanlardan
Biride benim arkadaşım.

Necati ÇAVDAR

ÜZMEZ

Nereye gitsem orda bulduğum Türkmen kocası
Zulme isyanda, aksiyonerlerin gerçek hocası
Elhamra'dan çığlık, Türkistan'da otağ gibi
Taç Mahal'de sultan, Kafkasya'da Şamil gibi
İmanı saf, Türkçesi duru. O, ateşin koru
Kalkandır hakikate, onun kalesi, suru
Bazen Yunus olur Anadolu'dan ses verir
Zaman olur neyzen gibi terse, ters verir
Millet sevdası yüreğinde, kavi iman göğsünde
Kanat gerer, bilse savunur sonunda ölse de
Kurşun sıkmış Hak adına ilk gençlik anından
Nasiplenmiş, Fazıl bağından, Serdengeçti çağından
Her an coşkulu, çağlayanlar gibi deli o sevdalarda
Ağlar bulurum, kuzu gibi uysal mana eri yanında
Mazlumların babası, gariplerin abası, incelerin kabası
Çağın içmeden sarhoş Neyzeni, nüktedanlar babası

II

Olmayı hep aksiyonda arayan
Çile'de hakikat sırrına eren
Günümüzün içmeyen sarhoşu, Neyzen
Anadolu sevdası ile çağırıp gezen
Batıl adına ne varsa korkmadan ezen
Muharrir sıfatlı halk dilinde konuşan ozan

Muhsin AKTAŞ

UNUTULMUŞ ZAVALLI ADAM

Öylesine bir gündü,
Saat sekiz otuz telefon çalıyordu.
Alo dedim.
Ecnebice bir şeyler söylüyordu.
Bir türlü anlamadım.
Türkçe söyle be kardeşim, Türkçe dedim.
Gülüştük.

Can arkadaşım, kadim dostum, iki gözüm
Adı Mesut. Soyadı Üzüm.
Doğum günün kutlu olsun dedi.
Sustum.
Kelimeler boğazıma düğümlendi.
Zor bela yutkundum.

Hiç hesapta yokken, birden düştü aklıma,
Saate baktım daha erkendi.
Uyuyorlardır diye düşündüm.
Kuzucuklarım, canlarım var, kesin ararlar.
Hadi büyük iki çocuklu, birisi daha yeni,
Telaşlıdır unutur.
Lakin ipek yürekli ortancam var,
O iki eli kanda olsa kesin arar.
Küçük adı üstünde küçük,
Okul ders derken aklı bir karış havada
Belki bir ümit!
En azından yirmi beş sene;
Varımı yoğumu,
Yetmedi ömrümü yiyen karım var.
Belki o arar.

Acele etme, kuşluk vaktine doğru hepsi arar, sorar.
Bak, sanaldan mesaj atmış bazı dostlar,
Sağ olsunlar var olsunlar.
Kuşluk vakti gelip geçti,
Öğlen girmek üzere, tık ses yok.
Her yer zifiri karanlık.
Yok, yok unutmazlar.
Kahvaltı, bulaşık,
Temizlik derken yorulmuşlardır.
İkindiye doğru mutlak ararlar.

Zaman ilerledikçe,
Yelkovan kirpiklerime
Saplanmış duruyordu.
Kara kerpetenle ruhumun;
Dişleri çekilmiş acıdan sızlıyordu.
Allah! Allah!
Akşam geçti bir terslik var bunda.
Telefonlar mı bozuk ne.
Anladım, yaptı yapacağını yağmur,
Rüzgâr, kopardı telleri yine.
Olsun, daha günün bitmesine çok var,
Hepsinin aklına gelir, o zaman kadar.
Umurumda değil, nasılsa bir garantim var,
En umulmadık zamanda,
Yüreğime balıklama dalan.
Her köşesine sevgiden,
Aşktan, saraylar kuran kraliçem var,
O kesin kes arar, telaşlı var!
Birazda geç kalkar.
Unutmaz, en azından bir mesaj atar.

İşte ikindi yaklaşıyor,
İşleri hafiflemiştir, şimdi ararlar.
Şu merete bir bakayım, kapanmasın sakın
Şimdi canlarım, yavrularım, yarim arar.

Ses seda yok,
İlk defa anladım ki,
Bir saniye bin seneden çok.

Güneş elveda nakaratını son kez söylerken,
Hüzünle bakıp gözüme,
Hafifçe dokundu yüzüme.
Bugünlük görev bitti. Dedi ve gitti.
Canımın yarısı uzaklarda,
Arayıp sormasa da haklı!
Yüreğimde yeri çok, acısı bende saklı,
Babasının kuzusu, merhamet deyip de,
Şöyle aramaya ermez mi ki aklı,
Hiç hakkım yok!
Ama olsun! Nede olsa atayım,
Gözlerim yollarda, bekler meraklı.

Yine ümitlendim koskoca beş saat var,
Sekiz, dokuz, on, on bir, on iki
Yani yirmi dört!

Anladım, akşamda bitti. Gece başladı.
Bak şimdi akşam telaşındalar,
Sonra ararlar, ararlar demi?
Ararlar mı acaba?

Saat yirmi üç elli dokuz.
Ben sustum. Semavat sustu.
Yıldızlar ağladı geceye küstü.
İlgisizlik canımı aldı bulutlara astı.
Yaş döküldü yanaktan, memleketi su bastı.

Hançer gibi yüreğime saplanıp;
“Doğum günün kutlu olsun” dedi,
Kâğıt ve kalem;
İsyan ile bağırdı yüzüme cümle âlem,
Sus! Urbası içinde unutulmuş zavallı adam.
03.11.2010 Muhsin AKTAŞ (Mizabi)

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 171 25 Mayıs 2013

19 MAYIS ATATÜRK'U ANMA GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI KUTLU OLSUN!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL ÜLKEM İÇİN

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDEN GÜNÜMÜZE DERSLER 1

Mustafa Nevruz SINACI NİSYAN İLE MALÛL OLMAYINIZ..

Mustafa TURAN YORUMA AÇIK BİR SOHBET

Müslüm TUNABOYLU ANAYASA ÇALIŞMALARI SÜRERKEN

İsa KAYACAN RAMİZ MEHDİYEV'DEN DEMOKRASİYE GİDEN YOL

Selma GÜRSEL ISPANAK YEMEĞİ

Ayşe ÇOBAN SEN VE BEN

Üzeyir Lokman ÇAYCI KENDİLERİ ÇALIP, KENDİLERİ OYNAYANLAR

Ahmet CANBABA NUTUK

Yaşar KILIÇ YOLCULUK

Mahmut Selim GÜRSEL

Kürt dediğimiz aslı Türk oğlu Türk soyu olduğunu benden iyi biliyor Kürt oğlu.

Türkiye'de var halen Milletvekili, Vali, Kaymakam, doktor, müteahhit, her meslekten vesselam. Yok ki Kürt olup da ülkemde rahatça iş göremeyen!

Kürt olup da ben bu ülkede bu işi göremiyorum diyen; çıksın ortaya varsa böyle Türkiye'de yaşayan. Olmaz çünkü yok ki bu durumda olan.

İşsizim derse iş bulamayan sadece Kürt mü?

Yok mu başka ülkemde yaşayan aile bireyi?

Bana ne, beni ilgilendirmez, ben karışmam öylesine içimize işlemiş ki inanamıyorum.

Bakmak istiyorum geçmişime inanın göremiyorum.

Elimizden alınıyor tek tek Milli Değerlerimiz ses çıkartmıyor, ilgilenmiyoruz.

Sanki bu ülkede biz yaşamıyoruz!

Neleri kaybettik bilmek istemiyoruz.

Günü kurtarmak ile yaşıyor ve yaşamaya çalışıyoruz.

Birkaç ülke seveni kaldı ortada, diğerlerinin hepsi içeride kaldı.

Ağlamak istiyorum gönlüm karşı geliyor. Ağlama bildiğini yaz, ağlamakla ruhunun sükûnu olmaz. Bildiğini yaz diyor.

Sessizlik içimizde olan volkanı bastırmaya imanımız ses çıkartmıyor fakat Müslümanlığımız içinde dayanamıyoruz. Doğru bildiğimi söylüyor ve yazıyorum.

Bu zaman diliminde ülkem; ne hallere geldi biliyor musun?

Bu durumu şayet bilmiyorsan uyuyor musun?

Bak geçmeden zaman içinde pişmanlık için çok geç kalırız diyemiyoruz!

Neler oluyor bize Rabbim!

Basiretimiz mi bağlandı?

Analar ağlamasın dediler açılım adı altında ülkemin düzenini değiştirmeye çalışıyorlar!

Biz; “öküzün tirene baktığı gibi” bakıp, omuz silkerek izliyoruz.

“Bize dokunmayan yılan bin yaşasın” mı diyoruz!

Anaların ağlamadığı zamanda ülkem ağlıyor bilmiyor muyuz?

Bayramlarımızı yok sayanları başımıza taç yapıyoruz.

“Ne Mutlu Türk’üm!” Diyenleri ayrımcılıkla suçluyoruz.

Olmayan bir açılımı sorgulayanımız yok!

Türkiye’de yaşayanların problemleri yok.

Tek sıkıntı bir terör örgütünün dayatması!

Benim düze inmem gerek diye Ülkeme şart koşması.

Kim oluyor bu örgüt silahlı canavar?

PKK diye çıkan Ermeni kırmaları elbette ki bunlar.

Hangisi KÜRT bilen var mı?

Ben Kürdüm diye devam ediyor Asala sunuları ortada.

Ermenilerin Türk Soykırımını yaptıkları yetmediği gibi;

Tutturmuşlar, sürdürüyorlar Türkler soy kırımı yaptı diye,

Ermeni döküntüleri PKK devamı ile Ülkemi bölmeye çalışmaları,

Hiç düşünmüyoruz bu işlerin sonu nereye gider diye.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDEN GÜNÜMÜZE DERSLER 1
1. Anadolu'da Asur Ticaret Sömürüsü

Bundan dörtbin yıl önce Milattan önce üçüncü binin sonları ve ikinci binin başlarında Anadolu'da çok yaygın bir Asur ticareti vardı. Asurlu tüccarlar Anadolu halklarıyla yaygın bir ticaretin içine girmişlerdi. Anadolu'da Asur ticaret kolonileri vardı. Bu kolonilerin merkezi Kayseri yakınlarındaki Kültepe'de bulunan Neşa (ya da Kaneş) Karumu'ydu.

Anadolu'da yapılan kazılarda o döneme ilişkin ticari ilişkileri açıklayan pek çok tablet bulunmuştur. Bu tabletlerden anlaşıldığı kadarıyla Asurlu tüccarlar Mezopotamya'dan çoğunlukla tekstil ürünleri ve kalay getiriyorlar, bunun karşılığında altın, gümüş ve bakır alıyorlardı. Özellikle Kapadokya bölgesi altın ve gümüş madenleri açısından zengin bir bölgeydi.Asurlu tüccarlar getirdikleri malların bir bölümünü kredili olarak sattıkları için bunların kayıtlarını tutmak zorundaydılar. Ticarete ilişkin tablet bolluğu buradan kaynaklanıyor.

Asurlu tüccarlar için Anadolu çekici bir yerdi. Her şeyden önce birbirine yakın bir çok kent krallığı vardı. Dolayısıyla nihai hedefe gidene kadar gündüzleri yolculuk yapıp geceleri konaklayacak güvenli kentler bulunuyordu. Kentlerin kralları, kendi haraçlarını aldıkları sürece tüccarlara karşı barışçıl bir yaklaşım içindeydiler. Asurlular satış için Anadolu'ya getirdikleri mallarını eşeklerle taşıyorlardı. Eşeklerin iki yanında tekstil ürünleri ya da teneke taşınan ağzı kapalı heybeler vardı. Sırtında ise yol boyunca yenilecek yemekleri saklayan bir başka heybe.

Asurlu tüccarların oluşturduğu ticaret kervanları içinden geçtikleri kentin kralına geçiş vergisi ödüyorlardı. Bu vergiler genellikle taşınan malın cinsine göre oransal olarak hesaplanıyordu. Bu tür vergileri ödemeden kentten geçmek ve malını satabilmek olanağı yoktu. Vergiden kurtulmanın iki yolu vardı: İlki, vergiden kaçınma biçiminde çıkıyordu

ortaya. Kentin içinden geçmeyip dışarıdan dolaşılırsa vergi ödeme yükümlülüğü doğmuyordu. Buna karşın kent dışında özellikle geceleri kervanın saldırıya uğraması her an söz konusu olabiliyordu. İkincisi, vergi kaçakçılığıydı. Bunun yolu ise malları kente, nöbetçilerle anlaşıp, gizlice sokmaktı. Nöbetçilere verilecek pay, vergiden düşük olduğu sürece bu çekici bir seçenekti. Ama riski çok fazlaydı. Bunu yapan tüccar yakalanırsa, kent kralının onun mallarının tümüne el koyma hakkı doğuyordu. Anadolu'da bulunan Asur tabletlerinden tüccarların hangi kentte daha kolay vergi kaçakçılığı yapıldığı konusunda birbirleriyle yazışmalar yaptığı anlaşılıyor.

Asurlular, Hurriler, Hattiler, o dönemde Anadolu'da yerleşik diğer kavimler ve sonraları Hititlere, kredili olarak sattıkları mallar için çok yüksek oranlı faiz uyguluyorlardı. Bulunan Asur ticaret tabletlerinden anlaşıldığı kadarıyla faiz oranları yüzde 30 ile yüzde 180 gibi yüksek oranlar arasında değişiyordu. Borçlarını ödeyemeyen yerel halk krallara şikayette bulunuyordu. Kötü hasat yıllarında borcunun teminatı olan ürünü elde edemeyen insanlar son derecede güç durumlara düşüyorlardı. Ya ailesinden birisini tüccara köle olarak veriyor, ya da bazen kendisi de dahil olmak üzere bütün ailesi köle oluyordu. Bazen yerel krallar bu tür borç - alacak ilişkilerini çözmek için borçların silinmesi hakkında yasalar çıkarıyorlardı. Söz konusu yasalar doğal olarak borçluyu kurtarırken alacaklıyı sıkıntıya sokuyordu. O nedenle de alacaklı, bu tür bir sıkıntıya düşmemek için kredili satış yaptığı kişinin ödeme yapmaması halini engellemek için başka kişilerin kefaletini alıyordu. **2**

Aşağı yukarı 4000 yıl öncesinde Anadolu'da Asurluların katkısıyla da gelişen bir rüşvet, vergiden kaçınma, tefecilik düzeni kurulmuş olduğu anlaşılıyor.

Milattan önce 1800'lerde Anadolu'nun ortasında nereden ve nasıl geldikleri henüz tam ve doyurucu olarak açıklanamayan Hititler ortaya çıktılar. Hitiler ilk ve ikinci kralları Pithana ve Anitta'nın önderliğinde Asur ticaret kolonisinin merkezi olan Neşa'yı ele geçirdiler. Neşa'nın ele geçirilmesi Asurluların uyguladığı tefeciliğin sonunu getirmiş olsa gerek. Bu gelişme Asur ticaret ve tefecilik sömürüsü altında inleyen komşu kent krallıklarında da Hititlere karşı bir sempati doğmasına yol açmış olsa gerek. Çünkü Neşa'nın ele geçirilmesi sonrasında Hititler, Anadolu'nun büyük bölümüne egemen oldular. **3**

Hititlerin, ekonomik sorunu doğru bir çözüme kavuşturmak suretiyle Anadolu'ya egemen olmaları bugün için de önemli bir gösterge olarak kabul edilebilir.

2. Kadeş Barış Antlaşmasından Nato Antlaşmasına

Kadeş Savaşı M.Ö. 1275'de **4** Hitit Kralı Muvatalli ile Mısır Firavunu II.Ramses arasında Asi Irmağı kıyısındaki Kadeş Kenti yakınlarında gerçekleşti. Savaşın çıkış nedeni bugünkü Suriye sınırları içinde kalan Amurru ve Amka toprakları üzerindeki egemenlik iddialarıydı. Savaşı kimin kazandığı konusu uzun süre tartışmalı kaldı. Hatta Mısır'ın savaştan galibiyetle çıktığını iddia edenler çoğunluktaydı. Bunun temel nedeni Hititlerin bu konuda yazılı bir şey bırakmamış olmalarıdır. Oysa Mısır'daki tapınaklarda Ramses'in kendi yazdırdığı zafer metinleri var.

Savaşın asıl galibinin Hititler olduğu konusunda bugün bir tereddüt yok. Çünkü uğrunda savaşılan topraklar sonuçta Hititlerde kalmış.

Asıl önemli konu savaştan yaklaşık 15 yıl sonra imzalanan Kadeş Barış Antlaşması. Bu antlaşma Hitit Kralı III. Hattuşili ile Mısır Firavunu II.Ramses arasında imzalandı. **5**

Antlaşmanın temel düzenlemesi bu iki ülkeden birisine yönelik bir saldırı ya da tehdide karşı ötekinin ona yardım edeceği ve savaşa birlikte gireceğini içeren düzenleme. Yani birisine yönelik tehdidin ortak tehdit olarak kabul edilmesini sağlayan düzenleme.

Bugün Nato Antlaşmasının 5. maddesini incelediğimiz zaman aşağı yukarı aynı düzenlemeyle karşılaşıyoruz.

3. Hitit Hukukunun Üstünlüğü

Hukukun üstünlüğü geçmişte de söz konusuydu. Ama bu üstünlük kısas hukukuyla ifade ediliyordu. "Göze göz, dişe diş" ifadesi kısas hukukunu simgelemekte kullanılan bir deyimdir. Yani birisi birisine kötülük etmişse cezası aynı kötülüğün kendisine de yapılmasıydı. Kısas hukukunun temelleri eskiye daynmakla birlikte bunu gelenekten çıkarıp yazılı hukuka dönüştüren Babil Kralı Hammurabi'dir.

Başlangıçta Hitit hukukunun da kısas hukuku çerçevesinde yapılandığını biliyrouz. Zaman içinde, Hammurabi yasalarından yaklaşık

200 yıl kadar sonra Hitit Hukuku tazminat hukukuna dönmüş. Babil kralı Hammurabi'nin "Kısas Hukukundan" Hititlerin tazminat hukukuna geçişleri. Roma hukukundan çok daha eski bir atılım. Ne var ki tanıtılamamış.**6**

Yasalarda kısas hukukundan tazminat hukukuna geçiş "eskiden" ifadesinin eklenmesiyle vurgulanıyordu. Buna bir örnek verelim:

"Eğer bir tohum üzerine bir başkası tohum serperse onun ensesi saban üzerine koyulsun, iki koşum öküzü bağlansın birinin yüzü bu tarafa ötekinin yüzü o tarafa çevrilsin adam ölsün, öküzler ölsün ve tarla eski sahibine verilsin, eskiden böyle yapılıyordu, ve şimdi bir koyun adamın yerine, iki koyun da öküzlerin yerine konsun, bu kişi, tarlasına tecavüz ettiği kimseye otuz ekmek, üç kap iyi cins bira versin ve tarlayı daha önce ekmiş olan kimse onu kendisi için biçsin." **7**

Hukuk sisteminin gelişmesiyle devlet yönetimi sisteminin gelişmesinin tam ortalarında bir yerlerde ünlü Telipinu Fermanı var. Telipinu Fermanı. Batıdaki primogenitur yönteminin ilk adımı. Hitit tahtına geçişler sürekli cinayetlerle olduğu için Kral Telipinu tahta geçişi bir kurala bağlıyor bu fermanıyla. Telipinu Fermanı özetle kralın ölümündenb sonra yerine birinci sıradaki oğlunun geçeceğini, ya da o yoksa hangi sürecin işletileceğini anlatıyor. Aslında telipinu da tahta I.Huzziya'yı öldürerek geçtiği halde böyle bir düzenleme yapmak gereksinimini duymuş. Yaklaşık 3500 yıl öncesinde böyle bir düzenleme son derecede önemli. Osmanlı İmparatorları böyle bir düzenlemedenm habersiz oldukları için Fatih Sultan Mehmed'de bu düzenleme kardeş katlini vacip görerek tuhaf bir cinayet aracı haline dönüşmüş. **8** Kuşkusuz genel kurala kişiye göre istisna getirme çabası bu. Fatih Sultan Mehmed birinci sıradaki oğlu Bayezid'i değil de ikinci sıradaki oğlu Cem'i tahta çıkarmak istediği için düzenlemeyi böyle yapmış olsa gerek. Ne var ki Telipinu yönteminin yerine Fatih yönteminin uygulanması Osmanlı hanedanı için bir ölüm fermanına dönüşmüş görünüyor.

4. İlk Demokrasi Denemesi

Hitit kentlerinde yaşlılar meclisi var. Kent kralları ya da valileri bu meclisi bir çeşit danışma meclisi gibi kullanarak karar alıyorlar. Başkent Hattuşa'da ise bir Soylular Meclisi var. Bunun adı Panku. Panku, Hititçede "hepsi", "hep birlikte" demek. Panku hem yasama organı hem

de yargı organı olarak çalışıyordu ve Kral ailesinin yargılanması da bu mecliste yapılıyordu. **9**

Kralın gücüne paralel olarak Panku'nun yetkisi ve etkisi zaman içinde artış veya azalış göstermiş olsa da bu danışma meclisinin ilk demokratik adım olarak alınması doğru olacaktır. Kralların veliaht prensleri belirlerken Panku'ya danışmaları ya da en azından Panku'nun desteğini almaya çalışmaları, bunun en önemli kanıtlarından birisini oluşturuyor.

Dönemin bütü uygarlıkları arasında bu atılım Hititlere seçkin bir yer veriyor. Günümüz için de inanılmaz bir başlangıç noktası oluşturuyor.

5. Kadın Hakları

Hititler, kadın hakları konusunda hiçbir ortadoğu ülkesine benzemeyen bir yapıya sahiptiler. Hitit Kraliçeleri "Büyük Kraliçe", Egemen Kraliçe" gibi unvanlar taşıyan Hitit Kralıyla eşit hükmetme yetkisine sahip bir kişiydi. Aynı zamanda Başrahibe unvanı da taşır Kralla birlikte dinsel törenleri yönetirdi. Kendi başına dinsel törenler yönetmesi de söz konusuydu. Ayrıca Kralın Başkentte bulunmadığı zamanlarda kararları o mühürlerdi. Hitilerde kararların altında Kralın mührünün yanısıra Kraliçenin mührünün basılması da adetti. **10**

Kadın eşlitliği yalnızca Kralla iktidarı bir ölçüde paylaşan Kraliçe açısından söz konusu olan bir husus değildi. Bir erkeği öldürmenin cezası neyse kadını öldürmenin cezası da aynıydı. Ayrıca anne, saygısızlık gösteren ya da kusur işleyen erkek evladı çocukluktan reddetme ve geri kabul etme hakkına sahipti.

Kadına gösterilen saygıyı vurgulamak açısından Hitit talimatnamelerinden birisini daha aktarmakta yarar var:

"Eğer bir kimse bir kadın ile birlikte olacaksa, o tanrıların ibadetini ne şekilde düzenlerse ve tanrıya yiyecek ve içecek ne şekilde verirse, kadının yanına da aynı şekilde gitsin." **11**

Hititlerin, Anadoluya egemen olan anaerkil aile geleneğinden etkilenerek böyle bir eşitliğe ulaştıkları sanılıyor. Hititlerde kadına

tanınan haklar ve erkekle eşitlik o dönemin ortadoğusunda söz konusu değildi. Sanırım bu dönemin ortadoğusunda bile söz konusu değil.

6. Anadolu'ya İlk Ekonomik Yardım

Hitit tahtına III.Hattuşili'den sonra IV.Tuthaliya çıkmıştı. Biyandan veba salgınlarının yarattığı nüfus azalması öte yandan kuraklığın yarattığı büyük sıkıntılar imparatorluğu kasıp kavuruyordu. Sonunda IV.Tuthaliya Kadeş Barış Antlaşması'nın verdiği cesaretle Mısır Firavunu Merentpah'dan yardım istedi. Merentpah, Hititlere gıda yardımı yaptı. Ve bunu şöylece yazdırdı tarihe: "Hatti ülkesini yaşatmak için gemilerle tahıl yolladım Asyalılara." Bu yardım o dönem için Hititlere bir nefes alma olanağı yaratmış olsa bile imparatorluğu yaşatma olanağı sağlayamamış görünüyor. Çünkü M.Ö. 1200'lerin sonunda ortaya çıkan deniz kavimleri saldırısına karşı direnemeyerek yıkılmış imparatorluk.

Merentpah'ın yardımı bildiğimiz kadarıyla dışarıdan Anadolu halkına yapılan ilk yardım. Sonrasında ise bu yardımlar sürüp gitmiş. En son örnek Dünya Bankası'nın ekonomik kriz nedeniyle fakirleşen Anadolu insanına 2001 yılında verdiği 500 milyon dolarlık kredi.

7. Sonuç Yerine Bir Kaç Not

Anadolu'nun ortasında, Kızılırmak yayının çerçevesinde M.Ö. 1650 ile 1200 arasında dünyanın en büyük imparatorluklarından birisini kuran Hititler aynı zamanda dünya tarihinin en gizemli uygarlıklarından birisi olmaya devam ediyor. Bulunan tabletler okundukça ve arşivler yayımlandıkça Hitit gizemi yavaş yavaş çözülüyor. Buna karşın bildiklerimiz hala bilmediklerimizin onda biri kadar. Hala Hititlerin nereden ve nasıl geldiklerini, kökenlerinin ne olduğunu tam olarak bilemiyoruz. Pek çok konu henüz spekülasyonla açıklanıyor.

Aslında Hititler hakkında bildiklerimiz de bu kavimle ilgili gizemli görünümü artırıyor. Çağdaşlarının son derecede basit bir kısas hukuku uyguladıkları bir dönemde Hititler nasıl olup da bugünkü hukuk düzeninin temelini oluşturan tazminat hukukuna geçebildiler? Ya da dünyanın bir çok bölgesinde bugün bile çözülemeyen kadın - erkek eşitliğini nasıl bir etkiyle yaşama geçirdiler? Panku'ya nasıl ulaştılar?

Bunlar bugün için spekülasyona açık konular. Yarın öbürgün tabletler okunup, arşivler açıklandıkça bu soruların daha doyurucu yanıtlarını bulacağız sanırım.

1 Bu makale "Hititlerden Hukuk ve Demokrasi Dersleri" başlığıyla Popüler Tarih Dergisinin Aralık 2001 tarihli sayısında yayımlanmıştır.
2 Trevor Bryce, The Kingdom of the Hittites, Oxford University Press, USA, 1998, s. 28
3 Bu görüş ilk kez tarafımızdan ortaya konulmuştur: Mahfi Eğilmez, Anadolu'da Asur Ticaret Sömürüsü, Garanti Dergisi, Ekim 2001.
4 Savaşın tarihi konusu tartışmalıdır.
5 Kadeş Barış Antlaşması (Kopyası TC'nin armağanı olarak New York'taki Birleşmiş Milletler binasında sergileniyor) Nato Antlaşmasının 5. Maddesinin ilk versiyonunu oluşturuyor.
6 Hititler, bugünkü ortadoğuda hala uygulanan kısas hukukunu 3500 yıl önce aşmış. Roma Hukukunu biliyoruz. Ya Hitit Hukukunu?
7 Fiorella İmparati (Çeviren Erendiz Özbayoğlu), Hitit Yasaları, İtalyan Kültür Heyeti, Ankara, 1992.
8 Kanunname-i Ali Osman.
9 Panku, MS 1215'de İngiliz soylularının kral Yurtsuz John'a imzalattıkları Magna Carta'dan yaklaşık 2500 yıl önce Anadolu'nun orta yerinde atılmış bir demokratik adım. Magna Carta'yı çoğumuz biliyor ama Panku'yu kaç kişi biliyor bilmiyorum.
10 Aygül Süel, Hitit Kadınının Hukuki Durumu, Uluslararası 1. Hititoloji Kongresi Bildirileri içinde, s.245, Ünal Ofset, Ankara, 1990.
11 Aygül Süel, a.g.m. s.251.

Seçilmiş Kaynakça:

1. Trevor Bryce, **The Kingdom of the Hittites**, Oxford University Press, USA, 1998.
2. Aygül Süel, **Hitit Kadınının Hukuki Durumu**, Uluslararası 1. Hititoloji Kongresi Bildirileri içinde, Ünal Ofset, Ankara, 1990.

3. Fiorella İmparati (Çeviren Erendiz Özbayoğlu), **Hitit Yasaları**, İtalyan Kültür Heyeti, Ankara, 1992
4. O.R.Gurney, **Hititler**, Dost Yayınları,Ankara, 2001.
5. Sedat Alp, Hitit Çağında Anadolu, Tübitak Yayınları, Ankara, 2000.
6. Mahfi Eğilmez, **Anitta'nın Laneti**, 5. Baskı, Om Yayınları, İstanbul, 2001.
7. Mahfi Eğilmez, **Anadolu'da Asur Ticaret Sömürüsü**, Garanti Dergisi, Ekim 2001.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

NİSYAN İLE MALÛL OLMAYINIZ..

Kendisine, dünyada en pahalı akaryakıt, doğalgaz, su, elektrik, internet ve telefonu" bizim kullandığımız hatırlatılan sorumsuz ve umursuz bir bakan: "Doğru değil, bazı Avrupa ülkelerinde benzinle doğalgaz bizden pahalı" demek yüzsüzlüğünü gösteriyor.. (Gazeteler)

Oysa AB'ye son katılan bir iki doğu blok'u mağduru hariç, diğer Avrupa ülkelerinin tamamında milli gelir, reel kazanç, çalışan ve emekli maaşları ile asgari ücretler bizden kat be kat yüksek!.. Bunu bilmeyecek kadar cahil ya da bilerek böyle konuşabilecek kadar küstah bir kişinin bakan yapılması ne kadar utanç verici!

İbret için önce şu rakamlara bir bakın; 31 Aralık 2012 tarihi itibarıyla Türkiye'de:

9.850.000 Emekli, 3.111.660 Memur, 13.430.000 Sigortalı işçi, 5.000.000 Sigortalı Asgari ücretli bulunuyor. Sigortasız çalışan kayıt ve kapsam dışı işçi sayısı ise: 10.000.000 kişi. Yani toplam: 41.391.660 kişiden ibaret "sabit gelirli" yurttaşımız var. Yüzde 98'i dar ve sabit gelirli 76 milyon civarındaki nüfusumuzun minimum 25 milyonu "Açlık" (985 TL/ay); Bunun en az iki katı da (50 milyon) "Yoksulluk" (3.206.48 TL/ay) sınırının altındadır.

Öyle ki; 7'den 70'e her yaştan yaklaşık 75 milyon insanın hayatını biçimlendiren ve doğrudan yaşam şartlarını belirleyen maaş/ücret; vergi ve harç artışları, hükümet tarafından saptanan yıllık enflâsyon rakamları esas alınarak yapılır. Normalde adalet, ahlâk, hakkaniyet, eşitlik ve hukuk gereği "seyyanen" yapılması lâzımken; ısrarla insanlık, hak, adalet, eşitlik ve insanlık dışı yüzdeli sistem uygulanarak; Az maaşı olana az, çok maaş alana çok zam yapılır..

Fakat "çok tuhaf, garip ve insanlık dışıdır" ki zorunlu temel ihtiyaç, hayati kullanım, toplu taşım, ulaşım, gıda ve zorunlu ihtiyaç maddelerine zam yapılırken; İnsani, zımni hukuk, adalet ahlâkı ile "maaş, vergi, harç ve ücret" artış usulüne paralel bir uygulama zorunlu iken; Her ne hikmetse.; Bütün insani, hukuki ve ahlâki değerler çiğnenerek tam tersi

bir uygulama yapılmaktadır. Bu müthiş bir yolsuzluk, insanlık düşmanlığı ve yoksulluk nedenidir.

Şöyle ki: 2012 yılı enflâsyonu:

TÜFE'de: % 6.16., ÜFE'de: % 2.45 olarak tayin ve tespit edilmiştir.

Ayrıca: (Türk-İş) 2012 yılı Aralık sonu itibarıyla:

Açlık Sınırı: 985.00 TL., Yoksulluk Sınırı 3.206.48 TL

Asgari Ücret: % 5.32 artışla 773.88 TL net…

2012 Yılı "İthalât" ve "İhracat" durumu:

İthalât: 238 Milyar Dolar., İhracat: 152 Milyar Dolar

İhracatın ithalâtı karşılama oranı: % 63.8 (kritik sınır)

Dış ticaret açığı: % 36.2

İŞTE 2012 KÂBUSU VE AKP'NİN ADALETİ!..

Doğalgaz: Yılda 46 Milyar m3 ithal ediliyor. Maliyeti 8 miyar TL. Millete 55 milyar TL'ye satılıyor.(ithalâta ödenen paranın 6 katı vatandaştan kâr olarak alıyor) Devletin sadece DOĞALGAZ yoluyla vatandaşından aldığı kâr 47 milyar TL.

Petrol: Yılda 34 milyon ton ithal ediliyor. Maliyeti 17 milyar TL. Millete 93 milyar liraya satılıyor.(ithalâta ödenen paranın 4.5 katı vatandaştan kâr olarak alıyor) Böylece, 17 milyar liraya mal edilen petrolü vatandaşa 93 milyardan satarak 76 milyar lira kâr ediliyor.

Elektrik: Yerli malı, üretilen enerji miktarı 200 milyar kw saat/yıl. Maliyeti 17 milyar lira. Halka, maliyetinin 3.5 katı, yani 76 milyar liraya satılıyor. 17 Milyara mal edilen elektrik vatandaşa 76 milyar TL'ye satılarak, halka 59 milyar TL fahiş kâr özel sektörle paylaşılıyor..

Sadece bu 3 kalemde (d.gaz/petrol/elektrik) hükümet (AKP)'in vatandaştan maliyet dışı kâr olarak aldığı miktar (47+76+59=182 milyar lira) Maliyet: 42., Satış: 182 Milyar..

Buzdağının görünen yüzü bu, altı tam batak, hattâ lânetli dense yeridir.

Dahası: Rakamları istediği kalıba sokan, milletin gözüne baka-baka doğruları çarpıtan, utanmadan-sıkılmadan kul hakkı yiyebilen, üstüne üstlük bunca çarpıtmadan sonra namazını kılıp, Allah'ı da aldattığını sanan böyle organize bir ekibi mumla arasanız yine bulamazsınız.

Kaht-ı ricâl (adam kıtlığı) sorunu

90 yıllık Türkiye Cumhuriyeti tarihinde Atatürk ve Menderes'ten başka lider yok.

ÇÜNKÜ; LİDER DEDİĞİN:

“Sorumluluk almayı bilmeli. Mesuliyet yükü her şeyden, ölümden de ağırdır.”

“Ben diktatör değilim. Benim kuvvetim olduğunu söylüyorlar. Evet, bu doğrudur. Benim isteyip de yapamayacağım bir şey yoktur. Çünkü ben zoraki ve insafsızca hareket etmesini bilmem. Ben kalpleri kırarak değil kazanarak hükmetmek isterim.”

“Her kim olursa olsun insanlara değer vermeli ve mütevazı olmalıdır... Millete efendilik yoktur. Ona hizmet etmek vardır. Bu millete hizmet eden onun efendisi olur. Bu ulusu ben değil içimizdeki ruh, damarımızdaki kan kurtarmıştır.”

“Önde yürüyen değil, yol gösteren olmalıdır. Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz. Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.”

“Yeri geldi mi sıradan bir asker Yeri geldi mi Başkomutan olmalıdır... Memleketin ellide biri değil, her tarafı tahrip edilse, her tarafı ateşler içinde bırakılsa, biz bu toprakların üstünde bir tepeye çıkacağız ve oradan savunma ile meşgul olacağız.”

“Fedakâr olmalıdır. Ben icap ettiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim., Ayrıca, ilkelerine ve sözlerine bağlı olmalıdır. Ben toprak büyütme meraklısı değilim. Barış bozma alışkanlığım yoktur. Ancak sözleşmeye dayanan hakkimizin isteyicisiyim. Onu almazsam edemem. Büyük meclisin kürsüsünden milletime söz verdim. Hatay'ı alacağım. Milletim benim dediğime inanır. Sözümü yerine getirmezsem milletimin huzuruna çıkamam. Yerimde kalamam. Ben şimdiye kadar yenilmedim, yenilmem. Yenilirsem bir dakika dahi yaşayamam.”

“Güvenilir ve samimi olmalıdır. Kalbinde ne varsa dilinden de o dökülmelidir. Ben düşündüklerimi, sevdiklerime olduğu gibi söylerim. Aynı zamanda lüzumlu olmayan bir sözü kalbimde taşımak iktidarında olmayan bir adamım. Çünkü ben bir halk adamıyım. Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemeliyim. Yanlışım varsa, halk beni tekzip eder. Fakat şimdiye kadar bu açık konuşmada halkın beni tekzip ettiğini görmedim.”

“Astlarına ve dostlarına sonuna kadar güvenmeli. Benim için ordumuzun kıymetini ifadede ölçü şudur: Türk ordusunun bir kıtası muadilinin behemehal mağlup eder, iki mislini durdurur ve tespit eder.,

Hedefleri gibi Zafer zafer benimdir diyebilenin, muvaffakiyet, muvaffak olacağım diye başlayanın ve muvaffak oldum diyebilenindir.”

“Kavgaları gibi yorulmadan beni takip edeceğinizi söylüyorsunuz. Benim sizden istediğim şey, yorulmamak değil, yorulduğunuz zaman da, durmadan yürümek, yorulduğunuz dakikada da dinlenmeden beni takip etmektir., Sevdaları gibi Biz hayat ve istiklal isteyen bir milletiz. Ve yalnız ve ancak bunun için hayatimizi yok etmeyi göze alırız.”

“Büyüklük odur ki! Kimseye iltifat etmeyeceksin, hiç kimseyi aldatmayacaksın. Memleket için gerçek ülkü ne ise onu görecek ve o hedefe yürüyeceksin. Herkes senin aleyhinde bulunacaktır, seni yoldan çevirmeye çalışacaktır. İşte sen burada direneceksin. Önünde sonsuz engeller yığılacaktır. Kendini büyük değil, küçük, araçsız hiç telakki edecek, kimseden yardım gelmeyeceğine inanarak bu engelleri asacak, ondan sonra sana büyüksün derlerse bunu diyenlere güleceksin.”

“Beni görmek demek; İlle de yüzümü görmek değildir.
Benim düşüncelerimi, benim duygularımı anlıyorsanız bu yeter…”
Lider dediğin:
Gazi Mareşal (Prof. Dr.) "Mustafa Kemal Ata-Türk" gibi;
Oldu mu VATAN;
Öldü mü EFSANE olmalı...

Mustafa TURAN

YORUMA AÇIK BİR SOHBET

Bugün, sizlerle biraz güldüren, biraz da düşündüren ve dahi yoruma açık olan bir sohbeti uygun bulduk. Efendim Ömer Hayyam bir rubâi ustasıdır. Ömrü boyunca 170 rubâi yazdı ve hemen hepsi de batı dillerine tercüme edildi. O, rubâilerinde, zamanın yanlış ve köhne inanışlarını işler ve eleştirel bir dille yaşamı sorgulardı.

"Gökyüzünde bir öküz var ki adı Ülker'dir, Başka bir öküz de yerin altında saklıdır. Sen ey zeka, gözünü aç da bu iki öküzün, Arasında ne kadar eşek bulunduğunu gör."

Diyen Hayyam, başka bir rubâisinde de garip manzaranın resmini şöyle çizmişti:

" **Bir elde kadeh, bir elde Kur'an, Bir helaldir işimiz, bir haram**

Şu yarım yamalak dünya'da, Ne tam kâfiriz, ne Müslüman"…

Namık Kemal, II. Abdulhamid'i tahtından indirme suçlamasıyla mahkemeye verilmişti. Kızı: "Babacığım Sultandan korkmuyor musun?" deyince, kızına şu manidar cevabı verdi:

"- Kızım! Abdülhamit söylendiği gibi kötü bir adam değildir. Hem sonra bir hakim vardır ki, yarın o en büyük hâkim olan Allah'ın huzurunda ben de Abdülhamid de varıp hesap vereceğiz. Ben asıl o hâkimden korkarım"…

Cenazenin kulağına ne söylediğini soranlara, Bekri Mustafa şu yoruma açık cevabı veriyordu:

"-Cenazeye dedim ki,öbür dünyaya vardığında sana dünyada ne var ne yok diye sorarlarsa de ki, Bekri Mustafa Sultanahmet Camiine imam olmuş gerisini siz düşünün"…

İspanya Kralı II. Filip, sarayının baş seyisini çağırdı ve büyük meblağda bir parayı vererek: "Git Drahistandan bana iyi cins bir Arap atı getir" dedi.

Sarayın soytarısı ise, elindeki deftere aptal işler yapanların isimlerini kaydederdi. Bu olaya şahit olunca, Kralın ismini de deftere

kaydetti. Kral defteri görünce bunu niye yaptığını sordu. O da: “ Siz bu kadar parayı ona teslim edince, yaptım” dedi. O zaman Kral:

"Peki ya seyis geri dönerse, o zaman ne yapacaksın" diye sorunca, soytarı da yoruma açık şu cevabı verdi:

"O defterden sizin adınızı silip onun adını yazacağım efendim"…

Enderun’da Tifli lakablı bir zât vardı.

Bir gece sarhoş olmuş ve Karacaahmet mezarlığına giderek, bir süre önce ölen arkadaşının başında nara atmış ve kahkalarla gülmeye başlamıştı ki, subaşı kendisini yakalayıp karakola götürdü.

“Ne yapıyordun?” sorusunu: "-Arkadaşıma üç ihlas bir fatiha okuyordum komiserim." Diye cevapladı. Komiser: “Ulan nara atarak ve kahkahayla fatiha okunduğu nerde görülmüştür?" deyince, Tifli’nin verdiği cevap da gerçekten tam yoruma açık bir cevap oldu ve :

"Komiserim sen bilmezsin, orada yatan ancak bundan anlar"dedi…

Meşhur İtalyan Şairi Alfieri’ye sormuşlar :“

-Siz eskiden demokrattınız. Sonra birden bire aristokrat oldunuz. Böyle nasıl değişiverdiniz.” O da demiş ki :

“ – Eskiden büyükleri gördüğüm için demokrat olmuştum. Şimdi küçükleri gördüğüm için aristokrat oldum.”…

Abdülhak Nasuhi Bey, gençliğinde Tahran elçisi bulunan babasının onu Tahran’a çağırması, annesinin de göndermemesi üzerine iki ara bir derede kalmış ve yoruma açık şu nükteyi söylemişti :

“ Bir taraftan babam kılar davet, Bir taraftan anam komaz gideyim, Söyle Ya Rabbi ! Şimdi ben ne halt edeyim?”

Dalgalar azdıkça azıyordu. Kaptan tayfalara, ula uşaklar şunu ceturun bunu ceturun diye emirler yağdırırken,Tayfalar başka ne getirelim dediler. Kaptan, bir kuduran denize baktı, bir de can korkusundan sararan tayfaların yüzüne baktı ve yoruma açık olarak şöyle seslendi.

“ – Ula uşaklar bari Kelime-i Şahadet ceturun da” Bir başka sohbette buluşmak ümidiyle dileğim Yüce Mevla’dan, her geceniz KADİR, her gününüz BAYRAM olsun.

Kalın sağlıcakla…

Müslüm TUNABOYLU

ANAYASA ÇALIŞMALARI SÜRERKEN

27 Mayıs 1960 da gerçekleştirilen askeri darbe döneminde ilimizin bir köyünde ilkokul öğretmeni olarak görevli idim.

O yıllarda köylerde beş yıllık bir eğitim öğretim gerçekleştiriliyordu. Çoğu yerleşim biriminde öğretmen beş sınıfın eğitim öğretiminden sorumlu idi.

Yalnız bir sınıfın eğitimi o yıllarda ancak okul yeni açılmışsa bulunuyordu.

Çoğu kez öğretmen birden çok sınıfla uğraşmak ve onları yetiştirmekle sorumlu idi. yalnız tek sınıf okutan öğretmen o döneme göre çok şanslı idi. O dönemde köyde görev alan bir eğitimci olarak tek sınıfla uğraşmak bana nasip olmadı. Kısaca öyle bir şans beni bir türlü bulmadı.

Kırsal alanda görev yüklenmek için yetiştirilen köy çocukları köylerde o yıllarda yeni, yeni görev alıyorlardı. Köyde görev alan öğretmen için okulun hemen bitişiğinde birde lojman bulunuyordu. Öğretmen o günün şartlarına göre modern bir yapıda ikame etmeliydi. Okulların çoğu köylü tarafından yapılmıştı.

Nüfusun %80 'i köylerde yaşıyordu. Köyde ikame eden halk tüketim için ne gerekli ise kendisi üretmek zorunda idi. Kısaca insanlara toprak çok yakındı. Her ürün doğalın sağladığı koşullarda olgunlaşıyordu. Kırsal alanda yaşayan insanımız toprakla uğraşmak zorunda idi. Kırsalda çok toprak sahibi olanlara ağa adı verilmişti. Ağalar köyün genellikle söz sahibi olan kişisi idi. Köyde devletin bir kolu olan muhtar ile öğretmen yasaları uygulamada güçlüklerle karşılaşıyordu. Çoğu yerde muhtar, öğretmen ,imam birlikteliği çok iyi sonuçlar veriyor, o yerleşim biriminde yaşayanlar sorunsuz bir yaşam sürdürüyordu.

Askeri müdahale sonrası köylere gönderilen bir yazı ile "Köyü Kalkındırma ve Güzelleştirme Dernekleri" oluşturulması istendi. Sanırım

bu olay kırsal alanın dernekleştirilmesinde atılmış ilk adımlardan birisiydi.

Köy sokakları değişik dönemlere göre kişilerce yapılan müdahale ile daraltılmış, kağnı ve araba köy içerisine giremez hale gelmişti. Motorlu taşıtların köylere dek ulaşmasından sonra dar sokaklar kendiliğinden sorun oluyordu. Köylü motorlu taşıtını evinin önüne kadar gelmesini arzuluyor, ancak yolların dar oluşu bu eylemi engelliyordu. Oluşturulan dernekler sanırım ilk hamle olarak köy içi yollarını düzene koymada görev almışlardır.

Müdahale sonrası köylerin çoğunda muhtarlıklar öğretmenler tarafından yürütülmüştür. Derneklerin kuruluşunda ve işleyişinde öğretmenin en önde görev aldığını görüyoruz. Muhtar, öğretmen, imam üçlüsü deyimi 27 Mayıs Devrimi ile ülke çapında uygulamaya konulmuştur. Muhtarın tek başına yapamadığı çoğu eylem bu birlik sayesinde gerçekleştirilmiştir

Ben müdahale sonrası muhtarlık yapmadım. Yöneticilere muhtarın olumlu çaba içerisinde bulunduğunu bildirdiğimden herhangi bir sorunla karşılaşmadım. Muhtarla işbirliği içerisinde oluşumuzu köylü günlük hayatında yaşıyordu.

O dönemde gerçekleştirdiğim dernek sayesinde köyde mera, otlak, sulama sorunu gibi bir sorun yaşanmadı, Meralar eylemlerle genişletildi. Hayvancılığın önü açılmış oldu bir bakıma.

Kalkınma ve güzelleşme Dernekleri sayesinde köy mezarlıkları bir düzene kondu, mezarlığın etrafı taş duvar yada dikenli tellerle çevrilerek koruma altına alındı. Mezarlıklarda hayvanların görülmesi olayına son verildi, bu arada mezarlıklar köyün yanı başında birer küçük ormana dönüştürüldü.

27 Mayıs 1960 ile 9 temmuz 1961 arasında ülkenin akil insanlarından bazıları Milli Birlik Komitesi tarafından görevlendirildi. Anayasa Hazırlama Komisyonunda hemşerimiz Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da görev aldı.

Anayasa oylaması öncesi Çorum’a gelen Hıfzı Veldet Velidedeoğlu saat kulesi etrafında ki meydanda düzenlenen tanıtım mitinginde uzun bir konuşma yaparak “HALK OYLAMASINA SUNULACAK BU ANAYASA ÇOK MODERN VE ÖZGÜRLÜKLERİN SUNULDUĞU BİR ANAYASA’DIR. BU ANAYAYA’NIN HENÜZ DÜNYADA BİR BENZERİ YOKTUR. BİRAZ MÜREKKEP YALAMIŞ BİR HEMŞERİNİZ OLARAK BU ANAYASA YA BEYAZ OY VERMENİZİ İSTİYORUM” DEMİŞTİ.

VELİDEDEOĞLU, kendisinin parlamenterlikte gözü bulunmadığını, bir gün öyle bir arzum olursa bana bu meydanı hatırlatmanızı diliyorum dedi. Velidedeoğlu zaman, zaman Çorum'a uğradı. Kendisine senatörlük önerisi götürüldüğünde saat kulesini anımsatmıştı.

9 Temmuz 1961 de yapılan anayasa oylamasında Çorum 61 anayasasına hayır dedi. Sanırım kırmızı oyların çoğunlukta olmasına en çok Velidedeoğlu üzülmüştü.

Çorumlu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'na hizmetlerine karşılık şehir parkına adını vermişti. Genç kuşak parka Yunus Emre adının verilmesini bir gün gündeme getirirse sonuç ne olur diye bir düşünmemiz gerekmez mi.?

İsim değişikliği çok değişik tepkileri yaratır.1950 ile 1960 yılları arasında dünyaya gelen çocukların adı Menderes iken 60 sonrası değiştirilmiştir. Bu çeşit eylemler insanlara hiçbir zaman puan kazandırmaz. Yaptığımız bir eylem ömür boyu yakınlarımızı olumsuz etkilememeli diyor, okurlarımı saygılarımla selamlıyorum.

İsa KAYACAN

RAMİZ MEHDİYEV'DEN DEMOKRASİYE GİDEN YOL

Bana ulaşan yayınlar, değişik kanallarla masam üzerinde, gündemin içinde yer almaya devam ediyorlar.

Hayrettin İvgin dostumun bana ulaştırdığı kitap ve yayınlardan biri, Ramiz Mehdiyev imzasıyla 674 sayfayla gün yüzü görmüş, İstanbul'da basılmış "Geçmişin Işığında Demokrasiye Giden Yol" adının taşıyıcısı efendim.

Prof. Dr. Ramiz Mehdiyev, 17 Nisan 1938 tarihinde Bakü'de doğmuş. 1993 yılında felsefe dalında "ilimler doktoru" unvanıyla çalışmalarını sürdürmüş. Bakü'de Devlet Müsteşarı olarak çalışmalarına devam eden Ramiz Mehdiyev, Azerbaycan Devleti ve toplumunun gelişim problemleri hakkında 100'ün üzerinde bilimsel makale ve çok sayıda eserin müellifidir.

SAYFALARA

Geçmişin ışığıyla Demokrosiye giden yol, adlı kitabın sayfalarına doğru bir adım atalım. Gördüklerimizden:

Kitabın Türkiye Türkçesi'ne çevrilişinde görev alanlar, ayrıca ihtisas editörleri var. Kitap için; "Felsefe profesörü Ramiz Mehdiyev bu kitabında demokrasi ve insanlığın sürekli olarak kendi egemenliğini oluşturma çabasını incelemiştir" deniyor.

Bu arada, anılan yayında, dünya düzeni, katı merkeziyetçilik, olumsuz sonuçları aynı zamanda Azerbaycan'ın Yeni Dünya düzenindeki rolü ve yerinin incelendiğini görmekteyiz.

Konu detaylandırılması yapılırken de kitap içindekiler şöyle sıralanıyor:

-İnsanlığın tarihi gelişiminde demokrasinin yeri ve rolü,
-Medeni dünyanın "halk egemenliğine" doğru sürekli ilerleme çabalarının ortaya konulması,
-Milli demokratik geçişin bilimsel şekilde araştırılması,
-Azerbaycan'ın sosyo-politik geleceğine kısa bir bakış…

İçindekiler sayfasındaki ara başlıklardan da birkaç örnek verilim dilerseniz:

-Istıraplı yollardan yıldızlara, E. Pluribus Unum-Birliği formülü, Devrimden evrime: Siyasi realiteye dönüş. Azerbaycan 2005, Demokratik konsolidasyon dediğimiz demokrasinin toplumsal ilişkilerde yerleşik hale gelmesi, Ulusal gelişimin felsefesi, milli model.
Prof. Dr. Ramiz Mehdiyev, önsözünün bir yerinde: "Bizler benzersiz özgürlüklere sahip bir dönemde yaşıyoruz. Demokratikleşme ile birlikte bu konular arasında ben, başında enerjik ve iradeli bir liderin önderliğinde kurulan güçlü bir Azerbaycan Devleti konusu ile karşılıyorum. Böyle bir devletin kurulması dünyanın karşısında duran en önemli konulardan birisidir" diyor.

Sayfa 638'den: "Sağlam bir demokrasinin gelişmesinin temeli, cemiyetin kazandıkları ve kaybettikleri, başarıları ve mağlubiyetleri hakkında bilgilendirecek bağımsız kitle iletişim araçlarının oluşturulmasıdır. Bunun neticesinde her bir bilgi birey seçimlerde düşüncesinin doğruluğunu ölçebilir".

Sayfa 639'dan: Azerbaycan devamlı olarak gelişmiş sivil toplumu ve sağlam demokrasisi olan bir devlete doğru ilerlemektedir. Böyle bir devlette tam olarak her bir vatandaşın hakları, siyasi özgürlükleri yaşanacaktır.

Türkiye'de "da yayıncılık" tarafından gün yüzüne çıkarılan, yayınlanan bu kitap okunmalıdır.

Selma GÜRSEL

ISPANAK YEMEĞİ

250 gram kuşbaşı et
1 kilo ıspanak
1 baş kuru soğan
1 yemek kaşığı salça
1 fincan sıvı yağ veya 2 kaşım katı yağ
İstenildiği kadar tuz
1 fincan pirinç
2 diş sarımsak
Bir su bardağı yoğurt

Ispanak güzelce yıkanarak süzülür. Soğan doğranarak yağda et ile birlikte kavrulur. Kavrulan etin üzerine salça konularak ıspanaklar kıyılarak tencereye konulur. Üzerine sıcak su konur istenildiği kadar tuz atılır, ıspanak yemeği pişirilmeye bırakılır. Biraz pişince yıkadığımız bir fincan pirinci üzerine konularak yemek karıştırılır ve pişmesi içen biraz daha ocakta kaynatılır. Ocaktan irdirilen ıspanak yemeği tabağa konulur. Başka bir kapta hazırlanan dövülmüş sarımsaklı yoğurt istenilirse ekilir.

14/01/2003

14/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

Ayşe ÇOBAN

SEN VE BEN
Bahçende bir gül olsaydım,
Katmer,katmer açardım ben.
Tohum eken el olsaydım,
Bir bereket saçardım ben.

Kafesinde kuş olsaydım,
Öter,şakır,uçardım ben.
Uykularda düş olsaydım,
Kalpten kalbe,geçerdim ben.

Gökyüzünde ay olsaydım,
Bulutlardan kaçardım ben.
Gerilen bir yay olsaydım,
Seni hedef seçerdim ben.

Bir yanık toprak olsaydım,
Yağmurları içerdim ben.
Kopmuş bir yaprak olsaydım,
Sana doğru göçerdim ben

Üzeyir Lokman ÇAYCI

KENDİLERİ ÇALIP, KENDİLERİ OYNAYANLAR
Etliyle… sütlüyle… tatlıyla beslenenler
Bilemezler senin kıymetini.

Taş çatlasa da onlara açtıramazsın
Çiftliklerinin pencerelerini…
İlgi alanlarında senin gibiler yok
Sen yoksun…
Bunu anlamalısın artık
Zaman ayıramazlar sana!

Onların gözleri hep yukarılarda
Bel büküp
Gerdan kırarken
Padişaha... sultana
Seni tanırlar mı hiç?

İşin aslını sorarsan
İplerinin uçları
Başkalarının ellerinde
Onların kendilerini kral zannetmelerine
Sen hiç aldırma!

Boş umutlarla
Yersiz beklentilerle
Seni insan yerine
Koymalarını bekleme...

Ahmet CANBABA

NUTUK
Sayın vatandaşlarım, öhhö!.. öhhö!..
Köprünüz yok, reyiniz var biliyom.
Öyle değel midir, dediler he!.. he!..
Neyiniz var, neyiniz yok biliyom.

Muhtarınız böyük bir ulu kişi
He deyin burada bitirin işi.
Mecliste abeyi, köyde gardaşı.
Cesur zengin beyiniz var biliyom.

Yolunuz çamurdan geçilmez imiş
Hökümet yaptırmaz diye kim demiş
Söyle len Murtaza, söyle len Memiş.
Yemyeşil bir beldeniz var biliyom.

Devletimiz okutup küçükleri
Sırtınızdan atacaaz yükleri
Bizim gibi değerli böyükleri
Sevip sayan huyunuz var biliyom.

Yanınızdayız son nefesimizde
Biz olalım çıkacak sesinizde
Sizlerinde böyük meclisimizde
Bizim gibi dayınız var biliyom.

Köylüye gredi dirsen bizde var
Emme irey dersen o da sizde var
İlkbahar var, sonbahar var, yaz da var
Çeşmeniz yok, caminiz var biliyom.

Yar vurmuşu gurbet ele göçtüren
Yel vurmuş Iraza şifa saçtıran
Kel Durmuşu böyük adam seçtiren
Çok değerli köyünüz var biliyom.

Kimler ermiş görüp bizleri ayan
Dinnemeye gelmişler yorgun yayan
İçer hastalığa çare arayan
Derde derman suyunuz var biliyom

Aha burda ne dirseniz ben varım
Yolunuz burdanmı geçer annarım.
Meclise seçtirecek gurbannarım
Bize yeter sayınız var biliyom.

Değil akrabanız hısmınız için
Vallah inanmayan gısmınız için
Bizler için değil hasmınız için
Yolunacak tüyünüz var biliyom.

Yaşar KILIÇ

YOLCULUK

Yaşarken öldüğün haber alanlar
Ayıkmış olurlar,biter yalanlar.
Dizini dövenler,saçın yolanlar,
Toplanır gelirler yolcu etmeye.

Kara deve çöker,göçü almaya,
Yüklerler izin yok başka kalmaya,
Salarlar başlarlar haber salmaya
Hazırlanır kervan Hakk'a gitmeye.

Kabir ağızın açmış,çağırır bizi,
Sapma örtülünce,görmez gündüzü,
Münkir,Nekir sorar suali,sözü,
Cevap ister,fakat işler bitmeye.

Yılan,çıyan gelir aç saldırırlar,
Karıncalar göğsün mekan tutarlar,
Malını,mülkünü pay pay satarlar
Sönerde ocağın,belki tütmeye.

Ey miskin YAŞARİ aklın başına al,
Çare yok dönüşe,gel kendine gel.
Çetin gün yaklaştı,Hak kapısın çal,
Ecel ağın örer,geldin gitmeye.

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 172 25 Haziran 2013

temize çikip aklanma demektir.
Allah C.C. Hepimizi Berat Gecesini
Hakki ile ihya edenlerden etsin!

Kur'an-ı Kerim'de:
"Apaçık Kitaba yemin olsun ki,
Biz Kur'an-ı mübarek bir gecede
indirdik. Biz, gerçekten uyarıcıyız.
O mübarek gecede, her hikmetli iş
katımızdan bir emirle ayırt edilir"
(Duhan, 44/1-4)
Berat gecesi, Kur'an-ı Kerim'in
Levh-i Mahfuzdan dünya semasına
toptan indirildiği gecedir.
Buna inzal denir.
Kadir gecesinde ise Peygamber
Efendimiz S.A.V.e ilk kez ve
parça parça indirilmeye başlanmıştır.
Buna da Tenzil denir.

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL LİDER NEDİR?

Mustafa Nevruz SINACI GEZİ PARKI EYLEMLERİ !

Mustafa TURAN NEREDE O ESKİ RAMAZANLAR?

İsa KAYACAN YENİGÜN VE SES-15'E YENİDEN MERHABA

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERLE BULUŞMA

Selma GÜRSEL YANIÇ

Ayşe ÇOBAN DUYGULAR DİLE GELİNCE

Üzeyir Lokman ÇAYCI AYNA

Arap KURT KADIN GÜLDÜ

Ahmet CANBABA HEDEF

Mahmut Selim GÜRSEL

LİDER NEDİR?

Halkın düzensiz ve karışık işlerini düzenleyerek, onlara gelecek zararları yok etmek, halkın haklarını vererek halka yapılacak zulmü yok edecek, siyasetin her türlüsünü uygulama alanları bularak insaflı olarak adaletli bir lidere ihtiyaç vardır.

Halkın insaf ve adil bir değerlerde olan devlet başkanını ihtiyacı; yağmur sıkıntısı kıtlık çağırışımı yaptığında bu sıkıntıya uğrayan bölge halkının ihtiyacından daha çoktur.

Yağmura ihtiyacın vakti ve yağmur zamanı ile sınırlıdır. Kuraklıkta her gün yağmur yağması istenmez. Halkın insaflı ve adil değerdeki lidere ihtiyacı halk kendisini idare etmesi için devamlı ihtiyaç duyar.

Liderin yönetiminde bulunan toplulukta ahlak bakımından; iyi, normal ve zararlı insanlar olması normaldir. Bu bir tabiattır. Yaratılış itibari ile aynen bir aktar dükkânın da bulunan ilaç kavanozlarında bulunan faydalı, katkı için ve zehirli materyallere benzer. Nasıl aktar bu kavanozdaki materyallerin neye yaradığını bildiği gibi lider de topluluğunda bulunan insanları ayırmasını ve onlara da dikkat etmesi gerekir.

Halkın lideri olmaz ise halk birbirinden ayrılır ve uzaklaşırlar. Kimi tehlikeli yerlere gider, kimi kargaşa içinde ne yaptığını bilmeyerek topluluğa zarar verir. Lidersiz topluluklar birbirine girer ve haklı ile haksız ayırt edilemez duruma gelir. Lider bu halkın haklısı ile haksızını ayırarak halka hâkim ve arabulucu olur veya arabulucu olacak hâkimi tayin eder.

Lider; bilgi ile kendisini yetiştirir ve bilgi ile iş görürse kazanır. İlimden yoksun bir lider, aklına estikçe isteklerine uyar, dilediğini yapar, bilgi ve ilimden yoksun olduğu için verdiği faydasız istek ve emirlerle idare ettiklerini ve kendisini küçültür. İlim öğrenmiş bir lider aklına esen, dilediğini yapmaz ilim sayesinde kendisini nefsani ve dünya işlerinde kendisini firenler, istek ve nefsinin esiri olmaz, onlara hâkim olur. Yapacağı işleri doğru ve iyi sonuç verecek hedeflere çevirir.

Lider; kendisinde terbiye şartlarını tam ve en az hata ile göz önünde bulundurmaları gereklidir. Yöneteceği toplumum menfaatlerini yeterince gözetmek, memlekete sıhhatli bir yaşamı gerçekleştirerek çevre ve toplumun sıhhatli yaşamalarını sağlamak, adili ve adaleti bir birinden üstün olmayan halkı ayırmaması gerektiğini yönetimini de terbiye dâhilinde yapılması gerektiğini bilir.

Mustafa Nevruz SINACI

GEZİ PARKI EYLEMLERİ !

Önce; Devletin, hükümetin, bütün kurum ve kuruluşları ile kamunun sahibi ve Türkiye Cumhuriyeti Tapusunun asaleten maliki; Sevgili ve değerli halkımızı aydınlatmak amacıyla bir girizgâh, ön açıklama yapalım: Nedir bu kıyametin ve şeametin kaynağı gezi parkı?...

Gezi Parkı, İstanbul'un Beyoğlu İlçesi'nde, Taksim Meydanı'nın kuzeydoğusunda ve Cumhuriyet, Asker Ocağı ile Mete caddeleri arasında yer almakta.

Burada 1806 yılında Halil Paşa Topçu Kışlası yapıldı. 31 Mart Olaylarının (1909) odağı oldu. 1922'de Stad'a çevrildi.

Milli Takımın ilk resmi futbol maçı Romanya ile, bu statta 26 Ekim 1923'de oynandı. Maç 2-2 berabere sonuçlandı. Şehircilik uzmanı Henri Prost tarafından hazırlanan imar planı uyarı mimari ve tarihi açıdan önemine rağmen kışla, 1940'da İstanbul Valisi Lütfi Kırdar'ca istimlâk edilerek yıkıldı ve İstanbul'un Cumhuriyet döneminde yapılan ilk parkı oldu. Günün son derece sınırlı imkânları ile çok güzel tanzim edildi; ağaçlar, yeşillik ve çiçeklerle bezendi. Mermer parmaklıklı merdivenler, Boğaziçi'ne bakan oturma mekânları, sağlam, zarif banklar, bakımlı çim sahaları, Gezi'yi cazibe merkezi haline getirdi. 1944'te dönemin Cumhurbaşkanı İnönü'nün at üzerindeki heykelinin kaidesi inşa edildi. Ancak heykel hiçbir zaman dikilemedi. 1950'de DP iktidara geldikten sonra da, atlı heykel uzun süre bir depoda bekletildi. Sonunda kaide söküldü. Heykel buraya değil, Maçka'daki Taşlık Parkı'na dikildi.

Buna rağmen Gezi Parkı uzun bir süre "İnönü Gezisi" olarak adlandırıldı.

Kışlanın yıkılmasından sonra, çevre otellerine tahsis edilen alanlar; peşkeşler ve yerel düzenlemeler ile park alanı çok küçüldü. Buna rağmen şehir merkezinde önemli bir dinlenme yeri olmasına rağmen müteakip düzenlemelerle değişti. 38.000 m² alan'a sahip Gezi Parkı, 1991 - 92 arasında revize edildi. Dikdörtgen planlı parkın ortasına fıskiyeli büyük

bir havuz inşa edildi. Park altı Cumhuriyet Caddesi tarafına, kot farkından yararlanılarak dükkân, kafe ve bir sanat galerisinin bulunduğu kapalı mekânlar inşa edilerek 1967'de bugünkü halini aldı...

İşte, parkın öz geçmişine dair bütün hikâye bundan ibaret... Şimdi günümüze gelelim:

28 Mayıs 2013 günü, Taksim Yayalaştırma Projesi kapsamında Parkın bir duvarının yıkılmaya başlanması ve bazı ağaçların taşınması üzerine; Gezi Parkı'na gelen çevre sakinleri tarafından protesto gösterileri başladı. Buna mukabil Polis eyleme müdahale etti. Ardından bu parkta başlayan eylemler, iktidara karşı ülke çapında protesto gösterilerine dönüştü.

PEKİ MESELE NEDİR?..

1. Mesele: Başta, 2011'den bu yana yargı ve eylem bazında süren; Ankara-Çankaya 100. Yıl Birlik Parkını rant alanına dönüştürme girişimi olmak üzere; AOÇ yağması, ilk, orta ve lise bina ve bahçelerinin satışı; 2B yağması; Dünyanın en güzel en temiz sahillerinin, imar ve inşa yasağı hiçe sayılarak adeta peşkeş çekilmesi;
Çoğunluğu yabancılar tarafından kurulan turistik tesis ve sanayi işletmelerin kimyasal atık, lâğım ve sair pisliklerin denize akıtılmasına göz yumulması; Verimli alanların iskâna açılması, ovalara sanayi siteleri, fabrika kurulması; Konya'nın Ereğli İlçesinin, yeşil bir cennetten, korkunç bir kum cehennemine dönüştürülmesi gibi çok büyük suçların müsebbibidir AKP. Ayrıca, HES ve mümasil rant odaklı spekülâtif projelerle yol açılan çevre felâketleri saymakla bitmez. Bunun bir de; Bastırılan enflâsyon, piyasa anarşisi, gasp-irtikap bankacılığı, fahiş fiyat, kamu zararına keyfi özelleştirmeler ve arada yapılan "torba/paket" düzenlemeleri ile "resmi, insan hakları, eşitlik ve adalete dayalı" hukuk devletinde yaratılan büyük tahribatlar... Muhalefetin yokluğunda tam bir felâket…

2. Mesele: Haksızlığa uğrayan kişi, kurum ve kitleler için "hak aramak": Anayasa ve kanunların gösterdiği yolda; Hukukun içinde kalmak ve başka insanlar ile kamusal alana asla zarar vermemek kaydı şartıyla meşru bir hak; Hatayı telâfi, hakkı iade, zararı tazmin ise kamu adına hükümetin zorunlu görevidir. Şu kadar ki: Terör, tedhiş, hasar, zarar ve saldırı suçtur…

3. Mesele: Hak eylemi, grev, protesto ve gösterilerde emniyet, huzur, disiplin, düzen ve intizamı sağlamak; Muhtemel taşkınlıklara karşı önceden tedbir almak ve provokatörleri izole ederek güvenliği sağlamak hükümetin görevidir. Hükümet bunu da başaramamıştır...

Mustafa TURAN

NEREDE O ESKİ RAMAZANLAR?

Ramazanları,1970'li yıllarda bir dönem Osmanlı'ya başkentlik yapmış ve hâlâ buram buram tarih kokan Bilecik ve Bursa'da,1980'li yıllarda da ondan daha fazla Osmanlı olan ve tarihi, coğrafyası ve kültürüyle dünyada bir benzerinin daha bulunmadığı İstanbul'da yaşadım. Dolayısıyla bir mukayese yapma imkanına sahip olduğumu düşünüyorum.

Ramazanı yaşama noktasında her üç tarihi yer de birbirine benzemekle birlikte, aralarında küçük nüanslar vardı.
Ancak Bilecik ve Bursa Osmanlı'nın kuruluş devirlerinde şekillendiği için, daha çok Selçuklu mimari yapısı görülürken, gelenek, görenek ve sosyal yaşantı açısından da Selçuklu Osmanlı sentezi hissedilirdi. Mesela; Ulucami'de Kur'an sesiyle, şadırvanın su sesinin izdivacından doğan, mimari yapı ve ahengin kristalize ettiği havayı yaşayarak teravih namazı kılmanın hazzı, hiçbir kavramla ifade edilemez. Ancak yaşanır. Aynı aheng ve manevi havanın belki de daha zenginleştirilmişini İstanbul Eyüp Sultan'da yaşamanız mümkündür. Serin bir Ramazan akşamında henüz yatsı ezanı okunmadığı halde, cami içi ve dışıyla beraber hınca hınç dolması üzerine, birer kağıt seccade temin ederek, değerli bir dostumla birlikte mabedin yaklaşık 150 metre ötesinde ve beklide imamın da önünde, minareden yükselen şahane ve davudi bir ses eşliğinde kıldığımız teravihin muazzam zevki, hâlâ dimağımdadır. Her dört rekatın arasında teravihin bitmemesi ve bu manevi hazzın biraz daha uzaması için dua ettiğimi hatırlıyorum.

Süleymaniye'de, Fatih'de, Sultanahmet'de, Hırka-i Şerif'de gördüğünüz ve sahura kadar devam eden coşkulu insan seli ve o manevi atmosfer insana Ramazanı daha güzel yaşatıyor. Ramazan pideleri ve o kutsal aya mahsus tatlılar, börekler, her çeşit zengin menüler, bunları büyük zevkle hazırlayan insanlarımız hem maddi, hem de manevi açıdan adeta iple çekiyorlar bu mübarek ayı. Bu yönüyle Ramazanı buralarda yaşamak ayrı bir zevk konusu oluyor. Elbette her yerin ayrı gelenek, görenek ve adetleri vardır. Ama değişmeyen ortak payda şudur: Her biri

bu mübarek ayı büyük bir sevinçle karşılıyor ve hüzünle uğurluyor. Gereği gibi de değerlendirmeye çalışıyor.

Öte yandan Ramazan ilahileri, manileri ve fıkraları da toplumumuzda çok yaygın olarak kullanılıyor. Bir kaçını burada verelim.

Koca Ragıp Paşa konağında iftar vermiş ve oruç üzerine sohbet yapılıyordu. Paşa bir ara Şair Haşmet'e dönerek:

" – Senin de borcun var mı?" dedi. Haşmet de: " Var efendim, hiç olmaz mı? Bakkala bin kuruş, kasaba 500 kuruş…" derken, Paşa güldü ve:

" – Be adam ben onu sormuyorum, oruç borcun var mı?" diye soruyorum. Haşmet de:

" – Kusura bakmayın Paşam siz ancak kul borcunu sorarsınız. Oruç borcunu Allah sorar" diye cevap verdi.

Rahmetli dayım vardı. Çevresinde Hasan ağa diye tanınırdı. Kalabalık bir iftar sofrasında yemek başlıyor. Köylerde daha ziyade yemekler ortaya konur ve herkes aynı kaptan yer. Çorba gelir sofraya, herkes basar kaşığı, tam tabakta çorba bitmek üzereyken,bizim dayıya :

"-Çek Hasan Ağa! Sünnetleyiver çorbayı" denir. Sırada etli kuru fasulye vardır. Yine herkes yer ve azalınca: "Çek Hasan Ağa! Bunu da sünnetleyiver".Pilav gelir aynı şekilde. Nihayetinde sofraya bir tepsi nefis ve leziz baklava gelir. Herkes baklava yemeğe başlar. Tepsi yarıyı geçmeye başlayınca, bizim dayı bakar ki, kimse çek Hasan Ağa demiyor. Kocaman baklava tepsini tutar ve biraz da yüksek sesle kendi kendine: "Çek Hasan Ağa" diyerek kendi önüne çekince sofradakiler bakakalırlar." Her yemeği biz sünnetliyoruz da baklavayı niye biz sünnetlemeyelim" deyince, topluca gülüşürler ve haklısın afiyet olsun derler.

Bir defasında iftar sofrasında Hz. Peygamber sahabeyle beraber iftar ediyorlardı. Allah Resulü sırf bir gönlü sevindirsin diye, yediği zeytinlerin çekirdeklerini fark ettirmeden Hz. Ali'nin önüne koyuyordu. Yemeğin sonunda Hz. Ali'nin önünde bolca zeytin çekirdeği birikmişti.

Allah Resulü:

" – Ya Ali ! Sen ne kadar çok zeytin yemişsin öyle" buyurdular. Hz. Ali de şöyle dedi:

" – Ben de deminden beri onu düşünüyordum. Acaba Allah'ın Resulü zeytini çekirdeğiyle birlikte mi yiyor diye."

Hani bir tekerleme vardır:“

Muhammed’den oldu muhabbet hasıl,
Muhammed’siz muhabbetten ne hasıl?

”On bir ayın sultanı Ramazanda muhabbetler daha bir koyu olur. “Gönül ne kahve ister, ne kahvehane. Gönül ahbap ister kahve bahane.” denildiği gibi, arkadaşlıklar, ahbaplıklar, komşuluklar daha da pekişir Ramazanlarda. Gönüller sevindirilir, kırık kalpler onarılır, bayramlarda küskünler barışır. İnsanlar hayır ve hasenatta yarışır. Açlar doyurulur. Çıplaklar giydirilir. Düşenler kaldırılır. Öksüz ve yetimler sevindirilir. Ağlayanlar güldürülür. Yediden yetmişe topluma bir huzur, bir manevi hava hakim olur.

Gerek sosyal, gerekse manevi açıdan baktığımızda, Ramazan, bizim tarihimizde ve kültürümüzde çok önemli bir yer tutar. Bir takım değerlerimiz bir miktar erozyona uğrasa da bugün hâlâ canlılığını korumaktadır. Her ne kadar gençliğimiz teknolojik gelişmelerin etkisinde kalsa da, gelenek, görenek, örf ve adetlerine bağlıdır. Dînî ve Milli değerlerini canından aziz bilecek duyarlılığa sahiptir. Ancak yine de bizi biz yapan dinamiklerimizi, yüce özelliklerimizi ve ulvi güzelliklerimizi muhafaza edip yaşatmak noktasında her türlü hassasiyet gösterilmelidir

İsa KAYACAN

YENİGÜN VE SES-15'E YENİDEN MERHABA

Zaman içinde oluşanlar, sonuçları itibariyle karşımıza çıkanlar. Süreklilik içinden ayrılıp "mola" verişler. Ayrılışların ardından yine aynı yayın organının sütunlarında görülmeye başlayan imzalar.

Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanan "Yenigün" Gazetesi… Burdur ilimize bağlı Bucak ilçemizde günlük yayınlanan "Ses 15" gazetesi. Bu gazetelerin sütunlarında yazılanlarımızın sizlerle yeniden merhabalaşmaya başlayışları.

YENİGÜN GAZETESİ

Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanıyor. Kuruluş tarihi: 01.09.1954. Kurucuları: Osman Şan, Muharrem Tuncel, Sahibi: Muharrem Tuncel. Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Kürşat Tuncel. Sayfa Editörü: Şadiye Ünal. Muhabirler: E. Selcan Tuncel, Harun Sivrikaya, Ali Kapan.

Sekiz sayfalık Yenigün Gazetesinin 14 Kasım 2008 tarih ve 16 bin 570 sayılı nüshasının ilk sayfasında, "Prof. Dr. İsa Kayacan tekrar aramızda… Uzun yıllar gazetemizde köşe yazarlığı yapan. Hemşehrimiz, Anadolu Basınının hamisi, yazar-şair Prof.Dr. İsa Kayacan ara verdiği yazılarına tekrar başladı. Üstad Kayacan'a aramıza tekrar katıldığı için teşekkür eder, başarılar dileriz". şeklinde bir anons.

Yenigün'ün köşe yazarlarından gazeteci hemşehrim Mesut Madan, 19 Kasım 2008 tarihli Yenigün'deki makalesinde "hoş geldin usta" başlığıyla, bana iltifatlarda bulunarak,"kısa bir aradan sonra yazılarıyla aramızda. Hoş geldin büyük usta İsa Kayacan" cümleleriyle beni şımarttı. Teşekkürler sevgili Madan.. Sende mütevaziliğini hiç bozmadın biliyor musun?.

Yenigün'ün masamda bulunan sayılarından bazı başlıklar aktarmak istiyorum:

-Kilise "Fosil Müze"ye dönüşecek (16577), Piribaşlar Evi'nin restorasyon ihalesi yapıldı (16576) Akif'e yakışan etkinlik (16575), Baki Varol, Demokrat Parti Merkez Karar Kurulu'na seçildi (16575),

Burdur'da Akif rüzgarı (16574), MAKÜ, ek ödenekte de birinci sırada yeralıyor (16574), Başkan Akaya, AK Parti'den Aday adaylığı için dün müracaat etti (16573).

Not: S. Selcan Tuncel, Şadiye Ünal, Harun Sivrikaya, Ali Kaplan'ın biyografileriyle birer fotoğrafını (Burdur'un Saz ve Söz Ustaları–2) adlı kitabım için bekliyorum (İK).

SES–15 GAZETESİ

Burdur iline bağlı, Bucak ilçesinde pazartesi hariç günlük yayınlanan 8 sayfalık gazete. Kuruluş tarihi: 23 Kasım 1999. Sahibi: Bucak Radyo TV A.Ş, Mesul Müdürü: Melike Korkmaz Elibol, Sayfa editörü: Fatma Aktaş, Burdur Temsilcisi: Nuri Yıldırım, Muhabirleri: Duray Çitekçi, Hüseyin Dilek, Ramazan Arısoy.

Hayırsever işadamı Mehmet Cadıl'ın medya kuruluşlarından biri olan Ses–15 Gazetesinin değişik sayıları masamda. Bu sayılardan aldığım haber başlıklarından bazıları efendim:

-Cadıl'dan öğrencilere moral (1362), Sorun teknoloji değil, çırak olmayışı (1363), Bucak'ta konut fiyatları düştü (1364), kışlık ayakkabı alırken dikkat (1365), Sanatçı Sümer Ezgü bir röportajında, "Öldüğümde mezarımı doğduğum yer olan Bucak'ta olmasını istiyorum" dedi. Anadolu Lisesi birinci oldu (1366), Polonya ile işbirliği ve dostluklar pekiştirildi (1367), Vefat etmiş öğretmenler unutulmadı (1368).

Not: Hüseyin Dilek, Melike Korkmaz Elibol, Fatma Aktaş, Duray Çitekçi, Ramazan Arısoy'un biyografi ve fotoğraflarını (Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-2) adlı kitabım için bekliyorum (İK).

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERLE BULUŞMA...

Şapinuva'nın, 3 bin 500 yıllık caddesindeyim. Bir süredir ilgilendiğim uygarlığın dünyasındayım artık. Önümde Hitit eserleri, binlerce yıl öncesini hayal ediyorum

Ortaköy'deki kazı evinde, Prof. Dr. Aygül Süel ve bir bölüm öğrencisi bizi karşıladı. Kazı heyeti Aygül Süel başkanlığında, Uludağ Üniversitesi öğretim üyesi Dr. Mustafa Süel, Güneş Tabacı, asistan Esma Reyhan ve çeşitli üniversitelerin arkeoloji ve ilgili dallar mezunları ve öğrencilerinden oluşuyor. Her kazıda olduğu gibi burada da bakanlık temsilcisi var. Ona 'Hükümet' diyorlar. Kendimizi her türlü kötü koşula hazırladığımız için kazı evi bize beklediğimizden çok daha şirin göründü. Arkasında yine prefabrik bir yapı var. Kazıda bulunan ve birleştirilmeye çalışılan parçalar orada muhafaza ediliyor. Bu parçalar yüzlerce, hatta binlerce kırık dökük parçadan oluşuyor. Tıpkı bin parçalı beş ayrı puzzle'ın parçalarını karıştırıp, sonra birleştirmek gibi bir şey. Parçaların aynı olduğu anlaşılınca özel bir zamkla yapıştırılıyor ve bir bakıyorsunuz bir küp ya da içki kabı ortaya çıkmış. Güneş hanım ve asistanları restoratör olarak bu işi sabırla yapıyor. Zaman zaman arkeolog, Hititolog deyimleriyle karıştırılıp onlara restoratör yerine restorolog denilmesine sessizce gülüyorlar. Kazı evinde yemekleri Ortaköylü Sultan hanım yapıyor. En kıdemsiz öğrenciler yemek yapımı, temizlik ve bulaşık işlerine yardım ediyorlar. Mustafa Süel, kendilerinin de zamanında aynı işleri yaptığını anlattı.

Şapinuva ve ortaya çıkışı

Her şey birbirine karışık olarak başlamış. Önce Mustafa Süel'in Maşathöyük'te (Hititçe adı Tapigga) bulunan bir tablette kralın üç günlük mesafe tanımını esas alarak Osmanlı menzil haritalarında yaptığı

çalışmalar ve yavaş yavaş Ortaköy'e gelişleri. Derken köylülerin buldukları tabletlerin yerlerinin belirlenmesi ve Ortaköy'den 3 kilometre uzaklıktaki Şapinuva'da kazıya karar verilmesi. Süel çifti yaklaşık 10 yıldır kazıyor Şapinuva'yı. Kazdıkça bulgular ve dolayısıyla merak artıyor. Bugüne kadar 3 bin 500 dolayında çivi yazılı tablet bulunmuş Şapinuva'da. Bu tabletlerin kabaca dörtte üçü Hitit, dörtte biri Hurri dilinde yazılı. Aygül hanım tabletleri okumaya uğraşıyor. Çivi yazısı son derecede zor okunabilen bir form. Hem yazılar çok küçük hem de tabletler kırık. Dolayısıyla cümleler kopuyor, anlam çıkarmak zorlaşıyor. Buna karşın çok yol alınmış.

Kentin çarşısında bulunan kömürleşmiş tahta hatıl parçaları üzerinden yapılan tarihleme, MÖ 1340'ı gösteriyor. Yani Şapinuva aşağı yukarı 3 bin 500 yıl öncesinden kalma bir kent. Belki daha da eski. Çünkü o tahtalar sonraki yıllarda konmuş da olabilir. Ama en azından 3 bin 500 yıllık bir Hitit kentinin kazıldığını söylemek mümkün. Kazı alanına gitmek için sabırsızlanıyordum. Baktım Sevgin benden de heyecanlı. Kucağındaki kediyi bıraktı ve yola çıktık. 10 dakika sonra kazı alanındaydık. Bir yandan kazı çalışması sürerken Mustafa Süel bizi gezdirmeye başladı. Bugüne kadar çıkarılmış dört büyük bölüm var. A bölümü denilen yerde büyük bir idare binası ya da sarayın duvar kalıntıları bulunuyor. Duvarlar bir ya da iki kat taş bloktan oluşuyor. Taş bloklar insanı şaşkınlığa düşürecek biçimde girinti ve çıkıntılarla birbirine kilitlenmiş. Dolayısıyla herhangi bir çimento benzeri malzemeye gereksinim kalmadan sapasağlam duruyorlar.

Kerpiç yerine taş olsaydı

Duvarların içinde yine duvarlarla bölünmüş odalar ve bölümler var. Bina, taş blokların üstünde kerpiç tuğlalarla yükseliyor. Özgün biçiminde tahta dikmeler üzerinde tavanlar oluşuyormuş. Bugün ne kerpiç tuğlalı üst duvarları ne de tavanları görmek mümkün. Zaten Hitit kentlerinin en büyük şanssızlığı bu. Binaların tamamı taş bloklarla yapılsaydı bugüne kalacak kalıntılar çok daha görkemli olacaktı. Ama kerpiç uzun süre dayanamıyor. Hele hele 3 bin 500 yıl dayanması olanaksız. O nedenle bir metre yüksekliğinde taş bloklara bakarak binaları hayal etmek durumundasınız. Oysa örneğin Mısır uygarlığının kalıntıları hemen tümüyle taş bloklarla yükseldiği için neredeyse yapıldığı haline yakın bir konumda duruyor hâlâ.
İdare binasının biraz ilerisinde Hitit başkenti Hattuşa'dan bildiğimiz bir

sur ya da çevirme duvarı var. Bu çevirme duvarı Hattuşa surlarından biraz farklı. İki duvar arası toprakla kaplı değil. Duvarların arasında bulunan küpler bunu gösteriyor bize. Demek ki taş blokların bittiği yerden itibaren kerpiç tuğlalarla belirli bir yüksekliğe ulaşıldıktan sonra iki duvar arası, nöbetçilerin üzerinde yürüyebilmesini sağlamak için tahta hatıllarla kapatılıyor ve aradaki boşluk depo olarak kullanılıyormuş. Tıpkı Hattuşa surlarındaki gibi bunlarda da belirli aralıklarla gözcü kuleleri var. Kulelerin bugüne kalmış olan temellerinden anlaşılıyor bu. Ondan sonrası yine hayal gücünü kullanmaya bağlı. Çevirme duvarı bir süre sonra ilginç bir biçimde çatallaşarak Y harfine benzer bir görünüm vermeye başlıyor. Y'nin çatalının ortasındaki alan henüz kazılmadığı için orada ne olduğu bilinmiyor. Oradan da bir bina çıkabilir. Aksi takdirde Y biçiminde bir çevirme duvarının hiçbir anlamı yok gibi görünüyor.

Becerikli Hitit ustalarından izler

İkinci önemli kazı alanı Ağılönü denilen mevkide. Orada da birçok yapı çıkarılmış ortaya. Fırınlar ve ocaklar var. Büyük olasılıkla Hititçede Egiş Kinti denilen işlikler bunlar. Yani bir yandan çeşitli işliklerde iş yapıyor ustalar, bir yandan da yaptıklarını sergileyip satıyorlar. Çünkü satış yerlerine benzer bulgular var. Ağılönü'nde, çakıldan biraz daha büyük taşlar üzerine oturtulmuş büyük ve yassı taş bloklardan oluşan bir cadde var. Binlerce yılın depremine meydan okuyacak kalitede yapılmış bir Hitit caddesinde yürümek büyük keyifti doğrusu. Bir süredir üzerinde uğraştığım Hititlerin dünyasının içindeydim artık. Bu tadı Hattuşa'da ve Alacahöyük'de de almıştım. Ama burası çok daha yeni çıkarıldığı için daha heyecan verici geldi bana. Ve bundan 3 bin 500 yıl önce Anadolu'da büyük bir imparatorluk kurmuş olan Hititleri gözlerimin önünde daha iyi canlandırmamı sağladı bu. Kazı alanı yer yer brandalarla örtülü. Nedeni ise çok açık. Hâlâ bozulmamış kerpiçler var. Onların güneş altında bozulmasını önlemek için üstlerini kapatıyorlar. Yani marifet yalnızca kazmak değil, bulunanı da korumak. O konuda Mustafa Süel ve kazı heyetinin hassasiyeti doruğa ulaşmış durumda.

Sanılandan uzun kalmış olabilirler

Ağılönü'nde ilginç bazı bulgular daha var. Taş bloklardan oluşan kaliteli yapının üzerinde eğreti taşlardan oluşan bir başka kat daha var. Sanki buralar yıkıldıktan ve belki terk edildikten sonra yeniden Hititler gelip yıkıntılar üzerinde yeni binalar yapmışlar. Benzer bir mimarinin

izleri görülüyor. Eğer böyleyse Hititlerin deniz kavimlerinin istilasından sonra buraları tümüyle terk etmeyip bir süre sonra yeniden yerleştikleri tahmin edilebilir. Doğal olarak bunlar yalnızca spekülasyon. Ama spekülasyonlar doğru çıkarsa Hititlerin buralarda sanılandan daha uzun yaşadığı anlaşılacak.

Aygül hanım bana brandanın altında korunan bir suyolunu gösterdi. Atık suyu taşımak için yapılmış bir ark görünümünde.

Kent krallığından imparatorluğa

Hititlerin Anadolu'ya M.Ö. 1800'lerde geldikleri sanılıyor. Kısa sürede Kızılırmak yayının içine ve dışına yerleşmişler. Hititlerin Hint-Avrupa kökenli bir dil kullandıkları biliniyor. MÖ 1200'lere kadar Anadolu ve Suriye'nin bir bölümünde egemen olmuşlar ve kent krallığından, büyük bir imparatorluk kurmuşlar. Kadeş Savaşı'nda Mısır'ı yenmişler (Bu savaşta Hitit Kralı Muvatalli, Mısır Firavunu da II. Ramses. Tarihin bilinen ilk önemli barış antlaşmasını (Kadeş Barış Antlaşması) Mısır'la yapmışlar (Hitit Kralı III. Hattuşili ve Mısır Firavunu II. Ramses arasında). MÖ 1200'lerde Anadolu'yu kasıp kavuran deniz kavimlerinin istilasından kaçarak Güneydoğu Anadolu'ya sığındıkları ve 500 yıl kadar daha varlıklarını sürdürdükleri, sonra geldikleri gibi gizemli bir biçimde silindikleri sanılıyor. Hititler konusunda daha fazla bilimsel bilgi almak isteyenler Trevor Bryce'ın 'The Kingdom of the Hittites' (Oxford Yayınları, 1999) adlı kitabını okuyabilir.

***

BAŞLARKEN

Geçen yıl Radikal'de ve NTVMSNBC'de Hititler üzerine yazılarım yayımlandıktan bir süre sonra Çorum/Ortaköy'de yaklaşık 10 yıl önce gün yüzüne çıkarılmış Hitit kenti Şapinuva'nın kazı heyeti başkanı Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyesi Hititolog Prof. Dr. Aygül Süel'den kazıya katılma daveti almıştım. Kazı döneminin bitişi yakın olduğu için bu işi 2001 yılında yapmaya karar vermiştik.

Aslında Aygül hoca kazının eylül sonuna kadar süreceğini söylediği için ağırdan alıyordum. Ne var ki kazı dönemini eylül ortasında kapatmaya karar vermişler. Çünkü ödenek bitmiş. Bu yılki kazıyı da

kaçırmamak için eşimle yola çıktık. İzlediğimiz yol Ankara-Sungurlu-Boğazkale-Alaca-Kızıllı Köyü-Ortaköy idi. Kafamda planladığım süre en çok dört saatti ancak beş saat sürdü. Yollar berbat. Daha önce de geçtiğim Ankara-Çorum arası bitmemiş senfoniye benziyor. Yolun bir an önce bitirilmesi gerek. Aksi takdirde bu yollarla oralara turist gitmez.

Şapinuva 10 yıldır kazılıyor. Kentin yüzde 5'i bile çıkarılamamış. Bu hızla giderse kentin tümünün çıkarılması için 150 yıl gerekir. Ödenek, zaman, her şey sınırlı. Çünkü devletin olanakları sınırlı. Buna karşılık Hattuşa'da, Şapinuva'da, Alacahöyük'te ve diğer kazı alanlarında inanılmaz bir özveriyle çalışıyor arkeologlar, Hititologlar, restoratörler ve öğrencileri. Bir tablet için aylar harcanıyor. Bu toprakların geçmişini öğrenebilmek, bugüne dersler çıkarabilmek için... Bu alanda özel kesime büyük görevler düşüyor. Bu kazılara destek olmak gerek. Bulunan her kent, her yeni saray, her yeni tablet hem kültürel birikimimize katkı yapacak hem de turizm gelirlerimize.

'Anitta'nın Laneti' kitabından elde edeceğim telif kazancının bir kısmını Şapinuva kazısında kullanılmak üzere bağışlayacağım.

Anadolu, binlerce yıldır pek çok uygarlık tarafından yakılıp yıkıldığı ve yağmalandığı için ne doğru dürüst mezar kalmış ne de değerli bir şey. Şimdiye dek Hitit mezarı bulunmamasının nedeni bu olabilir. O nedenle filanca yerde mezar var, altın gömülü diyenlere inanmayın. Olsa olsa taş duvarlar, kırık dökük tabletler vardır. Onlar da bu işin uzmanlarından başkasının işine yaramaz.

Çorum, Hitit uygarlığının merkezi. İnsanları son derece cana yakın. Buna karşın üzerinde yaşadıkları 4 bin yıllık uygarlığa gereken ilgiyi göstermiyorlar. Çorum Haber ve diğer gazeteler tarih bilincini aşılamak için sürekli bu araştırmaları yayımlıyor.
1930'lu yıllarda Atatürk'ün hasta hasta gittiği kazılara gidin lütfen. Gidin ve oradaki insanlara moral verin. Hele hele Almanya'ya gidecekseniz, önce Hattuşa'yı mutlaka görün. Orada Hattuşa kazısındaki son gelişmeleri sorarlar ve bilmediğiniz için mahcup olabilirsiniz. Biz buralarla ilgilenmezsek kendimizi yabancıların yazdıklarını tercüme edip tartışır halde buluruz...

VE 'KRAL' KARŞIMIZDA

Süel 'Bir sürprizimiz var' diyerek örtüyü kaldırdı. Bir Hitit tanrısı ya da kralına ait taş kabartmayı görünce heyecandan yüreğim ağzıma geldi. 'II. Şuppiluliuma' dedim. 3 bin 500 yıldır oradaydı

Mahfi EĞİLMEZ

Şapinuva kalıntılarının B bölümü, çevresi ve üzeri kapatılmış bir büyük çarşı. Buranın kapatılmasının nedeni yine kerpiç. Yapıda bol miktarda kerpiç bulunduğu için bozulmaması amacıyla yanlarına tuğladan duvar örülüp, üstü demir direkler üzerine yerleştirilmiş eğimli bir çatıyla kaplanmış. Çarşı 1200 metrekare büyüklüğünde. Taşlarla örülü bir yolun sonundaki büyük kapı geçilerek giriliyor. At arabaları küpler içinde getirdikleri malları burada teslim ediyor. Kapının hemen yanında bir envanter odası var. Yani gelen mallar burada sayılıp, tartılıp kayda alınıyor. Büyük girişin yanında yayaların girmesi için daha dar bir kapı var. Buradan da 'bagajsız yolcular' geçiyor anlaşılan. İçeride ancak bir insanın yürüyebileceği genişlikte yollar, iki yanında da büyüklü küçüklü küplerin yerleştirildiği alanlar var. Küplerin en küçüğü 1, en büyüğü 3 ton sıvı ya da hububat alacak büyüklükte. Kerpiç kullanılarak oturduğu yere sabitlenmiş olan küplerin hepsi kırık.

73 küpte 150 ton mal

Çarşıda 73 tane küp bulunuyor. Büyüklü küçüklü küpler ortalama 2 ton alıyor dersek yalnızca küplerine yaklaşık 150 ton mal depolanabilen bir çarşıyla karşı karşıya olduğumuzu şaşkınlıkla fark ediyoruz. Küplere ek olarak bazı boş bölümler var. Büyük olasılıkla oralara da çuvallarla gelen mallar ya da tekstil ürünleri konuluyordu.

Bunları da hesaba katarsak yaklaşık 200 ton mal alabilen bir çarşı söz konusu. Aralardaki boşlukların ne olduğunu soruyorum Mustafa Süel'e. "Dikmelerin boşlukları" diyor. Yani tahta dikmeler varmış ve çarşının üzeri kapalıymış. 3 bin 500 yıl önce 1200 metrekare büyüklüğünde bir kapalı çarşı. Kerpiçin o kadar zaman nasıl dayandığının yanıtı da kendiliğinden geliyor bu açıklamayla. Kapalı olduğu için uzun süre dayanmış. Sonra da toprak örtmüş üstünü ve kerpiçin bir bölümü bugüne kadar gelmiş.

Maşrapası bile duruyor

Küplerden birinin içinde kırık bir toprak maşrapa bulunmuş. 2 metre çapındaki bir küpün ağzı da geniş olmalı doğal olarak. O maşrapalarla küplerin içindeki sıvı (zeytinyağı, şarap ya da bira) veya hububat (buğday, nohut ya da arpa) alınıp, satılıyor olmalıydı. İnsan çarşının organizasyonuna ve boyutlarına bakınca bunun çarşıdan da öte bir şey olduğunu düşünüyor. İçinde birden fazla küpün yan yana geldiği alanlar, daracık yollara bakınca sanki bir emtia borsasıyla karşı karşıya olduğumuz izlenimi doğuyor. Yani halka değil de yalnızca alış veriş yapmaya yetkili olanlara açık bir yer gibi. Eğer öyleyse dünyanın ilk borsası olabilir burası. Öyle olup olmadığı tabletlerin açıklanmasından sonra çıkacak ortaya. Mustafa Süel, çarşıdaki küplerden birinin içinde bir tekstil parçası bulduklarını anlattı. Dokunsanız dağılıverecek gibi. Dağılmayı önlemek için özel bir sıvıya bulayıp 'konserve'lediklerini söyledi. Parça, tülbentten inceymiş. Büyük olasılıkla küplerin geniş ağızlarını örterek bir yandan hava almasını bir yandan da toz girmesini önlemeye yarıyordu. Çarşının ortasında bir de Pers mezarı var. Altında ne olduğunu bilmeden toprağı derinlemesine kazarak ölüsünü gömmüş Persli. Anadolu'nun ilginç kaderi bu. Nereyi kazsanız birden fazla uygarlık üst üste çıkıyor. Öyle olunca da hepsi bir öncekinin kalıntılarını tahrip ediyor. C bölümü ilk kez bu yıl kazılıyor. Kazı başladıktan kısa bir süre sonra taş blok duvarlar ortaya çıkmış. Aygül Süel, daha biz Çorum'a doğru yola çıkmadan önce telefonda bana sürprizleri olduğunu söylemişti. C alanına hep birlikte gittik. Hummalı bir çalışma var. Asistan Esma Reyhanlı, öğrenciler ve işçiler büyük özenle kazıyorlardı. Aygül hanım "Sürprizlerin biri burada" dedi. Çevreme baktım, bildiğimiz taş duvarlar ve büyük olasılıkla kerpiç olduğu için bozulmasın diye üstü örtülü bölümler. Başka şey göremedim. Mustafa Süel örtünün diğer taraflara göre yüksek bölümünü kaldırdığında heyecandan yüreğim ağzıma geliyor sandım. İşte oradaydı. Bir ortostad. Yaklaşık 20 santim eninde bir taş blok üzerine kabartma olarak yapılmış bir Hitit tanrısı ya da kralı. Daha ilk bakışta Hattuşa'da bir mağarada bulunan imparatorluk döneminin bilinen son kralı II. Şuppiluliuma'ya ait kabartmayla aynı olduğu izlenimi doğdu "II. Şuppiluliuma bu" dedim. Sonra acele ettiğimi fark ederek sustum. 'Anitta'nın Laneti' kitabında resmine yer verdiğim (167. Sayfa) II. Şuppiluliuma'nın kabartmasına çok benziyor. Onda okluk yoktu, bunda var. Tanrı mı kral mı olduğunu anlamak mümkün değil. Kabartmanın baş bölümü kırık ve parça henüz bulunamamış. Baş bölümü olsa külahına bakıp ayırım yapmak mümkün olacak. Omzundan

aşağıya doğru sarkmış yayı, beli hizasında taşıdığı okluğu (sadak) ve ucu yukarı kıvrık ayakkabılarıyla 3 bin 500 yıldır orada duruyor. Biz kazıya gelmeden iki gün önce bulunmuş. Gerçekten müthiş bir şey. Bu ortostad bir saray ya da eşdeğer bir binanın karşısında olduğumuzu gösteriyor. Zaten giriş taşları ve onların yanında çıkarılan üzeri hiyeroglifli bir taş blok da bunu gösteriyor. Bu bölümün bulunduğu yer iki metre kazılarak ortaya çıkarılmış. Henüz kazılmamış bölümde büyük olasılıkla binanın geri kalanı ve umarım ki kabartmanın baş kısmı çıkacak.

Ve bir mezar bulunuyor

İkinci önemli kazı alanı Ağılönü denilen mevkide. Orada da birçok yapı çıkarılmış ortaya. Fırınlar ve ocaklar var. Büyük olasılıkla Hititçede Egiş Kinti denilen işlikler bunlar. Yani bir yandan çeşitli işliklerde iş yapıyor ustalar, bir yandan da yaptıklarını sergileyip satıyorlar. Çünkü satış yerlerine benzer bulgular var. Ağılönü'nde, çakıldan biraz daha büyük taşlar üzerine oturtulmuş büyük ve yassı taş bloklardan oluşan bir cadde var. Binlerce yılın depremine meydan okuyacak kalitede yapılmış bir Hitit caddesinde yürümek büyük keyifti doğrusu. Bir süredir üzerinde uğraştığım Hititlerin dünyasının içindeydim artık. Bu tadı Hattuşa'da ve Alacahöyük'de de almıştım. Ama burası çok daha yeni çıkarıldığı için daha heyecan verici geldi bana. Ve bundan 3 bin 500 yıl önce Anadolu'da büyük bir imparatorluk kurmuş olan Hititleri gözlerimin önünde daha iyi canlandırmamı sağladı bu. Kazı alanı yer yer brandalarla örtülü. Nedeni ise çok açık. Hâlâ bozulmamış kerpiçler var. Onların güneş altında bozulmasını önlemek için üstlerini kapatıyorlar. Yani marifet yalnızca kazmak değil, bulunanı da korumak. O konuda Mustafa Süel ve kazı heyetinin hassasiyeti doruğa ulaşmış durumda.

Hititolog olmak isteyenlere...

'Anitta'nın Laneti' adlı kitabı okuyan birçok genç bana e-postayla arkeolog veya Hititolog olmak istediğini yazmıştı. Benzer bir gelişimi Asaf Savaş Akat ve Deniz Gökçe ile ortaklaşa yaptığımız ekodiyalog programında da yaşamıştık. Pek çok lise mezunu, bu program nedeniyle ekonomi okumaya yönlendi. Hatta çok daha yüksek puanlı bölümleri bırakıp ekonomi eğitimine dönenler oldu. Umarım böylesine zengin bir kültür birikimine sahip olan Türkiye'de arkeoloji ve Hititoloji okumak isteyenlerin hem sayısı hem de kalitesi artar.

Gençlere birkaç söz

Arkeoloji veya Hititoloji okumak isteyen gençlere birkaç söz söylemek istiyorum. Sakın ola bu işi benim anlattığım gibi renkli ve kolay sanmayın. Arkeoloji veya Hititoloji okuduktan sonra hemen şöhrete ulaşacağınızı ve ardından televizyona çıkacağınızı düşünmeyin. Her meslek dalında olduğu gibi bu da büyük fedakârlık ve disiplinli çalışmayı gerektiriyor. Yaşamda kolay şey yok. Varsa da size rastlaması tesadüf olabilir. Bu meslekler de tıpkı iktisatçılık gibi. Mezun olmak ayrı, gerçek anlamda arkeolog ya da Hititolog olmak ayrı. Yıllarca çalışmak, okumak, kazılarda asistanlık yapmak, tebliğ sunmak gerek. Bu işe gönül vermiş bir insanın Türkiye'de ve hatta dünyada başarılı olmaması diye bir şey söz konusu olamaz. Çünkü Türkiye, pek çok uygarlığın beşiği. Yani laboratuvarlara sahip. Almanların, İtalyanların, İngilizlerin kendi ülkelerinde edindikleri teorik bilgileri Türkiye'ye gelip pratiğe dönüştürmesine karşın biz kendi laboratuvarlarımızı yeterince kullanamıyoruz. Bütün sorun burada. Bunun da tek nedeni var: İlgisizlik.

***

Şapinuva'da şiirli bir gece

Kazı, bütün toz toprağına ve yoruculuğuna karşılık son derecede zevkli ve heyecan verici bir şey. Antik tarihe ait bir şeyler bulmak, onları gün yüzüne çıkarmak, değerlendirmek, tarihlemeye çalışmak müthiş heyecan verici. Birden amatörlüğümü unutup bazı yorumlar yapmaya dalmış buldum kendimi. Aygül ve Mustafa Süel son derecede hoşgörülü insanlar oldukları için zaman zaman bu yorumlarıma katılıp zaman zaman nazik biçimde düzelttiler beni. Kazının çizimlerini gösterdiler. Yemekten sonra sohbet ettik. Ben, Sevgin, Aygül ve Mustafa Süel, Aslıhanlar (iki Aslıhan var), Güneş hanım, Hülya, Ali ve Murat. Bulunan parçaların sayım ve değerlendirmesini bitirdikten sonra bize 'hükümet' de katıldı. Öncesinde milatın... Ortostad'ın bulunduğu gün Hüseyin Morhamam'ın (kim olduğunu sormayın) yazdığı 'Bir Hitit Dönemi Şehri Şapinuva'da' adlı şiiri Hülya çok güzel okudu:

Eylül akşamlarında
Düşümde
Karanlığın, aydınlığa
Aydınlığın, karanlığa karıştığı
Apansız gelen uykumun tam ortasında

Şapinuva'da,
Hitit şehrindeyim
Öncesinde milatın
İki binlerde
Çevrilmiş çepeçevre duvarın yanıbaşındayım belki de.
Eylül akşamlarında
Düşümde
Şapinuva'dayım
Bir Hitit şehrinde
Yazın güze
Güzün hazanına merhabasındayım belki de.
Eylül akşamlarında
Düşümde
Şapinuva'dayım ağıl önünde
Dibindeyim taş duvarın
Şakağımda bir elim
Yıldızları gözlüyorum gökyüzünde
Kimi sönük, fersiz, mecalsiz
Kimi inadına ötekinin
Ziya saçar etrafına bedelsiz.
Şapinuva akşamlarının görkeminde
Arkadaşım, sırdaşım belki de.
Eylül akşamlarında
Düşümde
Şapinuva'dayım
Bir Hitit şehrinde
Kenarında şehrin
Sıvasında kerpiç evin
Çömlekçinin yanındayım
Çamurunda kilin
Dönerken çarkı aheste
Şapi usta şekil verirken 'Kantoros'a elinde.
Odun atarken
Harlarken ateşini fırının içindeyim
Yanıyorum, yanıyorum belki de.
Şapinuva'da bir
Hitit şehrinde
Düşümde yaşıyorum belki de.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Selma GÜRSEL

YANIÇ

500 gram ıspanak
250 Gram Kıyma
1 kilogram Un
Bir miktar yaş maya
1 yemek kaşığı tuz
1 tatlı kaşığı pul biber
2 orta boy kuru soğan

Ispanakların başları alınarak kesilerek temizlenir. Büyük bir leğen veya kovada ayıklanan ıspanak ıslatılır. Üç beş kere ıspanak bol suda yıkanarak süzgece alınır.

Ispanaklar süzülürken 1 kilo una maya ve 1 yemek kaşığı tuz katılarak ılık su ile kulak su memesi katılığında yoğrulur ve dinlenmeye bırakılır.

Yaş kıyma bir kapta kızartılarak bir kenara alınır.

Yıkanan ıspanak alınarak bıçak ile küçük küçük olarak tahta üzerinde doğranır bir tepsiye alınarak üzerine soğanlar da doğranır kızartılan kıyma da ıspanağın üzerine dökülür ve tuz,pul biberi de ilave edilerek harç güzelce karıştırılır.

Dinlenen hamur yumurta büyüklüğünde yumak tutulur ve bu yumaklar oklava ile iki tanesi tek tek bir karış büyüklüğündü açılarak hazırlanan malzeme açılan yufkanın yarısına konularak yufkanın diğer yarısı katlanarak parmakla bastırılır yapıştırır ve ısıtılan yanmaz tavaya çok az miktarda yağ sürülerek yanıç kısık ateşte kızartılır diğer yüzü de kızartılarak bir temiz kağıda alınır ve tereyağı veya katı yağ ile yağlanır. Biraz soğuyan yanıç kesilerek hemen servis yapılır.

Ayşe ÇOBAN

DUYGULAR DİLE GELİNCE
Kıymetli Hocam’a sevgi ve saygılarımla.

Duydum ki; Çorum’a gelmiş bir yazar,
Görüştüm bilgili,görgülü bir can.
Yaşlanmış ama genç değmesin nazar,
Akrabayız nasıl kaynamasın kan.

Onunla tanışmak nasipmiş bana.
Şairlik vesile olmuştur buna.
Şiiri beğenir gider hoşuna,
“Ayşe Sultan” der o bana her zaman.
Canlı bir tarihtir bu ak saçlı can,
Bu bilge,bu kibar,bu aydın insan.
Onu saygı ile anarım her an,
Sayın hocamızdır Abdullah Ercan.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

AYNA
Kişi kendini görür
Aynada...
Düşünce ötelerinde kalır
Zaman zaman...
Eğri görür
Ters görür...
Suçlu arar daima
Yırtık pırtık
Bez görür...
Suçlanacak
İnsanın kendisi
Bilmeden suçlayamaz
İnsanın efendisi...
İnsan ister
Paris'te yaşasın
İster Konya'da
Değişmez gerçekler
Dünyada...
Kişi kendini görür
Aynada...
Mantes la Ville – 21.11.1995 / 18.30

Arap KURT

KADIN GÜLDÜ

Bu sabah bir kadın öldü
Her gün bir kadın ölüyordu aynı yerde,
Çiğ düşerdi üzerlerine
Seher vaktinde yazgıya boyun eğen kelebek gibi...

Toplandı başına sevenleri;
Ağladılar,
Dövündüler,
Ama nafileydi gayretleri
Kaskatı yatıyordu kadın
Çimenlerin üstünde
Ve
Bir adam dokundu
Soğuk bedenine
Ne ağladı
Ne de dövündü.
Sadece dokundu
Gül tenine
Kadın güldü...

Beklediği de buydu sanki kadının...
Uzak bir ihtimaldi
Bir sonucu mu neydi bu fıtratının!
Yaşarken göremediği huzur
Arzuladığı dokunuş
Çok yaman çelişkiydi ölümden sonraki vuslat
Kim bilebilirdi ki,
Kadın gülecek,

Kadın gül/dü
Adam/sa böcek...

Ahmet CANBABA

HEDEF

Kim önüne çıksa herkes tersliyor
Hiç kimseye bir şey sorulmuyor ki
Örtülür yüzüne bütün kapılar
İşlere akıl sır erilmiyorki

Karın doyurmuyor yazsan dörtlüğü
Yüreği yumuşak bilmez sertliği
Yokluk , biliyorsun bozar mertliği
Söz versen sözünde durulmuyor ki

İşi gücü para sıfırlı sayı
Alır avantadan en büyük payı
Sende herkes gibi ararsın dayı
Torpilsiz bir işe girilmiyor ki

Günler acımasız dinlemez aman
Bir dakika bile yol vermez zaman
Yüreklerde ateş gözlerde duman
Bir metre önümüz görülmüyor ki

Hiç yolsuzluk görmedimki böylebir
Bir akıl ver ne yapayım söyle bir
Yaratana sığınıp ta şöyle bir
Gözünün üstüne vurulmuyor ki

İnsanlar kuyrukta hak arıyorlar
Çokları yalvarıp yakarıyorlar
Önüne engeller çıkarıyorlar
Gideceğin yere varılmıyor ki

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 173 25 Temmuz 2013

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL SİZLERİN BİLGİSİNE!

Mahfi EĞİLMEZ ŞAPİNUVA'DA KRAL İZLERİ

Mustafa Nevruz SINACI BU MECLİS “İÇ SAVAŞ” ÇIKARIR

Atilla ALPAY YARDIM

İsa KAYACAN İSTİKLAL MARŞIMIZIN YAZILDIĞI EV VE ÇEVRESİ GÜZELLEŞTİRİLDİ

Selma GÜRSEL PIRASA ETLİ

Adele TÜRKMEN VEDA MEKTUBU

Orhan AFACAN GÜL KURUSU GÖZLERİN

Üzeyir Lokman ÇAYCI DESEN

Mahmut Selim GÜRSEL

SİZLERİN BİLGİSİNE!

ÇORUM 1997 adlı çalışmamda ÇORUMLULAR bölümünü geliştirmeyi düşünmekteyim. Sanal olarak yayında olan bu çalışmamda bazı hemşerilerimizce eksik gözüken Kamu çalışanlarının ve idarecilerin, ticaret erbaplarının, sanayici ve yatırımcıların, esnaf ve sanatkâr şahıslar ile Çorum'a hizmeti geçen hemşerilerimizin ve bütün siz bütün Çorumluların da bu çalışmada bulunmasını arzulamaktayım.

Yeni çalışmamı Çorum'un yetiştirdiği bütün hemşerilerime açmayı, onlarında hayat hikâyelerini yayımlamayı amaçlamaktayım.

Bu çalışmamın amacı bilindiği gibi, hepimiz bir gün tarihin tozlu sayfalarına katılarak yok olacağız. Bu yok oluşun, bizlerden sonra gelecek kuşaklar için bir bilgi, bir kaynakça olması, en azından bu çalışmamda hayat hikâyeleri ile yaşamalarını arzu etmekteyim.

Bilindiği üzere bu gibi çalışmalar Avrupa'da oldukça yaygın olmakla beraber, Türkiye'de ise bir elin parmağı kadar az bulunmakla beraber, bu çalışmaların da ticari bir faaliyet olarak sürmesi, bu eserlerin maliyetinin çok yüksek olması nedeniyle, pek sık olarak yapılamamaktadır.

Bu çalışma için sizlerin de bir resim ve yaptıkları hizmetleri anlatan hayat hikâyelerini, göndermeleri gerekmektedir. Sizler dedelerinizi ve babalarınızın da bu kitapta bulunmasını sağlayabilirsiniz. Bu çalışmamızın belli bir süre içerisinde tamamlanması için bilgilerinizin acil olarak gönderilmesi gerekmektedir.

Yeni çalışmayı CD olarak hazırlamak gereğini düşünmekteyim. Ayrıca 1938 tarihinde Çorum Halkevi tarafından yayınlanmış olan 61 sayı dergi resim olarak sayfalar halinde CD ye aktarılmış olup isteyenlere ulaştırılacak hale getirilmiştir. Yine yayınevimizin yayınladığı Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat Tarih ve Edebiyat Dergisinin CD ye aktarma işlemlerini de yapmaya devam etmekteyim.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahfi EĞİLMEZ

ŞAPİNUVA'DA KRAL İZLERİ

Şapinuva'dan çıkarılan ve üzerinde çivi yazısı bulunan bıçakların Büyük Kral'a ait olduğu anlaşıldı. Buna göre kent bir dönem başkentlik yapmış. Çıkarılan tabletler okunduğunda, ortaya bilgi hazinesi çıkacak

Sabah erkenden uyandık ama yeteri kadar erken değilmiş. Çünkü kazı ekibi, başlarında Mustafa Süel olduğu halde kazı alanına gitmişlerdi. Aygül hanım bizi beklemişti. Bir yandan kahvaltı ettik, bir yandan kazı ve Hititler üzerine sohbet ettik. Sonra kazı alanına gittiğimizde önceki gün göremediğimiz
ayrıntıları yeniden değerlendirdik. C alanında sürüp giden kazıyı izlemeye başladık. Aslında malayı ve fırçayı elime alıp kazıya katılmaya içim gidiyordu ama disiplini bozmamak için bunu teklif edemiyordum. Kızlar ve delikanlılar, işçilerle birlikte yerlere oturmuşlar, ellerinde malalar, fırçalar ve kazmalarla kazıya devam ediyordu. Bir yandan da işçiler çıkan toprağı el arabalarına doldurup taşıyordu. Toprak el arabasına konuldukça ya malayla taranıyor ya da elekten geçiriliyordu, içinde herhangi değerli bir şey yanlışlıkla atılmasın diye.

Bugün önemli bir gün çünkü Meral Okay, CNN Türk'ten Emrah Cengiz ve Sabah'tan Aslı Perker gelecek. Çekim ve söyleşi yapılacak. Meral Okay'ın gelecek olması kazı ekibinde bir heyecan yarattı. Herkes heyecanla başladı onları beklemeye. O arada biz ikinci plana düşmüş olduk. Eh ne yapalım, o da Meral Okay yani. Ben bir yandan kazıyı izliyorum bir yandan Meral Okay ve arkadaşlarının yollarda nasıl bir faciayla karşılaştığı hakkında cep telefonuyla bilgi almaya çalışıyorum. Meral Okay telefonda gayet sakin biçimde "Biz çok iyiyiz" dedikçe şaşırıyorum.

Öğlen yemeği için kazı evine döndük. Mustafa Süel ve asistanları yemeklerini işçilerle kazı yerinde yiyor, Aygül hanım bizimle geldi. Kazı evinde yapılan yemek, kazı alanına da taşınıyor. Yemekte Sultan hanımın sulu bulgur pilavı vardı. Başladık Hitit yemekleri üzerine sohbete. Ben meslekten değilim ya yakıştırma yapmam kolay oluyor. Eh Aygül hanım da hoşgörü gösterdiğine göre düşüncelerimi kısıtlamanın bir anlamı yok.

İkinci sürpriz, dokuz bıçak

Yemekten sonra Aygül hanım ikinci büyük sürprizi gösterdi. Bu da olağanüstü bir bulgu. C bölümünde, yani ortostadın çıktığı yerde dokuz adet orak biçiminde bıçak bulunmuş. Bunlar tıpkı Yazılıkaya'daki 12 Tanrı'nın elinde tuttuğu orak benzeri bıçaklara benziyor. "Olağanüstü" dedim. Aygül hanım "Asıl olağanüstülük burada" diyerek bıçağın üzerindeki çivi yazısını gösterdi. Diziliş bana tanıdık geldi ama çözemediğim için soran gözlerle Aygül hanıma baktım. Gülerek "Lugal-Gal" dedi. Yani Hitit dilinde 'Büyük Kral'. Dondum kaldım. "Yani" dedim, "Bu Hattuşa'da oturan Büyük Hitit Kralına'mı ait?" Aygül hanım, "Evet onun sarayına ait. Biz Büyük Kral'ın hiç değilse belirli bir dönem burada oturduğunu sanıyoruz" yanıtı verdi. "O zaman burası Hitit Kralı için tıpkı günümüzdeki İngiltere Kraliçesi'nin yazlık rezidansı gibi bir görev görmüş olmalı."

Aygül hanım yine gülerek "Daha ötesi. Şapinuva bir dönem Hititlere başkentlik etmiş gibi görünüyor" dedi. Hitit Kralı Muvatalli'nin Kadeş Savaşı'na giderken başkenti Hattuşa'dan Tarhuntaşşa'ya taşıdığı düşünülürse Şapinuva'nın da bir süre başkent olması mümkün. Sonra tabletlere ve çarşıda bulunan mühürlere geldi sıra. Sevgin de ben de her tablete baktığımızda daha fazla heyecanlanıyorduk. Benzer tabletleri müzelerde görmüş olmak farklı bir şeydi. Bu tabletleri gören çok az sayıda kişi arasına girmiştik. Küçücük küçücük çivi yazılı tabletler. Tabletler, ıslak kil üzerine üçgen biçiminde yontulmuş ince tahta çubukların bastırılmasıyla yazılan yazılardan oluşuyor. Bu tahta çubuk kil üzerine bastırıldığında çiviye benzer izler bıraktığı için bu tür yazıya 'çivi yazısı' deniyor. Sonra tabletler pişiriliyor ve öylece saklanıyor. Son derecede sağlam. İyi ki de öyle. Yoksa geriye hiçbir iz kalmazdı. Kim bilir neler yazılı, ne kadar önemli olaylar ve ilişkiler anlatılıyor. Aygül hanım bunları tek tek okuyup değerlendirmeye çalışıyor. Değerlendirmeleri bittiğinde ortaya müthiş bir bilgi hazinesi çıkacak.

Tam çivi yazısının heyecanına dalıp gitmişken cep telefonum çaldı. Meral Okay "Biz Şapinuva'dayız, siz neredesiniz?" diye soruyor. Oysa biz onları kazı evinden alıp da oraya götürmeyi planlıyorduk. Hemen Şapinuva'ya gittik. Baktım Meral Okay kazı ekibiyle çoktan kaynaşmış. Oysa ben onu "Ve karşınızda Meral Okay" diyerek takdim etmeyi düşünmüştüm.

Herkes Meral Okay'la meşgulken ben de malayı ve fırçayı alıp Mustafa Süel ve Esma Reyhan'ın yanında kazıya daldım. İçimde bir istek, şu ortostadın kırık parçasını bulabilsem diye. Ama bu işler öyle kolay değil. Kazının ortasında geleceksin, malayı alıp iki üç yer kazacaksın ve parçayı bulacaksın. Yok öyle şey. Burayı 10 yıldır kazıyorlar. Yine de 3 bin 500 yıllık bir tarihi ellemek ve kazmak müthiş bir şey (Bir de o parçayı tesadüf eseri bulabilseydim o zaman görecektiniz siz beni).

Kazı hakkında ilk kapsamlı sunuş

Birden fark ettim ki kendimi kaptırmış, kazı ve Şapinuva hakkında Meral Okay, Aslı Perker ve Emrah Cengiz'e bilgiler veriyorum. Söyleşiler yaptık. Ortostadı, A ve B bölümleriyle Ağılönü'nü de görüntüledikten sonra çalışma günü bitti. Sonra kazı evindeki buluntuları görüntüledi arkadaşlar. Böylece Şapinuva kazısı ve bulguları kamuoyuna ilk kez böyle kapsamlı sunulmuş olacak. İleriki yıllarda ortaya çıkacak yeni bulgularla çok daha görkemli sunumlar yapılacağı kuşkusuz.

Kent ikiye bölünmüş

Şapinuva tıpkı Hattuşa gibi iki bölümden oluşuyor: Aşağı kent ve yukarı kent. Şu anda kazılan yer Şapinuva'nın aşağı kent bölümü. Eğer Ağılönü mevkii yukarı kentin bir parçası değilse, yukarı kente henüz hiç girilmemiş demektir. Yukarı kentin, tepelerin yamacında uzandığı düşünülüyor. Kamulaştırma işlemleri sürüyor. Yukarı kentten de pek çok şey çıkacak büyük olasılıkla. Belki saray, tapınaklar, arşivler ve idare binaları. Ve belki bazı konutlar. Sonraki yıllar bize çok şeyler gösterecek kuşkusuz ve Hitit uygarlığı gizeminin bir bölümünün daha çözülmesine yardımcı olacak.

Çorum Haber Gazetesi yönetim kurulu üyeleri ve gazetenin genel yayın yönetmeni Mehmet Yolyapar da kazıda bizimle birlikte bulundu. O da gazetesi için görüntüledi bu olağanüstü kenti. Akşam Çorum Haber

Gazetesi ile Otel Anitta'nın ortaklaşa düzenlediği söyleşi ve imza gecesine katıldık.

'Anitta'nın Laneti'ne Anitta'da imza

'Anitta'nın Laneti' kitabının Otel Anitta'da düzenlenen bir günde imzaya açılması çok hoştu doğrusu. 'Anitta'nın Laneti'nin Otel Anitta ile hiçbir ilgisi yok. Tek ilgi ikisinin de adını Hititlerin bilinen ikinci kralı Anitta'dan alması. Gece otelde kaldık. Hitit uygarlığının başkenti Hattuşa'yı, Şapinuva'yı, Alacahöyük'ü görmek için Çorum'a gideceklere bu otelde kalmalarını öneririm. Temiz ve özenli.

***

Çivi yazısını okumak için

Çivi yazısını okumak müthiş bir şey. Her şeyden önce bu yazının kime ait olduğunu bileceksiniz. Yani Hitit dilinde mi yazılmış yoksa Hurri dilinde mi? Çivi yazısını kullanan başka kavimler de var. Dolayısıyla öncelikle çivi yazısının hangi dilde yazılmış olduğunu anlamak gerekiyor. Diyelim ki elinizde Hitit dilinde ve çivi yazısıyla yazılmış bir tablet var. Bunların Hititçe karşılıklarını bulup Latin alfabesine dönüştürmek gerekli. Diyelim ki bunları yaptınız ve karşınıza heceler çıktı. O hecelerin anlamlarını bulmadan bir yere varamazsınız. Tabletler kırık ve dolayısıyla heceler bölündüğü için iş iyice zorlaşıyor. Çivi yazılı tabletler, tablet üzerinden değil bunlardan kopya edilen kâğıtlardan okunuyor.

***

Hitit başkenti Hattuşa

Boğazkale (Hattuşa) Belediye Başkanı İbrahim Bostanlı, Çorum'daki söyleşiye gelmişti. Radikal'de 'Hattuşa'dan bir mektup' başlıklı köşe yazımı okuyanlar hatırlayacaklar.

İbrahim bey o mektubu yazan kişi. Beni ve eşimi Boğazkale'ye davet etti. Ertesi sabah Boğazkale'ye, Hitit başkentine doğru yola çıktık.

Bu Boğazkale adına hiç alışamadım. 4 bin yıllık Hattuşa'yı Türkçe olmadığı için Boğazkale yapmışız. Bana sorarsanız büyük hata. Bu tür tarihi yerleri özgün adlarıyla korumak en akıllıca iş olur. Bu, turistler

açısından da büyük kolaylık sağlar. Aksi takdirde Ankara'nın adını da değiştirmemiz gerekecek. Çünkü Ankara'nın özgün adı olan Ankyra da Frigçe gemi çıpasından geliyor.

Almanlar biliyor, biz bilmiyoruz

Bir devlet büyüğümüz Almanya'ya ziyarete gittiğinde Almanlar kendisine Hattuşa'daki kazıyı sorunca konuyu bilmediği için mahcup olmuş. Bu yüzden Hattuşa'yı görmeye karar vermiş. Yani Almanlar Hattuşa'yı sormasa belki de ölene kadar oraları görmeyecekti.

Boğazkale'de, ilçenin önde gelenleriyle söyleşi yaptık. Ve Hattuşa kazı evine gittik.

Kazı evine giderken benim arabama bindik. Çünkü belediye başkanının otomobili yok. Kendisine resmi araç verilmemiş. Yani belediye başkanı Hattuşa'yı görmeye ya yürüyerek gidecek ya da birisinden araç isteyecek. Bırakın otomobili, faksı bile yeni alınmış. Buna karşılık Boğazkale'deki Hattuşa kazı evi, Ortaköy'deki Şapinuva kazı eviyle karşılaştırılamayacak kadar lüks. Bu da çok normal çünkü Hattuşa neredeyse 100 yıldır kazılıyor. Üstelik Almanların Hattuşa'ya özel ilgisi ve maddi katkısı var. Hattuşa kazısını 1994'ten bu yana Jürgen Seeher ve eşi Ayşe Baykal Seeher yürütüyor. Asistanları da var. Kazı evinde Hattuşa kazısı üzerine konuştuk Seeher çiftiyle. Bize yeni buldukları bir mühür ile el biçimindeki iki sunu kabını gösterdiler. Sunu kapları Şapinuva'da bulunanlarla aynı stilde. Geçen yıl Hattuşa'yı gezerken Jürgen Seeher'in Hattuşa Rehberi (Hitit Başkentinde Bir Gün) adlı kitabını okumuş ve birçok yeni şey öğrenmiştim. Sevgin'le birlikte kenti gezerken Seeher ve arkadaşları kazı yapıyorlardı. Bugün şöyleşimizden anlıyorum ki o zaman havuz-ları ortaya çıkarmaya uğraşıyorlarmış. Kazıyı uzaktan izledik.
Tanışmadığımız için rahatsız etmemek için yanına gitmedik. Oysa gitsek daha yakından izlemek olanağı olurmuş. Seeher çifti son derecede candan insanlar. Bize geçen yıl bulup bu yıl bir bölümünü açtıkları beş su havuzunun çizimini gösterdiler.

Yeraltını okumanın yolları

Yerin altında bir şeyler olduğunu anlamanın, birbirine rakip olmayan, birkaç yolu var. İlki köylülerin bulup getirdiği tablet, küp parçası gibi şeylerin olduğu yeri kazmak. Bu en basiti. İkincisi höyük

denilen ve doğal yapıdan farklı, sonradan oluştuğu anlaşılan toprak tepeciklerini kazmak. Üçüncüsü teknolojiyi kullanmak. Seeher, Hattuşa'da teknolojiyi kullanıyor. Altında bir şeyler olduğunu düşündükleri yere elektrik akımı verip hız ve yoğunluk ölçüyorlar. Bu ölçümleri bilgisayara yükleyip de tarayınca sonuç ortaya çıkıyor.

Seeher bize havuzların nasıl bulunduğunu bilgisayar çıktılarıyla gösterdi. Çıktılar, havuzları olduğu gibi gösteriyor. Sonra bunların üç yerine açılan çukurlar, aranılan havuzlara ulaşıldığını ortaya koyuyor.

Zamanımız dar olmasaydı Hattuşa'da da kazıya katılmak için izin isteyecektim Seeher'den. Ama zamanımız yoktu. Jürgen ve Ayşe Baykal Seeher'e veda edip ayrıldık kazı evinden.

Uzun uzun Boğazkale'ye baktım. Hitit başkentinin 3 bin 500 yıl öncesinden daha bakımsız olduğu konusunda belediye başkanının yazdığı mektupta hiçbir abartı olmadığını gördüm. Belediye Başkanı ne düşündüğümü anlamış olmalı ki "Mahfi bey" dedi, "Turist gelince sevinemiyoruz. Tam tersine şikâyet edecek diye korkuyoruz. Tuvaletimiz yok, hiçbir şeyimiz yok. Gelirlerimiz bu ilçenin bakımını yapmaya yeterli değil. Ören yeri gelirlerini alamıyoruz ki bir şeyler yapalım."

Boğazkalelilere teşekkür edip Hitit topraklarından yavaş yavaş ayrıldık. Gerçekten yavaş yavaş, çünkü daha önce de belirttiğim gibi Çorum-Ankara yolunda hızlı gidilemiyor.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

BU MECLİS "İÇ SAVAŞ" ÇIKARIR

Aslında, her ne kadar adı ve kurumsal anılış biçimi "Türkiye Büyük Millet Meclisi" ise de, bu şanlı ad'ın kadim mana ve tarihi muhtevası ile "parlamenter" namıyla maruf kutsal çatı altında iş görenler, taban tabana aykırı ve inadına zıttır. Özellikle "Kurucu Meclis" vasfı ile efsanevi "Milli Mücadele "den mütevellit "Gazi" unvanıyla müseccel ve "İslâm Halifeliği şahsında mündemiç" yüce bir isimle müsemma olma (ad ile örtüşme) yönünden, (mevcut hal ve cari durum itibarıyla) aralarında çok büyük çelişkiler bulunmaktadır.

Çok kısa, özel ve özne cihetiyle tarihe bakalım. Şöyle ki:

"İlk başkanı Mustafa Kemal (AtaTürk) olan TBMM, son "hür ve hükümran" Türk devleti "Türkiye Cumhuriyeti"nin kurucusudur. Kuruluş amacı ile varlık nedeni bakımından "Millet adına tek egemendir." Millet Meclisi'nin üzerinde hiç bir güç, hiç bir irade, vesayet veya makam yoktur. Yasama, yürütme ve yargı dâhil, adı 'kuvvetler birliği' veya 'kuvvetler ayrılığı' (isim ve biçim her ne olursa olsun) nihayetinde bütün hak, kuvvet ve yetkilerin tek ve yegâne sahibidir. Zira yargı, yasama ve yürütme (icra) gücü: Milli "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" umdesi gereği Türk Milleti'ne aittir. Türk Milleti; Türkiye Cumhuriyeti'ni fiilen kuran ve "Milli Mücadele'yi" yapan millettir. TBMM'nin üstünde bir güç tanınamaz. TBMM Gazi'dir. Milli Kurtuluş Savaşını sevk, idare ve idame etmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve TBMM Ebed müddettir, devamlılık arz eder. Şiarı: adalet ahlâkı, kadim gelenekler, hukuk, hakkaniyet, egemenlik ve insan haklarına saygı muvacehesinde tam bağımsızlıktır.

1923-1946 yılları arası meclis iki dereceli sistemle oluşurdu.

Buna göre: "İntihabı evvel" denilen birinci derecede: Önce bizatihi halk tarafından, yörenin en namuslu, dürüst, tahsilli, terbiyeli, seviye ve

seciyesi (ahlâk ve karakteri yüksek) vatandaşlar arasından delege seçilir; Bu delegeler de "yöreye isabet eden vekil sayısının iki katı" aday adayı belirlerdi. İkinci derece olan "intihabı sani" aşamasında. Vilâyet delegeleri tarafından ilçelerden gelen adaylar arasından, "İl Vekil Sayısı" kadarı fiilen seçimlere katılır ve Ankara'ya gönderilir; Yani seçilenlerin istisnasız tamamı Millet Vekili olup; İki dereceli sistem gereği doğrudan halk tarafından ve yerinden seçilip Meclise gönderilirlerdi."

1946'da Halk Partisi tarafından ilk kez "tek dereceli" seçim öngörüldü. Partizan ve Jandarma teminatlı "Açık Oy Gizli Sayım" esaslı bu usul; Yalnız Türkiye'nin değil, belki de dünya tarihinin en iğrenç seçim sahtekârlığı, (tam bir alçaklık, hile ve kalleşlik) olarak siyaset tarihine geçmiştir. Ancak, bundan sonradır ki; O'da, daima itiraz, muvazaa, şikâyet, şaibe ve tartışma konusu olacak biçimde uygulanan "yargı gözetimi" ihdas edilmiştir."

Şimdilerde kullanılan bilgisayarlı sistem ise: Tam bir sır, gizem ve şaibeden ibarettir.

Halkın vekil seçiminde artık hiçbir dahli yoktur. Resmi delege seçimi, önseçim veya teşkilât yoklaması bile yapılmamaktadır. Evvelinde telâffuz bile edilmeyen (kürsü masuniyeti hariç) dokunulmazlık, ayrıcalık ve imtiyazlar "Millet Vekilliği" kurumunu lekelemiş, şaibeye bulamış, yok etmiş ve kurutmuştur. Halkın kanaatine göre: Şu haliyle parlamentoda "vesayet, sulta, cunta ve dikta" hâkimdir. Devlet idaresinde milletin vekil ve iradesi yoktur.

Dolayısıyla bunlar, memlekette ne huzur, ne asayiş, ne milli birlik ve ne de Misak-ı Milli bırakmaz. Bu gidiş ülkeyi adım adım iç savaşa, bölünmeye götürür. Eğer millete vekâlet edenler, etnik fanatizme sarılırsa, yıllarca, silah olarak kullanmak istedikleri etnik kökenlerini fırsat buldukça, Türk düşmanlığına yöneltirlerse, bunun sonucu kesinlikle iç savaştır. Evet, bu emare kıstasları maalesef böyle, öyle yapıyorlarsa (ki, öyle) bu vekiller, devletin zayıfladığını gördükçe, içlerindeki kini kusmaya başladılar Batılı dostlarının menfur himayeleri gölgesinde, bildikleri tüm hainlikleri gerçekleştiriyorlar. Türk milletinin gözünün içine baka, baka lânetli soy, kin ve komplekslerinin intikamını almaya çalışmaktalar. Bunu yaptıkları bir vakıa; Yani millet buna her gün şahit olmakta; Verdikleri demeç veya attıkları kimi nutuklarını izleyerek görmekteyiz ki, parlamentoda sözde Kürt, Rum, Yunan, Ermeni ve Yahudi lobileri mevcut!

Üstelik asla 'Milli Devlet'ten yana değil; Milli Devlete karşı!

Olacak şey değil!

Selma GÜRSEL

ETLİ PIRASA

1 Kilogram pırasa
200 Gram kuş başı veya kıyma
Tek avuç pirinç
1 Baş soğan
1 kaşık salça
İstenildiği kadar tuz

Önce pırasaların saçakları ve sararmış yaprakları ayıklanır. Sonra iki santim boyunda doğranır. Doğranan pırasalar bir kapta bir miktar su içinde bekletilir. Sonra birkaç kere süzülerek yıkanır.

Tencereye ister katı ister sıvı yağ konularak üzerine kuşbaşı doğranmış et konulur ve soğan doğranarak ateşe konulur Üzerine önce tuz ve salça konularak ve et ve soğan haşlanır.
Pırasalar yıkayıp süzülen pırasa eklenir. Sonra üzerine bir miktar su konarak kapağı kapatılır bir miktar pişmeye konulur. Bir müddet sonra pişen pırasanın üzerin Bir kapta yıkadığımız pirinç konularak tekrar bir miktar sıcak su konur ve pirinç pişince yemek pişirilir. Yemek sıcak servis edilir istenilirse tabakta limon istenildiği kadar sıkılır.

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/200

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

Adile TÜRKMEN

VEDA MEKTUBU
Sen yazmışsın okudum,
Sana veda mektubunu,
Hıçkırarak ağladım,
Senin cevabın bu muydu?

Unut diyorsun bana,
Beni ve mazimizi,
Zalim gurbet ellerde,
Seni unutmak mümkün mü?

Sen bırakıp gideceksin
Beni terk edeceksin,
Ben burada ağlarken,
Sen nasıl güleceksin?

Orhan AFACAN

GÜL KURUSU GÖZLERİN

Yine yollara dalmış
Gül Kurusu Gözlerin.
Bana hasreti salmış
Gül Kurusu Gözlerin.

Sözün bittiği yerde
Gözümde perde perde
Deva içimde derde
Gül Kurusu Gözlerin

Bazen alev, bazen su
Bakışı aşk duygusu
Gönlümün tek doğrusu
Gül Kurusu Gözlerin.

Hep mahmur makamında,
Arzular meyanında
Aşk, aşk nakaratında
Gül Kurusu Gözlerin.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 174 25 Ağustos 2013

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL 30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI

Mustafa TURAN 26 AĞUSTOS'UN TÜRK TARİHİNDEKİ YERİ VE ANLAMI

Mustafa Nevruz SINACI DEF'COTO SULTA

İsa KAYACAN NAZLI'NIN BUZ PATENİ ŞAMPİYONLUĞU

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDE BAYRAM

Selma GÜRSEL DÜĞÜL AŞI

Adile TÜRKMEN SONBAHAR PINARI

Rıza HARDAL BU KUTSAL GÖREVDE

Üzeyir Lokman ÇAYCI BANA YETTİ ACILARIM

Mahmut Selim GÜRSEL

30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI

Türkiye Cumhuriyeti ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Ulusal Bayramı olarak her yıl 30 Ağustos günü Zafer Bayramı Türk Milletinin büyük bir coşku içerisinde kutladığı ulusal bayramlarından birisidir!

I. Dünya Savaşı bittiğinde Osmanlı Devleti; İtilaf Devletleri ile 30 Ekim 1918 Mondros Ateşkes Antlaşması, koşulları itibariyle Türk topraklarının tamamen işgalini hedef alıyordu. 10 Ağustos 1920 tarihinde Osmanlı Devleti İtilaf Devletleri arasında imzalanan Sevr Antlaşması da Türk milletinin yok sayılmasına neden olan çok ağır koşullar bulunmakta idi.

Türk milleti bu antlaşma hükümlerini hiçbir zaman kabul etmediğini, Atatürk'ün önderliğinde başlattığı bağımsızlık mücadelesi ile bütün dünyaya ilan etmiştir.

19 Mayıs 1919'da Atatürk'ün Samsun'a çıkmasıyla, Kurtuluş mücadelesine başlamış oldu. Türk Milleti, Mustafa Kemal'in yapacağına güvenerek önderliğini kabul etti işgal kuvvetlerini Ülkemizden kovmanın ve topraklarımızda bağımsız olarak yaşamak için zorluğunu bilerek büyük bir hamle yapmaya girişti. Amasya Genelgesi'nin yayınlanmasının ardından yapılan Erzurum ve Sivas Kongreleri ile Anadolu bir tek vücut olundu. Misak-ı Milli sınırları içinde Türk Vatanın bir bütün olduğu ve parçalanamayacağı, düşmanla mücadele kararı alınmış oldu. Terhis edilmiş ordu toplandı Türk evlatlarının oluşturduğu düzenli ordu ile savaşa başlandı.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi kuruldu. Memleketin yönetim hakkı Türk milletine verilmiş oldu. Ankara'da Kurtuluş Savaşı'nın yönetildiği merkez olmuştu.

Ermeniler; Fransızların kışkırtmaları ile 7 Mart 1919'dan 6 Eylül 1921'e kadar; Adana, Kozan, Haçin (Saimbeyli), Şar, Göksun, Zeytun (Süleymanlı), Maraş bölgelerinde binlerce masum insanın ölümüne, onlarca köy ve kasabanın tahribine sebep oldu. Doğu Anadolu'da yaptıkları katliamları aynen burada da yaptılar. Ermeni isyanının en kanlı

bölgesi, daha önce on Ermeni isyanı yaşanmış Saimbeyli ile 6 Ermeni isyanı yaşanmış Süleyman'lı oldu. En son olarak, 6 Eylül 1921'de Zeytun (Süleymanlı)'daki isyan bastırıldı ve Ermeni çetelerinin savaşma azimleri kırıldı.

10 Ocak 1921 Yunanlılar, 22 Haziran 1920'de Eskişehir'i alarak, Ankara'ya kadar ilerleyip, milli hareketi ortadan kaldırmak için harekete geçti. Bu arada düzenli ordu, Çerkez Ethem isyanı ile uğraşmaktaydı. I. İnönü Savaşı ile Yunan ilerleyişi 10 Ocak 1921'de durduruldu ve geri çekilmeleri sağlandı.

23 Mart 1921tarihinde Yunanlılar 'a itilaf devletleri destek verdiler. Yunanlılar tekrar geniş bir cepheden saldırıya geçti. Mustafa Kemal Türk ordusuna "**Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır. Bu satıh, bütün vatandır. Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça terk olunamaz.**" emrini verdi. Yunan ordusu İnönü mevzilerinde ikinci kez durdurularak geri püskürtüldü. II. İnönü Muharebesi 23 mart-1 Nisan 1921

Sakarya Meydan Muharebesi 23 Ağustos ve 12 Eylül 1921 tarihleri arasında yapılan Türk milletinin savunma durumundan taarruz durumuna geçtiği önemli savaş olarak da Türk Tarihe geçti. Sakarya Meydan Muharebesinden sonra, Mustafa Kemal'e TBMM tarafından, "Gazi" Unvanı ve "Mareşal" Rütbesi verildi.

Sakarya Savaşı sonunda Ülkemizi işgal eden güçlerin büyük bir taarruzla tamamen yok etme kararı alındı. 1922 yılı Ağustos ayına kadar savaş hazırlıkları tamamlandı. Yeni silahlar alındı. İtilaf Devletleri tarafından tahrip edilerek kullanılmaz hale getirilen toplar onarıldı. Mühimmatların elde edilmesi ve savaş eğitimlerinin tamamlanması ile ordu hazır hale getirildi.

Mareşal Gazi Mustafa Kemal Başkomutanlığında Türk Ordusu 26 Ağustos 1922'de düşmana saldırdı. Türk Ordusu, Düşman mevzileri bir saat içerisinde ele geçirildi

Büyük Taarruz 26 Ağustos 1922 yılında başlayan, 30 Ağustos1922 'ta Dumlupınar'da Mustafa Kemal'in başkumandanlığında zaferle sonuçlanmış oldu. 30 Ağustos'ta düşman çember içine alındı. Sağ kalanlar esir alındı. Esirler arasında Yunan Başkomutanı Trikopis'te vardı. Yunan ordusu İzmir'e kadar takip edildi ve 9 Eylül 1922'de İzmir tamamen düşmandan temizlendi. Artık Türk milleti vatanını tamamen düşmandan temizlemiş oluyordu.

Bu savaş, Atatürk'ün başkomutanlığında yapıldığı için "Başkomutanlık Meydan Muharebesi" olarak adlandırıldı.

Başkomutanlık Meydan Muharebesi'ni anmak için kutlanan Türk Milletinin Bayramdır.

30 Ağustos sembolik olarak ülke topraklarının geri alındığı günü temsil eder. Ve bu nedenle de Zafer Bayramı, ilk olarak 30 Ağustos 1923 günü Afyonkarahisar, Denizli, Kahramanmaraş, Ankara ve İzmir'de kutlanmıştır. Resmî olarak Zafer Bayramı ilân edilmesi 1935 yılının Mayıs ayında olmuştur.

Zafer Bayramı, tüm yurtta törenlerle kutlanır. Devlet erkânı ve birçok vatandaş, Ankara'da Anıtkabir'i, diğer illerde de anıt ve şehitlikleri ziyaret edip, Mustafa Kemal Atatürk'e, silah arkadaşlarına ve komutasında savaşmış askerlere şükranlarını sunar. Hemen hemen her yerleşim yerinde, askerî birlikler geçit törenlerine katılır. Ayrıca dış temsilciliklerde de çeşitli kutlamalar yapılır.

30 Ağustos günü, Türkiye'de resmî tatildir.

30 Ağustos gününde Her yıl, Harp Okulları ve Astsubay Meslek Yüksekokulları bu tarihte mezun verir. Tüm subay ve astsubay rütbe değişiklikleri bu tarihte geçerli olur.

Zafer Bayramınızı Kutlar Nicelerine ermemizi dilerim!

Mustafa TURAN

26 AĞUSTOS'UN TÜRK TARİHİNDEKİ YERİ ve ANLAMI

Milletlerin ve devletlerin yaşamlarında bazı zamanlar ve bazı olaylar vardır ki, hayati öneme haizdirler. Mazi, hal ve istikbal köprülerini sağlam tesis eden milletlerin çağdaş bir yapıya kavuşarak,gelişip yükselecekleri ve varlıklarını ilanihaye devam ettirecekleri tabidir.

26 Ağustos 1071 Malazgirt zaferi ile, Atatürk'ün başkomutanlığında 26 Ağustos 1922'de başlayıp 30 Ağustos zaferi ile neticelenen Büyük taarruz, Türk tarihinin seyrini değiştiren olaylardandır.

26 Ağustos 1071;Feth-i Mübin'in müjdesi, Anadolu'yu yurt edinmenin ve vatan sevgisinin bir ifadesidir.

26 Ağustos 1922 ise; Anadolu'nun sonsuza dek Türk yurdu kalacağını, dünyaya ilan eden bir milletin gür sesi ve fırtına olup düşmanı denize döken kuvvetli nefesidir.

Aslında Ağustos ayının her günü Türk zaferleriyle doludur. Tarihin en kesin neticeli ve iki saatlik meydan savaşı olan Mohaç ile Ertuğrul Gazi'ye Bizans sınırında bir dirlik verilmesine sebep olan Yassı Çemen savaşı da Ağustos zaferlerindendir.

Bütün zaferlerimizde olduğu gibi, Ağustos zaferlerimizin temelinde yatan neden de, bizdeki vatan sevgisidir. Bilindiği üzere bizde vatan kutsaldır. Çünkü hadiste vatan sevgisinin imandan geldiği ifade edilir. Hatta Vatan Namus olarak telakki edilir. Onun için ona kem bakan gözler oyulur, ona uzanan eller kırılır. "Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanıyla sulanmadıkça terk olunmaz "ilkesi kanun kabul edilir. Bu bağlamda Napolyon der ki: "İnsanları yücelten iki büyük meziyet

vardır. Erkeğin cesur, kadının namuslu olması! Bu iki meziyetin yanında hem kadını hem de erkeği şereflendiren iki fazilet vardır. İcabında tereddütsüz canını feda edebilecek kadar vatanına bağlı olmak. İşte Türkler bu meziyetlere ve fazilete sahip kahramanlardır. Bundan dolayıdır ki, Türkler öldürülebilir lakin mağlup edilemezler."

Eskiden Türk ordusu İlkbaharda sefere çıkar, genellikle Ağustos ayında düşmanla karşılaşır ve kısa sürede zaferi kazanarak kıştan önce geri dönerdi. İşte bu sebepledir ki, Ağustos ayı zaferler ayı olarak tarihimize geçmiştir.

Tarihimizde önemli bir yer tutan Ağustos zaferlerimizin anlamını düşünerek tümünü 26 Ağustos'un içinde toplayıp özet olarak sunmak gerekirse, çok önemli yorumlar ve neticeler ortaya çıkar.

Peki o halde taşıdığı anlam itibarıyla 26 ağustos nedir?

26 Ağustos; Bizans'ın kalesine atılan bir gol, Altaylardan Viyana'ya uzanan bir yol ve "Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir. İleri!" diye kalkan bir koldur.

26Ağustos;Malazgirtte kükreyen Alparslan'dır. Surlara bayrak asan Ulubatlı Hasandır. Dumlupınar da Başkomutan, Çanakkale'de patlayan volkan, Sakarya'da akan alkan ve yurdunu alçaklara çiğnetmemek için toprak altında kefensiz yatandır.

26 Ağustos; Ünü şahikalara yükselmiş kahramanlık destanları hayranlıkla dinlenen muzaffer bir ordunun, her zaferin yad edilişinde inleyen bir Anadolu'nun Hak'kı, haklıyı ve mazlumu kaldırıp, zulmü çiğneyen bir milletin yükselişidir.

26 Ağustos; Türk'ün kendine güveni olan değişmez bir kanaat, düşmanın üzerine uçmak için takınılan bir çift kanat ve harp meydanlarında icra edilen üstün bir sanattır.

26 Ağustos; Şehadetleri dinin temeli olan ezanlarımızın gür sesi, bağımsızlığımızın sembolü istiklal marşımızın bestesi ve milletimizin neşesidir.

26 Ağustos; Bize açılan saadet kapısı, İstanbul'un fethedilmesine zemin oluşturan fethin altyapısı ve ebedi olarak Türk yurdu kalacağını tescil eden cennet Anadolu'muzun tapusudur.

26 Ağustos; İlelebet üzerinde yaşayacağımız yurt ülküsü, İlây-ı Kelimetullah uğrundaki bir milletin zevkli çilesi, kahramanlık tarihimizin öyküsü, uğrunda seve seve can verilen yurdumuzun süsü ve bağımsızlığımızın ölçüsüdür.

26 Ağustos; Attığını vuran, tuttuğunu koparan bir bilek, esareti, korkuyu ve tembelliği lügatinden silen bir yürektir.

26 Ağustos; "Ya istiklal,ya ölüm" parolasıyla cepheden cepheye koşan bir vatandaş, "O ruku olmasa dünyada eğilmez başlar" mısrasında ifadesini bulan onurlu bir baş ve bu cennet vatan için verilen kutsal bir savaştır.

26 Ağustos; Ne doğuda Çin seddinin, ne kuzeyde buzulların, ne güneydeki çöllerin, ne de batıdaki kuvvetli orduların hızını kesemediği coşkulu bir sel, kılıcı ve kalemiyle yiğitliğini tarihe altın harflerle yazan mutlu bir eldir.

26 Ağustos; Maziyi âtiye bağlayan kuvvetli bir bağ, uygarlık yolunda başkalarının hayalinin dahi ulaşamadığı görkemli bir dağ ve Türk toplumunun önüne aydınlık ufuklar açan bir çağdır.

Mustafa Nevruz SINACI

DE'FACTO SULTA

Neredeyse yarım asırdır devletin düzeni bozuk.

Milletin üstüne kâbus gibi çöken darbeler; eşitlik, hak, adalet ve hukuk düşmanlığı de'facto (resmen olmasa da fiilen) hükmünü sürdürüyor.

Rejim, haklı, doğru-dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu yurttaştan yana değil; Zengin, güçlü, paralı, onursuz, hırsız-yolsuz, milli servet ve kaynakları sorumsuzca israf eden, peşkeş çeken saltanat ve sulta unsurlarından yana.

Milli tarih-Milli hafıza, manevi değerler ve doğal stabilizatölere (temel toplumsal ilke ve denge unsurlarına) inadına bir direniş, başkaldırı, güzel adet, örf, ahlâk ve geleneklere karşı red bilinci oluşturulmaya; bunun yanı sıra "sorumluluk bilincinden arınmış, ilkesiz-onursuz ve sorumsuz birey" yani, prototip insan yaratılmaya çalışılıyor.

Bu uğurda yıllardır uygulanan psikolojik savaşla; Vatandaşın beynine, bilinçaltına, onu ümitsizlik, başarısızlık, hayal kırıklığı, kâbus, karamsarlık ve hüsrana sürükleyecek, hak yolunda-millet hizmetinde mücadele gücü ve direncini yıkacak-kıracak olumsuz mesajlar ve yönetimi denetleme iradesini ortadan kaldıracak sistematik telkinler empoze ediliyor.

Öyle ki; Halkın bilinçaltından toplumsal görgüler, örfler, adetler ve yasa kavramının ifade ettiği algılar, yozlaştırılmaya, çürütülmeye, anlamsızlaştırılmaya çalışılıyor. Bilincin bu özelliğinin keşfedilmesi ve teknolojinin de ilerlemesiyle, Subluminal Teknik yani bilinçaltına gizli mesaj gönderme yöntemiyle, samimi dindarlık ve özellikle saf (arı-duru) Müslümanlığa karşı; Dinler arası diyalog ve ılımlı İslâm gibi Watikan'ın menfur yöntemleri kullanılıyor.

Psikolojik savaş sürecinde bu mesajları bilinçaltına gönderme, aktive etme, çeşitli illegal yol ve yöntemlerle yapılmakta. Örneğin müzik, dizi, sıradan program, normal ve çizgi film, açık oturum, münferit hitap-sohbetlerle haber programlarının ses/görüntü altına insan kulağının

duyamayacağı ama bilinçaltımızın algılayabileceği düzeyde ‘çok hassas’ dalga boyunda mesajlar yerleştirmek suretiyle insanlar üzerinde tahribat, akıl ve hafızalarda tahrifat yapıyorlar. Bazı siyasi partiler bile 25. kare denilen bu yöntemi zaman zaman kullanmaktan geri kalmıyor. Ekolojik denge, doğal doku ve bedensel tehdide yönelik DNA, RNA bozucu tohum kodlaması, sanayi kirliği, biyolojik savaş ve hormonal baskı da cabası.

Elli yılı mücavir bu süreçte Depresif ve şizofrenik, paralize bir yapı oluştu. İnsanların ruh beden imtizacı, vücut kimyası ve zihinlerini senkronize edecek, dengeleyebilecek sosyal ilâç ve unsurlar bir bir yok edildi. Buna paralel cinnet, cinayet, şiddet eğilimi ve gerilim arttı. İnsanlarımız artık geleceğinden umutsuz, yaşama sevincini yitirmiş, karamsar ve mutsuz.

İşte bu nedenle, Cumhuriyet’in temel (Atatürk) ilkeleri, insan hakları ve hukuka aykırı ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyazlar ısrarla korunuyor. 27 Mayıs’tan bu güne demokrasi, hak, adalet, eşitlik ve hukuk kavramları muâllakta.. Seçimden siyasete, siyasetten başıboş piyasa (!) ekonomisine kadar şaibe bulaşmadık yer kalmadı. Cumhuriyet’in vazgeçilmezi ve temel ilkesi olan halk’a hizmet, art arda yaşanan hezimetler (kaos, kriz, bunalım ve buhran), eza, cefa, haksızlık, yolsuzluk ve aralarında ‘başbakan, bakan, parlamenter, general, emniyet müdürü, rektörler ile şehir ve büyük şehir belediye başkanları’ da bulunan bit, pire, kene, sülük ve vampirlerce yapılan sömürü, suiistimal ve hortumlarla halk canından bezdirildi.

Kamu vicdanını derinden sarsıldı, rencide edildi, yaralandı.

Türkiye’de yaşamak adeta bir zulüm ve işkence halini aldı.

TBMM’nin Genel Kurul duvarında “Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir” yazılı. 549 kişi her gün bu temel emir ve ilkeye bakarak el kaldırıyor. Hani ‘Milli İrade’?

Amma bu “EL’LER” ne hikmetse bir türlü, haksızlık, yolsuzluk, yalan-talan, vurgun ve soyguna, saltanat ve sultaya “DUR” demiyor. Ortalıkta dosyalar uçuşuyor, kimse Hâkime, Savcıya gidemiyor. Cumhuriyet’in savcıları ‘hak-adalet adına” durumdan vazife çıkartmıyor.

NEDEN? Çünkü, ülkemizde DE’FACTO saltanat ve SULTA hakim de ondan!...

İsa KAYACAN

NAZLI'NIN BUZ PATENİ ŞAMPİYONLUĞU

Her canlı, hareket ediyor, düşünüyor, hedef veya hedefler tespit ediyor. Bu hedeflerin ulaşılması için gayret gösteriyor.

Nazlı Aykut torunum. Gelecek için hayalleri var, hedefleri var. Düşünce bazından eyleme dönüştürmek istiyor. Başlangıç çalışmaları var düşündükleriyle ilgili. Başarılı görünüyor maşallah. Bir masal anlatımıyla dile getirdiklerinden Nazlı'nın:

BUZ PATENİ SEVGİSİ

Nazlı buz pateni sevgisiyle ilgili şöyle bir düşünce oluşturmuş zihninde. Şampiyonluğa kadar gitmek istiyor. Buyurun Nazlı'nın anlatımından dinleyelim:

Sevgili arkadaşlar; Merhaba. Benim adım Nazlı. Ankara, Özel Arı Okullarının 4-A sınıfında okuyorum. Şimdi sizlere buz pateniyle ilgili bir düşünce yumağı sunmak, anlatmak istiyorum:

19 Şubat 1999 tarihinde çok karlı bir kış gününde Nazlı diye küçük bir kız çocuğu, daha henüz doğmamış, annesinin karnında doğmayı bekliyormuş. O gün annenin karnı sancılanmaya başlamış ve acilen hastaneye, doktora gitmişler. Anne ameliyat olmuş ve dünyaya "Nazlı" adında bir bebek gelmiş.

Orada Nazlı'nın, babası, anneannesi, dedesi iki de teyzesi varmış. Nazlı'yı görünce hemen kucaklarına almışlar.

Yıllar geçmiş ve bu kız büyümüş. 3 yaşında buz patenine merak salmış. Annesi O'nu 5 yaşında bir kulübe yazdırmış ve böylece devam etmiş. O gün bu kız, buz pateninde Dünya Şampiyonu olmak istemiş. Bu azmi ve kararlılığı O'nu şampiyonluğa yükseltmiş. İlk önce Türkiye şampiyonasında birinci olmuş ve daha sonraki yıllarda, Dünya Şampiyonluğuna katılmış. Dünya Şampiyonluğunda da birinci olarak, ülkesine madalya kazandırmış.

NAZLI'NIN HEDEFLERİ

Nazlı'nın yukarıdaki anlatımı kendisinin hayali ve hedefini gösteriyor. Çocukların, bütünüyle insanların hayali ve hedefinin, hedeflerinin olması ne güzel ve anlamlı değil mi?

Gelecek düşüncesi, planları ve hedefleri olmayan insanların geleceği olabilir mi?

NAZLI SORUYOR

Nazlı bazı bilgiler derlemiş. “Bunları biliyor musunuz?” diye soruyor. Bunlarla ilgili bilgiler efendim. Buyrun:

1- Elektrikli sandalye bir dişçi tarafından icat edilmiştir.

2- Hindistan’da oyun kağıtları yuvarlaktır.

3- Zürafaların ses telleri yoktur.

4- 18 Şubat 1979 tarihinde Sahra Çölü’ne kar yağmıştır.

5- Kangurular geri geri yürüyemezler,

6- Yunuslar bir gözü açık uyurlar,

7- Bir karınca kendi ağırlığının 50 katını taşıyabilirmiş.

SONUÇ

Torunum Nazlı Aykut’un dünyasında yer alanlar bunlar. O düşünüyor, gelecek için kendi çerçevesinde planlar yapıyor. Araştırıyor, derlemelerinin sonuçlarını arkadaşlarıyla paylaşıyor. Nazlı’nın gelecekte düşünceleriyle birlikte gelişmesi ve planladığı başarıların sahibi olması dileklerim ve tebriklerimle Nazlı’yı ve O’nun gibi düşünen çocuklarımızı kucaklıyorum efendim.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDE BAYRAM

Anadolu'da bayramlar uzun süreli oluyor. Bu, yeni bir şey değil. Hititlerin bayramları da hem sayıca çok hem de uzun süreliydi. Üstelik genel bazı bayramların yanı sıra her kentin kendine özgü bayramları da vardı. Yalnızca başkent Hattuşa'da kutlanan bayramların sayısının 16 olduğu biliniyor. Bunların her birinin süresi üç gündü. Dolayısıyla bu bayramların toplamı 45 gün sürüyordu. Bunlara bir ay süren Purulli bayramını da eklersek bayram kutlamalarının 75 günlük bir süreye yayıldığını, bir başka deyişle yılın dörtte birini kapsadığını anlamış oluruz.

Bu bayramlara halkın katılımının ne derecede olduğunu, işlerin bayramlar süresince tatil edilip edilmediğini bilmiyoruz. Buna karşılık bayramların bir bölümünde şarkıcı, çalgıcı, gösterici gibi kişilerin görev aldığını bildiğimiz için halkın katılımının da söz konusu olduğunu kabul etmemiz gerek. Bazı bayramlar başrahip konumunda olan kralın, kraliçenin ve devletin önde gelen görevlilerinin katılımıyla sınırlıydı. Buna karşılık Purulli bayramı, bir bayramdan çok bir festival havasında yapılırdı. Amacı ilkbaharın gelişini kutlamak, doğanın yeniden canlanmasını selamlamaktı. Bayram kutlamaları sırasında Hitit efsanelerinin en ünlüleri olan cennetten düşen ay, cennet krallığı, Ullikummus'un şarkısı, İlluyanka efsanesi, Telipinu efsanesi canlandırılırdı. İlkbaharın kışı yenmesinin, bir başka deyişle doğanın yeniden doğuşunu kutlamanın bayramı olan Purulli bayramında canlandırılan İlluyanka efsanesi, özetle Fırtına Tanrısı ile dev yılan İlluyanka arasındaki savaşı anlatır. Bu savaşta Fırtına Tanrısı, İlluyanka'ya yenilince bütün tanrıları yardıma çağırır. Tanrıça İnara duruma el koyar ve bir festival düzenler. Amacı festivale İlluyanka'yı da çağırıp sarhoş etmek ve onu Fırtına Tanrısı'na teslim etmektir. Bu planını gerçekleştirmek için Hupaşiya adlı bir ölümlüden yardım ister. Hupaşiya

bu yardıma Tanrıça İnara ile yatma koşuluyla razı olur. Tanrıça İnara süslenerek İlluyanka'nın inine gider ve onu festivale davet eder. Festivalde gerçekten de sarhoş olan İlluyanka'yı Hupaşiya bir ip ile bağlar ve Fırtına Tanrısı'na teslim eder. Fırtına Tanrısı İlluyanka'yı öldürür ve böylece ilkbahar, zorlu bir savaştan sonra kışı yenmiş ve dünyaya yenilenmeyi, yeniden doğuşu geri getirmiş olur. Efsanenin son bölümünde Tanrıça İnara, kendisine yardım eden ölümlü Hupaşiya'yı anlaşmalarına sadık kalmadığı için öldürür.

İlluyanka efsanesi değişik versiyonlarla sonraki uygarlıklara da yansımış ve günümüze kadar gelmiştir. Bugünkü bahar bayramı şenliklerinin kökeninde bu efsane ve baharın gelişi, ya da başka bir ifadeyle doğanın yeniden canlanması sevinci yatmaktadır.

MÖ 13. yüzyılın ikinci yarısında tamamlandığı anlaşılan Yazılıkaya açık hava tapınağı Hattuşa'nın yaklaşık iki kilometre kadar kuzey doğusunda yer almaktadır. Büyük kayalara oyularak yapılmış tanrı resimleri büyük bir buluşmayı canlandırmaktadır. Hitit panteonunun en önemli tanrıları ile tanrıçaları karşılıklı kayalar üzerinde baştanrı Teşup ile baştanrıça Hepat'ın arkasında merkeze doğru yürüyüş halinde resmedilmiştir. Yazılıkaya'nın içine girildiğinde burası insana küçük çapta bir arena, bir stadyum duygusu vermektedir. Büyük olasılıkla büyük bayram ve festivaller burada kutlanıyordu.
Hititlerin sosyal yapısını incelemenin en önemli katkısı günümüzde karşımıza çıkan pek çok konunun Anadolu'da binlerce yıldan beri var olduğunu kavramamızdır. Bugün bayramların ve dolayısıyla tatil sürelerinin uzunluğundan ve bu sürelerin uzunluğunun bizim ekonomik anlamda geri düşmemize yol açtığından şikâyet ediyoruz. Oysa Hititler bizden çok daha uzun süreli bayramlara ve dolayısıyla tatillere sahip oldukları halde çağının en ileri üç uygarlığından birisi konumuna yükselmişti.
Bayramınız kutlu olsun.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Selma GÜRSEL

DÜĞÜLAŞI

MALZEMESİ: 5-6 porsiyon için.1 orta baş kuru soğan,bir yemek kaşığı tereyağı veya 2 yemek kaşığı sıvı yağ,bir yemek kaşığı salça veya büyük bir domates,5 yemek kaşığı kıyma,5 su bardağı su,1 su bardağı Düğül (ince bulgur),gereği kadar tuz. Soğanlar ince olarak doğranır.

Tencereye bir kaşık tereyağı konulur. Üç kaşık kavrulmuş ya da çiğ kıyma konulur. kıyma ve soğan ölünceye kadar kavrulur. Yarım kaşık salça veya mevsimine göre domates doğranır.

Beş bardak soğuk su ile karışım bu kaynatılır. Kaynayan suyun üzerine bir bardak Düğül konularak pişene kadar beklenir.

Pişen aş sıcak sıcak servis yapılır.

Adile TÜRKMEN

SONBAHAR PINARI
Bakma sitemime efkarımdandır.
Hüzünlü, hüzünlü esme ha dostum.
Varlıkla, yoklukta bir imtihandır,
Kahredip kadere küsme ha dostum!

Kurtuluş ne lafta, ne de sözdedir.
Kabuğa aldanma, gerçek özdedir.
Gönül bazen kışta, bazen yazdadır.
Yabanı bağrına basma ha kardeş.

Tohum kabuğu deldiği zaman,
Bahtıma gül açıp güldüğü zaman,
Allah'ın yardımı geldiği zaman,
Sakın aman verme hasma ha kardeş.

Rıza HARDAL

BU KUTSAL GÖREVDE

Her Türk genci seve seve yapmalı
Bu kutsal görevi, kutsal görevi,
Karavana kazanından tatmalı,
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

Akşam geç yatarsın, sabah erken kalk
Bu kutsal görevi yap, hemen şipşak.
Şerefli silahın omuzuna tak,
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

Talim derler eğitimdir bir adı,
Eri, mareşali koruyor yurdu,
İçtima düdüğü, bandolar çaldı
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

En kutsal görevde nöbet beklemek,
Ondan sonra asker sırrı saklamak,
Vatanı uğruna canını vermek,
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

Her Türk sever yapar bu işi,
Yap kutsal görevde dökme gözyaşı,
Ya ŞEHİT oluyor, yahut da GAZİ
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

ŞEHİT oldum diye ana ağlama.
GAZİ oldum diye ciğer dağlama
Bu Vatanı düşmana paylama,
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

Vatan müdafaamız boyun borcumuz,
Böyle karılmıştır bizim harcımız.
Eli silah tutan yaşlı Gencimiz;
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!

Anam diyor haydi oğlum ol GAZİ
Babam dedi ki ağlaman oğlu, kızı
HARDAL'IM der; sev koru yurdumuzu
Bu kutsal görevde, kutsal görevde!
19.09.2002 Çorum

Üzeyir Lokman ÇAYCI

BANA YETTİ ACILARIM

Sırt ağrıları gibi
Yamandı
Aralık soğukları
Düşlerime…

Paris süzüldü
Şiirlerimden
Demli çay gibi…
Gecenin karanlığında
Döktüm duygularımı…

Denizanası
Yarısını aldı
Ağrılarımın…
Londra'da
Kabardı tablolar,
Frakfurt'ta
Dil yarası sardı
Kuşlarımı…

Susuzluğuna
Uyandım
Beklentilerimin…
Bana yetti acılarım.
Mantes la Ville – 22.08.1998

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 175 25 Eylül 2013

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL TERBİYE

Mustafa Nevruz SINACI52. YILINDA “DİN LİSANINDA EZAN”

Mahfi EĞİLMEZ HİTİT BİRLİĞİ

Suhubi Ulvi CIRIL KANSERLİ HASTADAN ÖNERİLER

SAKİN KARAKAŞ TOSYANIN ADI YOK

İsa KAYACAN ÇAĞDAŞ AZERBAYCAN ŞİİRİ

Selma GÜRSEL KARNIYARIK (İmam Bayıldı)

Ayşe ÇOBAN KÖPRÜ

Adile TÜRKMEN KIBLEMİ, KABE’Mİ SANA BAĞLADIM,

Ahmet CANBABA BİR YETKİLİ GÖRMEZ Kİ

Mahmut Selim GÜRSEL

TERBİYE

Terbiye insan aklının dış görünüşü olarak insanlara gözükür. Dış görünüşü terbiyeli gözükmek insanın siyaset aklını kullanmasını önemini ve insanlık vasfında da akıl öne çıkar. Terbiyeden noksan olan insanın aklının olmadığını, aklını terbiyesizle kullanamayan da insanlık kişiliği düşer. Terbiye insanın zırhı ve onun koruyucusudur. Terbiyenin de kendisine göre bir hukuku ve nizamı vardır. Akıl bu hukuku gerektiği gibi kullanarak terbiye sınırlarını belirleyebilme insanın en önemli vasıflarından birisidir. Terbiye insanın sözüne inanılır, güvenilir ve insanlar tarafından beğenilir yapar.

Terbiye bakımından eksikliği olan; hangi yüksek mevki ve makama ulaşsa onun ayıplarını örtmez. Onu övenler ve dost olarak bildikleri sonradan onun ayıplarını görerek yargıya ve düşmanlıklara dönüştürürler onu ulaştığı mevkiden uzaklaştırarak onun gerçek hak ettiği yere indirir. Terbiye bakımından eksik olanlar eninde ve sonunda layık oldukları yerde kalırlar. Terbiye mal ve mülkle elde edilmez. Kendisini terbiye ile birlikte yaşamayı öğrenmek için çalışmak ve ilim ile kendisini terbiye olmayı arzulaması gerekir. Bu durumda olduğunu gören kişi kendisini terbiye kazanmaya başlar ise aklı da artar. Aklı arttıkça terbiyenin ona verdiği bilgilerle kuvvetlenme ve yücelmeye başlayabilir. Terbiyeli kişi mal bakımından zengin ise; bulunduğu toplumun ileri gelenleri ile birlikte olur. Terbiyeli kişi mal bakımından fakir ve muhtaç kişi ise bulunduğu toplumda terbiyeli ve edepli kişiye ihtiyaç duyduklarından kendilerine yardım talebinde bulunarak terbiyesinden faydalanırlar.

Terbiye; edep olarak insana yansır. Hayvanlarda terbiye edilebilir fakat edep sıfatı ile anılmazlar. İnsanın yaşamı ve onun bilgisi terbiye ile edep olarak yaşamında gözükür. Aile terbiyesi ile edebini bulan insan ilim, bilgi, mal, mülk ve etraf kazanabilir. Ebeveynlerinin ona bırakacağı mal ve mülk terbiye ve edepten yoksun birisi için kendisine kalan birikimleri kaybederse edep ve terbiyeden mahrum ise kaybettikleri

karşısında edebini daha da kaybeder. Bu kayıp kendisine vereceği zarar ile etrafına da büyük bir kayıp olarak gözükür.

Terbiye insanların geçici istek ve arzularını durdurma için gerekli bir bilgi birikimidir. Terbiye bilgisini kullanmayan kişi sonunda başkalarının yanında yaptığı terbiye dışı davranışları küçük görülür ve alaya alınma ihtimali yüksektir.

Terbiyenin önemli bir aracı da beş duyuyu ve nefsi kontrol altına almak gerekmektedir. İşitme duyusunun önemi büyüktür. İnsan duyduğu her şeyi dikkatli incelemeli ve doğruluğunu anlamadıkça inanmamalıdır. Etrafında bulunabilecek kişilerden bazılarının ona dalkavukluk yapabileceğini ve onun güzel ve hoş sözleri ile kendisini yanılgıya düşürebileceğini bilmelidir. Terbiye edeceğimiz en önemli duyu organımızdır. Dedikodu ve iftiraları incelemeden kabul etmememiz gerekmektedir.

Dokunma duyusu ise insanın karşı tarafa vereceği enerji ve hissin önemini anlatır. Yaratılanlara sert ve kaba bir şekilde dokunulursa tepkinin aynen kendisine yansıyacağını, nazik ve güven verici şekilde bir dokunuşun ise o dokunulanda aynı nezaket ve duygu ile geri döneceğini bilmek gerekmektedir. İnsanlar karşı hemcinslerine bu dokunma duyusunu edep ve terbiye ile mecbur kalmadıkça tatbik etmelidir. Karşı cinsin sizin hakkınızdaki kararlarını tam bilmediğiniz için daha büyük bir hata ile karşılaşılma imkânı muhakkaktır. Görme duyumuz ise her gördüğümüzün aklımıza doğru yansımayacağını düşünerek bilmemiz gerekmektedir. Görüntünün insan beynindeki etkisi ise daime doğru olacaktır diye bir kuralı yoktur. Gördüğünüz şeklin ahlaki olarak insanların görünüşü ve davranışı ile onun o andaki halini aksettireceğini düşünmelisiniz. Koklama duyusu ise bizlere verilen güzel bir duyudur. Kötü kokuları duyarak, güzel kokuların bastırılmasını önlememelidir. Tat duyumuz olan dil yiyecek ve içeceklerin tadından başka konuşmamıza en gerekli organımızdır. Dilimizi güzel kullanmak karşımızdaki kişilere hitap ederken nazik ve terbiyeli kullanmamız gereken ve küfür ve kötü sözlerden uzak tutmamız gereklidir.Terbiyle insanın istek ve arzularının her istediğini yapma. Onlardan seni doğru ve önemli işlerden uzaklaştırırken yanındakilerin de sana zararı olacağını düşünmen gerekir.

Terbiyenin en zor kısmı gerçeği görene kadar hiçbir şeyi küçük görme, önemsiz gözüken işler bile senin terbiyeni etkileyebilecek sonuçlar doğurabilir. Etrafında bulunanların terbiye bakımından iyi olduğu kişilerle birlikte ol. Onlardan öğrenebileceğin pek çok şey olabilir yapacağın en güzelini yapmanı sağlayabilecek arkadaşların olur.

Mustafa Nevruz SINACI

52. YILINDA "DİN LİSANINDA EZAN"

Bu toprakların gerçek sahibi kadim Müslüman Türklerin, (1941-1950) 10 yıl hasretini çektiği Ezana yeniden kavuşmasının üzerinden 52 ve/veya 63 yıl geçti.

Büyük hasretin giderilmesine hizmet edenlere Rahmet osun.

Anayasal vatandaşlığın temel hakkı olan "Din ve Vicdan Hürriyetini" kısıtlayıp halka sebepsiz yere manevi huzursuzluk veren, "Ezanın Din Lisanında" okunmasını TCK hükmü ile yasaklayan kanun; 9. Dönem TBMM'nin Anayasa'ya sadakat ve samimiyetle bağlı, vatan ve millet sevdalısı; Vatanperver Milletvekillerinin yasama iradeleriyle kabul ettikleri 5528 Sayılı Kanun hükmü ile.; 16 Haziran 1950'de yürürlükten kaldırıldı.

Türkiye'nin 1946'da gerçekleşen halk hareketi (Beyaz İhtilâl) ile çok partili siyasi hayata adım atmasıyla beraber;, Önceden dayatılmışlar dâhil dayatılan türlü siyasi ve sosyal tasarım projeleri karşısında eğilmeden, kanun yollarında yürümeye sadakat göstererek sürdürülen destansı demokratik bir mücadele ile açığa çıkan 14 Mayıs 1950 Milletvekili Genel seçimi iradesinin; ülkede kapılarına kilit vurulmuş pek çok yoksunluk için anahtar olduğu ışıltılı bir gerçektir.

7-12 Haziran 1945'in denetim (milli murakabe) talebi ve antidemokratik ortam ile mücadele hareketi; 7 Ocak 1946'da Demokrat Parti adını aldığında, önüne dikilen çok sert, dayatmacı, antidemokratik ve statükocu yapıya teslim olmamak için bir çare bulmayı, önemli ve acil ana dava olarak gördü ve büyük bir isabet ile "Hürriyet Misak-ı" ve "Sine-i Millet" kavramları ile donandı.

Türkiye'nin İstiklâl Savaşından sonra ilk ve tek halk hareketinde; Özne'nin bizatihi Millet olduğu yürüyüşe önderlik edenler ve bu harekete vücut verenler, ülkedeki sessiz ve yük taşıyan kesimin hücrelerine nüfus ettirilen samimi ve saf fikir hareketinin bayrağını taşırken; varlığı insan için temel hak gören bakış açıları ile ülkenin ve milletin yoksunluk envanterini kolayca belirledi. Sorunlar, "objektif ve

orijinal alternatifleri; Namuslu, dürüst ve demokrat çözüm yolları" en açık, net ve dürüst biçimde ortaya konuldu.

Diyanet İşleri Başkanlığı 18 .VII.1932 tarihinde yayınladığı bir tamimle yeryüzünün her yerinde Müslümanlar için namaza çağrı olan Ezan'ın Din Lisanında okunmasına yeni ve değişik bir usul getirdi ve Ezan yerine bir kurul tarafından belirlenen Türkçe namaz çağrısının okunmasını tavsiye etti. Deneme mahiyetinde bir sosyal tasarım projesi olarak ortaya atılan ve Müslüman halka Türkçe Ezan okunmasını ihtiva eden proje;, Başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere Müslüman halk tarafından benimsenmediği için öneri uygulamaya geçmedi...

1937 yılında Celal Bayar'ın Başbakanlığı döneminde Din Lisanında Ezan okunmasına yönelik eğilimler neredeyse yok oldu ve unutuldu. Ancak, çok arzu edilmesine rağmen Hatay meselesi, Atatürk'ün hastalığı ve TBMM'de yeni bir irade olmaması nedeniyle Ezan hakkında arzu edilen değişikliğe gidebilmek mümkün olamadı ve Türkçe Mealli ezan okuma adet'i yer yer sürdürüldü. 1939'da Celal Bayar'ın Başbakanlıktan ayrılmasını müteakip;, C. Halk Partisi Tarafından "sosyal Tasarım projesi" olarak uygulanan Türkçe Ezan okunmasını topluma nüfuz ettirmek için Din Lisanında Ezan okuyanların ceza yaptırımı görüşü hükümeti nezdinde hayli ağırlık kazandı. 1941 senesinde TCK'nın MD -526 TBMM'de değiştirildi ve Din Lisanında Ezan ve Kamet okuma suç kabul edildi ve bu suçu işleyenler için hapis ve para cezası kondu. Ülkenin Camilerinin Minareleri için için ağlıyordu… Merhum Celâl BAYAR der ki: "1. Dünya savaşından sonra el atılan sadece para - pul olsaydı, hatta sadece İstanbul'da bir hükümranlık peşinde olsalardı, "kader" der İstanbul'un o zaman ki iradesine boyun eğer, belki de hiç sorgulamazdık. Ama ne zaman mukaddesatımıza, dinimize, namusumuza, toprağımıza el attılar; İşte o zaman, İstiklâl Savaşı (milli mücadeleye) karar verdik. Alçak ve menfur düşmanlar İzmir'e ve Ege'ye göz diktiler. Kur-an'a el attılar, Ezanı susturdular. İşte o zaman silahlı mücadeleye karar verdik''

HASRET BİTTİ, KUTLU VUSLAT'A VARILDI

14 Mayıs 1950 günü seçimleri kazanarak, emsalsiz bir halk hareketi ile iktidar olan DP ve Menderes Hükümeti; 9. Dönem TBMM 16 Haziran 1950 günü saat 15'te, TBMM Başkan Vekili, İstanbul Milletvekili Fuad Hulusi Pemirelli, Manisa Milletvekili Muzaffer Kurbanoğlu ve Bursa Milletvekili Raif Aybar kâtipliğinde toplandı. 1. Menderes Hükümetinin TBMM'ye sevk ettiği TCK MD-526 değiştirilmesi hakkında kanun tasarısı ile Kayseri Milletvekili İsmail

Berkok ve 13 arkadaşı ve Tokat Milletvekili Ahmet Gürkan'ın önerge ve teklifler hakkındaki Adalet Komisyonu raporu gündemiyle TBMM'nin 9. oturumu açıldı. İçtüzükte Adalet Komisyonu raporunun TBMM'de gündeme alınması için 48 saat geçmesi hükmü gereği ilk olarak İstanbul Milletvekili Başvekil Adnan Menderes söz aldı ve Genel Kurula "Muhterem arkadaşlar; Arapça ezan hakkında Demokrat Parti Meclis Grubunda verilen kararın gazeteler ve radyo ile yayınlanması neticesinde kanuni mâniin kaldırılmış olduğu telâkkisinin hâsıl olması ve bâzı vatandaşların Arapça ezan okuması muhtemel olduğu için bu bap/ta Hükümetçe Meclise sevk etmiş olduğumuz Kanun teklifinin bugünkü gündeme alınmasını ve öncelikle müzakere edilmesini yüksek tasvibinize arz ediyorum" dedi.

Başvekil Adnan Menderes'in konuşması ardından oturumu yöneten Başkan, teklifin gündeme alınmasını oylamaya sundu ve yasa önerisi gündeme alındı. Ezanın Din Lisanında Okunabilmesi serbestisi getirecek kanun teklifinin müzakerelerinde ilk sözü; Cumhuriyet Halk Partisi Trabzon Milletvekili Cemal Eyüboğlu aldı ve 'Hükümetin bugün huzurunuza getirdiği kanun tasarısı hakkındaki C. H. Partisi Meclis Grubunun görüşünü arz ediyorum: "Bu memlekette Millî Devlet ve Millî şuur politikası, Cumhuriyetle kurulmuş ve C. H. Partisi bu politikayı takip etmiştir. Bu politika icabı olarak ezan meselesi de bir dil meselesi ve Millî şuur meselesi telâkki edilmiştir. Millî Devlet politikası, mümkün olan her yerde Türkçenin kullanılmasını emreder. Türk Vatanında ibadete çağırmanın da Öz dilimizle olmasını daima tercih ettik. Türkçe ezan, Arapça ezan mevzuu üzerinde bir politik münakaşa açmaya taraftar değiliz. Millî şuurun konuyu, kendince halledeceği inancıyla Arapça ezan meselesinin ceza konusu olmaktan çıkarılmasına aleyhtarı olmayacağız" dedi.

Demokrat Parti Gurubu adına Seyhan Tekelioğlu: "Sayın arkadaşlar; Atatürk her şeyi Türkçeleştirmek kaidesini ortaya attığı zaman acaba İslâm dinine ait olan kitapların Türkçeye tercümesi mümkün müdür diye bir tecrübeye başvurulmuştu. Bu meyanda ilk olarak ezan'ın Türkçe okunması düşünüldü. Atatürk'ten sonra ise Arapça ezan okuyanı tecziye etmek üzere de bir ceza müeyyidesi olarak, Ceza Kanununa bir hüküm kondu. Arkadaşlar; şayet Atatürk sağ olsaydı hiç şüphe yok ki, o da bu büyük Meclisin düşündüğü gibi düşünecek, elimizdeki Allah Kanununun Türkçe ile tercümesine imkân olmadığını, din ulemalarının vermiş olduğu karara göre, anlayacak ve ezanı din diliyle okutacaktı.

Arkadaşlar; Atatürk inkılâbı gazetelerin yazdığı gibi umdesi değil, Atatürk memlekette yapmış olduğu inkılâpların millet tarafından hazmedilmesini esas olarak kabul etmişti. Bu bir dil meselesi değil; Allahû Ekber ile Tanrı Uludur kelimeleri ikisi bir manâya gelmez. Biz eski zamanlara ait kitapları okursak, birçok tanrılar olduğunu görürüz, yağmur tanrısı, yer tanrısı, ve saire. Binaenaleyh Tanrı Uludur deyince bunların hangisi uludur? Binaenaleyh İslâm dini, Müslüman dili kaidelerine göre camilerinde ancak din dili ile olur. Ve bunu da memleketin yüzde doksan sekizi, bizi seçenler, bizden istemişlerdir. Kaldı ki, Hıristiyanlar bile bir ölümü ilân için çan çalarlar, onlar çan çalınırken çanın ne demek istediğini anlıyorlar. Müslümanlar bir sala sesi duymuyorlardı. Dışardan Türk dili ile ezan okunurken, içerde yine din dili ile Kuran okumaya müsaade ediliyordu. Binaenaleyh arada birbirine uymayan, zıt esaslar vardı.

Ben Menderes Hükümetine ve Hükümetin istinat etmiş olduğu milletin reyi ile mutlak reyi ile buraya gelen DP milletvekillerini tebrik ediyorum…”

Sonuçta: TBMM'nin 16 Haziran 1950 tarihli oturumunda görüşülen tasarı alkışlarla yasalaştı ve 17 Haziran 1950'de resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girdi….

HİTİT BİRLİĞİ

Avrupa Birliği'ne girmeye çabalayan Türkiye'nin topraklarında bundan 3500 yıl önce Hitit birliği kurulmuştu. Babası II. Sethi'nin yaptığı Mısır'ın egemenlik alanlarını genişletme çabasını sürdürmek isteyen Firavun II. Ramses, tahta çıkışının 5. yılında, Hititlerin, Mısır egemenliğinden koparıp aldıkları bugünkü Suriye'deki toprakları geri almak için harekete geçti. Bu yolculukta ilk hedefi Asi Irmağı'nın hemen kıyısında yer alan Kadeş kale kentini ele geçirmekti.

O sırada Hitit tahtında oturan Kral II. Muvatalli, II. Ramses'in böyle bir sefere çıkacağı duyumunu çoktan almış ve Hitit başkentini bugünkü Çorum/Boğazkale'de yer alan Hattuşa'dan güneydeki Tarhuntaşşa'ya taşımıştı. Bu taşınma kimilerine göre lojistik destek açısından savaş alanına yakın yere gitmekle ilgiliydi, kimilerine göre de II. Muvatalli'nin, kardeşi Hakpiş kralı III. Hattuşili'nin desteğini alabilmek için Hattuşa'yı ona bırakmış olmasının sonucuydu. II. Muvatalli, II. Ramses'in niyetini öğrendiğinde Anadolu'da savaş birliği çağrısı yapmış ve Hititlere bağlı krallıkları kendisine destek olmaya davet etmişti. Bu çağrısına olumlu yanıt aldıktan sonra savaş planlarını yapmıştı.

Kadeş savaşına giderken Hitit birliğini oluşturan krallıkların sayısı 15 idi. Bunlar: Hakpiş, Pitassa, Seha Nehri Ülkesi, Arzaha Ülkesi (Viluşa, Mira, Hapalla), Lukka, Masa, Karkisa, Aravanna, Kizzuvatna, Kargamış, Mitanni, Ugarit, Halpa, Nuhaşşe ve Kadeş idi. Mark Healy'nin Kadeş Savaşı adlı kitabında Hititlerin 5 bin asker ile katıldığı bu birliğin toplam olarak 30 bin asker sayısına ulaştığı sanılıyor. Sonuçta savaşı Hititler kazandı. II. Ramses ne Kadeş'i ne de Amurru topraklarını ele geçirebildi. Böylece Anadolu'nun yanı sıra Suriye topraklarının önemli bir bölümü de Hititlere kalmış oldu.

Bu, aslında ikinci Hitit birliğiydi. İlk Hitit birliği bir Anadolu birliği biçiminde kurulmuştu. M.Ö. bin 700'lerde başlayan Hitit çıkışı, yüzlerce yıl süren Asur ticaret kolonisi sömürüsüne son vererek Anadolu birliğinin oluşmasını sağladı. Bu birlik Anadolu'yu birdenbire Mezopotamya'nın ekonomik gücüne ortak etti. O zamana kadar hiçbir

kent krallığı bir Anadolu birliği sağlayamamış ve dolayısıyla Mezopotamya güçlerinin sömürüsüne açık kalmıştı. Asurlular, Anadolu'yu bir anlamda ticaret üssü haline getirmişler, borç vererek, yüksek faizler uygulayarak Anadolu'daki krallıkların bir güç olmasını önlemişlerdi. Bu kısır döngüyü Hititler kırdı. Önce Anadolu birliğini sağlayarak, sonra da Mısır'a karşı güç gösterisi yaparak yaşadıkları yüzyıllara damgalarını vurdular. Bunu yaparken herkesin dinine, inancına saygı gösterdiler, hiç kimseye kendi dinsel inançlarını empoze etmediler.

ABD ve Japonya karşısında ikinci, hatta üçüncü plana düşen Fransa ve Almanya'nın bir Avrupa birliği kurarak güçlerini bir araya getirme düşüncesiyle Hititlerin Mezopotamya'ya karşı Anadolu birliği oluşturma çabası arasındaki tek fark 3 bin 500 yıllık zaman dilimidir. Hititler bu gücü oluştururken Anadolu'daki hiçbir krallığı kenarda bırakmadılar. Hepsinin bu birliğe farklı bir güç katacağının bilincindeydiler. Ve öyle de oldu.

Bundan 3 bin 500 yıl öncesinde olduğu gibi bugün de Anadolu ancak ve ancak bir birlik oluşturduğunda önemli bir yer olmaktadır. Hititlerden sonra o birliği oluşturabilen toplumlar imparatorluklar kurmuş ve dünya gücü olmuşlardır. İşte Bizans, işte Selçuklular, işte Osmanlılar.

Avrupa Birliği üyeliğine ilk adımı atmanın eşiğinde olan Türkiye'nin hoşgörüyle, barışla, insan haklarıyla, farklı dinsel inançlara ve aynı dinin farklı mezheplerine göstereceği saygıyla ilk önce kendi iç birliğini yani Anadolu birliğini sağlamlaştırması gerekiyor. Anadolu birliğini gerçekleştiren bir Türkiye'nin AB üyeliğini gerçekleştirmesi çok daha kolay olacaktır.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Suhubi Ulvi CIRUL

KANSERLİ HASTADAN ÖNERİLER

Bana 2010 yılında KLL (Kronik Lenfositik Lösemi) teşhisi konuldu, tedavi oldum, iyi oldum derken 2012 yılında hastalık yeniden çıktı, buradan da şunu anladım ki bu hastalık çok sinsi ve fırsat bulduğu anda yeniden ortaya çıkabiliyor. Bunun için çok dikkatli olmak ve tedbiri elden bırakmamak gerekiyor. 2012 yılından bu yazıyı yazdığım 2013 yılına kadar iki yıldır yeniden tedavi olmama ve değişik ilaçlar denenmesine rağmen, bazı tedavi usullerini de ben araştırmalarımda riskli ve uzun süreli tedavi gerektirdiği için kabul etmediğim için tedavimde kesin bir başarıya ulaşılamadı.

Benim ağır almamdaki sebeplerden biri her geçen gün yeni, basit ve daha ekonomik tedavi usulleri ile vücut yorulmadan tedavi usulleri üzerinde yapılan araştırma ve çalışmalardır. Bu günkü tedavi şartları bunu getiriyor bu yüzden hiçbir doktor ve sağlık çalışanını üzmeye hakkım yok, onlar tüm içtenlik ve özveri ile benim ve tüm hastaların en kısa sürede, en başarılı bir şekilde tedavilerini yapmak istiyor ona tüm kalbimle inanıyor saygılarımı sunuyorum. Ama ben de dört yıldır moralim çok iyi olmasına rağmen ruhen, bedenen ve maddeten çok yoruldum, bazen karamsar bir tablo çiziyorsam buna bağlanmasını rica ediyorum.

Kanser tedavisi gören biri olarak yaşadıklarımı toplumumuzla ve ulaşabildiğimiz yetkili kişilerle paylaşarak, kanserle ilgili sorunları en az sıkıntılarla nasıl atlatırız, hasta olanlara nasıl faydalı oluruz onu düşündüm. Ben yaşadığım sıkıntıları, gördüğüm eksiklikleri, olmasını istediğim işleri anlatırken amacım kişi ve kuruluşları suçlayıp rencide etmek değil, “sorunlar söylensin ki çözülsün, çözümler söylensin ki uygulansın” mantığı ile sorunların çözümüne katkı sağlamaktır.

Hastalığım nasıl belli oldu, belli olmadan önce belirtileri nelerdi onlardan başlayarak yazıma devam ediyorum.

Hastalığım 2010 yılında belli olmadan iki üç yıl öncesinde ülkemize bir grip mikrobu gelse beni bulur, Doktora muayene olup

verilen ilaçları kullanmama rağmen en az iki üç ay griple uğraşırdım. Sürekli terleme, halsizlik, sürekli öksürük aylarca devam etti. Birkaç defa doktora muayene oldum o zaman kuş gribi salgın idi sebebi ona bağlanıp netice alamayınca kaderimize razı olup bekledim. Benim olduğum kanser de bu belirtiler oluştu, her kanser türünde ve her kişi de belirtiler başka başkadır. Hâlbuki bu belirtilerin bir kısmı bağışıklık sisteminin zayıflaması sonucu ortaya çıkan belirtilerdi, o zamanlar kan tahlili alınıp araştırılsa idi, daha erken teşhisle daha kolay tedavi usulleri ile bu kadar maddi manevi sıkıntı çekmezdim diye düşünüyorum.

Daha sonraları isteğimin dışında kilo kaybetmeye başladım iki yılda 20 kg. kaybettim, merdivenleri zor çıkmaya başladım, benim rahatsızlığım KLL (lösemi) olduğu için kanser ilerleyip kronikleşince, dalağım kanı temizlemede yetersiz kalınca şişip kalbime baskı uygulamaya başladı. Daha sonra sürekli koltuk altımı ve boğazımı elle kontrol ettiler, tedaviden önce buralarda bezeler oluşmuştu. Hastaneye gidip şikâyetlerimin iyice arttığını söyleyince sağ olsunlar çok teferruatlı bir kan tahlili aldılar, tahlil neticeleri kötü çıkınca ilimizde Hematoloji (kan hastalıkları) bölümü olmadığından çok acilen bir araştırma hastanesine gitmen lazım dediler, Ankara'ya sevkimi istedim ve gittim.

Kız kardeşim ve ailesinin Ankara'da olması benim çok işime yaradı. Rabbim; onlardan, tüm sağlık kuruluşları ve personellerinden ve benimle ilgilenen tüm herkesten çok razı olsun. Bu arada bir takdirimi belirtmeden geçemeyeceğim, bana kalırsa en zor ve en kutsal meslek: sağlık hizmetleri diyorum sebebi mi; bir yakınımız hastalandığında üç gün sonra hepimiz usanıyoruz, sağlık çalışanları bedava çalışmıyorlar ama ömürlerini de bizim üç gün dayanamadığımız hizmetlerde kullanıyorlar. Şifa Rabbimden ama onlar da vesile oluyor, hep dua ediyorum.

Bir zamanlar beşinci katlara koşarak çıkan ben, adımlarımı atarken zorlandığım günlerim oldu. Onların yardımı olmasaydı bırakın tedaviyi, teşhis, ilaç temini prosedürü, kan bulma, tedavi, kontroller derken aylar süren bu işlemleri onların yakın ilgisi olmasaydı yapmam mümkün değildi. Peki senin ilgilenin varmış ilgilenmişler, ya başkaları nasıl işin içinden çıkıyorlar diyenlere çekilen zorlukları anlatmaya çalışıyor, bazen öneri getirip, bazen de ne yapabiliriz de herkes için bu zorlukları nasıl aşarız diye onun için çabalıyorum.

Ankara'ya sevkimi aldıktan sonra yaklaşık iki ay tetkiklerim sürdü defalarca kan verdim, iki defa kemiğimden ilik aldılar. Teşhis ve tetkiklerin bu kadar uzun sürmesi bildiğim kadarıyla Lösemi; dört gurup

ve her bir gurup altı kademeden (safhadan) oluşuyor. Teşhisim konuldu: KLL Kronik Lenfositik Lösemi) denildi.

Kemoterapi tedavisi uygulanması (serum tedavisi) gerekiyor denildi, benden ve ailemden izin alınıp resmi makamlardan da onay alındıktan sonra kemoterapi için gün verdiler ve gittiğim araştırma hastanesinin kemoterapi ünitesinde kemoterapi almaya başladım, benim ilk tedavi şeklim: altı ay süreyle, her ay, üç hafta sonunda dördüncü hafta, her seferinde kan tahlili verip dört gün üst üste koltukta oturarak kolumdan serum tedavisi uygulaması şeklinde yapıldı.

Gittiğim hastanenin kemoterapi ünitesinde 25 adet koltuk bulunmakta, ve günde çoğunluğu il dışından ortalama 50-60 hastaya hizmet verilmektedir. Bu sayıya yatarak tedavi gören hastalar dahil değildir. Bu ünitede ayakta tedavi gören hastalar, tetkik ve teşhis için gelenler hastanede kalamadıkları için kalma sorunu yaşanmaktadır.

Ayrıca çok ağır ve yorucu bir tedavi olan kemoterapiden sonra vücut çok yorgun düştüğü için çoğu zaman hemen kalkıp gelinememekte, bir tarafta ağır bir hastalık, diğer tarafta başta kalacak yer olmak üzere ekonomik ve birçok sorun yaşanmaktadır. Burada verdiğim sayı bir hastanede ki sayıdır, ülkemizdeki araştırma hastaneleri de hesaba katıldığında rakam korkunçtur, üzerine önemle etkin çözümlerle gidilmesi gereken bir konudur.

Denilen tarihte ilaçlar temin edilip kemoterapi almak için koltuğa oturdum mabthera denilen serumu takıp verdikleri anda dünyam karardı, öyle ya kaç yıldır kronikleşmiş kanser hücreleri kendilerini yok etmeye gelen ilaca karşı mutlaka karşı koyacaklardı, akşama kadar epey ecel teri döktüm, sağolsunlar orada bulunan doktor ve hemşireler büyük bir özveri ve gayretle hemen yoğun bakıma aldılar, sürekli kontrol ederek vücudumu ilaca alıştırdılar, sonraki günlerde çeşitli sıkıntılar yaşayarak 2010 yılında altı aylık kemoterapi tedavisini tamamladım. O zaman benim tedavi uygulaması ilk olduğu için galiba tedavi başarılı oldu. Daha sonra 2012 yılında hastalık yeniden çıkınca beş ay kemoterapi uygulanmasına rağmen kanser hücreleri ilaçlara bağışıklık kazanmış olacak ki tedavi başarılı olamadı. 2013 yılı olmasına rağmen tedavim devam etmektedir.

ÇEKTİĞİM SIKINTILARDAN BAZILARI ŞUNLARDI

Kemoterapi alındığında kanserli hücreler yok edilirken sağlıklı iyi hücrelerde zarar görüp bağışıklık sistemi iyice zayıfladığından kendimizi hastalık ve mikroplardan korumamız gerekmektedir, bunda biraz

ihmallerim oldu, ağzım burnum çok yara oldu, ağzımı açamadığım için yemek yiyemediğim günlerim oldu.

Kemoterapi alındığı süreçte ishal veya kabızlık, özellikle de kabızlık genellikle olmaktadır. Yorgunluk, iştahsızlık, halsizlik, hastalığın türüne göre elde ve ayakta uyuşukluk, kemiklerde ağrı, kansızlık ve bende son iki yıldır akciğerlerimde su toplanması gibi kanserin türü ve hastanın durumuna göre çeşitli rahatsızlıklar olabilmektedir. Örneğin bende, moralimi yüksek tutmama rağmen aşırı stres ve sıkıntıdan oluşan ve çok ağrılı bir yara olan ZONA oluştu.

KANSERLE İLGİLİ OLARAK YETKİLİLERDEN İSTEKLERİM

1.İlimizde ve ülkemizde kanser vakaları gittikçe artmaktadır, tüm illerdeki SGK kayıtlarından kanser hastalarının ve hangi tür kanser olduklarının, tedavi olan, kontrollere giden, tamamen iyileşen veya kanser den ölen kişilerin tespit edilmesi. Ülkemizin; kanser haritasının oluşturulması,

2.Tespit edilen sayı ve değerlere göre Kanser araştırma merkezleri kurularak, kanser oluşumuna neden olan etkenlerin belirlenmesi.

3.Kanser oluşumuna neden olan etkenler varsa, onların ortadan kesinlikle ortadan kaldırılması.” olmaya devlet, cihan da bir nefes sıhhat gibi “ denildiği gibi, alınan bir nefesin, atılan bir adımın kıymeti devlet olmayla eşdeğerdir, bunu çekenlere sorun. Hiçbir şey sağlıktan önemli olamaz. Hastalarımız yanlış anlamasın, sağlıksız insan üretken olamaz. Sağlıklı olabilmek için önce toplum ve kişi sağlığını tehdit eden, sağlığa zarar veren tüm etkenlerin ortadan kaldırılmasıdır, sigaraya getirilen kısıtlamalar iyi bir başlangıçtır.

4.Umarım sağlığı tehdit eden tüm olumsuzlukların tamamen yok edilip, sağlıklı ve mutlu bir yaşam oluşturulmalıdır, bu da bu işe inanarak, toplumun her kesiminin isteyerek gayretiyle ancak olur.

5.Cennet ülkemizin bereketli toprakları boş dururken, seralarda, çiftliklerde vs. yerlerde çok kazanma hırsıyla yapılan GDO’lu, hormonlu gıda üretimlerinin yasaklanması, hormonsuz, katkısız, organik gıda üretimlerinin teşvik edilip, zorunlu hale getirilmesi.

6.Özellikle Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) ile yapılan tarımsal ve hayvansal üretimlerin kanserojen madde ihtiva ettiği iddiası yaygındır. Bu konunun bilim adamlarınca iyice incelenip, toplumun bu konuda bilgi ve bilinçlendirilip, özellikle ithal gelen bu tür tohum ve üretimlerin önüne geçilmesi,

7.Kimyasal ilaçlarla yapılan tarım ürünlerini yiyen yenilebilir av hayvanlarının bu ilaçlardan dolayı öldüklerini zaman zaman

duymaktayız. Hatta arıların tarım ilaçlarından etkilenerek verimlerinin ve bal kalitesinin düştüğünü, bu yüzden bazı arıcı ve arıcı kooperatiflerinin organik bal üretmek için, tarım arazilerinden uzak yerlerde üretim yaptıklarına kendim görerek şahit oldum. Geçenlerde ihraç edilen bazı meyvelerin ilaçlandığı ilaçların tesiriyle, yıkansa bile temizlenmediği ve kanserojen madde taşıdıkları için geri gönderildiklerini yazan bir haber okumuştum. Bunların adam sende, sana mı düştü denilmeden, duyum da olsa, söylentide olsa araştırılmalı ve önlem alınmalı. Şu an ortada gerçek olan bir şey varsa oda kanser hastalıklarının hızla arttığıdır. Bütün işlerde tedbir ve önlem, tedaviden daha kolay, daha ekonomik olmakla beraber, halk sağlığından daha önemli olamaz.

8.Kanserin türü, kesin teşhisi ve tedavisi uzun zaman almaktadır, zor ve çok pahalı bir öneri ama, hastaların çektiği, kalacak yer, aşırı yorgunluk derdi, gerek vatandaşın gerek devletin cebinden çıkan özellikle dar gelirli aileleri madden zora sokan parasal yükleri düşünerek; kanserle ilgili olarak her ilde göğüs hastalıkları hastaneleri gibi mikroplara duyarlı hastaları koruma altına alacak şekilde kanser hastaneleri yapılıp kanser hastalarının teşhis, tedavi ve kontrollerinin kendi illerindeki kanser hastanelerinde yapılması.

Sebebini de söyleyeyim, kanserli hastalara; kalabalıklara girmeyin, mikroplu ortamlardan uzak durun deniliyor, ondan sonra da bazen yüz, iki yüz hastanın olduğu hastane ortamlarında muayene yapılıp, kan tahliline, röntgene, vs. birimlere tetkik ve teşhis için hasta gönderiliyor. Bu tür olumsuzluklar tedaviyi uzattığı gibi bazen de yapılan tedaviyi boşa çıkartmaktadır. Yeni hastane yapmak uzun zaman alabilir, geçici olarak mevcut hastanelerde kanser hastaları için ayrı bir birim oluşturulabilir.

9.Birçok kanser türünde kemoterapi tedavisi ayakta tedavi şeklinde her ay bir hafta olmak üzere altı ay sürmektedir. Daha sonra en az bir yıl her ay kontrole gidilmektedir, hasta kemoterapiyi aldıktan sonra hastane dışında kalmak zorundadır, hatta bir haftalık kemoterapi sonunda öyle yorgun düşülüyor ki günlerce insan yerinden kımıldayamıyor. Sağ olsun devletimiz tüm kanser ilaçlarını ve tedavilerini özel hastaneler dahil katkı payı almadan karşılamaktadır. Umarım Devletimiz, her ile kanser hastaneleri yaparak bu sorunu da çözecektir. Rabbim bu imkanları verenlerden razı olsun.

10. Kanser tedavisi uzun süreli olarak, çoğunlukla da ayakta yapıldığı için kalma sorunu yaşanmaktadır. SGK'nın verdiği yol ve sevk parası otel, yemek masraflarını karşılamaktan çok uzaktır, hele bir de

enfeksiyon kapmayım deyip özel araçlara binilirse buna kimsenin dayanabileceğini zannetmiyorum, bu yüzden bu hastalığa yakalananlar bir de ekonomik sorunlarla uğraşmak zorunda kalmaktadır. İlk etapta, yapılan harcamaların gerçek harcama tutarları üzerinden ödenmesi.

11. Kalma sorununa bir önerim de bu kadar çok hastaya hastanelerde yer bulunamayacağından, il dışından gelip ayakta tedavi gören hasta ve yakınları için misafirhane temin edilip hastaların tedavi süresince servislerle taşınması.

12. Kanser tedavisi uzun ve yorucu bir tedavi olduğu için büyük şehirlerdeki hastanelerdeki yığılmaları önleyip, her ilin kendi bünyesinde onkoloji ve lösemiyi ilgilendiren hematoloji uzman doktorlarına kadro açarak kemoterapi ünitesi kurulup, uzman doktorlar nezaretinde teşhis, tedavi ve kontrollerinin yapılması. Bu şekilde olursa hasta kendi ilinde yorulmadan teşhis ve tedavisini olur, kemoterapisini alır, bir de mümkün olur da diyaliz hastaları gibi servislerle evlerine götürülüp getirilirse, hasta kendi evinde daha rahat eder, hasta ve devletimiz açısından daha ekonomik olur diye düşünüyorum. Öneri bizden, değerlendirmek yetkililerimizden!

KANSER HASTASI ve YAKINLARINA TAVSİYELERİM

1.Moralinizi bozmayın ülkemizdeki kanser tedavi imkanları birçok ülkeden daha iyi durumdadır.

2.Allah korusun kendiniz veya bir yakınınız hasta oldu veya olursa tıp ilminden şaşmayın, doktorların dediklerinden başkasını uygulamayın. Bu hastalığın teşhisi de, tedavisi de zor ve uzundur. Telaşa kapılıp, acele edip, çabukça iyi olacağım derken daha çok acı çekip tedaviyi uzatırsınız. Her ayakkabı ve numarasının herkese iyi gelmediği gibi piyasada, tv'ler aracılığı ile umut ışığı gibi sunulan, ilaç değil takviye amaçlı denilen ama, halkımızın ilaç gibi gördüğü ürünler herkese iyi gelmeyebilir, hatta kemoterapi döneminde zarar bile verebilir. Doktorlar birçok araştırmadan sonra tedaviye başlarken, hasta üzerinde hiçbir araştırma yapmadan bu tür ürünler nasıl fayda sağlar iyice düşünmek gerekir

3.Bazı besinler sağlıklı iken alındığında faydalı olurken, hasta olduktan sonra hastalığı artırabiliyor. Bunu bazı hasta yakınlarından zaman zaman duyarsınız: şurdan şunu aldık, buradan bunu getirttik faydasını göremedik gibi. Örneğin ısırgan otu ve bazı bal ürünleri hastalanmadan önce koruyucu etkisi olmasına rağmen, kanser oluşup hücreler bölündükten sonra kanser hücrelerini de beslediği için kansere yakalandıktan sonra bu tür besinler kullanıldığında kanser daha hızlı

büyümektedir. Bu tür yanlışlıklardan anılmalı, doktorların tavsiyelerine kesin uyulmalıdır. Hangi tür gıda ve besinlerin yenilip yenilmeyeceği ve bu konuların tıp bilimiyle uğraşanlar tarafından araştırılıp halkımız bilinçlendirilmelidir.

4.Sadece kanser değil, birçok hastalığın oluşması, artması, yayılması ve uzamasının sebeplerinden birisi her tür kirliliktir. Buna çevre kirliliğinden tutun aklınıza gelebilecek her türlü kirliliği sayabiliriz. Özellikle yiyeceklerden yıkanabilir olanları bol su ile yıkayıp, sirkeli suda bekletip gerekli hijyen sağlandıktan sonra pişirin veya tüketin, kemoterapi alındığında kabuğu soyulamayan meyvelerden yemeyin.

5.Sık sık banyo yapın, giysilerinizi sık sık temizleri ile değiştirin, hele terinizi üzerinizde hiç bırakmayın.

6.Kemoterapi alındığında ateşlenmeler olur, onun belirtisi üşümedir, ilk anda ılık duş alın, yine geçmezse doktora gidin.

7.Hastanın bulunduğu yerleri ve odasını sürekli havalandırın.

8.Havadar olmayan, pis yerlerde bulunmayın, zorunlu olmadıkça kalabalık yerlere girmeyin, kalabalık ortamlarda bulunmayın. Kemoterapi alınmaya başladıktan itibaren sürekli olarak ağızlık takmayı ihmal etmeyin. Alınacak bir enfeksiyon size çok sıkıntı verip tedaviniz uzayabilir.

9.Tuvalet hijyenine azami dikkat edin, hatta evde imkan varsa tedavi süresince hasta ayrı bir tuvalet kullansın.

10.Kemoterapi müddetince bol su için ki, kemoterapi ilaçlarının zararlı yan etkilerinden çabuk kurtulun.

11.Kemoterapi aldığınızda günde iki üç şeftaliyi soyduktan sonra yerseniz kemoterapi ilacının zararlarından daha çabuk kurtulursunuz. Ara sıra muz yerseniz mideniz rahat eder, bulantı az olur. Herhangi bir şekilde ağzınızın içi yara olursa önerim: karadut şurubu, reçeli benim tavsiyemdir. Aslında kemoterapi başlarken hastaya ne yapıp yapmayacakları liste halinde veriliyor ama bende rahat ettiğim hususları paylaşmak istedim. Yine de bu gibi hususlar tedavi olunan doktorlarla görüşülürse sizin durumunuzu en iyi onlar bileceği için size en uygun olanı, en doğru şekilde onlar söyleyecektir.

12.Moral, tedavinin en büyük yardımcısıdır! Hastalık ne kadar ağır, tedavisi ne kadar uzun sürse de mutlaka iyi olacağınıza inanın, uzun bir tedavi olduğunun bilincinde, sabırla inanarak, dua edin. İnanın buna, moralinizi bozmadan, ben seni mutlaka yeneceğim diyerek büyük moralle düşman üstüne giden asker misali hasta da bu mücadelede galip

olacaktır.13.Moralinizi bozan ortam ve kişilerden uzak durun, sizi üzecek film, dizi, haberleri mümkün olduğunca izlemeyin, sizi güldürüp, neşelendirecek dizi ve filmleri izleyin, yaptığınız her işte moralinizi yüksek tutacak olanları tercih edin.

14.Hasta mikrop kapmasın diyerek hastayı bir odaya kapattığımızda farkında olmadan hastaya en büyük kötülüğü yapıyoruz. Hijyenle tecritti birbirine karıştırıp, hastayı tecrit ediyoruz. Hastalığın sıkıntısıyla boğuşan hastayı yanlış bir uygulama ile yalnızlığa itiyoruz. Hasta temiz bir ortam içinde, ağzına ağızlığını takarak, çok kalabalık olmamak üzere, gelenlerde onu üzmeden, moralini bozmadan acıma hissi ile değil, iyi olduğunu, daha da iyi olacağını söyleyerek sevdikleri insanlarla beraber olmalı, hastanın morali yüksek tutulmalı.

15.Sadece kanserde değil, birçok hastalıkta ve normal yaşamda hareketsiz kaldıkça vücut tembelleşir, bir müddet sonra insan iyice hantallaşır. Sağlıklı olmak için, kan değerleri ve vücut yürümeye uygun durumda ise, yorulmadan, normal güneşli, bol oksijenli yerlerde en azından havanın temiz olduğu sabah saatlerinde parklarda yürüyüp güneşin vitaminini alıp, ciğerlerimizi bol oksijenle doldurup, kanımızı temizlersek daha sağlıklı oluruz. Bunu ben bizzat bir arkadaşımın ısrarıyla yaşadım.

Üçüncü kür kemoterapiden sonra idi. Merdivenleri çıkamadığım bir zamanda eve geldi ısrarla seni çatak mesire yerine götürüp hava aldıracağım dedi ve gittik. Hava güneşli idi, çamların gölgesinde güneşle iliklerime kadar ısındım, yürümeye çıktık, aha şura, aha bura derken çatağın zirvesine çıktık. Anladım ki tedavinin biri de temiz hava ve güneşmiş. Benimle ilgilenen tüm arkadaş ve yakınlarımdan, özelliklede sağlık personellerinden Rabbim razı olsun.

Bu yazımı kendi yaşadığım şartlar ve gördüğüm sıkıntılara göre yazdım. Kanser hastalığı çok çeşitli, belirtileri de, tedavileri de farklı, farklıdır ama çekilen sıkıntılar birbirine benzer sıkıntılardır, önerilerime eklenecek veya çıkartılacak bölümler olabilir. Hatta önerilerimin birçoğu hasta olmadan uygulayabileceğimiz tavsiyelerdir.

Toplumumuzun kendini ve toplumun her kesimini ilgilendiren tüm konularla beraber, sağlık ve kanser hususunda da nemelazımcılığı bırakarak, bu konuda ne yaparımda nasıl faydalı olurum diyerek düşünmeli ve bir şekilde sorunların çözümüne katkı sağlamalıdır.

Sağlıklı, huzurlu, mutlu bir yaşam dileklerimle saygılarımı sunarım. 21-Temmuz - 2013

Sakin KARAKAŞ

TOSYA'NIN ADI YOK

Son bir ay içerisinde pirinç fiyatları %150 ye varan oranlarda yükseldi. Pirinç fiyatlarındaki yükselişle ilgili olarak sürekli açıklama yapılıyor. Konu ile ilgili olan kamu ve özel kuruluşlar televizyonlarda yorumlar yapıyor.

Pirincin fiyatı artar yada düşer. Bu dalgalanma dünya yad yerli piyasa oyunlarından olabilir ya da bu durumu kuraklığa bağlayanlar da olur. Bütün bu yorumlar uzar gider. Benim ilgim ise işin Osmancık'la ilgili olan kısmı. Nedir o önemli gördüğün husus diyecek olursanız. Konu ile ilgilenen Kamu ya da sivil kuruluşların beyanatlarından anlaşılıyor ki diyeceğim. Türkiye'nin artık iki pirinç türü var. Bunlardan bir tanesi "Osmancık pirinci" diğeri ise "Baldo" olarak adlandırılan Trakya menşeili pirinç.

Buradan şöyle bir sonuç çıkıyor. Pirinç sektöründe artık Tosya'nın adı yok. Bir başka deyişle Tosya adında bir pirinç türü yok. Pirinç Tosya'da da yetişse bile artık Türkiye'de pirincin adı Osmancık. Pirinç denildiğinde artık Osmancık adı geçiyor. Bakliyatta pirinç konu olduğunda hep Osmancık pirinci konuşuluyor. Tabii ki her Osmancık pirinci Osmancık'ta yetişmiyor. Trakya'dan Çukurova'ya,Gönen'den Terme'ye ve Bafra'dan Tosya'ya kadar ülkenin bütün pirinç ekim alanlarında Osmancık pirinci ekiliyor. Yani Türkiye'de artık pirincin adı Osmancık.

Peki pirincin adı nasıl Osmancık oldu. Dilerseniz kısa öyküsünü anlatalım. Türkiye'de pirinç tarımı Cumhuriyetin ilk yıllarında başladı. Pirinç tarımının başlaması ile birlikte Tosya'ya Kamu iktisadi teşebbüsü olarak devlet tarafından bir pirinç fabrikası kuruldu. Bu fabrikayı takiben bir de özel teşebbüs tarafından kuruldu ki Tosya'ya yakın yerler olan Boyabat,Kargı ve Osmancık'ta üretilen çeltikler pirinç olmak için Tosya'nın yolunu tuttu.

Doğal olarak kamu kuruluşları başta olmak üzere bütün kurum ve kuruluşlar pirinç ihtiyacını Tosya'dan karşıladılar. Dolayısı ile Tosya'ya

yakın bölgelerin pirinçleri de Tosya pirinci adı ile anılır oldu. Oysa ki söz konusu bölge içerisinde yetişen ve Tosya'da pirinç olan çeltikler içerisinde Tosya sınırları içerisinde yetişeni %20 yi geçmiyordu.

Tosya bu haksız rekabette on yıllarca önde gitti.Oysaki zaten dağlık olan ve düz arazisi Osmancık yöresinin ancak onda biri kadar olan Devrez çayı kenarına dizilmiş yarım yamalak arazilerde Türkiye'nin önemli oranda ihtiyacını karşılayacak pirincin yetişmesi mümkün değildi. On yıllarca zamandır Kargı ve Osmancık bölgesinden kamyonlarla pirinç Tosya'ya gitti ve Tosya pirinci olarak pazarlandı. Maalesef bu uygulama hale devam etmektedir. Tüketiciler şunu bilmelidir ki Tosya'da pazarlanan pirincin adı da Osmancık'tır.

Bu haksız rekabete bir yerde dur demek gerekiyordu. Osmancık'lılar bu haksız rekabeti sonlandırmak için 1995 yılında çalışmalara başladılar. Çalışmalar 1997 yılında meyvesini verdi ve yörenin iklimine en uygun ve verimli çeltik türü seçilerek Osmancık 97 adında tescillendi. Osmancık 97 çeltik tohumu aradan geçen yıllar içerisinde Çeltik tarımı ile uğraşan çiftçilerin tercih nedeni oldu. Gün geldi Osmancık pirincinin çiftçi açısından tercih edilme oranı %90 ları buldu. Hatta Osmancık 97 Yunanistan,Romanya ve Bulgaristan'da da tercih edilmeye başlandı. Doğal olarak aynı isimle ambalajlandı ve pazarlandı. Osmancık pirinci Türk gıda sektörünün en önemli markalarından birisi oldu ve Osmancık pirinçte aranılan ve tercih edilen bir marka oldu. Hatta gün geldi Osmancık pirincinin şöhreti Osmancık ilçesinin bile önüne geçti.

Evet kolay değil Osmancıklılar pirincin cefasını çekmelerine rağmen sefasını Tosya sürüyordu. Yıllarca Tosya'nın haksız rekabeti altında ezildiler. Sonra da yukarıda açıklamaya çalıştığım süreç başladı. Şimdi bu haksız rekabet sona erdi ve artık pirincin adı Osmancık oldu. Dolayısı ve doğal olarak artık pirinçte Tosya'nın adı yok.

İsa KAYACAN

ÇAĞDAŞ AZERBAYCAN ŞİİRİ

Azerbaycan çıkışlı yayınlar, yazılar yanında, Azerbaycan çıkışlı olup, Türkiye'de günyüzü gören, yayınlanan kitaplar da var. Bunlardan biri, merkezi Ankara'da bulunan Bengü Yayınları arasında günyüzü gören "Çağdaş Azerbaycan Şiiri" adlı antoloji. Azerbaycanlı şairlerden pek çoğunun kısa biyografileri yanında, şiirlerinden örnekler verilmiş.

Proje yönetmeni; Ekber Goşalı. Editörler: Ekber Goşalı, İmdat Avşar, Aktarmalar: Resmiye Sabir, Oktay Hacımusalı, Namık Hacıhaydarlı.

Kısa adı DGTYB olan, Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği'nin Başkatibi Nergiz Cabbarlı'nın takdimi, sunuş yazası var uzunca. Cabbarlı sunuşunun bir yerinde: "Bu kitaptaki şiirler, belli bir yaşta ve belli bir edebi akıma mensup şairlerin şiirleri değildir. Bu antolojide, bugün Azerbaycan'da yaşayan ve eserler veren, çok farklı edebi akımlara mensup şairlerini okuyabilirsiniz" diyor, antolojiyle ilgili açıklık getiriyor.

İçindekiler bölümünde, şairin adı soyadı yanında, şairlerin isimlerinden de söz edilmiş. Şairlerin-şairelerin isimleri üzerine bir göz atalım, buyurun:

Elçin İskenderzade, Mübariz Mesimoğlu, Elbariz Memmedli, Ekber Goşalı, Resmiye Sabir, İlgar İlkin, Hamlet Kazımoğlu, Fuzuli Sabiroğlu, Oktay Hacımusalı, Seher, Zahir Ezemet, Elçin Mirzebeyli, Qulu Akses, Melahat Yusufkızı, Ali Rıza Hasret, Aydın Efendi, Ay Nur, Celil Cavanşir, Faik , Gülhare Cemalettin, Nafız Hacıhalil, Hatıra, Hayat Şemi, İbrahim İlyaslı, Elhan Zal, İtimat Baskeçit, Mina Reşit, Mahir Mehdi, Namık Delidağlı, Namık Hacıhaydarlı, Naringül, Ali Şirin Şükürlü, Sevinç Pervane, Şafak Sahipli, Alemdar Cabbarlı, Vasif Süleyman, Ulvi Bunyatzade, Faik Balabeyli, Nizami Aydın, Kemale Nesrin, Kısmet.

Bu şairler ve şaireler içinde tanıdıklarım var, görüşüp merhabalaştıklarım, kitaplarından önceki yazılarımda bahsettiğim, sözettiklerim var. 150 sayfalık "Çağdaş Azerbaycan Şiiri" adlı antoloji

içinde yeralanların şiirlerinden kısa kısa bölümler almak, nakletmek istiyorum:

ŞEHİT DÜĞÜNÜ (Elçin İskenderzade)

Bu evin yüzü gülmez,
Bu eve gelin gelmez,
Ne yapsın şehit anası,
Bir güzel ağlar komşuda,
Ah, bu kız bir su sunası…

BİZ TANRISIZ DOĞMADIK (Ekber Goşalı)

Eller duaya açıldı,
Mübarek gökyüzüne,
Yaşamı boyunca,
Hep yaratmış kişinin,
Ruhu dolaşır,
Gökyüzünde.

İLAHİ SEVGİ (Resmiye Sabir)

Ben eriyen mumların,
Kimsesiz akşamların,
Ölümüne ağladım.
Anne, sense benim gözyaşlarıma..

Yer sınırlılığı nedeniyle, Azerbaycan'lı öteki şairlerin ve şairelerin şiirlerinden örnekler veremedim. Özür dilerim efendim.

YILIN SÖZLERİ (2):
1- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız,
2- Milli davalar, sözle, tek gözle değil; çift gözle, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir (İsa Kayacanı
3- Yazılar, kitaplar, yazarın çocukları gibidir. Yaramaz, uslu, akıllı, esmer, sarışan, güzel, çirkin, tembel, çalışkan, nitelikleri ne olursa olsun, çocuklarını sever, analar, babalar. Gönüllerinde her çocuğun ayrı, özel bir yeri vardır. Şiirlerim, yazılarım, benim sevgili çocuklarım ve torunlarım gibidir (Mustafa Kemal Yılmaz-Ankara)

Selma GÜRSEL

KARNIYARIK (İmam Bayıldı)

1 kilo patlıcan 250 gram kıyma 2 orta baş kuru soğan
2 orta boy domates 1 kaşık salça
5-6 adet sivri biber3-5 dal maydanoz
5 çay bardağı sıvıyağı Gerekli kadar tuz ve biber

Patlıcanların başı alınarak aralıklı olarak soyulur. Bir kısmından bıçakla çizilerek arası açılır. Bol suda yıkanarak süzgece alınır tuzlanır ve bir tavaya koyduğumuz sıvı yağ kızdırılarak patlıcanlar kızartılırlar. İyice kızaran patlıcanlar bir kenara alınarak tavaya soğan doğranır ve üzerine kıyma konarak kavrulur.

Kavrulurken yarım kaşık salça konur üzerine doğranan domates ve biber ilave edilir. Biraz kavrulunca ocaktan alınmadan maydanoz ilave edilerek tuz ve biber ilave edilir ve iki üç kere karıştırılarak ocaktan alınır.

Kızartılıp ve karnı yarılan patlıcanların içine bu karışım kaşıkla konulur ve bir tencereye dizilir patlıcanların yarısını kapatacak kadar sıcak su ilave edilerek pişirilir ve yarım kaşı daha salça ilave edilerek bir miktar pişene kadar kaynatılır sıcak olarak servis edilirler.

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

Levoprint
07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

07/16/2013

Ayşe ÇOBAN

KÖPRÜ

Gurbet ellerde okumak için,
Bin bir sıkıntıyla kayıt oldular,
Ayrılık acısı,sıla özlemi,
Geçti yavaş yavaş huzur buldular...
Yurtlar kayıt açtı vakfımız kucak,
Sağ olsun Milletim,sönmez bu ocak,
Vatana Millete,hizmet sunacak,
Hakk rızası için görev aldılar...
Halktan vakfımıza bağışlar geldi
Okullar açıldı,yurtlar yükseldi.
Nice gariplerin yüzleri güldü,
Teşekkürler deyip memnun kaldılar.
Aynalarda gördüğümüz yüzleri,
Karanlığı boğacaktır sözleri.
Dua edip anacaklar sizleri,
Demet demet güller ile geldiler.

Adile TÜRKMEN

KIBLEMİ,KABE'Mİ SANA BAĞLADIM,
Gül yüzlü sevdiğim neme gücendin,
Senden başkasını sevdiğim mi var ?
Kıblemi,Kabe'mi sana bağladım,
Senden başkasını sevdiğim mi var ?

Aşkına düşeli yüzüm gülmedi,
Çok bekledim yarden haber gelmedi.
Çalışıp çabala oda olmadı,
Senden başkasını gördüğüm mü var ?

Akarsu sevmezse düşer mi dile.
Sevda bir çiçektir,götürmez hile.
Değil hakikatte düşümde bile,
Senden başkasını gördüğüm mü var ?

Üzeyir Lokman ÇAYCI

YARIN GÜNEŞ BİZİM İÇİN DOĞACAK

Üşüme kavşağında
Soğuklukların…
Dilinin döndüğünce
Anlat şeklini
Korkulukların...
Nasıl olsa,
Yarın güneş
Bizim için doğacak...

Umursanmaz mı hiç
Sana yapılanlar?
Geceyi yaşamak gibi,
Gündüzün aydınlığında…
Biliyoruz nasil olsa,
Kılıfı hazır
Kabalıkların…
Yarın güneş
Bizim için doğacak.
Emeğinle parlatsan
Kararan yamaçları...
Belli değil,
Var mısın…
Yok musun aralarında?
Biliyoruz,
Seni hiçe saymak
Amaçları…
Bırak…kendine dert edinme
Bütün olanları…
Nasıl olsa
Yarın güneş
Bizim için doğacak... Magnanville, 16.03.2000

Ahmet CANBABA

BİR YETKİLİ GÖRMEZ Kİ

Halk ekmeği kuyruğunda öleni
Halkım görür bir yetkili görmezki
PKK ya yapılan her şöleni
Halkım görür bir yetkili görmezki

Fabrikanın kirli atık suyunu
Vererek zehirler, akan çayını
Siyasinin gizli rüşvet huyunu
Halkım görür bir yetkili görmezki

Yakıyoruz bize fayda sunanı
Kötülüğün olmaz Türkü Yunanı
Ormanlara avantadan konanı
Halkım görür bir yetkili görmezki

Sıra sıra oto yolda yazları
Aşka davet eder sizi sözleri
Fuhuş için el kaldıran kızları
Halkım görür bir yetkili görmezki

Alem yapar gençler erkekli kızlı
Yaşarlar hayatı oldukça hızlı
Uyuşturucuyu alırken gizli
Halkım görür bir yetkili görmezki
23-8-2008

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 176 25 Ekim 2013

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL CUMHURİYET BAYRAMI

Mahfi EĞİLMEZ HİTİT DERSLERİ

Mustafa Nevruz SINACI ARAP BAHARI = BOP CEHENNEMİ

Mustafa TURAN ÜNİVERSİTENİN BÖYLESİ DE VARDI

Suhubi Ulvi CIRIL MENEMEN TARİFİ

Nihat İNCE CUMHURİYET BAYRAMI

Selma GÜRSEL ÇORUM TURŞUSU

Rıza HARDAL “BU VATAN BÖLÜNMEZ; ŞEHİTLER ÖLMEZ! "

Üzeyir Lokman ÇAYCI MOR DENİZ

Yaşar KILIÇ GURBET MAHKÛMU

Mahmut Selim GÜRSEL

CUMHURİYET BAYRAMI

Türkiye Kurtuluş Savaşının zaferle sonuçlanması sonunda 24 Temmuz 1923 günü İsviçre'nin Lozan şehrindeki Lozan Üniversitesi'nde, Türkiye Büyük Millet Meclisi temsilcileri ile İngiltere, Fransa, İtalya, Japonya, Yunanistan, Romanya, Bulgaristan, Portekiz, Belçika, SSCB ve Yugoslavya temsilcileri Lozan Barış Antlaşması'yla Türkiye'nin bağımsızlığımızın onaylanmış oldu.

Türkiye'nin Bağımsızlığının imzalanmasından sonra Türkiye devlet yönetiminin daha açık biçimde idare edilecek yönetimin isim verilmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi "Milli Mücadele"yi Büyük Önder Atatürk'ün başkanlığında başarıyla yürüten Türkiye Büyük Millet Meclisi Türkiye Hükümeti yapısı ve işleyişi yönünden cumhuriyet yönetimi gibi yapılandırılmış ve idare edilmişti.

Türkiye'nin yönetimi dünya milletleri tarafından daha belirgin bir nitelik kazandırılması gerekiyordu. 2 Şubat 1925'te, Dışişleri Bakanlığı düzenlenen bir kanun teklifinde 29 Ekim'in bayram olması önerilmiştir. Türkiye'nin yönetiminin adının konulması için Türkiye Büyük Meclisi 29 Ekim 1923 günü yapılan Anayasa değişikliği ile Türkiye'nin İdaresinin CUMHRİYET, Türk devletinin adı "Türkiye Cumhuriyeti" ilk cumhurbaşkanı ise "Mustafa Kemal Atatürk" Türkiye'nin Cumhuriyet yönetimi ile yönetileceğini Büyük Millet Meclisi ilan etti.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet'in "Onuncu Yıl Kutlamaları"nın yapıldığı 29 Ekim 1933 tarihinde verdiği 10. Yıl Nutkunda, bu günü en büyük bayram olarak nitelendirmiştir. Bu ilandan sonra her yıl 29 Ekim günü Türkiye'de ve Kuzey Kıbrıs'ta kutlanan bir millî bayramdır.

Bütün dünya ve herkes ile her gelecek kuşak bilmelidir ki bu vatanda kurulan Cumhuriyet yönetimi Atatürk'ün önderliğinde bir ölüm kalım savaşından sonra gerçekleştirilmiştir. Bu başarının arkasında binlerce şehidin binlerce gazinin kurtuluş mücadelesi için yaptıkları bulunmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti bu büyük eserin her yönü ile gelişmesi geliştirilmesi gerekmektedir. Bilhassa Atatürk'ün gençliğe hitabesinde ileride olabilecek olumsuzlukları ve her türlü tehlikeden titizlikle korunması Cumhuriyet kuşaklarının Atatürk'e ve onun arkadaşlarına borçlu olduğu bilmemiz bizim için bir görevdir. Hepimiz bilmeliyiz ki; Cumhuriyet korumak ve kollamak görevin bilinci içinde bırakılan bu emaneti devamlı korumak için çabalamamız ve şehitlerimiz ve gazilerimizin emaneti olan Türkiye ve Türkiye Cumhuriyetini sonsuza dek yaşatmamamız için fedakârlıklardan kaçınmamamız gerekmektedir!

Ne Mutlu TÜRK'ÜM Diyene!

29 Ekim Türkiye Cumhuriyetinin Kuruluşu ve Cumhuriyet Bayramı hepinize kutlu olsun!

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİT DERSLERİ

M.Ö. 3000 ile M.Ö. 1200 arasını kapsadığı kabul edilen bronz çağındaki ülkelerin ekonomileri büyük ölçüde tarıma dayalıydı. İki türlü ekonomik yapı vardı: (1) kendi üretimiyle geçinen ülkeler (ki bunların üretimi ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılığa dayalıydı), (2) kendi üretimleri yetmediği için başkalarının üretiminden savaş ganimeti ya da haraca bağlamak yoluyla pay alanlar (ki Hititler bu ikinci kategorideydi.)

O dönemde sulama bugünkü kadar gelişmediği için tarım alanları ikiye ayrılarak incelenebilir:
(1) Her yıl belli bir düzenle taştığı için çevresini doğal olarak sulayan nehirlerin çevresinde gelişen ve sürekli verimli olan tarım alanları (Mısır'daki Nil Nehri çevresindeki tarım alanları gibi), (2) Yağmurla sulanan ve dolayısıyla sürekli bir verimliliğe sahip olmayan tarım alanları (Kızılırmak çevresindeki Hitit tarım alanları gibi.)

Her ne kadar Hitit ülkesi de büyük bir nehrin (Kızılırmak) çevresinde kurulu olsa da Mısır gibi şanslı değildi. Çünkü Kızılırmak, Nil Nehri gibi düzenli bir taşma gösterip de çevresinde yağmur dışında sulanmış bir alan yaratmıyordu. Dolayısıyla zaman zaman yaşanan kuraklıklar tarımsal üretimi düşürüyor ve ekonomik sıkıntılar yaratıyordu.

Bunun sonucu olarak Hititler, başkalarının üretiminden pay almayı ekonomilerinin bir parçası haline getirmişlerdi. O nedenledir ki Hititler her yılın bahar aylarında komşu ülkelere sefere çıkar, onlardan ganimet alarak dönerlerdi. Bağlı krallıklardan da haraç alırlardı. Bir başka ifadeyle Hitit ekonomisinde tarımsal üretimin yanında en önemli gelir kaynağı savaşlardı. Hititler için esas olan barış değil savaştı. Çünkü kıtlık zamanlarında ayakta durabilmeleri savaşlarda elde edecekleri ganimet ve haraçlara bağlıydı.

Tarımsal üretimden alınan sahhan adlı vergi, devlet için yapılması gereken luzzi adlı hizmet (angarya), yabancı tüccarların kente mal getirip satması karşılığında alınan gümrük vergisi, savaşlardan elde edilen ganimetler ve bağlı krallıklardan alınan haraçlar Hitit mali sisteminin temel taşlarını oluşturuyordu. Hititlerden önceki dönemde Anadolu'da dış ticaret işlemlerine uygulanan ve nishatum adını taşıyan vergi yüzde 3 ile 5 arasında değişen bir orana sahipti. Hititlerde bu verginin, adı nishatum olmasa da, devam ettiğine ilişkin kayıtlar vardır.

Her ne kadar tapınakların kendi tarım alanları olsa da bunun onlara yeterli olmadığını ve saray gelirlerinden bir bölümünün tapınaklara tahsis edildiğini tahmin ediyoruz. Gerçekten de Hitit kralının aynı zamanda Hitit dinsel sisteminin başrahibi olduğunu dikkate aldığımızda sarayın tapınaklara mali destek yaptığını kabul etmemiz doğru olacaktır. Böylece bir anlamda günümüzdeki mali tevzin (merkezi idareyle ötekiler arasında kamu gelirlerinin paylaşımı) sistemine benzer bir sistem günümüzden 3500 yıl önce kurulmuş görünüyor.

M.Ö. 1200 dolaylarında Hitit İmparatorluğu'nun da aralarında bulunduğu Anadolu'daki krallıkların çoğu deniz kavimlerinin saldırısı sonucu yıkılıp gitti. Anadolu krallıklarının deniz kavimleri karşısında direnmemesinin temel nedeni Anadolu'da yaşanan uzun süreli kuraklığın yarattığı zayıflamaya bağlı görünüyor. Tarımsal üretimin hızla gerilemesi, sarayın bu üretimden aldığı vergileri de düşürmüş ve sarayın finanse ettiği askeri seferleri zayıflatmış olsa gerek. Hititlerin savaş yeteneğindeki gerilemenin yarattığı haraç ve ganimet eksilmesinin de yıkılışta önemli etkisi olsa gerek.

M.Ö. 13. yüzyılın ikinci yarısında yaşanan taht kavgalarıyle kuraklığın birleşmesi sonucunda Hititlerin askerinin gücünün zayıflamış olduğu anlaşılıyor. Bunun sonucunda Hititler, II. Ramses'le giriştikleri Kadeş Savaşı'nda başardıkları Anadolu güçbirliğini deniz kavimlerine karşı tekrarlayamamış ve yıkılmışlardır. 3500 yıl öncesinin bize verdiği ders bu topraklarda ayakta durmanın yolunun Anadolu birliğini sağlamaktan geçtiği dersidir.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

ARAP BAHARI = BOP CEHENNEMİ

İktisat ve siyaset hayatı vesayetle malûl ve emperyalistlere mahkûm, milli devlet vasfı mülga, bütün sosyal unsur ve kurumları dumura uğramış; Banka ve borsa şirketlerinin % 75'i düyun-u umumiye (yabancı soyguncu ve vurguncuların) eline geçmiş; Kendini, utanmadan ve Allahtan korkmadan, Türk ve İslâm düşmanı BOP saldırganlarının "eş başkanı" ilân eden bir mecnûn marifetiyle AB-ABD talimatlarıyla yönetilen sömürge bir ülkedir şu anda Türkiye…

Kişi başı gelir, tıpkı enflâsyon rakamları gibi bir istatistik bir yalandır. Hakikatte kişi başına gelir, ülke gelirinin nüfusa bölünmesi olup; Asgari ücretli, işçi, memur ve emekli, her vatandaşın cebine giren para olması gerekirken, gerçek bu değildir. Dahası: Toplam gelirin % 75'i yabancılara, kalanın % 65'i imtiyazlı kesimin cebine girmekte; Milli Gelir'in çok küçük bir dilimi halka nasip olmaktadır. Acı gerçek budur. Bilelim ve artık düşlerde yaşamayalım!

Ancak vicdanı, ilmi ve irfanı kararmış; Basiret, hikmet ve bekadan yoksun; Dürüstlük, Hak, Hukuk, Adalet ve Demokrasi fukaralarının elinde bölünme tehdidine maruz ülkenin aciz ve zavallı yöneticileri adına; Akıl tutulması ile malûl, gazeteci nam bir meczup, önüne aylık 52 Bin liralık bir ulufe atılınca, ilk çıktığı televizyon ve akredite medyaya bak neler diyor?.

"Eğer gerçekten bir ülke ekonomi üzerinden yaşadığı asırlık esareti bir lider etrafında toplanan ekip tarafından bitirebilmiş ve o ülke artık başkalarından bağımsız hareket edebiliyor da kalkınmasını dünya genelinin en önünde ilerletiyor ise;, Buna rağmen kendi ülkesinde ideolojik körelmeye yakalanmış bir grup, onu düşürüp ülkeyi ve milleti yeniden 70 sente muhtaç duruma düşürecek şekilde, her türlü yalan-dolan iftira bilgi kirliliği ile o lideri (!) siyaset alanından dışarı atmakta, dış rakiplerden daha gayretli olarak.. Bilerek ve ya bilmeden o lider (!), ülke ve dış rakiplerinin işine yarayacak, ülkemizin kalkınma hızını kesmek için frene basılacak şekilde onu düşürmeye çalışıyorsa ve bu

askerleri ilgilendiren bir sıcak savaş değil ise;, Bütün vatanını ve milletini yüceltip muasır medeniyet seviyesine ulaştırmak hatta muasır medeniyeti aşmak isteyen gazeteciler ve halk bu uğurda ölmek dâhil her türlü gayreti göze almalıdır. Hele askeri savunma ve savaşlar alanındaki silah üretimine başarılı bir giriş yapmış da, artık bir buçuk asırdır ilk defa, ne 1. dünya savaşında ki Almanya'ya nede ondan sonra devam eden önce İngiltere ve sonrada ABD ye bağımlı olmaktan ordularımızı kurtarıp Nato'dan emir almaktan kurtaracak başarılı hamleleri gerçekleştirmeye başlamış ise her vatan evladı askerde onun başarısı uğruna ölmeyi göze almalı;, Çünkü adam gece gündüz demeden geldiği günden beri koşarak çalışmakta hem de herkesi o tempoda çalışmaya zorlamaktadır."

El insaf!.. Yüklü bir ulufeye mazhar oldu diye: "170 yıl sonra bir lider çıkıp finansal esareti bitirmişse ben ölmeye hazırım" diye yalan söyleyebilen bir kişi, gazeteci mi, yoksa bir haşhaşi neferi mi anlamak çok zor! Hasan Sabbah fedaileri meşrep gereği her şeyi göze almış insanlardır. Ancak gazetecilerin aciz yönetimler ve lideri (!) için (hırs, ihtiras ve para uğruna) ölümü göze almaları, objektif düşünme ve yazabilmeye engel olacak dolayısıyla işine düzgün yapmasına imkân kalmayacaktır. Hele ölümü göze almanın ödülü "52 bin lira maaş" olunca, paranın her kapıyı açtığı sözü ön plana çıkıyor. Lütfen elinizi vicdanınıza koyarak bu insanlık düşmanlığı, ayrımcılık ve bölücülüğün tam tersini bir düşünün!..

Hani o dillerinden düşürmedikleri ve "misyonun son halkası" olduklarını iddia, iftira ettikleri Şehit Baş Vekil Adnan Menderes ve kadim DP'nin şanlı kadroları "benzer bir durum ve yine Türk ve İslâm âlemine yönelik tehditler karşısında" ne yapmışlardı?

MENDERES D-8'lerden önce Bağdat Paktı'nı kurmuştu biliyor musunuz?..

Yaklaşık 58 yıl önce Ortadoğu'da, (TC'ni parçalama, bölme ve İslâm âlemini domuza peşkeş çekme değil) birinci sınıf, belirleyici, hür, hükümran ve tam bağımsız dünya devleti ve etkin bir güç olma yolunda ilk adımları DP atmıştı. Cumhuriyeti kavi (sağlam) kılan Sâdâbad Paktı'ndan sonra, Irak'ta imzalanan Bağdat Paktı dünya çapında büyük bir başarıdır. Türk ve İslâm dünyasına özgürlük ve bağımsızlık kapılarını açan bu anlaşmadan 2 yıl arayla 2 komşu ülkede askerî darbe oldu. Birlik ve bağımsızlık yanlısı vizyoner lider ve hükümetler gitti.

SÂDABAT+BAĞDAT PAKTI VE BOP LÂNETİ

Cumhuriyet tarihinde biri akim (başarısız) ikisi tam üç anlaşma vardır ki; Bunlardan, son derece uyduruk, sanal ve sağlam temellerin aksine çürük zeminler üstüne inşa edilmeye çalışılan D-8, Developing Eight (gelişmekte olan 8 ülke: Türkiye, İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya, Endonezya, Mısır ve Nijerya) ittihadı hariç olmak üzere; Mustafa Kemal Atatürk tarafından akit ve inşa olunan Sadabad Paktı ile Baş Vekil Adnan Menderes ve DP'nin eseri Bağdat Paktı; Türk-İslâm Âlemi'nin özgürlük, hükümranlık ve bağımsızlığı yolunda atılmış fevkalâde önemli, değerli ve hayati adımlar niteliğindedir.

Dönem itibarıyla Avrupa Birliği'nin hamisi, fiili ve asli üyesi olan Osmanlı'nın, sinsi, vahşi, alçak, kalleş ve amansız düşmanı batı tarafından kancıkça yıkılıp parçalandıktan, dâhili ve harici düşmanla işbirliği sonucu zevale uğratıldıktan sonra, Türk-İslâm âleminin en büyük sorunu örtülü işgal, çöreklenmiş ihanet ve işbirlikçi vesayet olmuştur.

Kutsal İttifak, Tarihi İttihat ve pusudaki ihanet:

1955, 24 Şubat. Yer Bağdat. Türkiye Başbakanı Adnan Menderes, yüzünde tebessüm ve umut... Masaya eğilmiş, Bağdat Paktı'na imza atıyor. Bir sonraki karede Irak Kralı ikinci Faysal'la tokalaşıyor. Ülkeleri yakınlaştıran, ekonomik, özgürlük-güvenlik ve işbirliği yolunu açan anlaşmadan sonra Irak ve Türkiye'de ilginç gelişmeler yaşanıyor. Menderes'in 1959'da Londra'da uçağı düşüyor. Aynı yıl içinde bu sefer komşu ülke Irak'ta bir darbe gerçekleşiyor; Başbakanla, kral feci şekilde öldürülüyor. 1960'ta Türkiye'de Menderes ve DP hükümetinin sonunu getiren 27 Mayıs darbesi oluyor. Bir yıl sonra da Menderes idam ediliyor.

1950'de iktidara gelen Menderes (DP hükümeti) ülkede ekonomik ve demokratik açılımlara giderken dış politikayı ihmal etmiyor. Menderes, çok aktif ve aksiyoner bir lider, sürekli yurtdışı seyahatlere çıkıyor. Önemli anlaşmalara imza koyuyor. 1952'de NATO'ya üyelik anlaşması imzalanıyor. ABD ve Rusya ile "mütekabiliyet ve adalet muvacehesinde" ilişkiler geliştiriliyor. Hindistan'a kadar Türkiye'nin ilgi alanını genişliyor. Tek parti (CHP) döneminde kapısı çalınmayan Ankara'yı 10 yıllık DP iktidarında Eisenhower'dan Nehru'ya kadar pek çok lider ziyaret ediyor. Komşuları ihmal etmiyor. Irak'la yakınlaşıyor. Başbakan Nuri Said Paşa Osmanlı askeri. İstanbul'da eğitim görmüş. Irak'a dönmüş, başbakan olmuş.

1955’te Irak’a gerçekleşen seyahatte Dışişleri Bakanı Ali Fuat Köprülü ve Kayseri Milletvekili, DP Genel Başkan Yardımcısı Kamil Gündeş bulunuyor. Türkiye, İkinci Dünya Savaşı’na kadar Irak petrollerinden pay almış. Bağdat Paktı anlaşması ile ekonomik bir kurul oluşturulacak, enerji sorunu tamamen çözülecek. Türkiye bölgesel bir güç olacak. Menderes, Bağdat’ta anlaşma sonrası İmam-ı Azam’ın türbesini ziyaretinden sonra Semati Ataman’a, bu amacından şöyle bahsediyor: “Elbette bir daha yeniden Osmanlı imparatorluğu kurulmaz ama günümüzün imkân ve şartları içinde o coğrafyada bulunan ülkeler niçin tekrar bir araya gelmenin çarelerini aramasın, bir yolunu bulmasın?”

Ancak iki ülkede birbirini takip eden darbeler bu süreci kesintiye uğratır. Bağdat Paktı anlaşmasından sonra 1958’de Irak’ta çok kanlı bir darbe olur. Kral 2. Faysal öldürülür. Nuri Said Paşa kadın kıyafeti ile saraydan kaçmaya çalışırken darbeciler tarafından yakalanarak linç edilir. Anlaşmaya taraf Türkiye’de 1959’da Menderes’in Londra’da uçağı düşer. Baş Vekil kazadan sağ olarak kurtulur. 27 Mayıs 1960’ta bu sefer askerî darbe olur. Menderes iktidardan indirilir. Irak ve Türkiye içe kapanır ve ilişkiler kesilip koparılır..

1958’de Irak, 1960’ta Türkiye’de darbelerin olması tesadüf mü? Bağdat Anlaşmasına imza koyan Menderes’in hemen yanı başındaki DP Kayseri Milletvekili Kamil Gündeş’in yeğeni Prof. Dr. Pelin Gündeş Bakır, “2 yıl arayla iki komşu devlette askerî (!) darbe oluyorsa orada soru işareti vardır. Menderes, Kral 2. Faysal ve Nuri Said Paşa aynı yöntemle iktidardan indiriliyor, çok manidar. Bağdat Paktı’nın mimarları bunlar.” diyor. Nitekim bu vahametten sonra ittifak dağıldı, anlaşma feshedildi. Türkiye Irak petrollerinden pay alamadı, Irak hiçbir zaman Türkiye ile yakınlaşamadı. İki ülkede de vizyoner hükümetlere kapılar kapandı. ./…

İHANETTE SON TANGO

24 Şubat 1955’te Türkiye, İran, Irak ve Pakistan ile Birleşik Krallık İngiltere arasında imzalanan Bağdat Paktı 9 Temmuz 1937′de Türkiye, İran, Irak, Afgaristan arasında imzalanan Sadabat Paktı’nın tekrarı ve yeniden hayata geçirilmesi projesinden ibarettir. Zira ilki Atatürk ve sonraki Menderes tarafından hazırlanıp / kotarılıp imzalanan her iki Paktın da amacı esasta aynıdır: Orta Doğu’da barış, özgürlük, bağımsızlık ve güvenliği sağlamak…

Mustafa Kemal ATATÜRK tarafından önerilip, altyapısı hazırlanan ve gerçekleşmesi sağlanan Sadabat Paktı'na imza atan devletlerin aldığı kararlar: 1. Pakta katılan tüm devletler; Türkiye, İran, Irak, Afganistan birbirlerinin iç işlerine karışmayacak; 2. Saldırgan girişimlerde bulunmayacak; 3. Ortak yararları üstün tutacak; 4. Milletler Cemiyeti'ne (Cemiyet-i Akvam) saygılı olacaklardı.

Sadabat Paktı, Atatürk'ün vefatından sonra çalışmalarını durdurdu. 1955'de kurulan Bağdat Paktı dâhil olmak üzere, bir daha da Atatürk'ün oluşturduğu bu birliktelik kurulamadı.

CENTO (Central Treaty Organization/Merkezi Antlaşma Teşkilatı) ise önceki adıyla "Bağdat Paktı" (1955-1958) Türkiye, İran, Irak, Pakistan ve Birleşik Krallık İngiltere arasında, SSCB yayılmacılığını Ortadoğu'da önlenmeye yönelik kurulan bir güvenlik ve savunma örgütüdür. 1958 isyanında Irak'ın pakttan çekilmesi üzerine ABD'nin de dâhil olduğu yeni bir antlaşma yapılmış; 1979′da önce İran, ardından da Pakistan'ın çekilmesiyle CENTO'nun varlığı fiilen ve resmen sona ermiştir. (Bir hatırlatma: 27 Mayıs 1960′ta işlevine son verilen II. TBMM binası 1961-1979 yılları arasında CENTO'nun son genel merkezi olarak kullanılmıştır.)

Bağdat Paktı, Türkiye ile Irak arasında 24 Şubat 1955 tarihinde imzalanan Karşılıklı İşbirliği Anlatlaşması'na İngiltere'nin (4 Nisan), Pakistan'ın (23 Eylül) ve İran'ın (3 Kasım) katılması ile oluşan bir karşılıklı güvenlik ve savunma örgütüdür. ABD ise (ileriki yıllarda) paktta gözlemci üye olarak yer alacaktır.

Antlaşma 7 maddeden müteşekkil olup; 1. ve 2. maddeleri taraflar arasında Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin 51. md. gereği işbirliği yapacakları, bu işbirliğinin özel antlaşmalara zemin olacağı, antlaşmaların yürürlüğe girmesi ile gerekli önlemlerin hükümet onayından sonra uygulanacağına dairdi., 5. maddesinde ise; antlaşmaların Ortadoğu dışındaki devletlere de açık olacağı ve üye ülkelerin kendi aralarında özel antlaşmalar yapabileceği belirtilmişti.

Bu maddeye istinaden antlaşmaya giren İngiltere, Irak'taki üslerini korumasına olanak tanıyordu. 6. md. Antlaşma amaçları çerçevesinde çalışmak üzere daimi bir konseyin teşkiline dairdi ve bu konsey antlaşmaya katılanların sayısı en az dördü bulduğunda faaliyete geçecekti. İlk toplantıda (Kasım 1955) merkezin Bağdat olması ve örgüt içinde Daimi Askeri Komite ile Ekonomik Komite kurulması kararlaştırılmıştı.

Paktın sona ermesiyle ABD, İngiltere, Türkiye, Pakistan ve İran'ın üyelikleri ile teşkil edilen CENTO içinde ABD etkin rol oynamaya başladı. Teşkilatın askeri planlama kurulunun başına bir ABD generali getirildi. Fakat askeri sahada önemli bir çalışma yapılamadı. Sadece ekonomik işbirliği teşebbüsleriyle sınırlı kalan CENTO, ABD'nin Hindistan-Pakistan ihtilâfı ve Türkiye'nin Kıbrıs meselesinde takındığı tavır sebebiyle önemini tamamen yitirdi. Pakistan 12 Mart 1979′da, İran ise ertesi Gün teşkilattan ayrıldıklarını açıkladılar…

DÜŞMAN DAİMA PUSUDA

Eğer sürece dikkat edilirse açıkça görülecektir ki: 1937'de imzalanan Sadabat Paktı ile 1955'de imzalanan Bağdat Paktı'nın dumura uğratılmasında en önemli rolü İngiltere (Birleşik Krallık) üstlenmiş ve akabinde ABD'yi devreye sokarak yok etmeyi tetiklemiştir. Dolayısıyla, Türk ve İslâm âlemine karşı girişilen bu tür ve benzer sabotajlarda ön plânda İngiltere, peşi sıra Amerika ve arka plânda İsrail'in rol aldığı görülür. Tıpkı 1958'de Irak'ta ABD-İsrail ve İngiltere'nin (BOP)'un birinci versiyonu'nu uygulamaya koyması gibi..

Dönem itibarıyla menfur ve melhus projenin gelişmesini, yayılmasını önleyen ve akim kalmasını sağlayan Adnan Menderes ve DP'dir. Bu gün ise ihanetin Eş Başkanı aynı ülkede!..

Mustafa TURAN

ÜNİVERSİTENİN BÖYLESİ DE VARDI

Bolu İzzet Baysal Üniversitesinden bir davet almıştım. “BİLİM TOPLULUĞU” denen öğrenci oluşumu bizi“ Asılsız Ermeni Soykırım İddiaları” ile ilgili bir konferansa çağırıyorlardı.26 Nisan Salı günü saat 13.30’da zamanını kararlaştırdık ve önceki gün bu amaçla Bolu’ya giderek yoğun bir gün yaşadık.

Hazır Bolu’ya gitmişken Milli Eğitimdeki arkadaşlar da “Kitap Okuma ve Başarıda Motivasyon” konulu bir seminer hazırlamışlar. Lise öğrencilerine öğleden önce verdiğimiz bu seminere öylesine ilgi vardı ki,1,5 saat olarak düşündüğümüz programı saat 13’ü geçerek anca tamamlayabildik. Ardından apar topar kampüse vardığımızda, Üniversitenin Kültür Merkezi Salonu hınca hınç dolmuş ve ayakta da yer olmamacasına bizi bekliyorlardı. Bu ilgi ve coşku karşısında doğrusu biraz şaşırdığımı da ifade etmeliyim.

Konferansa başlamadan önce, ön sırada oturan Dekanlara ve Öğretim üyelerine dedim ki: “Bu manzara karşısında büyük bir mutluluk duyduğumu belirtmek istiyorum! Üniversitelerimizde özlediğimiz manzarayı şu an karşımda görmekteyim. İdeolojik saplantılar ve terör yerine, böylesine güzel sosyal ve kültürel faaliyetlerin hâkim olduğu ortamlarda okumayı o kadar isterdim ki! .Fakat bize her gün 20-30 insanın terörden hayatını kaybettiği ve olayların merkez noktasında bulunan İstanbul-Beyazıt’ta can derdi ve stres altında okumak nasipmiş. Üstelik fakültenin 2 gün açık, anarşik olaylar üzerine 3 gün kapalı bulunduğu zamanlarda. İyiki bu zamanlarımı birçok arkadaşımın yaptığı gibi sinemalarda değil de, kütüphanelerde geçirmişim. Bugün sizlere hitap etme konumundaysam, işte bu keyfiyet neticesindedir. Üstelik böylesi güzel bir programın hazırlayıcısı öğrenciler olunca, bu etkinlik daha da anlamlı olmuş. Üniversite gençliğinin bu yöne kanalize olması ne kadar sevindirici ise, sizlerin de öğrencilere güvenerek bu ortamı

oluşturmanız her türlü takdirin üzerindedir. Merak ettiğim şey ise, bu ideal manzaranın diğer üniversitelerimizde de olup olmadığıdır.”

Öğrenciler o kadar seviyeli ve olgun ki,2 saat devam eden ve sunuyla da takviye ettiğimiz konferans boyunca ilgi devam etti ve hiçbir taşkınlık yaşanmadı. Sorular çok anlamlı ve nazik olduğu kadar, konunun özümsenmesinin de bir ifadesi gibiydi. Aslında bu tür ortamlarda genellikle havayı bozan birilerinin çıkması muhtemeldir ama olmadı. Onların kitaplarımızı alıp imzalatmak için sıraya girmeleri ve ardından da samimi teşekkürleri beni ayrıca mutlu etti ve duygulandırdı.

Bilim Topluluğu yönetiminde bulunan öğrenciler bize Üniversiteyi gezdirdiler ve çevreyi tanıtarak bilgi verdiler. Tarih bölüm başkanını ziyaretten sonra, Üniversite yönetiminin kendilerine tahsisi ettiği büyük ve geniş bir yere giderek birlikte çaylarımızı içip, sohbet ederken “Bilim Topluluğu Bolu Rehberi” adlı bir dergi takdim ettiler. Onu inceleyince öğrenciler gözümde bir o kadar daha büyüdü.

Bakın daha ne faaliyetler gerçekleştirmişler:

Prof. Dr. Erdal İnönü, “Bilim ve Kültür Konferansı”

Doğan Cüceloğlu,“Geleceğine Yön Veren İnsan Konferansı

Cesur Kubat, “Şiir Dinletisi”

Kemal Şahin, “Başarılı Olmanın Yolları Konferansı

İbrahim Sadri, “Söyleşi”

Ahmet Işıkara “Depremle Birlikte Yaşamak Konferansı

Ayrıca Kitap Paylaşım Kampanyası, Kitap Fuarı, Bilişim Tekno Günleri, Çanakkale Şehitlerini Anma, Ankara ve İstanbul Gezileri, Matematik, Sağlık ve Kariyer Planlama seminerleri ve konferanslar gibi daha pek çok aktiviteleri var. Bu gençler takdir edilip alkışlanmaz mı? Zaten bir süredir birçok üniversite sürekli irtifa kaybederken, İzzet Baysal Üniversitesinin gerek puanlarının artışı gerekse ilginin oraya yönelmesi ile her geçen gün popülaritesinin yükselişi tesadüf değilmiş.

Elbette bu başarıda bir İzzet Baysal faktörü görülüyor. Ancak böylesi güzel oluşumların ortaya çıkması ve sosyal ve kültürel

etkinliklerin yapılması için de ,her üniversiteye bir İzzet Baysal gerekmez. Bu gelişmeler beni ziyadesiyle mutlu etti. Çünkü bazı üniversitelerimizde görülen ve her gün basında yer alan yolsuzluklar, elemen alımında kayırmalar ve suiistimaller, Osmanlının yıkılışını hızlandıran beşik ulemasının benzeri versiyonlarının yer yer ve sık sık görülmesi, ilmi çalışmalardan ziyade şekli uygulamaların ön planda tutulması, halka biraz tepeden bakılması gibi olumsuzluklar ile üniversitelerin hem imajı zedelenmiş, hem de halktan kopuk kurumlar gibi değerlendirmelere yol açmıştı.

Boluda kültür ve sanatın nabzını elinde tutan okur yazar dostlarla da sohbet etme imkanı bulduk. Üniversiteyi sordum ve dedim ki: “Sizin Üniversiteniz de tepede kurulmuş. Sizde de mi Üniversite şehre ve halka hep yukardan bakıyor?”

“Kesinlikle hayır” dediler. Biz de Üniversite halkla bütünleşmiştir. Elbette öyle olmalı. İsmin başına birkaç harf ilave etmekle her şey bitmiyor. Aslında başlıyor. Ne kadar güzel halkın içinde ve kalbinde olmak ve onunla bütünleşmek!

Böylesi üniversitelerimiz de vardı.

Suhubi Ulvi CIRUL

MENEMEN TARİFİ

Tarifini yaptığım menemende usul ve malzemeleri mümkün olduğunca kendi damak tadı ve beğenimize uygun olarak hazırladığım ölçülerdir. Dört kişilik düşündüğüm menemen tarifi şöyledir.

MALZEMELER:

125 gr. Tereyağı
250 gr. Kaşar peyniri
4 ad. Yumurta
4 ad. Orta boy domates
100 gr. Sivri biber
1 baş Sarımsak
1 tatlı kaşığı veya 1 kaşık kırmızı pul biber
Yeteri kadar tuz
4 ad. Ramazan pidesi veya 3 veya 4 ad. ekmek

YAPILIŞI:

Domatesler ve biberler iyice yıkandıktan sonra domateslerin kabukları ateşte soyulur. Sarımsaklar ılık suda bekletilip kabukları soyulur. Biber, domates ve sarımsak bıçakla veya rondo ile ince ince doğranır. Kaşar peyniri rende veya rondo ile rendelenir. Doğranan bu malzemeler ayrı kaplarda bekletilirken bu malzemeleri alacak bir yayvan tencere veya tavada tereyağı harlı ateşte kabın her tarafına değerek eritilmeye başlanır, tereyağı kızarken biber ve sarımsak konularak tereyağı ile birlikte tahta kaşıkla haşlanır, tereyağı yanmaya başlamadan domates, pul biber ve tuz eklenip iyice karıştırılır, ateş kısığa alınarak kaşar peyniri katılır, konulan malzemeler mümkün olduğunca belli olmayacak şekle gelinceye ve tereyağı emilinceye kadar karıştırılır, yumurtalar bu karışımın üzerine kırılıp karıştırılır ve servis yapılır.

Hazırlanan bu menemeni zevkle yemenin özelliği de menemenin pişirildiği tencere masaya konularak, bulunabilirse ramazan pidesi ile kaşık kullanmadan yenilmesidir. AFİYET OLSUN! 16 – Ekim – 2013

Selma GÜRSEL

ÇORUM TURŞUSU

10 litrelik saklama kabı
5 su bardağı Sirke
1,5 su bardağı Tuz
1,5 su bardağı Toz şeker
25 gram Limon tuzu
2 kilo Salatalık
3 kilo yarı olgun orta boy Domates
3 kilo Patlıcan
2 kilo Tatlı sivri biber
250 gram baş sarımsak
5 dal maydanoz
Aldığı kadar kaynak suyu (Şişe suyu ve Çeyme suyu turşuyu bozar)

Sebzeler bol suda yıkanır bir kenara konulur.

250 gram baş sarımsak kolay soyulması için başlarından ayrılarak dişleri sıcak suyun içinde ıslatılır ve kabukları soyularak bir kabın içinde bir kenara konur.

Patlıcanlar soyularak bir kabın içine konulan tuzlu suyun içinde kaba konana kadar saklanır. Tuzlu suyun içinde durması patlıcanın kararmasını önler

Önce sivri biberlerin saplı tarafı değil uç taraf kesilerek alınır. Burada konulacak turşu suyunun biberin içerisine girmesi sağlanır.

Yarı olgun orta boy domatesler bir yorgan iğnesi ile birkaç yerinden delinir.

Salatalıkların da bir başı sap tarafından kesilir.

5 dal maydanoz yıkanarak sapları ile bir kenara alınır.

Turşunun kurulacağı kap güzelce yıkanır. En alta bir sıra domates konulur üzerine bir sıra patlıcan konulduktan sonra ayaklanan sarımsaklardan bir miktarı ekilir. Tekrar bir sıra sivri biber korur, üzerine salatalık konulur tekrar sarımsak ekilir tekrar domates konulara kap dolana kadar sıkıca ve fazla bastırılmayarak kap doldurulur.

Bir kaba 5 su bardağı sirke, 1,5 su bardağı tuz, bir buçuk su bardağı şeker ve limon tuzu kapta bir miktar kaynak suyu ile iyice karıştırılarak eritilir.

Eritilen bu karışımın üzerine bir miktar kaynak suyu ilave edilerek kabın içine dikkatlice dökmeden konulur kabın ağzına kadar bu karışım dolunca üzerine maydanoz konularak kabımız sıkıca kapatılır.

Turşumuz güneş görmeyen serin yerde 25 gün veya 35 gün içinde olur ve çıkartılarak bütün konan turşular doğranır ve servis yapılır.

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

yogurt
09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/18/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/09/2013

09/09/2013

09/19/2013

09/19/2013

10/11/2013

10/11/2013

10/11/2013

01/01/2003

Nihat İNCE

CUMHURİYET BAYRAMI
Atalarım yurdumu savunmuştur her zaman
Yurduma yan bakanın sonu olmuştur duman
Vatan sevgisiyle Türk Millet bir yaman
Kutlu olsun yirmi dokuz Ekim Cumhuriyet Bayramı

Türk Milleti düşman kale gibi duruyor
Mehmetçik hainlere gece gündüz vuruyor
Yedikçe düşmanlar saçlarını yoluyor
Kutlu olsun yirmi dokuz Ekim Cumhuriyet Bayramı

Dağı, taşı, düzü, bayırı, ormanı bizim
Vatan hainlerinin her yerde başını ezin
Her zaman ulu önder'in yolunda gezin
Kutlu olsun yirmi dokuz Ekim Cumhuriyet Bayramı

Özgürlük bayrağımız işte bu gün yükseldi
Büyük önder Atamız hep ilerde giderdi
Kazandı savaşları ülkeyi bizlere verdi.
Kutlu olsun yirmi dokuz Ekim Cumhuriyet Bayramı

Savaşmış Türk Milleti vermemiş bir taşını
Kazanmıştı Türk Milleti özgürlük savaşını
NİHAT Atası gibi dik tutmuştur başını
Kutlu olsun yirmi dokuz Ekim Cumhuriyet Bayramı

Rıza HARDAL

“BU VATAN BÖLÜNMEZ; ŞEHİTLER ÖLMEZ! ”
Oğlum Şehit diye ağlama anne !
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Göksün vurup ciğer dağlama baba!
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Vatana göz diken alçak insanın,
Ne namusu vardır ne de ki arı,
Kanı yerde kalmaz Mehmetçiklerin,
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Dedenden, babandan bizlere kalmış,
Nice zorluklara atalar almış,
Lozan’da İnönü sınırı çizmiş,
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Size sesleniyorum Ey Türk Milleti!
Aradan kaldırın kini, illeti,
Kimse deviremez cumhuriyeti
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Ben bir garibanım birliğe işim,
Ne ekmeğim vardır, ne tatlı aşım.
Ölende, öldürülen hepsi soydaşım,
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
Bu vatan bütündür asla bölünmez
Alnına yazılan yazı silinmez
Yeri Cennet âlâ Mehmetçik ölmez
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
RIZA diyor yetmiş üç milyona sözüm
Yas tutmuş tellerim çalmıyor sazım
Sağduyulu olun oğlum ve kızım
“Bu Vatan Bölünmez Şehitler Ölmez! ”
25,10,2007

Üzeyir Lokman ÇAYCI

MOR DENİZ

Sen görmedin hiç ömründe
Mor denizi
Bir kuş ölüme susamışcasına
Üstünde
Alevleri çiğniyor...
Ben de görmedim
Bu denli
Sabahın canlanışını
Mor denizde...

Sanki üstünde titriyor
Binlerce ümit
Gözlerim kayboluyor
Yarının çağrıları içinde...

Bir ürperti çalkalanırken sabah
Göz göze ağlayışlarla
Dinleniyor
V e seriliyor bütün acılarımla
Gözlerimin önüne
Mor deniz...
İstanbul – 06.06.1975

Üzeyir Lokman ÇAYCI

MOR DENİZ

Sen görmedin hiç ömründe
Mor denizi
Bir kuş ölüme susamışcasına
Üstünde
Alevleri çiğniyor...
Ben de görmedim
Bu denli
Sabahın canlanışını
Mor denizde...

Sanki üstünde titriyor
Binlerce ümit
Gözlerim kayboluyor
Yarının çağrıları içinde...

Bir ürperti çalkalanırken sabah
Göz göze ağlayışlarla
Dinleniyor
V e seriliyor bütün acılarımla
Gözlerimin önüne
Mor deniz...
İstanbul – 06.06.1975

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 177 25-Kasım- 2013

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma*
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL İLİM

Mustafa Nevruz SINACI EN KARA GÜN; 16 – 17 EYLÜL

Mustafa TURAN FİLİSTİN SORUNUNUN İÇ YÜZÜ

Suhubi Ulvi CIRIL AFETLERE KARŞI ÜLKEMİZDE VE İLİMİZ ÇORUM'DA YAPABİLECEKLERİMİZ

Mahfi EĞİLMEZ ŞAPİNUVA'DA YENİ İZLER

Selma GÜRSEL DOMATES YEMEĞİ

Adile TÜRKMEN İSMİNİ İSTERİM

Mehmet KARADAĞ KURULSUN DOSTLAR OZAN BİRLİĞİ

Üzeyir Lokman ÇAYCI RESİMLE DOSTLUK

Üzeyir Lokman ÇAYCI DESEN

Mahmut Selim GÜRSEL

İLİM

Yaşadığımız dünyaya için gerekli olan en önemli işlerden birisi de ilim olup; bilgilerin ve yapılan işlerin tekrar kullanılır bir şekilde biriktirilmesi, öğretilmesi ve yazılarak saklanması ile meydana gelen bilgilerin toplamı olarak tanımlayabilirim.

İnsanlık tarihi içerisinde ilim dünya ve ahret işlerini düzenli, doğru, isabetli ve insanların faydası için yenilikleri bulabilen. Yaşayanların sıhhati ile ilgili bilgi ve yeni bilgileri araştırma, tedavi ve diğer taleplerini karşılamasını sağlayan. İnandıkları dinin ibadetlerini doğru ve eksiksiz yapabilme ve onların kendisine faydasını bilmesi için gerekli olan. Yaşayanların kullandıkları her türlü eşya ve aletlerin daha faydalılarını bulup insanların hizmetine sunabilmek için araştırmak ve geliştirmek için gereken. Hayat içinde gerekli olan adil hükmetme, insanların idare edilme sanatını öğretebilen gerektiğinde savaş alet, sanat ve gerekenlerini yapabilmeleri sağlayan.

İlim dinlemekle olmaz. İlim ile bilgili olarak doğan hiçbir insan olamaz. İnsanlar ilmi çalışarak ve öğrenerek geliştirir ve ileriye götürürler. İlmi gerçek ilim sahibi olan kişilerin kitaplarından öğrenmek gereklidir. İlim öğrenmeye başladığında insanın en önemli dayanağı bilgi ve ilim sahibi bir öğretmeninin olması gerekir. Öğretmeni olan kişi; insana doğru bilgilere erişmesini sağlayan, kuvvetli bilgi sahibi olan kişilikli ve onurlu, terbiye ve edepli olmalıdır ki yetiştirdiği talebeleri de ilim ile onun seviyesine veya ondan daha yüksek bilgi ve seviyeye yükselmesini sağlamalıdır.

İlim öğrenirken akıllı, yumuşak huylu, vefalı, sebatlı, doğruluktan şaşmama, vakar sahibi, bilgiyi doğru yerden ve kişilerden öğrenmek sabırlı olmalıyız!

Bilgi için ilim gerekliliği yeterli olamaz. Öğrendiğini dağarcığına koyarak tatbik etmesi gerekir. O tatbik ettiği ilim ile daha iyi neler yapılabileceğini araştırıp, öğrendiği ilimi ileriye götürmelidir. Bu kendisinden sonra gelecek insanlara bazı fikir ve ilim ile daha başka

yapılabilecek işlerin kaynaklığını yapabilir. Bilgi ve ilimi düşünerek öğrendiklerinin nasıl insanlığa ve dünyaya fayda sağlayacağını bulmasına ön ayak olur.

İnsanı yücelten ilimdir. İlim öğrenip onunla işlerini görmeyen insan bir zaman sonra insanı küçültür. Akıl ile kuvvetlenmeyen bilgi insanı sapıklığa sürükler.

İlim insanların uyarıcısı ve koruyucusudur. İmkânı olduğunda insanı öğrendiği ilim sayesinde yanlış yapmaması için uyarıcı olur. İlim sahibi insan hak yemekten, zulümden uzak tutar. Eziyet yapmaktan ve adil davranmak için yönetimi altında bulunanlara ve etrafında olanlara merhametli davrandırır.

İlim insanın bildiği ile yaşaması ve gerektiğinde konuşması ve gerçekleri göstermek için kullanma işlevini öğretir. İlmi bilgisini saklayan sadece bilgisi ile kendisine fayda sağlar ve ölüm denen zaman çizgisinde sona gelindiğinde kendi ilim bilgi ile son bulur.

İlim ile yaşanması, ilimin verdiği yenilikleri kavrama ve onları daha da ileriye götürmek insan olarak hepimizi görevi ve yapması gereken en önemli vazifemizdir.

Mustafa Nevruz SINACI

EN KARA GÜN; 16 – 17 EYLÜL

“Şehit Başvekil Merhum Adnan Menderes; Polatkan ve Zorlu anısına”

Adnan Menderes 1899’da Aydın’da doğdu. Anne ve babasını küçük yaşta kaybetti. O'nu Anneannesi büyüttü. Tahsiline İzmir İttihat ve Terakki Mektebi’nde başladı; Kızılçulu Amerikan Koleji’nde okurken misyonerlerle başı derde girdiği için, devlete müracaat ederek, Misyonerler hakkında şikâyetlerde bulundu. Makamlardan birinin başında Celal Bayar vardı. Bu vesileyle Celâl Bayar’la tanışmış oldu.

Ankara Hukuk Fakültesi’ni bitirdi. Birinci Dünya Savaşı sırasında yedek subay olarak askerliğini yaptı. Aydın’da Kuvva-i Milliye bağlamında Ayyıldız Çetesi’ni kurdu. Daha sonra Söke’de Piyade Alay Yaveri olarak savaşa katıldı. İstiklal Madalyası aldı. Ali Fethi Okyar’ın 1930’da kurduğu, ancak kısa sürede kapatılan Serbest Fırka’nın Aydın Teşkilatı'nı teşkille İl Başkanı oldu. İl Başkanı iken Mustafa Kemal Atatürk tarafından hususi olarak ziyaret edildi.

Nezaketen ve çok kısa süreli olarak plânlanan ziyaret saatlerce sürdü. Serbest Fırka kapatılınca Halk Partisi’ne girdi. Mustafa Kemâl Atatürk’ün emir ve isteği ile 1931’de Aydın Milletvekili seçildi. 1945’e kadar TBMM’de komisyon Raportörlüğü yaptı.

Saracoğlu Hükümeti’nin getirdiği Toprak Kanunu Tasarısı'nı şiddetle reddederek, komisyondan istifa etti. Yaptıkları muhalefetten dolayı, Refik Koraltan ve Fuat Köprülü ile birlikte CHP Disiplin kurulunca 12 Haziran 1945’te ihraç edildi. Celal Bayar da hem partiden hem de Mebusluktan istifa etti. Bu hareketler DP’nin 7 Ocak 1946’da kurulmasına sebep oldu. 1946 seçimlerinde Kütahya Mebusu olarak meclise girdi. Celâl Bayar’dan sonra Demokrat Parti içindeki ikinci adam durumu ve konumuna geldi.

14 Mayıs 1950 seçimlerinde DP oyların 53,5’ini alarak iktidara geldi. 10 senelik iktidarın tek başbakanı olarak döneme damgasını vurdu. İktidarı zamanında 5 hükümet kurdu. Bu zaman içinde Türkiye’nin iç ve dış siyasetinde büyük gelişmeler oldu. Sanayileşme ve şehirleşme

hamlesi başladı, köye makine girdi, ulaşım, enerji, eğitim, sağlık, sigorta ve bankacılık yeniden başladı. Türkiye adalet, hukuk ve kalkınma kavramıyla tanıştı.

27 Mayıs 1960 tarihinde yapılan darbeyle iktidardan indirildi. Yassıada'ya hapsedildi. Milli Birlik Komitesi tarafından kurulan Yüksek Adalet Divanı'nca (!) idama mahkûm edildi. Yassıada'da tutuklu bulunduğu sırada çok zalimce ve insanlık dışı işkencelere maruz kaldı. Duruşmalarda İzzet-i nefsi ile oynandı. Hapishanede sürekli rencide edildi.

ATATÜRK'ÜN SÖZÜ VE CHP MACERASI

Türk demokrasi tarihinin en önemli şahsiyetlerinden olan Adnan Menderes 1930'da katıldığı Serbest Cumhuriyet Fıkrası feshedilince, Celal Bayar'la görüşerek, Cumhuriyet Halk Fırkasına girdi, en sonunda da Mustafa Kemal'in "Bugün konuştuğum genç, elbette burada bizim parti mutemetleri ile çalışamaz. Şayan-ı dikkat bir gençtir. Gün gelecek bu ülkede Demokrasi'yi kurmak şerefi ona nail ve nasip olacaktır" cümlesi ile takdir ve beğenisini kazanmıştı. 1931 yılında Atatürk'ün emir ve direktifi ile CHF Aydın Milletvekili seçildi, 1945 yılına kadar CHF Milletvekilliğini sürdürdü. Adnan Menderes o dönemi şöyle anlatır:

"Atatürk zamanında ben, Aydın'da Serbest Fırka'nın reisiydim. Fethi Bey bizzat Aydın'a gelerek, Serbest Fırka ile meşgul oldu. Aydın belediye seçimlerini kazandım. Gayet dürüst bir mücadeleye giriştim. Halk Fırkası'nın lider ve ileri gelenleri ile tanışıyordum. Ama CHF'na, onların rica ve ısrarına rağmen girmedim... Fethi Bey'in partisi, malum şartlar altında feshedildi. Memlekete derin bir teessür hâkim oldu. Halk Partisi kendini toparlamak istedi. Vilayetlere heyetler gönderildi. Bu arada İzmir ve Aydın'a da, Celal Bayar riyasetinde bir heyet geldi... Ben bu heyetle bir hafta temas etmedim. Nihayet, Celal Bayar tanıdığım ve hürmet ettiğim bir zattı. Vasıf Çınar İttihat ve Terakki'den hocamdı... Ve temas nihayet temin edildi. Bu muhterem zatların ibram ve ısrarı üzerine, Halk Partisine girerek, fikirlerimizi parti içinde müdafaa etmek muvafık olacaktı. O zamana kadar CHF'na karşı çekingen davranan ve müterediddit tanınan arkadaşlarla, bu partiye girdik."

27 MAYIS'DAN 17 EYLÜL'E…

27 Mayıs 1960, sabah saat 04: 36'da Ankara Radyosu'ndan yapılan bir anons, nefesini tutan insanları bir anda heyecanlandırdı. Tek haberleşme aracı olan devlet radyosundan evlere ulaşan menfur bir yalandan ibaret anonsta, "Bugün, demokrasimizin içine düştüğü buhran ve en son müessif hadiseler dolayısıyla, kardeş kavgasına meydan

vermemek maksadıyla; TSK, memleketin idaresini eline almıştır" deniliyordu..

Böylece Türk halkı darbe ilk defa tanışmış oldu.

Reis-i Cumhur Celal Bayar Çankaya Köşkü'nde; Başbakan Adnan Menderes Kütahya'da tevkifle gözetim altına alındı. Bakanlar Kurulu ve Tahkikat Komisyonu üyeleriyle DP milletvekilleri de bulundukları mekânlardan toplanarak Harp Okuluna götürüldüler.

Demokrat Parti iktidarı ile iyi ilişkiler içinde bulunan dönemin Genelkurmay Başkanı Rüştü Erdelhun başta olmak üzere; Üst rütbeli binlerce asker ve bürokrat derhal cezaevlerine konuldu. Ülkede ilan edilen sıkıyönetim sonucu tüm DP milletvekilleri, üst derecedeki bürokratlar ve polis şefleri tek tek evlerinden alındı.

Demokrat Parti'li siyasiler yargılanmak üzere Yassıada'ya gönderildiler. Darbecilerin emir ve kademe zinciri dâhilinde hareket eden sözde mahkeme haklarında idam hükmü verdi ve 16 Eylül 1961 günü Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu ile Maliye Bakanı Hasan Polatkan ve 17 Eylül 1961 günü Adnan Menderes alçakça asılarak idam edildiler.

Rûhları şâd olsun. Nur ve huzur içinde yatsınlar. Allah (CC) Rahmet eylesin.

MENDERES'İN SON DAKİKALARI

İmralı'ya gelindiğinde, memleket içinde ve dış basında sıhhi durumu hakkında türlü spekülâsyonlara yol açan Menderes, iskeleden konulduğu misafir salonuna kadar çiçek tarhları arasındaki 100 metrelik yolu hiç kimsenin yardımı olmadan rahatça yürüdü. Ayrıca misafir salonu ile darağacı arasındaki 80 metrelik yolu da, gene aynı rahatlıkla kat etti.

İmralı Adasının etrafında ve içinde Örfi İdare Kumandanlığınca sıkı emniyet tedbirleri alınmıştı. İmralı Adası etrafında donanmaya mensup tekneler, içinde de deniz, kara ve hava askerleri görülmekteydi. Menderes'e MBK.'nin tasdik kararı, kendisine tahsis olunan misafir salonunda tefhim edildi. Cumartesiyi Pazar'a bağlıyan gece saat 01.30'da Zorlu ve Polatkan için yapılan formaliteler, Menderes için tekrarlandı. Menderes Egesel'i dinlerken korku ile sarsıldı. Fakat zamanla kendisini toparladı. Oturduğu yerde kamburunu çıkararak oturdu. Son arzusu sorulduğu zaman bir sigara istedi. Verilen Yenice sigarasını içerken şunları söyledi:

"- Dünyadan ayrıldığım şu anda, ailemi ve çocuklarımı şefkatle andığımı kendilerine bildirin. Vatanı ve milleti Allah refah içinde bıraksın." Menderes, sabaha karşı saat 02.31'de Zorlu'nun ipe çekildiği

darağacında asılarak idam edildi. Aynen Zorlu ve Polatkan gibi, idam ve infaz edilmek için darağacına götürülürken, bilekleri arkasına bağlanmıştı.

“27 Mayıstan bir gün sonra 28 Mayıs günü, ABD Ankara Büyükelçisi Warren, darbe lideri Cemal Gürsel’in yanına Selim Sarper ile aynı arabada gidiyordu. Sarper, C. Gürsel’in yanına ABD Büyükelçisi ile girdi. Bu görüşme meyvesini çabuk verdi. Cunta kölesi kurucu meclis’te hükümetin Dışişleri Bakanı Fahri Korutürk altı saat sonra görevden alındı ve yerine Selim Sarper getirildi. 1961’de CHP’den milletvekili atanan Sarper, İnönü hükümetlerinde de Dışişleri Bakanlığı görevini yürüttü.

Yıllar sonra gizliliği kalkan ABD Diplomatik Belgeleri, Sarper’in Dışişleri Bakanlığı döneminde ABD lehine casusluk yaptığını ve Devlet Başkanı Cemal Gürsel hakkında ağır ifadeler kullandığını gösteriyordu. Dışişleri Bakanı Sarper, kendi Devlet Başkanı için ABD’ye “That Gursel was not a great brain” yazıyordu. İsmet İnönü’nün hep yumuşak elini sırtında hissettiği Sarper, TC’nin Dışişleri Bakanı mıydı?, yoksa ABD’nin Türkiye temsilcisi mi çok tartışılır. Sarper Dışişleri Bakanlığı döneminde SSCB’nden gelen her türlü normalleşme talebini hem derhal ABD’ye bildiriyor, hem de etkisiz kılıyordu.

Sarper en son 1965 ‘de CHP milletvekili seçildi. 1968 yılının Ekim ayında öldü.”

Mustafa TURAN

FİLİSTİN SORUNUNUN İÇ YÜZÜ

"Yahudi devleti" adlı bir kitap yazan Avusturyalı gazeteci Yahudi Teodor Hertzel 1892 yılında İsviçre'nin Bazel kentinde ilk Siyonist Kongresini toplamış ve dünyanın en zenginlerinden biri olan Yahudi Roçilt'in de desteğini almıştı. Fikir platformundaki bu oluşumun hedef haline gelişi, ilk örgütlü Siyonizm hareketinin 1897'de ortaya çıkışıyladır.

Artık bundan sonra Yahudilerin bir devlete kavuşma isteklerinin dile getirildiği görülmektedir. Yer olarak da önce Uganda düşünülmüş, sonra Filistin'de karar kılınmıştı. Siyonizm ise, 1897 Basel Konferansı'yla teşkilatlanmaya başlayan bir ideolojik oluşumdu. Bu oluşum, adını Kudüs yakınlarındaki Sion dağından alan, dağın ve çevresindeki (Arz-ı Mevud) vaat edilmiş topraklarda büyük İsrail'i kurma idealinin siyasal ve ideolojik hareketiydi. Bu hareketin, fikir ve eylem bazında başını ise Teodor Hertzl çekmişti.

Merkez olarak seçtikleri yer Osmanlı toprağı olduğu için, elde etmek için de başvurulacak ve görüşülecek adres elbette ki Osmanlı hükümdarı Sultan II. Abdülhamid'di.
Bu görüşmeye ve ardından Yahudilerin teklifleri ile Sultan'ın tepkisinin ne olduğuna değineceğiz. Ancak yıllar var ki, Filistin sorunu sürer gider. Çünkü Siyonizm, dünyanın büyük bir problemidir. Peki, bu problem nasıl ortaya çıktı ve gelişti? Bu sorunun kısa bir fotoğrafını çekelim istedik ki, Sultan II. Abdülhamid'in bu konudaki politikasını daha iyi anlayalım.

Bu gün dünya gündeminin ilk sıralarında yer alan Filistin'in önemi tarihteki statüsünden gelmektedir. Çünkü semavi dinlerin tamamında özel bir yere sahip olan Filistin (Kudüs), bazı peygamberlerin yaşadığı ve Allah'ın topraklarını kutsal kıldığını bildirdiği bir bölgedir. Bölge, Bizans'ın elindeyken, İslamlar tarafından 7. asrın ilk yarısında ve Hz.

Ömer zamanında fethedilir. Yahudiler ve Hristiyanların karma yaşadığı bir yerdi Kudüs. Bu fetihten sonra İslamların dahil olmasıyla, üç dinin mensuplarının ortak ve kutsal şehri hüviyetini kazandı. Aslında Hz. Ömer'in o engin hoşgörüsü olmasaydı Yahudi ve Hristiyanlar Kudüs'te kalamayacaklardı. Şehir İslamların olacaktı. Fakat İslam'ın hoşgörü çerçevesinde üç dinin mensuplarının da tam bir güven ve din hürriyeti içinde yaşamaları maksadıyla, Hz. Ömer'in bir eman vermesi, bu gün dahi özlenen ideal davranışın en güzel örneğiydi.

Haçlı seferlerinde Kudüs, Hristiyanların eline geçince, korkunç bir katliama sahne olmuş ve 70 bin Müslüman kılıçtan geçirilmişti. Kudüs sokaklarında akan Müslüman kanının, Hristiyanların atlarının dizlerine kadar ulaştığına tarih şahit olmuştur. Selahattin Eyyubi'nin II. defa Kudüs'ü fetih etmesiyle tekrar bölgeye Müslümanlar hâkim olur. Başka devletlerarasında birkaç kez el değiştiren Filistin bölgesi, 1516'da Yavuz'un Memluk seferiyle Osmanlıya geçer. Ve ilk defa Yavuz, Filistin'e Yahudi göçünü engeller. Artık bölge 1917'ye kadar Osmanlı'da kalacaktır.

Yahudilerin Filistin 'de mülk edinmesi, esas itibarı ile Kanuni döneminde başlar. Çünkü Yahudi Yusuf Nassi Kanuni'nin yakın dostluğunu kazanmıştır. Kanuni de dostuna Taberiye Gölü çevresinde genişçe bir arazi bağışlar. Kanuni nereden bilebilirdi ki, dünyanın en büyük fitnesinin ve belasının tohumlarını buraya ektiğini. İşte Ortadoğu'nun çıbanbaşı İsrail'in Filistin'de toprak edinmesinin nüvesi bu şekilde oluşur. Ancak 1918'e kadar Yahudiler, Kanuni'den elde ettikleri araziyi üs olarak kullanıp, ancak 650 bin dönümlük bir arazi elde edebilmişlerdi. İsrail'in temel taşı Kibuts denilen çiftliklerdir. Bu toprakların bir kısmını, yaklaşık 2 bin 600 dönüm araziyi, Sultan Abdülaziz bağışlamıştır. Amaç biraz da Ziraat Okulu yapılması içindi. Ama Yahudiler bu katkıyı, ileride İsrail devletine giden yolda mihenk taşı olarak kullanacaklardı. Arazilerin önemli bir kısmı da İttihatçıların Yahudilere kolaylık sağlaması neticesinde kazanılmıştı.

Yahudilere gelince, nemenem bir kavimdir ki bunlar, hangi taşı kaldırsan altından çıkmakta ve dünyayı kana boyamaktadırlar. Hz. İbrahim Peygamber'in oğlu olan İshak'ın soyundan gelenlere İsrail oğulları (Yahudiler) deniyor. Hz. Musa'yı dinlemeyip buzağıya tapıyorlar, haşa pazarlık edip gökten kudret helvası ve bıldırcın eti

istiyorlar. Hz. Şuayp, Hz. Zekeriya ve Hz. İsa'yı öldürüyorlar. Hz. Muhammed (SAV)'e inanmıyorlar. Bunlar hakkında Kur'an da pek çok ayet bulunuyor. Birinde de: "Yahudiler Peygamberlerle alay ederek kalplerimiz perdelidir dediler. Hayır, küfür ve isyanları sebebiyle Allah onlara lanet etmiştir" deniliyor. (1)

Yahudiler var olduklarından bu yana yeryüzünde, hep problemli bir toplum olmuşlar ve olmaya da devam etmektedirler. Kur'an ın ifadesiyle lanetli bir toplum. Ağlama duvarında birkaç damla gözyaşı dökmekle bunların günahları affedilecek gibi değildir. Topu bir araya gelip, sellerce gözyaşı akıtsalar, insanlığın vicdanındaki sadece son Lübnan katliamlarını dahi af ettiremezler.

Allah katındaki suç ve günahlarını bilemeyiz elbette Allah'u âlem. Ama bunların ne Allah korkuları var, ne de insandan utanmaları. Dünya siyaseti ve ekonomisine hâkimdirler. Biri yüksek sesle: "Dünya işlerini bağlayan ipin ucu George W. Bush'un elinde değil, Bush'u bağlayan ipin ucu Yahudilerin elindedir" diyordu. Hani haksız da sayılmazdı yani. Tarihte Hz. Davut ve Hz. Süleyman devirlerinde parlak bir dönem yaşanıyor. "İnançlarına göre Hz. Süleyman bütün tapınakları kapatarak, tek ibadethane olan Kudüs'teki Tanrı'nın oturduğu yer anlamına gelen Yerüşalim'i yaptırdı. Buna Süleyman tapınağı da deniyor. Bu ibadethanenin günümüzde sadece batı duvarı kalmıştır. Museviler bu duvarın önünde üzüntülerini belirtmek üzere ağladıklarından buraya "ağlama duvarı" denir. Tapınak alanının diğer kısmına ise Ömer Camii (Kubbetü's-Sahra) yapılmıştır." (2) Asurlular Yahudilerin tapınaklarını yıkıp, kendilerini Asur'a sürgüne götürdüler. Bir zaman sonra geri dönen Yahudilere, bu defa da Babiller aynı muameleyi yaptılar. Uzunca bir zaman sonra yine dönüp mabetlerini yenilediler. Bu kez de Romalılar bölgeyi ele geçirip, hem mabetlerini yıktılar, hem de Filistin bölgesinde ne kadar Yahudi varsa topunu birden Filistin'den çıkarıp sürdüler. Onlar da bir daha Filistin'e dönemediler.

Bu gün dünyanın her tarafında dağınık olarak bulunan Yahudi nüfus, işte bu keyfiyetin bir sonucudur. Bir kısmı 1948'de İsrail işgal devleti kurulunca bölgeye döndüler. Tabi bu arada Avrupa'da Yahudiler yüzyıllar boyu aşağılanıp horlandılar. Hatta 1492'de İspanya'da katliama tabi tutulduklarında biz kendilerine kucak açıp bağrımıza bastık ve topraklarımıza yerleştirdik. Rusya'nın zulmünden kaçan Kırım

Yahudilerine biz sahip çıktık. Hatta bu Yahudiler, diğer ırkdaşlarına mektuplar yazarak Osmanlı idaresindeki rahat ve huzura onları da davet ediyorlardı. Ah nereden bilebilirdi Osmanlı, sizin cemaziyelahirinizin ihanet olacağını! Yoksa besler miydi kargayı, yahut yılanı böyle koynunda.

Görüşme arzularını birkaç kez geri çeviren II. Abdülhamid, nihayet, 1902'de bir Yahudi heyetini kabul etmiştir. Teodor Hertzl ile Haham Başının da bulunduğu Yahudi heyeti, Tahsin Paşa yoluyla padişaha, Kudüs'ü ziyaret etmelerine izin verilmesi ve Filistinde bir kanton kurmalarına imkân tanınmasına karşılık şunları taahhüt etmişlerdi:

1.Osmanlı devletinin otuz üç milyon İngiliz altınına ulaşan borçlarının tamamını ödemeyi,

2.İmparatorluğu korumak için 120 milyon altın frank'a mal olacak deniz filosu yaptırmayı,

3.Devletin mali durumunu canlandırmak için otuz beş milyon altın lira faizsiz borç vermeyi.

Bu teklifler karşısında sinirlenen II. Abdülhamid, Mabeyn Başkâtibi Tahsin Paşa'ya: "Tahsin! Onlara de ki: Devletin borçları onun için bir ayıp değildir. Çünkü Fransa gibi başka devletlerin de borçları vardır ve borçları onlara zarar vermemektedir. Kudüs-i Şerif'i İslam'a ilk önce Hz. Ömer (R.A.) fethetmiştir. Burayı Yahudilere satma kara lekesini ve Müslümanların korumam için bana tevdi ettikleri emanete ihanet etme suçunu yüklenemem.

Eğer Bay Hertzl, senin benim arkadaşım olduğun gibi arkadaşın ise ona söyle bu meselede ikinci bir adım atmasın. Ben bir karış dahi olsa toprak satamam. Zira bu vatan bana değil milletime aittir. Milletim bu imparatorluğu kanlarını dökerek kazanmış ve yine kanlarıyla mahsuldar kılmışlardır. O bizden ayrılıp uzaklaşmadan tekrar kanlarımızla örteriz. Benim Suriye ve Filistin alaylarımın efradı birer birer Plevne'de şehit düşmüşlerdir. Bir tanesi dahi geri dönmemek üzere muharebe meydanında kalmışlardır. Türk imparatorluğu bana ait değildir. Türk milletinindir. Ben onun hiçbir parçasını veremem. Bırakalım Yahudiler

milyarlarını saklasınlar. Benim imparatorluğum parçalandığı zaman onlar Filistin'i hiç karşılıksız ele geçirebilirler. Fakat yalnız bizim cesetlerimiz taksim edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde otopsi yapılmasına müsaade edemem."

Nitekim Teodor Hertzl de anılarında Padişahın söylediklerini, farklı cümlelerle aynen teyit eder. Bu girişimden ümidini kesen Hertzl şöyle diyecekti; "Halen birtek plan aklıma geliyor, Sultan'a karşı kampanya açmalı, bunun için de sürgün edilmiş prensler ve Jön Türklerle temas kurmalı. Türkiye'ye mali ambargo uygulamalı. (sonra da) Türkiye'nin dağılmasını beklemeliyiz."

Yahudilerin Filistin deki süfli emellerini anlayan II. Abdülhamid, Yahudi göçünü saltanatı boyunca engelledi. Hatta ziyarete gidenlerin dahi pasaportlarına gümrükte el koyup, dönüşte verdirdi. Yahudilere toprak satışlarını da yasakladı. Siyonistler hangi kanaldan girseler, II. Abdülhamid tarafından engelleniyorlardı. Hedeflerine ulaşmak için önlerinde engel gördükleri II. Abdülhamid'i tahtından indirme mücadelesi başlattılar. Evet, daha önce Ermenileri karşısına alan Sultan, şimdi de Yahudileri karşısına almıştı. Topraklarını satmak isteyen Filistinlilerin topraklarını şahsi parasıyla II. Abdülhamid kendisi alarak, "Emlak-ı Şahane" haline getirmiş, bu şekilde Filistin Çiflikat-i Şahanesi meydana gelmişti. O bölgede Osmanlı nüfusunu artırma yoluna da giden II. Abdülhamid, artık Ermeniler, Yahudiler ve onlarla kol kola çalışan yerli İttihatçıların hedefindeki tek adamdı.1905 deki bombalı saldırı, bu şer koalisyonunun başarısız bir faaliyetiydi.

Osmanlı Devletinden ümidi kesen Yahudiler, İngiliz ve diğer Avrupa devletleriyle temasa geçmekte gecikmediler. Osmanlı'yı parçalamak için aralarında anlaşan Avrupa devletleri için de, bu durum iyi bir fırsattı. Kullanmakta bir an olsun tereddüt etmediler. Çok geçmeden İngiltere Hükümetinden Belfür Deklarasyonu geliyor ve şöyle deniyordu: "Haşmetli İngiliz kraliyet hükümeti, Filistin'de Yahudi halkı için milli bir devlet kurulmasını memnuniyetle karşılıyor. Bu gayeye ulaşmayı kolaylaştırmak için en değerli mesailerini harcayacaktır." Nitekim 1918'de Şerif Hüseyin'in yardımıyla İngilizler Filistin'i ele geçirdiler. Şerif Hüseyin gibi Hicaz ileri gelenlerini II. Abdülhamid Şuray-ı Devlet azalığı verip İstanbul'da gözaltında tutuyordu. Ama İttihatçılar böyle ince siyasetten anlamadıkları için, idareyi alınca onu

serbest bırakıp Mekke Şerifi yaptılar. Filistin'e Yahudi göçünü yasaklayan II. Abdülhamid'in bu yasağını kaldırıp, Yahudilerin toprak alımını da serbest bıraktılar. Şerif Hüseyin ilk iş olarak Osmanlı'ya isyan etmiş ve Filistin bölgesini İngilizlere kazandırmak için onlarla ittifak yapmıştı. Daha sonra Suud ailesi Hicazda idareyi ele geçirince, İngilizlerin desteğiyle Şerif Hüseyin de bu günkü Ürdün krallığını kuracaktır.

Filistin bölgesine yerleşen İngilizler, 1922 yılında bugünkü Birleşmiş Milletlerin yerinde olan Milletler Cemiyeti'nden Filistin'i himayelerine aldıklarını tescil ettirdiler. Artık rahat rahat Yahudileri bu bölgeye toplama planlarına başlayabilirlerdi. İngiliz oyunları tarihte pek meşhurdur. Bakın Yahudilere Filistin'de toprak kazandırmak için İngilizler ne gibi bir oyun oynamışlardır.

İlk önce Filistinlilerin ödeyemeyecekleri oranlarda çok fahiş vergiler koydular. Filistin yerli halkı da vergisini ödeyemeyince, toprağına el koydular. Sonra da bu toprakların büyük bir kısmını Yahudilere bağışladılar. Bir kısmını da sembolik, çok cüzi fiyatlarla ve paslaşarak yine Yahudilere sattılar. Yahudiler ise, dünya kamuoyunu bu toprakları Filistinlilerden aldıklarına inandırdılar. Hatta bizim kamuoyunu dahi.

Pek çok Tarihçi de "Niçin topraklarınızı Yahudilere sattınız?" diyerek kabahati masum Filistinlilerde buluyordu. Bir miktar toprağı bu şekilde Filistinliler de satmıştırdı. Ama bu devede kulak mesabesindeydi. (Binde 9 gibi falan). Esas toprakların büyük bölümünün satılması, İngilizler tarafından yukarıda anlatıldığı gibi, bir de ihanet içinde olan emlakçılar kanalıyla yapılmıştır.

Siyonistler, toprak alımı konusunda hain emlakçıları aracı yapmışlardı. Emlakçılar kendileri değerin üzerinde toprağı Filistinliden alıp, daha yüksek değerle Yahudilere satıyorlardı. Filistinli toprak sahibi: "Yahudi'ye satışına rızam yok" şartına rağmen, emlakçı araya başka şahısları koyarak ve kitabına uydurarak toprağı Yahudice satıyordu. İş işten geçtikten sonra bu emlakçılar fark edilmiş bir kısmı cezalandırılmış, bir kısmı da ülke dışına kaçmıştı. Bütün bu katakullilere rağmen 1948'de işgalci İsrail Devleti kurulduğun da Yahudilerin tapulu toprağı 2 milyon dönüm dolaylarındaydı ki, tüm Filistin'in % 7 si

demekti. Daha önce belirttiğimiz gibi, bu miktarın 650 bin dönümü Osmanlı zamanında alınmıştı.

Her nasılsa bu zamana kadar toprak edinmenin bir kuralı, şartı, şurtu varken, 1948' den sonra Yahudilerin toprak edinmesi tamamen gaspa, cinayete, savaşa ve zorbalığa dayalı olarak gerçekleşmiştir. Bütün dünya da maalesef bu duruma seyirci kalmıştır. Ancak dünyadan önce Filistinlileri satan hain ve işbirlikçi Arap yönetimleridir.

1967 savaşında yaklaşık 2 milyonluk İsrail, bütün bir Arap dünyasına meydan okuyarak ve çoğuyla aynı anda savaşarak, nasıl olup da Gazze'yi ve Sina Yarımadasını Mısır'dan, Doğu Kudüs'ü Ürdün'den, Golan Tepelerini Suriye'den alabilmiştir? Bu soru halen bu gün cevap beklemektedir. 1933 lerde bütün teşviklere rağmen, 200 bin Yahudi Filistin'e gelmişken, bu tarihten sonra esen Nazi fırtınası dolayısıyla göç bilinçli olarak hızlandırılmıştır. Hitler'in çok yakın çevresinde Yahudiler de bulunduğuna göre, öyle abartıldığı gibi Yahudi katliamı pek mantıklı gözükmemektedir. Hatta Hitler'in Siyonistlerle göç konusunda anlaştığı da söylenmektedir. Bu şekilde bazı Yahudilerin öldürüldüğü, diğerlerine de gözdağı verildiği, böylece 600 bin civarında Yahudi'nin Filistin'e göç ettiği belirtilmektedir.

Bir deyim haline gelen "Yahudi yaygarası" "Yahudi pazarlığı" gibi kavramları biliyoruz. Dolayısıyla dünyada kendilerini acınacak bir durumda göstermek için 6 milyon Yahudi'nin Naziler tarafından öldürüldüğü yalanını rahatlıkla pazarlayabilmekte, bunları örnek alan Ermeniler de, Osmanlıda bütün nüfusları 1 milyon 295 bin olduğu halde, 1,5 milyon Ermeni'yi soykırıma tabi tuttuğumuz yalanını söyleyebilmektedirler. Şayet böyle bir durum olsa bu, 300 kişilik tam 5 bin toplu mezar demektir. Bunun mümkünü var mıdır? Ya da nerede bu toplu mezarlar diye sormak gerekir?

Filistin'de, İngilizlerin bölgeye hâkim olmasıyla başlayan terörizm 1948'e kadar sürmüştür. Filistin'de köyler basılmış çoluk çocuk demeden masum insanlar öldürülmüş, bazen köyler dahi haritadan silinecek boyutlarda terör olayları yaşanmıştır. İşte bu terörist grupların başındakiler İsrail kurulunca, devletin en üst seviyelerinde görev almışlar, o günden bu yana da Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ifadesiyle, devlet terörü yapmaktadırlar. Bu bağlamda ilk İsrail Başbakanı Ben

Gurion’un, II. Abdülhamid döneminde İstanbul Hukuk Fakültesi'nde okuduğunu ve İttihatçılarla beraber çalışmış biri olduğuna dikkat çekmek isterim. BM bu yeni Yahudi devletini İngiliz ve Amerikan etkisiyle tanırken, ne gariptir ki, onu ilk tanıyan ülkelerden birisi de Türkiye olmuştur. Şimdi her İsrail saldırısında başta Amerika ve İngiltere olmak üzere dünya İsrail’in arkasında yer almakta, bütün bir Arap ve İslam dünyası da seyirci konumunda kalmakta, ellerinde petrol gibi bir silah olmasına rağmen, ne yazık ki, Arap yönetimlerinin Filistin davasında samimi olmadıkları çok net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Bu arada İngilizlerin, I. Dünya savaşı esnasında, Osmanlı toprakları olan yerlere hâkim olmaları sırasında, Filistinlilerin de dâhil olduğu Araplar, Osmanlı’ya ihanet edip İngilizlerle işbirliği yaptıkları için, kıyamete kadar bu bölgeye barış gelmeyecektir görüşü de yaygındır.

Sultan II. Abdülhamid’in bir karış Filistin toprağı dahi vermemek pahasına, her şeyi, bu arada canını, tahtını dahi feda etmeyi göze aldığı halde ve göze aldığı şeyler başına gelmesine rağmen, bu fedakârlıklara katlanırken, İttihatçıların bu hassasiyeti göstermemelerinin, bölge halkının da ihanetinin, hesabı burada olmasa da mahşerde sorulmaz mı? Kendisine velilik atfedilen Sultan II. Abdülhamid’in ahı, acaba bölge insanını yakmaz mı?

Yoksa Sultan II. Abdülhamid bilmez miydi Yahudilerin o cazip tekliflerini kabul edip, tahtını ve tacını sağlamlaştırmayı ve eğer Sultan bunları kabul etseydi, böylece borçları ödenmiş ve donanması dört dörtlük olmuş, üstelik de 35 milyon faizsiz kredi eline geçirmiş bir Osmanlı’yı kimse tutabilir miydi? Bu güçle ve başında da II. Abdülhamid gibi bir hükümdarla temsil edilen Osmanlı’nın, I. Dünya savaşında etkin bir rol oynayıp savaşın seyrini istediği tarafa çevirebileceği muhakkaktı. Böylece, masaya galip oturarak kaybettiği eski topraklarını geri alması hiçten bile değildi. Sultan II. Abdülhamid bütün bunları elinin tersiyle itmişti. Böyle olsun için mi yapmıştı bunu acaba? Elbette hayır. O halde Sultan Hamid’e ve Osmanlı’ya ihanet eden kim olursa olsun, onun ahından kurtulması mümkün olmayacağı pek tabiidir. Nitekim şu beddua aynen Sultan’ın kendisine aittir: "Allah bu hallere sebeb olanları kahhâr ismiyle kahretsin.” Acaba Sultan II. Abdülhamid’i tahttan indiren Meclis’e baskı yapan paşalardan, Mahmut Şefket Paşa’nın hemen 6 ay sonra yine yoldaşlarınca öldürülmesi, diğerlerinin ise sonunda, memleketi düşman çizmeleri altında bırakarak

kaçmaları sonucunda, Talat Paşa'nın, 1921'de Berlin'de, Enver Paşa'nın 1922'de Türkistan'da, Cemal Paşa'nın da 1922'de Tiflis'te öldürülmeleri bu bedduanın tutmuş olmasından mıdır? Sabık Sultan, Selanik günlerinde muhafız birliğinden Yüzbaşı Zünnun Bey'e sanki o günleri yaşarmışcasına şunları anlatıyordu:"Bana en çok dokunan; bir mason taslağı Yahudi'nin, tahttan indiriliş kararını tebliğ edişi olmuştur. Yıldız'a gelen mebuslar heyetinde Emanuel Karaso'yu hiç unutamıyorum. Bu suretle makam-ı hilâfete hakaret edilmiştir. Yahudilerin Hazret-i Peygamber (ASM.) zamanından beri sadr-ı İslam'a ve Makam-ı Hilâfete karşı duydukları kin ve nefret cümlenin malumudur. Ben Osmanlı tahtında iken, siyonistlik davası için bir gün huzuruma beynelmilel Yahudi teşkilatının kurucusu Teodor Hertzel ile Hahambaşı gelmişlerdi. Bunları Yıldız Sarayı'nda kabul etmiş ve maksatlarını dinlemiştim. Her ikisi Yahudiler için bir yurt dileğinde idiler. Bunun için de Kudüs'ü gösteriyorlardı. Hatta utanmadan o Teodor Hertzel:'Zat-ı Haşmet penâhîlerine arz edelim ki, Kudüs için her kaç milyon altın tensip buyurursanız (isterseniz), derhal takdime hazırız.' demez mi? "Kan beynime sıçramıştı. Düşün ki, yüzbaşı, makam-ı saltanatımızda bu iki yahudi, rüşvet teklifi cesaretinde bulunmuşlardı.' Terk edin burayı, vatan para ile satılmaz!' diye bağırmıştım. İçeri giren saray adamlarına da, her ikisini almalarını söylemiştim. İşte bundan sonra, Yahudiler bana düşman oldular. Şimdi burada Selanik'te çektiklerim, Yahudilere yurt göstermeyişimin cezasıdır!"

Evet, Sabık Sultan tespitini yapmıştı. Eğer Yahudilere yurt göstermiş olsaydı, onu tahtından ölünceye kadar, değil İttihatçılar Kudret-i İlahi'nin dışında hiçbir güç indiremezdi.
Peki, şimdi sormak gerekmez mi? Bütün suçu Ermenilere ve Yahudilere vatanından bir karış toprak vermeyen Sultan II. Abdülhamit Han'a, tahtından indirme tebliğini sırf ona hakaret olsun diye yine bir Yahudi ve Ermeni ile bildiren, ardından sürgüne göndermeyi reva gören ve Yahudiler adına bu cezayı uygulayanlar kimdi? Elbette Mahmut Şefket Paşa, Talat ve Enver Paşalarla diğer ittihatçılardı. Padişah, İttihatçılar için şöyle diyordu: "Devleti on sene idare edebilirlerse 'bir asır idare edebildik' diye sevinsinler!" Bu hükmün ne kadar doğru olduğunu tarih 10 yılda gerçekten gösterecekti.

Bütün bunlara rağmen Sultan, kendi tebası olan tüm azınlıklara gösterdiği toleransı Yahudilere de göstermekteydi. Bu amaçla İstanbuıl'da inşa edilen bir Yahudi ibadethanesinin korumasını bizzat

üsleniyordu. Ve bu Musevi Sinagog'u II. Abdülhamid'in himayeleriyle yapılmış ve 1899'da bitirilmişti. Yahudiler Sultan'ın bu desteğini ve jestini unutmadılar ve Sinagog'a "İsrail'in Hamdi (Şükranı)" ve "İsrail'in Hamid'i" "Hemdat İsrael Sinagog'u ismini verdiler.

Yani Yahudiler II. Abdülhamid'e "Yahudi ülkesinin padişahı" diyorlardı. Siyonistlerle bu kadar mücadele eden, onlara Filistinde bir karış toprak vermeyen bir Osmanlı Sultanı, Osmanlı hükümdarlarının tebasına karşı sorumluluğunu müdrik bir şekilde, Musevilere kol kanat germekten ve onlara her türlü desteği vermekten de geri durmuyordu. Çünkü II. Abdülhamid biliyordu ki, bu oluşum masumanedir. Filistin deki isteğin amacıysa siyasi ve ideolojiktir. Birine destek olurken, ötekine köstek olmayı milli bir görev addediyordu.

İsrail 1948 yılında kurulmasından bu yana, hala devlet olma vasfını kazanamadığını görmekteyiz. Kanun, nizam tanımaz ve hukuk bilmez korsan devlet anlayışından da kurtulabilmiş değildir. Elbette böyle davranmasının altında yatan bazı gerçekler vardır. Batı Hristiyan alemi, özellikle de İngiliz ve Amerika tarafı İsrail'i bilakaydü şart desteklemektedir. Birleşmiş Milletlerde İsrail'in haksızlığını gösteren tüm kararlar ABD tarafından veto edilmekte ve yürürlüğe girememektedir. Amerika'nın adeta bir kuklası durumunda olan Arap devletleri ise, ellerinde pek çok ekonomik ve siyasi koz olduğu halde, korkularından İsrail zulmüne göz yummaktadırlar.

Yıllardır Filistin'e kan kusturan İsrail, aynı şekilde Gazze'ye de denizden ve karadan ekonomik ambargo uygulamakta ve orayı adeta bir açık hapishane haline getirmiştir. İsrail'in bu zulmüne ne yazık ki, Mısır yöneticileri de ataları Firavun'un yolundan giderek zulme destek olmaktadırlar.

İsrail son olarak da 31 Mayıs 2010 tarihinde insani yardım taşıyan gemileri, uluslararası karasularında, yine uluslararası hukuku ihlal ederek saldırmış ve 20'ye yakın suçsuz insanı öldürüp, birçoğunu da yaralamıştır. Dünya nizamına meydan okuyan ve Allah (cc) tarafından lanetlenmiş bu toplum ve özelikle de liderleri, gözü dönmüş bir haydut çetesi gibi davranma küstahlığında bulunma hakkını kimden ve nereden almaktadırlar? Hitler'in zulmü altında kala kala, zulüm yapmayı öğrenmiş ve mağdur rolünde onlar da başkalarına zulüm yapmaktadırlar.

Üstelik Avrupa bunları orta çağda tu kaka ilan edip, her yerde aşağılar, hayat hakkı tanımazken, İspanya zulmünden kaçanlara biz kucak açmıştık. Ekmeğimizi onlarla paylaşmıştık. Şimdi ise, bu nankörlerin yaptıkları şu kepazeliklere ve vahşete bakın ki, bizim insani yardım taşıyan insanlarımızı gözlerini kırpmadan öldürebilmektedirler. Beslenen karga, şekilde görüldüğü gibi gözümüzü aynen oymuştur.

Bütün bu olanlar karşısında, Arap dünyasının nutku tutulmuş vaziyettedir. Dünya'dan ise çok cılız sesler lütfen yansıyabilmektedir. Bu noktada batı basınına da değinmek gerekiyor. Avrupa kamuoyunu aydınlatması gereken basın kuruluşları olayı yok farzedip ilgisiz kalabilmektedirler. İngiliz yayın kuruluşu BBC gün boyunca sadece İsrail yetkililerine bağlanarak, olayları Yahudi yalanıyla Avrupa'ya lanse ederken, tek bir Türk yetkiliye bağlanma zahmetinde bulunmuyor. Üstelik BM Güvenlik Konseyi'nde mesele görüşülürken canlı bağlanıyor, ancak sıra Dışişleri Bakanımızın konuşmasına gelince, derhal yayını başka yöne kanalize ederek konuşma bittikten sonra tekrar bağlantı kuruyor. Bunların hepsinin canı Cehenneme. "Atalarımız "gavurdan dost olmaz" diyor. Ama Müslüman Arap dünyasının pısırıklığı da ortada.

Hoş Avrupa basınını yanlı olmakla eleştirirken bizim basınımız da sütten çıkmış kaşık değil. Batı medyalarını suçlamaktan çok, içimizdeki medya anlayışını sorgulamak gerekiyor herhalde. Artık yetti gâri. Bu korsan ve haydut devlet hizaya getirilmeli. Tam da suçüstü yakalanmışken. Ama ne yazık ki, televizyonlarda bazı emekli paşaları görüyorum. Ahkam kesmekteler. Dışişleri emekli monşerlerini ibretle izliyorum. Koro halinde bağırıyorlar suçladıkları yer belli. Sizin laf ebeliğinizi ve çok bilmiş tavrınızı kasketli köylü Mehmet Ağa bile yutmuyor artık. Ey Ağalar, emekli paşalar, emekli monşerler, salyalarını saça saça bağıran şarlatan akademisyen beyler ve "göbeğini kaşıyan" diye bu necip milletle alay eden yoldaş gazeteciler, böyle ciddi bir memleket meselesinde, bu kadar radikalleşmek, bir akıl tutulması mıdır acaba? Yoksa neyin nesi? Bizim derdimiz Gazze iken, İsrail tarafından hunharca öldürülmüş insanlarımız iken, dünya kamuoyuna İsrail'in kötü sicilini anlatmak iken, sizin derdiniz bağcı dövmek midir? Milleti bu tavırlarınızla çıldırttığınızın farkında mısınız?

Bu milletin bir daha uyumamak üzere, artık uyandığını hala mı fark edemediniz?

Mahfi EĞİLMEZ

ŞAPİNUVA'DA YENİ İZLER

Hitit kenti Şapinuva'da yeni bulgular ortaya çıkmaya devam ediyor. Çorum'un Ortaköy ilçesinde bulunan Şapinuva, aşağı yukarı 15 yıldır kazılıyor. Kazıyı Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyesi Profesör Dr. Aygül Süel yürütüyor. Bu yılki kazıya 25 uzman ve 40 işçi olmak üzere toplam 65 kişi katılmış. Bu kazılarda surlar, sanayide kullanılan bir fırın ve tören amacıyla kullanıldığı tahmin edilen, yaklaşık 1000 metrekare genişliğinde bir meydan çıkarılmış ortaya. Şu ana kadar henüz 80 metrelik bölümü ortaya çıkarılan surun iki metre eninde olduğu ve kenti çevrelediği anlatılıyor. Dönemin tipik kale-kent anlayışına uygun olarak yapılmış bir kent olduğu anlaşılan Şapinuva'da bu surların dibinde de su kanalları çıkarılmış orta yere. Ayrıca kazılar sırasında bulunan çömlekler, testiler, adak kapları arasında en ilginci bir süzgeç kapağı. Prof. Dr. Aygül Süel bu kapağın makarna gibi yiyeceklerin suyunu süzmekte kullanıldığını tahmin ettiğini açıklıyor.

Kazı heyeti başkanının açıkladığı çok önemli bir konu daha var. Buna göre Hitit Kralı III. Tuthaliya ve eşi Taduhepa'nın mühürlerinin bulunmasıyla, Şapinuva'nın, Hitit İmparatorluğu'na bir dönem başkentlik yaptığının kesinleştiği ve bu kentin imparatorluğun en büyük kentlerinden birisi olduğu kanıtlanmış oluyor. Bununla birlikte benim kafamı kurcalayan ve yanıtını bulamadığım bir soru var. Şapinuva başkent Hattuşa'ya çok yakın bir yer. Hattuşa varken burası niçin başkent olsun? Hitit tarihinde Hattuşa'nın bırakılıp başkentin taşındığı bir başka yer var: Tarhuntaşşa. Akdeniz bölgesindeki Tarhuntaşşa'yı başkent yapan kral, aynı zamanda Mısır Firavunu II. Ramses ile Kadeş Savaşı'nı yapan kişi olan, Muvatalli. Tarhuntaşşa'nın niçin Hattuşa yerine başkent yapıldığıyla ilgili iki teori var. Bunlardan ilkine göre Kadeş Savaşı'na hazırlanan Muvatalli'nin Kadeş'e daha yakın bir yer olan Tarhuntaşşa'yı başkent yapmasının nedeni lojistik kolaylığı sağlamak içindi. Savaşın

uzun süreceğini hesaplayan Muvatalli, başkenti Tarhuntaşşa'ya taşırken tanrı heykellerini de yanında götürüyor. Böylece kendisi ve ordusu uzaktayken, doğu Karadeniz'de yerleşik olan ve ikide birde Hattuşa'ya saldırıp, yağmalayan Kaşka'ların başkente saldırıp tanrı heykellerini çalmalarına engel olmayı planlıyor. İkinci teoriye göre ise Muvatalli tahtta hak iddia eden kardeşi Hakpiş Kralı III. Hattuşili ile imparatorluğu paylaşıyor. Hattuşa, başyazman (dışişleri bakanı konumunda) Mitannamuva'nın yönetimine terk ediliyor. Kadeş Savaşı'nda iki kardeş birlikte savaşa giriyorlar. Bu ikinci teori akla daha yakın görünüyor. Çünkü savaştan sonra Muvatalli Hattuşa'ya dönmemiş ve Tarhuntaşşa'da kalmış. Hattuşa'nın yeniden başkent olması tahta geçen oğlu Urhi Teşup zamanında gerçekleşmiş. Ne var ki Urhi Teşup'un krallığı uzun sürmemiş. Babasının zamanından beri tahtta hak iddia eden amcası III. Hattuşili, Urhi Teşup'u devirerek tahta çıkmış ve Hattuşa'nın başkentliğini devam ettirmiş.

Prof. Dr. Aygül Süel'in, Şapinuva kazısında mühürlerini bulduğu Hitit Kralı III. Tuthaliya'nın krallık dönemi MÖ 1375 ile 1355 arasını kapsıyor. Bu dönemdeki isimlerde bazı karışıklıklar var. Örneğin tahta geçtiği sanılan Genç Tuthaliya diye bir kral var. Bunun III. Tuthaliya ile aynı kişi olup olmadığı tam olarak açık değil. Sonra Hitit kral listesinde yer almayan II. Hattuşili diye birisi var. II. Hattuşili'nin tahta geçip geçmediği de çözümlenmiş değil. Bu durumda insanın aklına Tarhuntaşşa ve Hattuşa ikilemine uygun bir olasılık geliyor. Yani III. Tuthaliya ile birlikte tahtta hak iddia eden birileri olabilir ve III. Tuthaliya, Hattuşa'yı bunlara bırakıp başkent yaptığı Şapinuva'ya taşınmış olabilir.

Hitit tarihinin bilinmeyenleri inanılmaz sürprizlere gebe. Bu sürprizlerin önemli bir bölümü Şapinuva kazılarından gelecek. Özel kesimi bu kazıya destek olmaya çağırıyorum.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Suhubi Ulvi CIRUL

AFETLERE KARŞI ÜLKEMİZDE ve İLİMİZ ÇORUM'DA YAPABİLECEKLERİMİZ

İsmim Suhubi Ulvi CIRIL. Çorum İtfaiyesinden emekliyim. Asrın felaketi sayılan 1999 Marmara bölgesi depreminde çalıştıktan sonra 1999 yılından itibaren çeşitli tarihlerde depremle ilgili anılarımı, önerilerimi yazdım ve aradan on üç yıl geçtikten sonra, çok güzel işler yapılmasına rağmen afetlere karşı düşündüğüm ve şu işler de yapılsa daha iyi, daha süratli, daha kalıcı çözümler olur diye düşündüm.

Yapılan işlerden en çok hoşuma gidenlerden, çadır yerine her şeyi içinde olan konteynır evler ve Sivil Savunma Teşkilatının güçlendirilmesi olmuştur.

Afetlere karşı; Ülkemiz genelinde yapılmasını arzuladığım en önemli iş. Ülkemiz genelinde faaliyette bulunan tüm İtfaiye, Sivil Savunma Teşkilatları, tüm Arama ve Kurtarma Teşkilatlarının tek çatı altında; İçişleri Bakanlığına bağlı bir teşkilat olarak, amir ve yöneticilerinin subay kadrosunda olduğu, gençlerimizin askerliklerini İtfaiye Eri olarak yaptıkları, araç ve gereçlerinin ileri teknolojilere sahip ve standart olduğu, personelinin her türlü afetlere karşı çok iyi bir eğitim aldığı, ülkemizin tüm il, ilçe ve beldelerinde, sanayi bölgelerinde, trafik ve kaza riski olan her yerde yeteri kadar araç ve personelle teşkilatlandığı, adına ister İtfaiye deyin, ister Sivil Savunma deyin yeni bir teşkilat kurularak her türlü afetlere karşı, hatta savaşlara karşı; personelinin eğitimli, genç ve dinamik, sayıca çok, araç ve gereçlerinin standart olduğu yeni bir teşkilat oluşturulmalı diye düşünüyorum!

Bu şekilde oluşturulacak bir teşkilatla oluşabilecek büyük afetlerde yetişmiş eleman sıkıntısı çekilmez, her ihtimale karşı eleman ihtiyaç olduğunda terhis olanların tekrar çağrılarak yurtdışından ekip

çağrılmadan kendi yaralarımızı kendimiz sarmış oluruz. Bu şekilde terhis olanlar herhangi bir afet vs. durumunda kendi yörelerinde bilgili ve gönüllü olarak katılarak afetlere karşı bilinçli bir toplum oluşturulur.

1013 yılı itibarı ile ilimiz Çorum Sivil Savunma Müdürlüğüne ait araç, gereçler ve depoları Ankara yolu üzerindeki Akıncı Kışlası'nın yanında bulunmaktadır. Herhangi bir yangın, kaza, arama kurtarma durumlarında ilk anda İtfaiye aranıp ilk müdahale İtfaiye tarafından yapılsa bile özellikle arama kurtarma gerektiren durumlarda Sivil Savunmaya ait arama kurtarma ekipleri ile beraber çalışılmaktadır. Bu durum göz önüne alınarak Sivil Savunma depo, araç ve gereçlerinin İtfaiyeye yakın bir bölgeye; örneğin Çimento Fabrikası altındaki Şehitliğin yanına veya daha uygun yakın bir bölgeye, geniş bir alanda kurulacak depo, tatbikat alanı ve oluşabilecek bir afet'te gelecek yardım ekiplerini barındıracak şekilde düzenlemenin yapılması, uygun zamanlarda İtfaiye ile ortaklaşa tatbikatların yapılması Bu bölgenin şehrimizin yukarı bir bölgede olması nedeniyle depoların sel riskinden uzak ve afetlere müdahalenin daha kolay, İtfaiyeye yakın olması nedeniyle de her zaman için organizenin daha kolay olduğunu düşünüyorum.

Ülkemiz genelinde Acil müdahale ekipleri olarak tanımladığımız: Ambulans, İtfaiye, Sivil savunma, Çevik Kuvvet ve tüm güvenlik bina ve yerlerinin terörist saldırılarına ve ekiplerin görevlerini engellemeye çalışanlara karşı; güvenli ve araç çıkışı kolay yerlerde konuşlandırılmalarını, yapılmış ve yapılacak bu binaların bu tür olaylara ve afetlere karşı güçlendirilmelerini, buralardan araç çıkışlarının birkaç alternatifinin bulunması, araç çıkış kolaylığı için buralara kavşak konulması.

İlimiz İtfaiye müdürlüğü altında Çorum Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü ve onun içeresinde de büyük bir havuz bulunmaktadır. İtfaiye müdürlüğü 2000 yılından sonra şimdiki yerine taşındığından 2013 yılı itibarı ile henüz havuzu bulunmamaktadır. Havuzu olmayan bir İtfaiye düşünülemez. 1999 depreminde Adapazarı Erenler Belediyesi'nde görevlendirildiğimizde çektiğimiz sıkıntılardan birisi de kalacak yer sıkıntısı idi. Gittiğimizde Ağustos ayı idi bazen belediye garajı içinde bazen Sapanca gölü kıyısında kimimiz arazöz içinde, kimimiz araç üstünde uyumak zorunda kaldık. Yardıma gelenlerin de elbet de uyumaya, yeme ve içmeye ihtiyaçları olacaktır.

Bunlar göz önüne alınarak Park ve Bahçeler Müdürlüğünün Çomar Barajı yanındaki ek tesislere nakledilip, İtfaiyenin yanındaki Park Bahçeler Müdürlüğü Tesisleri İtfaiye müdürlüğüne devredilirse ilk anda İtfaiye araçları dolum yapmak için Hıdırlık yanındaki havuza gitmeyerek zaman kaybı yaşamayacak, İtfaiye yanında bulunan havuzda arama kurtarma tatbikatlarını rahatlıkla yapacaktır.

Park ve Bahçeler Müdürlüğünün İtfaiyeye devredilmesi ile İtfaiye daha geniş bir alana kavuşarak, Allah korusun herhangi bir afet durumunda yardım için gelen ekipler için konteynır barınma yerleri yerleştirilerek ve gelen araçların sularının soğuktan donmaması için kapalı mekanlar yapılıp gelenlerin daha rahat çalışması sağlanırken o ekiplerin daha organizeli, daha kontrollü çalışması da sağlanmış olur.

İlimiz Ambulans Acil Yardım komuta merkezi ve ambulansların bir kısmı Bahabey Caddesinde bulunan Diş Hastanesi yanında bulunmaktadır, Burası merkezi bir yer olmasına rağmen Bahabey Caddesine çıkış kısmı karşısı kapalı olduğundan yolun diğer kısmına geçmek için Cengiz Topel Caddesi kavşağına kadar gidilip dönülmesi veya Esnafevleri Sokaklardan Kıbrıs Caddesine çıkış yapılıp, gidilecek yere ulaşılmaya çalışılmakta, buda zaman kaybına sebep olmaktadır. Allah korusun herhangi bir afet durumunda buradaki yer darlığı ve çıkış zorluğu, oradaki sokakların darlığında binaların yıkılması da düşünülürse orasının Ambulans komuta merkezine uygun bir yer olmadığı anlaşılacaktır.

İlimiz Ambulans komuta merkezinin; Devlet Hastanesi altında Samsun yolu üzerinde bulunan Müftülük binasının şehir merkezin de bir yere taşınarak oraya alınması, o bölgenin araç park yerinin genişletilip, soğuklardan araçları koruyacak şekilde ve herhangi bir afet durumunda il dışından gelecek Ambulans ve Sağlık ekiplerinin barınabilecekleri düzenlemenin yapılması, oraya uygun bir kavşak düzenlemesi yapılması, afetlere karşı önceden yapılacak bir önlem olarak düşünülebilir.

Şu an ilimiz Çorum'da kullanılan Devlet Hastanesi acil girişi, çıkışı, hasta indirip bindirmesi hatta yerinin kolay bulunması hiçte rahat ve kolay değildir, bunlarda göz önüne alınarak acil giriş yerinin yeniden düzenlenerek Ambulansların manevra yapmadan hastaları bırakıp veya almaları, acil giriş levha ve aydınlatmalarının daha belirgin, daha görünür olmaları, Hastane yön levhalarının uzak mesafelerden hangi Hastaneye, kaç metre kaldıkları belirtilecek şekilde kısa mesafelere ve

kavşaklara konularak yönlendirmelerin yapılması, acil girişlerin önündeki özel araç park yerlerinin o bölgeyi daraltmayacak yerlere yönlendirilmesi birçok sıkıntıyı ortadan kaldıracaktır.

Şu an için ilimizde ve ülkemizde bulunan acil girişlerin durumu maalesef hemen hemen aynı durumdadır, bende zaten bu duruma dikkat çekip gerekli düzenlemelerin bir an önce bir yerlerden başlanarak sıkıntıları ortadan kaldırıp, yeni yapılacak Hastanelerde bu düzenlemeye dikkat edilmesidir.

İlimizde komuta merkezi ile birlikte Ocak 2013 itibarı ile dört yerde Ambulans merkezi bulunmakta, Acil müdahaleler için uygun yerlerde bulunmalarına rağmen iki merkez, pazar yerleri yanındaki Sağlık Ocakları yanında bulunmaktadır. Pazar yerleri haftada bir gün kurulmakta ama pazar yeri kurulduğu günler; ister Ambulansların oldukları yerler olsun ister başka pazar yerlerinin kurulduğu yerler olsun o bölgelerde ki sokaklar kapandığı veya pazara gelen araçların yolları daralttığı için sağlık, yangın ve diğer acil durumlarda ulaşım engellenmektedir. Bu durum da dikkate alınarak pazar yerlerinin araç trafiğini engellemeyecek yerlere kurulması, tüm cadde ve sokakların 24 saat araç trafiğine açık tutulması acil yardım araçlarının daha kısa sürede olay yerine ulaşmasına imkan sağlayacaktır.

Afetlerde ve kuraklığın yaşandığı dönemlerde yaşanan en büyük sıkıntılardan birisi su bulma, bulunan suyun temiz ve süratli bir şekilde nakli veya yapılacak tesis ve ekipmanlarla mevcut olan suyun kolay bir şekilde nasıl kullanılacağının belirlenmesi ve bu konuda yapılacak çalışmaları şu şekillerde sıralayabiliriz.

Her ilde ve yerleşim birimlerinde içme ve kullanım suyunu baraj, gölet veya su kuyularından temin etmektedirler. Suların temin edildiği barajlar, göletler veya su kuyuları genelde yerleşim birimlerinden çok uzaklarda olduğundan buralardaki suları yerleşim birimlerine getiren su borularının yerleşim yerlerine yakın, arazöz ve su tankerlerinin rahatça dolum yapabileceği, trafiği rahat yerlere; o kısımdan itibaren şehre su giriş boruları giriş yerlerine vana konulup herhangi bir depremde o vananın kapatılarak, şehirler de ki çökme ve borularda ki kopmalardan dolayı oluşacak su basmalarının önüne geçilerek şehirlerin kullanım suyu buralardan temin edilebilir.

Yapılacak bu tesislerde dolum vanalarından önce örneğin 200.000 nüfuslu bir şehir için 200 - 500 tonluk aktarma su deposu ile barajlardan

gelen suyun dezenfekte edilerek arazözlere dolumu yapılırsa kısmen de olsa hijyen sağlanır.

Bu havuzların yanına arazözlerin rahat giriş çıkış yapabileceği, suyun arazözlerin üstten ayrı vanalarla dolum yapılacağı, birçok arazözün aynı anda dolum yapabileceği tesislerin yapılması, afetlerde, orman yangınlarında ve büyük yangınlarda su bulmada büyük kolaylık ve çabukluk sağlayacaktır.

Afetlerde su bulmada bir kolaylıkta, her il ve yerleşim yerlerinde bulunan su depolarının arazözlerin rahat yaklaşacağı, suyun kendi cazibesi ile dolumun yapılacağı yerlerine vana ve itfaiye rekoru konularak afetlerde uzaklara gitmeden buralardan da istifade edilebilir. Bu sistem özellikle köylerde ve ormanlık alanlarda oluşacak yangınlarda arazözlerin su dolumunda büyük kolaylık sağlayacaktır.

Orman ve köy yangınları için bir önerimde her köye İtfaiye teşkilatı kurulamayacağı için her köy ve piknik yapılan ormanlık alanlarda muhtarlık ve piknik alanlarında sürekli dolu ve kullanılır halde bekletilen ve traktör kuyruk mili dolum ve arazöz hizmeti veren yaklaşık 3 tonluk tankerlerden bulundurulursa herhangi bir köy veya orman yangınlarında traktörler yardımıyla İtfaiye ve Orman Yangın ekipleri gelinceye kadar yangınlara müdahele edilerek yangınların büyümesi önlendiği gibi küçük çaplı yangınlarda tamamen söndürülebilir. Yapılacak bu organize ile arazözlerin gitmekte zorlandığı tarla ve çok dik yokuşlu alanlara traktörlerle müdahele ile ulaşılması zor yerlerdeki yangınlara daha süratli müdahale edilebilir.

Depremlerde en çok su ihtiyacı Hastanelerde yaşanmaktadır. Hastanelere temiz su temini için Hastanelerin kendi bünyesinde kendilerine en az üç gün veya bir hafta yetecek ve içinde arıtma sistemleri olan, gerektiğinde arazözlerin kolayca su doldurabilecekleri su depolarının yapılması. Bu konuda Çorum Devlet Hastanesi için bir önerim Hastane arkasında bulunan Bahabey Çamlığındaki su depolarından, Hastaneye acil durumlarda yetecek büyüklükte bir su deposunun Hastanemize bağlanmasıdır.

Depremlerde en çok istifade edilen yerlerden biriside parklardır. Depremde evleri yıkılan veya evlerine girmeye korkan insanlar evlerine en yakın parklarda beklemekte, buralarda da tuvalet ve su ihtiyacı artmaktadır. Parklara önceden yapılacak tuvaletler ve onların yanına yapılacak ve gerektiğinde arazözlerle dolumu yapılabilecek en az 10’ar

tonluk su depoları depremlerde büyük kolaylık sağlayacaktır. Aynı şekil teşkilatlar pazar yerlerine de kurulup depremlerde ve diğer zamanlarda insanlarımıza büyük kolaylık sağlayacaktır.

Depremlerde su ve tuvalet ihtiyaçlarından istifade edilen yerlerden biriside Cami tuvaletleri ve şadırvanlarıdır, buralar genelde tek katlı ve düz girişli oldukları için evlere göre daha kolay kullanılabilmektedir, fakat buralardaki şadırvanların su kapasitesi az oldukları için sular kesilince ihtiyaca cevap verememektedir, Camilerdeki şadırvan ve tuvaletlere bağlantılı olarak yine herhangi bir su yokluğunda arazözlerin rekorları ile hızlı dolum yapabilecekleri, şehir şebekesinden cek valflerle ayrılabilen ilave büyük su depoları önceden yapılıp yerleştirilirse deprem veya herhangi bir su kıtlığında arazözlerin lüzumsuz yere sokak sokak su dağıtmadan bu su depolarını doldurarak işlerini daha hızlı bir şekilde yapmaları sağlanır.

Parklarda, pazar yerlerinde, Cami bahçelerindeki ve diğer umuma açık yerlerdeki tuvaletler mümkün olduğunca düz girişli olursa çukurlarda oluşabilecek geri tepmeler ve su baskınları yaşanmaz, tuvalet lagarları mutlaka şehir kanalizasyon şebekesine bağlı olacaktır ama depremlerde çöküntüler, yer kaymaları olduğu zaman kanalizasyon giderleri de çalışamaz duruma gelebilmektedir, bunun tedbiri de böyle umuma açık tuvalet lagarlarının büyük yapılması, herhangi bir tıkanma söz konusu olduğunda da vidanjörlerle temizliklerinin çabuk ve rahat olması sağlanır.

Bu belirttiğim önlemler alınmazsa, herhangi bir afet durumunda vatandaşlarımız tuvalet ihtiyaçlarını gidermekte zorlanacak, zaman zaman görüldüğü üzere uygun olmayan yerlere bu ihtiyaçlarını gidermeye çalışacak, bunlarında temizliği zor olacağı gibi koku ve pislikten geçilemeyecek, birçok hastalığın yayılmasına sebep olacaktır.

Yangınlarda kullanılmak üzere çeşitli yerlere yangın vanaları konulmaktadır, fakat bunlar bazı yerlerde fazlaca olmasına rağmen bazı yerlerde hatta riskli yerlerde neredeyse yok denilecek kadar azdır. Bir yeri tarif ederken kişiye cadde ve sokak adı verseniz zor bilir ama falanca okul, falanca cami falanca resmi daire denildiği zaman daha rahat yer belirtmiş olursunuz bu İtfaiyecilikte de böyledir. En kolay adres bir çok kişinin bilebildiği ve en kolay bulunan yerdir. Yangın vanalarının da tüm kamu binaları, okullar, camiler parklar, caddeler, iş merkezleri,

sanayi tesis ve siteleri ve yangın riski yüksek yerlere, dolum yaparken trafiği aksatmayacak ve rahat dolum yapacak şekilde yerleştirilmeleri, bu vanaların rekorlarının tüm arazözlerin rekorlarına uygun ve sürekli çalışır durumda olmalarına dikkat edilmesi.

Zaman zaman görüldüğü üzere İtfaiyelerin, araçların yolları tıkaması sonucu veya çok dar alanlar yüzünden yangın mahalline ulaşmakta zorlandığı görülmekte buna önlem olarak her yerleşim birimlerinki İtfaiye teşkilatlarında gerektiğinde kaldırımlara rahat çıkabilecek özellikte, küçük tonajlı, manevra kabiliyeti iyi olan küçük tip arozözlerden bulundurulursa bu soruna bir çare olabilir. Bunun haricinde öyle bir durumda yolları tıkayan araçların zaman kaybını önlemek için Emniyet güçlerince temin edilecek kurtarıcılarla çektirilmesi ile İtfaiyelerin bu gibi zamanlarda hızlı ve rahat çalışması sağlanabilir.

Yangın ve afetlere karşı vatandaşlarımız ve yerel ve ulusal yayınlar aracılığı ile bilinçlendirilmeli, Acil Yardım telefonlarının herkesin bilmesi sağlanmalı, bu işlerde ilk müdahalenin önemli olduğu, İtfaiyeye mutlaka haber verilirken ev ve işyerlerinde alınacak basit ve ekonomik tedbirlerle yangınların büyümesi önlenebileceği gibi tamamen de söndürülebilir. Ev ve işyeri yangınlarında ilk yapılacak iş doğalgaz kullanılıyorsa ilk önce doğalgaz vanaları kapatılarak gaz girişi kapatılır. Bütangaz tüpü kullanılıyorsa hortumların kesilmesi veya yanması durumunda otomatik kapanan detantörlerden kullanılması. Aydınlatma sorunu yaşanmayacaksa elektrik sigortaları da kapatılır.

Resmi dairelerde ve işyerlerinde mecbur olan hatta yeni yapılan sitelerde yangın tedbir araç gereçlerinin yangın durumunda nasıl hareket edileceği, nasıl kullanılacağı oralarda çalışan ve oturanlar bilgilendirilir ve gerekli eğitim verilirse oralarda bulunan yangın söndürme tüpleri veya yangın hortumları ile olabilecek yangınlara karşı İtfaiye gelinceye kadar müdahale edilerek yangınının büyümesi önlenebildiği gibi yangın da söndürülebilir. Bu şekilde yapılacak çalışmalarla buralarda yapılan yangın tedbirleri göstermelik değil işe yarar hale gelir.

Evlerde, işyerlerinde ve araçlarda kullanılan yangın söndürme cihazı tüplerinin hangisinin nerede kullanılacağının yetkili kişi ve kuruluşlarca bilgilendirilerek, bilinerek cihaz alınırken ve kullanırken ona göre hareket edilmeli. Örneğin karbondioksit gazlı yangın söndürme cihazları kullanımı kolay, temiz, tüpün içinde artan gazın tekrar kullanılabilmesine karşın, dolu boş olduğu tartılarak kontrol edilebilir, aşırı sıcak ortamlarda gaz sıkışmasından oluşacak tehlikeyi önlemek amacıyla otomatik olarak emniyet supabı açılarak tüpün içindeki gaz

boşalabilmektedir. Araçlarda ve aşırı sıcak ortamlarda çalışılan işyerlerine alınacak yangın söndürme cihazlarının kuru kimyevi tozlu cihazlarından olması tavsiyemdir. Yangın söndürme cihazı alırken ve kullanırken yetkili kişilere danışarak nerede hangi cihazın kullanılacağını bilerek alınmalıdır. Yangın söndürme cihazı satan firmalar çeşitli zamanlarda kampanyalar düzenleyerek ve gerekli bilgilerimde vererek vatandaşların bu cihazlardan alması sağlanabilir.

Yine yangınlarda insan sağlığını tehdit eden duman zehirlemesi ve ölümlerine karşın öncelikle ve mutlaka Hastanelerden başlayarak, sebebi daha önceden oluşan Hastane yangınlarında görüldüğü üzere onlarca yatağa ve başkalarının yardımına ihtiyaçlı insanları tahliye işlemi zor olacağı için alt katlarda meydana gelen yangınlarda oluşan duman ve zehirli gazların üst katlara çıkmasını önlemek için her kattaki merdiven duvarlarına güçlü aspiratörler yerleştirip onlarında zeminden çatıya çıkan bacalarla duman algılayıcı sensörler aracılığı herhangi bir yangında oluşacak duman ve zehirli gazların üst katlara çıkması büyük ölçüde engellenerek tahliye ve kurtarma için belki de ihtiyaç olmadan veya kısmen müdahele ile yangın daha çabuk söndürülebilir. Bu sistem ülkemizdeki tüm çok katlı resmi ve özel bina ve işyerlerinde kullanılabilir.

Çok katlı binalarda ruhsat alınırken zorunlu yaptırılan yangın merdivenleri yapılacak denetimlerde görüleceği üzere bazı binalarda kiler gibi kullanılmaktadır, herkes kendi dairesinin güvenliğini kendi sağlayarak buralarında yapılacak denetimlerle amacına uygun halde olması sağlanmalıdır.

Afetlerden biri olan sel ve su baskınlarına karşı neler yapabiliriz onları da şöyle sıralayabiliriz.

Öncelikle tüm yerleşim birimlerinde yağmur suyu ve kanalizasyon şebekelerinin birbirinden ayrılması. Bilindiği üzere yağmur çok yağdığı zaman kanalizasyonlar yağmur sularını çekmekte yetersiz kalınca bodrum katlarda kimi zaman geri tepmeler yaşanmaktadır.

Ülkemiz ve ilimiz genelinde bu konuda çalışmalar başlanmış olsa da şu an itibarı ile yeterli olmayıp yağmur yağdığında halen birçok sıkıntı yaşanmaktadır. Yağmur yağdığı zamanlarda Belediye yetkilileri cadde ve sokakları gezerek nerelerde su birikiyor, nelerden geçilemiyor, nereleri su basıyor onları tespit ederek ona göre gerekli çalışmaları yapmalı. Yapılan yağmur suyu boru ve ızgaraları yeterlimi, çalışıyormu, bazen de yol eğim hataları yüzünden yağmur suları ızgaralara uğramadan yollardan gitmektedir, bunlara dikkat edilerek, yapılan yağmur suyu

ızgaralarının yağmur mevsimlerinden önce açılıp içlerinde biriken çöp ve çamur gibi atıklardan temizlenerek yapılan çalışmalar en verimli hale getirilmelidir.

Ülkemiz genelinde dereler yetersiz kalıp taşkınlar meydana gelip can ve mal kayıpları gelince derelerin ıslahı gündeme geliyor, pansuman, bazen de göstermelik tedbirlerle çalışmalar yapılıyor, aradan zaman geçince aynı sıkıntılar veya benzerleri aynı veya başka yerlerde yine karşımıza çıkıyor. Buraya daha önceden en fazla şu kadar yağış oldu bu kadar çalışma yeterli deniliyor, maalesef küresel ısınma dediğimiz olaydan dolayı iklimler değişti, neyin ne zaman, ne kadar yağacağı belli olmadığı içinde bu konu iyice düşünülüp gerekli çalışmalar ani ve büyük olasılıklara göre yapılmalı.

İlimiz Çorum'un içinden geçen; İçeridere Bağlarından başlayıp Kapaklı ve Mimar Sinan taraflarından geçen, Sülüklü deresinden başlayıp Altınevler, Bahabey Caddesinden Hamit Duran Caddesinden Cemilbey Caddesini geçip Kışlanın arkasından geçen, Melikgazi Tepesinden başlayıp Nadıktan Stadyum önünden geçen dereler ilimiz yağmur suları için büyük bir şanstır.

Zaten bu derelerden de yıllardır istifade edilmektedir. Bu derelerin geçtiği yerlerdeki yağmur suyu ızgaraları çoğaltılıp ızgara giderlerinin derelere bağlantıları büyütülürse Caddelerde fazla su birikmeyeceğini umuyorum.

Bu derelerin açıkta kalan kısımlarında görüleceği üzere, bazı vatandaşlar nasıl olsa su götürür mantığı ile olsa gerek çöplerini buralara atmakta, dereler pislik yuvasına dönmektedir, buna da bir önlem alınmalı. Yine bu derelerin açıkta kalan bazı kısımlarında görüleceği üzere otlar ağaç gibi büyümektedir. Bu derelerin kapalı kısımlarını temizleyen teknolojik araç ve gereçler mutlaka vardır, bunların araştırılıp taşkınlar olmadan derelerin kapalı kısımlarından başlayarak mutlaka temizliklerinin yapılıp taşkın önlemlerinin alınması gereklidir.

İlimiz Çorum'daki diğer derelerden de biraz bahsedecek olursak; Samsun yolu üzerinde bulunan ve sıklık mevkii dediğimiz bölgeden yaklaşık 10 km'lik dağlık bir alanın yağmur sularını toplayan Sıklık deresi, Çimento Fabrikasının üzerinde bulunan taş ocaklarının alt kısmındaki yağmur sularını toplayarak Çimento Fabrikası Camii üst kısmından İtfaiye arkasından Park Bahçeler Müdürlüğüne ulaşmakta, ayrıca önceden buraya Çimento Fabrikası içinden biriken yağmur suları da katılmakta idi. Öncelikle buraya kadar olan kısımlar mutlaka temizlenip dere açık hale getirilmelidir. Maalesef bu kadar uzun bir

mesafeden gelen Sıklık Deresi burada afet sayılabilecek yağmur sularını taşıyamayacak büzlerin içinden Ahçı Bağlarına geçtikten sonra daralarak yine yetersiz büzlerin içinden Melikgazi Deresine bağlanmaktadır.

Yağmur çok yağdığında Sıklık Deresinde oluşan yağmur suları belirttiğim daralmış yerleri geçemeyince ilk önce Anadolu Sokaklarda ki çukurda kalan evleri ve o bölgede ki bodrumları yağmur suyu basmakta, hatta çok şiddetli yağışlarda Fatih Caddesinden Osmancık Caddesine ve yan sokaklardan şehir merkezine doğru sel oluşmaktadır.

Sıklık Deresi, Park ve Bahçeler Müdürlüğü alanından itibaren büzler alınarak mutlaka genişletilmelidir veya Park ve Bahçeler Müdürlüğünden itibaren fuar alanı arkasından Fatih Caddesinden 1 veya 1.5 metre çapındaki borularla Melikgazi Deresine bağlanırsa Samsun yolundan ve Bahabey Çamlığından gelen yağmur suları da şehrimize inmeden Melikgazi Deresi ile birlikte Derinçaya dökülür.

Binevler'in üzerinde bulunan Çomar veya diğer adıyla Çorum Barajından başlayarak Ilıca Bağlarından geçip Buharaevler'in altından geçen Derenin de temizlenip ıslah edilerek,yağmur yağdığında o civar yollarda ve Buharaevler'in alt kısmı olan Pazar yeri ve Buharaevler Camii ve diğer kısımlarda biriken yağmur suları bu dereye bağlanarak tahliye edilebilir.

Ayarık Bağlarından başlayarak İbrahim Çayırı Bağlarından geçen dere İbrahim Çayırı Bağlarını geçtikten sonra daralarak Osmancık Caddesini geçip yine dar bir dere yatağı ile Derinçaya ulaşmaktadır. Bu derenin dar kısımlarının ve büzlerle geçilen yerlerin genişletilmesi gereklidir.

Silmkentin kuzeydoğusunda ki dağlardan gelen ve çok büyük olan dere Silmkentin altından ki dar bir dere yatağı ile İbrahim Çayırı Bağlarının üst kısmındaki dar bir büzle Osmancık Caddesine hafriyat atıklarından yol bulabildiği dar dere yataklarından geçip Derinçaya ulaşmaktadır. Bu dere çok uzaklardan topladığı yağmur sularını bu belirttiğim dar dere yataklarından Derinçaya ulaştırmaya çalışmakta ulaştıramadığı zamanlarda bu bölgeleri yağmur suyu basmaktadır.

Silmkentin ilerisinden gelen bu derenin dar olan dere yatakları genişletip temizlenerek geçtiği kanal ve büzler büyütülürse bu bölgede oluşan su taşkınları da önlenmiş olur.

İbahimçayırı Bağlarını geçip Kuruçay Köyü köyüne giderken solda kalan bölgede bulunan bağların içinden dere yatağı gözlerden uzak olduğundan olsa gerek sanki hafriyat atıkları dökme yeri gibi

kullanılmakta buda taşkınlara sebep olmaktadır. Bu derede o bölgedeki diğer dereler gibi Osmancık Caddesini geçip Derinçaya ulaşmaya çalışmaktadır. Bu dereninde temizlenip genişletilmesi gereklidir.

Aslında ilimizden geçen dereler çöplük gibi kullanılmakta yine bazı derelere hafriyat atıkları atılmaktadır bunu önlemek için mutlaka caydırıcı önlemler alınmalıdır, yoksa duyarsız bazı kişiler bu dereleri tıkamaya devam edecektir.

Hafriyat atıkları için benim önerim tüm İl ve İlçelerde şehirlerin fazla uzak olmayan bölgelerine evlerindeki tamir ve onarım yaptırdıklarında oluşan hafriyat atıklarını atabilecekleri hafriyat atık sahaları oluşturup çeşitli duyurularla vatandaşlara böyle alanların varlığından haber edilir vatandaşların hafriyat atıklarını buralara dökmesi sağlanırsa dereler bu hafriyat atıklarından kurtulur.

İlimiz Çorum'daki yağmur suyu çalışmalarından biri olan Hıdırlık mevkii alt kısımlarından Sancaktar Camii altına kadar yapılan 1 metre çapından büyük yağmur suyu borusunun Sancaktar Camiinden Kıbrıs Caddesine kadar uzanan Milönü Caddesi boyunca uzatılarak ve iki ana kola ayrılarak kolun birisi Kiremit Minare Camii yanından Kıbrıs Caddesinden Esnafevleri Semtinden Diş Hastanesi yanındaki Sokaktan Bahabey Caddesinin Bahar Caddesi ile kesiştiği yere kadar uzatılarak ve gerekli yerlere ızgaralar konularak bu semtlerde oluşan ve çok yağmur yağdığında yetersiz kalan yağmur suyu hattı yerine yeni ve daha büyük yapılacak bu hat ile bu bölgedeki biriken yağmur suları daha kolay bir şekilde tahliye edilmiş olur. Sancaktar camiinden Kıbrıs Caddesi ile Askerlik Şubesi ile Kale arasındaki sokaklara yapılacak uzantılarla ve uygun yerlere yapılacak ızgaralarla Emek Caddesinden ve Eti Lisesi yanındaki sokaklardan gelen yağmur suları tahliye edilebilir, bu hat gerektiğinde Cengiz Topel Caddesine kadar uzatılabilir bu kısımlarda biriken yağmur sularıda tahliye edilmiş olur. Bu şekilde yapılacak çalışmalar ile şehir merkezine gelen yağmur suları büyük ölçüde engellenmiş olur.

İlimizde bizim göremediğimiz yerlerde oluşan yağmur suyu taşkınları ve yağmur suyu birikintileri mutlaka vardır, onlarında yetkili mercilere iletilerek, yetkili kişilerinde çok yağmur yağdığında cadde ve sokakları gezerek su taşkını ve birikintileri olan yerlere gerekli çalışmaları yaparak sorunlar giderilmeye çalışılmalıdır.

Kış aylarında oluşan buzlanmalara karşı şu önlemleri alabiliriz.

Kar yağdığında ilk anda şehirlerin her tarafını aynı anda temizlemek mümkün olamayacağı için özellikle kaldırımlarda

buzlanmalar olmakta bu buzları kırıp temizlemekte uzun zaman almakta olduğundan vatandaşlarımız yürümekte zorlanıp, bazen de düşüp yaralanmalar olmaktadır.

Bu konuda çok uzun süredir düşündüm, teknik olarak mümkün olurmu veya yapılan iş yararlı olurmu bilemiyorum ama yaz aylarında kaldırımları temizleyen araçları yapan firmalar bir AR-GE çalışması yaparak kaldırımları temizleyen küçük araçların önüne hidrolikli kazıyıcı ile, araçlara eklenecek buhar kazanları ile buhar üreterek kazıyıcıların önüne buhar vererek, kaldırımlarda ki buzları buharla eritip, kazıyıcı ile sıyırıp kaldırımlarda ki kar ve buzlar temizlenebilir. Eğer bu sistem denenip başarılı olursa yollarda kar temizliği yapan büyük iş araçlarda böyle sistemlerle donatılıp buzlu yollarda yaptıkları çalışmalarda da kullanılabilir. Bunlarla birlikte kaldırımlarda ki buzları eritmek için küçük kaldırım temizleyici araçlara tuz serpme sistemleri eklenerek kaldırımlarda ki buzlar eritilebilir.

Buzlanma meydana geldiğinde şehir içi cadde ve sokaklara buzları eritip fren emniyeti sağlamak amacıyla serpilen mucur ve tuz karışımı buzlar eridikten sonra mucurları ayrıca temizlenemediği için akan sularla birlikte yağmur suyu lagarlarının daralmasına bazen de tıkanmasına sebep olmaktadır, birçok yağmur suyu lagarı işlemez hale gelmektedir, bunun önüne geçmek için şehir içi yollarda yapılan buz eritme çalışmalarında araştırılıp, denenip sadece iri tuz kullanarak kullanılırsa buzları eritirken yağmur suyu hatlarının tıkanmasının da bir ölçüde önüne geçmiş oluruz.

Kışın kar ne zaman yağacağı belli olmadığı için önceden yapılacak planlama ile temizlik işleri ve ekipmanlarının kış aylarında 7 gün 24 saat esasına göre, buzlanma ihtimaline karşı şehirlerin büyük bir bölümüne hizmet verecek şekilde planlama yapılırda kar yağdığında, buzlanma olmadan kar temizleme işlemlerine başlanılırsa zaman geçtikten sonraki zorluklar yaşanmaz.

Ben bu yazdıklarımı; yaşadığım, gördüğüm ve izlediğim olaylar neticesine göre tavsiye niteliğinde yazarken de bazı önerilerimin teknik olarak ve işe yarayıp yaramayacağının araştırılarak, deneme yapılarak halkımızın tüm afetlerden zarar görmeden veya en az zararlarla nasıl kurtulabileceği düşüncesi ile uzun yıllar devamlı araştırarak, en ince ayrıntılarına kadar yazmaya çalıştım.

Bu yazımla çok yakın ilgili olduğu için Temmuz-2000 de yazdığım aşağıdaki “HERHANGİ BİR AFET DURUMUNDA KRİZ MASASININ YAPABİLECEĞİ HAZIRLIKLAR ŞU ŞEKİLDE

OLABİLİR” başlıklı yazımı da ekleyerek konunun bir bütün oluşmasını düşündüm.

HERHANGİ BİR AFET DURUMUNDA KRİZ MASASININ YAPABİLECEĞİ HAZIRLIKLAR ŞU ŞEKİLDE OLABİLİR:

1- Kriz masasının oluşturulması,

2- Haberleşmeyi temin ekipleri,

a-) Telefon hatlarının açık tutulmasının temini ve çeşitli bölgelere geçici telefonların konulmasının sağlanması,

b-) Yardım ekipleri arasında haberleşmeyi ve koordinasyonu temin için geçici telsiz istasyonu kurulup herhangi bir afet durumunda hangi ekibin hangi kanalda ve kodda haberleşeceğinin ve kimlere telsiz verileceğinin önceden kararlaştırılıp, afet anında bu ekiplere telsiz verilmesi.

3- Öncelikle kriz masası, haberleşme ekipleri ve sağlık ekipleri için gerekli elektrik enerjisinin temini başta olmak üzere elektrik temini için jeneratör ve aydınlatma ekiplerinin belirlenmesi.

4- Yangın ve sel baskınlarına karşı Afet kriz masası emrine yeterli sayıda itfaiye ekibinin çağrılması.

5-Güvenlik ve Trafik akışının düzenlenmesi için ekiplerin belirlenmesi.

6- Arama ekip ve araçlarının belirlenmesi.

7- Kurtarma ekip ve araçlarının belirlenmesi ve enkaz altından çıkartılan ölü ve yaralıların nereden çıkartıldığı, kim olduğu ve nereye, hangi araçla gönderildiğinin kayıt edilmesi.

8- Sağlık ekiplerinin hazırlanması. Enkaz altından ağır yaralı olarak çıkartılanlar için acil ameliyat yapılabilen ambulanslardan temin edilip ilk müdahalenin bu tip ambulanslarda yapılması. Bu tip ambulanslardan her şehirde ortalama iki tane olsa, özellikle ağır yaralanmalı trafik ve iş kazalarında yolda ölümler önemli ölçüde azalır. Herhangi bir afet durumunda ise her ilden bir tane bu tip ambulans afet bölgesine gönderilse birçok canda bu şekilde kurtarılmış olur.

9- Çadır kurma bölgelerinin herhangi bir afet olmadan yerlerinin belirlenmesi.

10- Çadır yeri hazırlama ekiplerinin belirlenmesi. Çadırların, su baskınlarından etkilenmeyecek, ulaşımı rahat bölgelere çadırların yüksekte kalacak şekilde aralara yol açılıp, çakıl serilip yerlerinin hazırlanması. Herhangi bir afet durumunda tüm illerden fazla miktarda iş makinası ve ekip gönderilmekte, bir kısmı hiç çalışmadan geri gitmektedir. Çadır yeri hazırlamak için bunlardan istifade edilebilir.

11- Çadır kurma ekiplerinin belirlenmesi.

12- Seyyar tuvalet ve seyyar banyo kurma ve atık suların tahliye ekiplerinin belirlenmesi.

13- Afet bölgesinin dezenfektesi için kireçleme ve ilaçlama ekiplerinin belirlenmesi.

14- Afet anında su şebekeleri kullanılamaz duruma geldiğinden, önceden; içme ve kullanma suyunun nereden ve nasıl temin edilebileceğinin belirlenmesi ve bu suları temin edecek ekibin belirlenmesi.

15- Seyyar fırın ve seyyar mutfak kurma ekiplerinin belirlenmesi.

16- Gelen yardım ekiplerinin, araç ve gereçlerin o ilin kriz masasına ulaşabilmesi için gerekli organizasyonun yapılması.

17- Yardım için gelen ekiplerin nerelerde görevlendirileceklerinin organizesi ve gelen yardım ekiplerinin barınma yerlerinin tespit edilmesi.

18- Gelen yardımların tasnif, dağıtım ve depolanma yerlerinin ve bu işle görevlendirilecek ekiplerin belirlenmesi.

Eylül – 2013

Selma GÜRSEL

DOMATES YEMEĞİ

100 gram kıyma
1 Kilo olgun domates
1 baş soğan
1 fincan sıvı yağ
1 fincan pirinç
Bir diş sarımsak
1 miktar yoğurt

Domatesler yıkanarak sap kısımları alınarak bir kenara konulur.

Sıvı yağ tencereye konularak kıyma eklenir üzerine soğan doğranarak istenildiği kadar tuz ekilerek kıyma ve soğan karıştırılarak kavrulur.

Kıyma kavrulurken domatesler irice doğranır ve tencereye konulur. Üzerine bir miktar tuz konulur bir miktar ateşin üzerinde kaşıkla karıştırılır. Tencereye domatesleri kapatacak kadar sıcak su konulur bir taşım kaynatılınca bir fincan pirinç yıkanarak tencereye konulur.

Pirinçler pişince tencere ateşten alınarak ılık olarak servis yapılır. İstenirse üzerine sarımsaklı yoğurt da ekilerek yenilir.

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

2013/09/19 18:14

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

09/19/2013

Adile TÜRKMEN

İSMİNİ İSTERİM

Karşımda duran yüce dağlara
Saçıma düşen beyaz aklara,
Yaprak döken hazan bağlara,
Senin ismini yazmak isterim.

Ömrü olmayan kuru dallara,
Sonu olmayan uzun yıllara
Bu mutsuz geçen yıllarıma,
Senin ismini yazmak isterdim.

Güneşten yanan ıslak göllere,
Ot bitmeyen ıssız çöllere,
Mis gibi kokan beyaz güllere,
Senin ismini yazmak isterim.

Gözümden akan ılık yaşlara,
Kirpik üstünde hilal kaşlara
Yazılması çok zor olan taşlara
Senin ismini yazmak isterim

Mehmet KARADAĞ

KURULSUN DOSTLAR OZAN BİRLİĞİ

Ele,bele,dile sahip olalım
Bozulmadan canlar sade kalalım
Mürşidi Kamil yoldaş bulalım
Kurulsun dostlar ozan birliği

Birliği olmayan ozan sayılmaz
Yağları yakmakla menzil alınmaz
Ayrı-gayrı olan divan kuramaz
Kurulsun dostlar ozan birliği

Naza gelmez dostum gerçek ozanlar
Halkın ateşiyle nerde yayanlar
Tarihte kaç tane böyle kalanlar
Kurulsun dostlar ozan birliği

Sözüm size derim ayrı çekenler
Baskıya zulme boyun bükenler
Vakitsiz horoz olup ötenler
Kurulsun dostlar ozan birliği

Sazınla sözünle fakiri koru
Türkçemi söylerim arınmış duru
Ağlayı ağlayı gözlerim kuru
Kurulsun dostlar ozan birliği

Birlikten korkmayın güller açılır
Nefes temiz olur koku saçılır
Bu birlikte kötülükten kaçılır
Kurulsun dostlar ozan birliği

KARADAĞ'IM der ki ayrım yapmayın
Helalimize haramlar katmadan
Görmeliyiz oyunlara bakmadan
Kurulsun dostlar ozan birliği

Üzeyir Lokman ÇAYCI

RESİMLE DOSTLUK

Bir arkadaş
Bir dost,
Bir komşu resmi yap,
Başköşeye oturt onları…

Zarar, kâr hesabı yapma
Çıkar, ihtiras, ihanet gibi
Kelimeleri
Aklının ucundan bile geçirme...
Boya, süsle,
Evinin en güzel yerine as...

Bunlar varken
Korkusuz
Endişesiz uyu...

Cıvıl cıvıl renklerle
Samimi çizgilerle
Dostluğun,
Göreceksin ki
Seni hüsrana uğratmayacak...

Paris – 03.03.1999

Üzeyir Lokman ÇAYCI

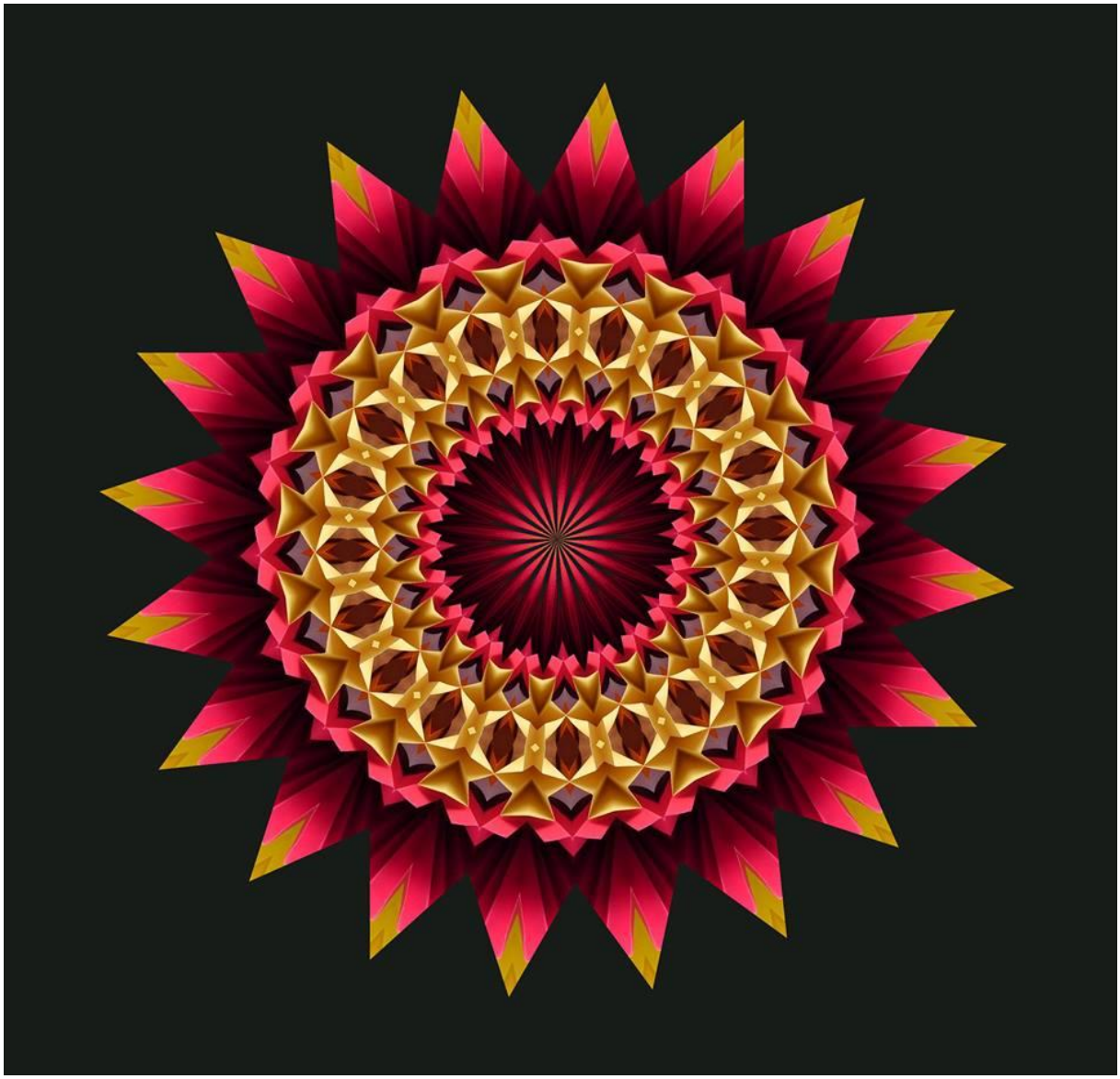

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 178 25 Aralık 2013

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma*
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL TÜRKİYE'M GÜZEL ÜLKEM

Mustafa Nevruz SINACI EZAN/TÜRBAN; AKP VE DP

Mustafa TURAN ÖNCE FİGÜRAN OLUP, SONRA PİŞMAN OLMAK

Mahfi EĞİLMEZ HİTİT TOPRAKLARINDA

Üzeyir Lokman ÇAYCI DESEN

Selma GÜRSEL YANMAZ TAVA BÖREĞİ

Mehmet KARADAĞ ÇORUM İLİNE

Arap KURT UZAK DURMA ÖYLE

Şükrü GÜLTEPE VEFASIZ DOSTLAR

Mahmut Selim GÜRSEL

TÜRKİYE'M GÜZEL ÜLKEM!

Güzel Ülkem!
Bizler senin barında yaşarken;
Sen ne günlere kaldın?
Seni birileri ile baş başa bıraktık.
Seni emanet ettiğim ellere güvendik
Sen ne şekilde yönetildin irdelemedik.
Etrafında bulunan ülkeler hep dost idi;
Bazılar düşmanlıklarını söylemekte korkar idi.
Hepsi ile hasım oldun birileri yüzünden.
Tüm dünyada dost bırakmadır.
Hepsi bize hasım oldu.
Dünya ülkelerindin bile yüzüne bakacak kalmadı.
Emanet ettiğimiz eller yüzünden.
Nelerle karşılaştırıldın?
Ülkenin insanları aç iken sana sığınanları kabul ettiler.
İnsanlık namına diyerek bizi aldattılar.
Kendi çıkarlarına kullanacak maşa olarak buyur ettiler.
Güzel Ülkem.
Olmayan ayrımları PKK ile özleştirdiler.
Sana kaç yıldır düşman olan PKK yı bize açılım diye tanıttılar.
Bizler sadece dinledik.
Bebek katilinden fikir almak için,
Nerede ise katili bırakacak seviyeye getirdiler.
Nerede ise eli kanlı tüfekli militanları ülkemize bekçi kıldılar.
İtiraz etmek şöyle dursun o SENİN İÇİN
Şehit olanları bile görmemezlik den geldik.
Güzel Vatanı nelerle katlandın?
Kimler seni vatan gördü?
Kimler seni vatan görmedi?
Seni kurtarana alenen hakaret ettiler!

Milli değerlerini bir bir alıştıra alıştıra yok ettiler.

Milli Bayramlarını yok etmeye sadece belirli yerlerde kutlamaya kalktılar.

Ülkenin amblemi olan TC yi pek çok resmi kurumdan kaldırarak ülkemizi rencide ettiler.

Dini ayrımcılık yaptılar, birbirimize düşürmeye çalıştılar.

Dinin alet ederek seni harp alanı olarak ilan ettiler.

Bu alanda yasak olmayan işlemleri alenileştirdiler.

Ülkemde bulunan milletleri bölmeye birbirlerine düşman etmeye çalıştılar.

Sadece öküzün trene baktığı gibi bütün olanlara BAKTIK.

Görmemezlikten GELDİK.

Her zamanki gibi DUYDUK.

Duyduklarımızı anlamamış gibi DAVRANDIK.

Her şeye akıl erdirirken nedense SUSTUK!

Bizler ne yaptık. HİÇ.

Ne yapıyoruz HİÇ.

Bir hiçlik içinde OLDUK.

Adını sadece söyler OLDUK.

Ve utanmadan kurbanlık koyun gibi;

Sıranın gelmesini bekleyenlerden olduk.

Güzel Ülkem TÜRKİYE'M

Ben geldim gidiyorum desem de sana

Yediğim, içtiğim, soluduğum havanla

Halen muhtacım sana!

Mustafa Nevruz SINACI

EZAN/TÜRBAN; AKP VE DP

Resmi kuruluş tarihi olan 14 Ağustos 2001'den kısa bir süre sonra, 03 Kasım 2002'de yapılan ve Parti sahipleri, cunta, sulta, vesayet ve icazet erbabınca hazırlanarak listelenen eşhası (sözde vekil) belirleme (bazılarının "seçim" dediği, Vazifeli noter misali usulen tefhim biçimi halka tasdik ettirme) merasimini müteakip hükümet kuran AKP; Aradan geçen 10 yıl 8 aylık süreye rağmen hâlâ olduğu yerde saymakta ve geldiği yerde durmaktadır.

Oysa henüz mahiyeti, içeriği, anlamı açıklığa kavuşmamış fevkalâde muğlâk, aldatıcı ve sahte bir kavram olan "milli görüş" furyası bağlamında 30 yıllık bilgi, politika deneyimi ve birikime sahip olmalarına rağmen; Bu kadar kararsız, istikrarsız, Milli Davalar karşısında aciz, zavallı, korkak ve istikametsiz kalmaları hayret ve dehşet vericidir.

Zira aradan geçen zamana, alenen vaat, sürekli beyan ve dönem evveli taahhüt etmiş olmalarına rağmen; Başta YÖK'ün ilgası, Baş Örtüsünün serbest bırakılması., Siyasi Partiler ve Seçim Yasalarının "Namuslu, dürüst, adil, eşit, şeffaf ve demokrat" bir sisteme iblâğı; "temsilde adalet / yönetimde istikrar" ilkesinin hayata geçirilmesi; Millet-vekili ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyazlarının kaldırılması.; Kalkınmanın tam bir adalet, hakkaniyet, hukuk "imkân ve fırsat eşitliği" çerçevesinde, serbest rekabet ilkesi, şeffaflık ve dürüstlükle icrası; "Eğitim, Adalet ve Sağlık" konusunda insan hakları, evrensel hukuk, adalet ahlâkı yönünde 'kamu yararına objektif, adil, dürüst ve realist' düzenlemeler yapılması ve nihayet Genel Kurmay Başkanlığı'nın Milli Savunma Bakanına doğrudan bağlanması dâhil olmak üzere; Vaat ve taahhüt ettikleri meselelerden hiç birini akıl, ilim, irfan, hukuk, ahlâk ve demokrasi bağlamında basiret, beka, milli menfaat ve evrensel hukuk düzleminde çözemediler.

Bunun yerine, adeta "gayri milli unsurlar ile uluslar arası, kirli emperyalist sermayeye teslimiyet" anlamına gelen; Piyasa ilkeleri, kamu

yararı, insan hakları, vicdani sorumluluk ve halk (milli menfaat) aleyhine özelleştirmeler, adeta peşkeş çekmeler, bedelini zaman içinde en ağır biçimde halkın ödeyeceği "yap-işlet devret" çılgınlıkları; Mümkün mertebe, "dış ticaret dengeli" DENK BÜTÇE yerine, iç-dış borç hovardalığı ile memleketin geleceğini karartan, istikbalini kâbusa çeviren uygulamalar, hiç de doğru, onurlu, sorumlu basiretli, ilmî, objektif, adil ve dürüst değil!.. İcraatın ekseriyeti demokrasi, hak karinesi, hukuk ve ahlâka aykırı vb.

Adı: "Adalet ve Kalkınma" olan bir siyaset hane için, tam bir hayal-i sükut, alenen kendini inkâr, hezimet ve hüsran bu! Özellikle, vukuu şaibeli, sebep ve hikmeti izaha muhtaç, aradan geçen uzu süreye rağmen gizemini koruyan ve esrarı çözülemeyen "gezi parkı isyanı", her ne kadar sebepleri meçhul kalsa da; Sonuçları itibarıyla memleketi sarsacak bir vahamet ortaya koymuştur. Bu vahamet: Kısa adı BOP/BİP olan, Türkiye ve Ortadoğu ülkelerini "Çete Devleti İsrail" lehine bölerek, "yeniden yapılandırma plânına" ivme kazandırılması ile kod adı "AB" olan emperyalist vampir kulübünün hegemonyasına boyun eğme operasyonudur.

Buna rağmen, AKP'nin MENDERES istismarı mantıksız, hayret ve dehşet vericidir.

Zira aralarında zerre kadar imtizaç, "eylem ve söylem benzerliği" yoktur.

Yetmedi, kadim Demokrat Parti'nin def-i hacetinden, misyon tacirliği ile sabık, malûl ve muhriç, defolu atıklarından bile medet umulmaktadır. Kaldı ki, bu sanal sevdaya mukabil; Halâ 27 Mayıs sorgulanmamış, yargılanmamış, fevkalâde ehemmiyet ve aciliyetine rağmen henüz dava bile açılmamıştır. Bu nasıl bir mirasçılıktır ki; Varisi verasetten bihaber ve adeta (Aydın Menderes gibi) reddi miras etmiş, hayırsız evlât gibidir.

OYSA: TARİHİ VE KADİM DEMOKRAT PARTİ! Evet, burada açıkça ifade etmek lâzımdır ki; Özellikle tarihi ve kadim Demokrat Parti, Menderes ve bilumum kadrolarına nazaran: AKP, üst yöneticileri ve cari politikaları cihetiyle, aralarında zerre kadar bir ilgi, alâka ve rabıta yoktur. Yerine göre örnekleyecek olursak:

Meselâ: Demokrat Parti 07 Ocak 1946'da kuruldu. 4 yıl 4.5 ay yıl süren muazzam bir furya, baskı, zulüm ve ıstıraplı hak-hukuk mücadelesinden sonra 14 Mayıs 1950 seçimlerinde "halk hareketi ile" iktidar, akabinde de, her şeye rağmen, millet adına "MUKTEDİR" oldu.

AKP'NİN MENDERES'LE SINAVI: Her ne hikmetse, 27 Mayıs 1960 kalkışmasının 53. sene-i devriyesinde patlak veren "Gezi Parkı" olaylarına baktığımızda, açıkça görürüz ki: Bunlar hâlâ hükümet, iktidar ya da muktedir olamamışlar. Yahut başka bir anlam, düşünce ve izah tarzına göre: Hükümet adına devlet erk'ini elinde bulunduran kesim; Rejimi değiştirip dönüştürmek suretiyle ülke ve halkı yeniden yapılandırıp; BOP-BİP istikametinde bir anayasa, yeni bir rejim ve muhafızlarından oluşan kadrolar teşkil etmek uğruna "olayları kuruyor, kurguluyor ve yönetiyor" gibi!

Amaç ne olabilir? İddialara göre: Tam bir iştirak ve işbirliği içinde hareket ederek, yerine göre legal veya illegal ortaklık içinde faaliyet gösteren iktidar ve bilumum muhalefet:, Her şeye rağmen, mevcut Anayasayı (tıpkı 1960'da olduğu gibi) çöpe atarak; "adına 'süreç' denilen menfur ihaneti meşrulaştırıp, hainlere yasal yol ihdası" için, bir yeni yapılanma (ihanet sürecinin öncüsü Turgut Özal'ın transformasyon dediği) dönüşüm anayasası yapmak istemektedirler… İlk etapta masum ve siyasetten müsemma başlayan Gezi Parkı eylemlerinin, aynı günün akşamından itibaren MİT, Jandarma, Polis ve bilumum kamu güvenlik unsurlarına rağmen, eşkıya, sabotajcı, dezinformatör, etki ajanı, yabancı casuslar ile yerli provokatörlerin işgaline maruz kalması tam bir acizlik yahut müsamaha veya gizli iştiraktir!

Zira devletin gücü ve güvenlik kurumları; İyi niyetle, masum yüzler ve temiz gençler tarafından, 'organize olmaksızın ve kendiliğinden' başlayan hareketi sızmalardan, sabotajdan, dezinformatör, etki ajanı ve provokatörlerden pek alâ koruyabilir, kontrol altında tutabilir, 28 Mayıs'tan itibaren vaki taşkınlık, saldırı ve tahribatı, çok rahatlıkla önleyebilirlerdi. Aslında "DEVLET OLMAK" budur.

Devlet: Hüküm, hikmet, adalet ahlâkı, evrensel hukuk, meşveret; Suç teşkil eden fiil ve (her kim olurlarsa olsunlar) faillere karşı çelikleşmiş iradenin demir yumruğu" demektir. Akp tarafından örnek alındığı iddia olunan Adnan Menderes ve Demokrat Parti ile hükümet kadroları böyle idi. Ki, bu bir hikmettir. Yüksek fazilettir. Lânetli devrimcilik, zorbalık ve zalimlik değil; Atatürk tarafından düstur olarak uygulanan İnkılâpçılıktır. İnkılâpçılık nedir?.. Milletle anlaşmak, asgari müştereklerde iştirak, demokrasi, medeni siyaset ve uzlaşma kültürü çerçevesinde mutabık kalmaktır.

Adnan Menderes ve Demokrat Parti Ezan-ı bu anlayışla dönüştürmüş; Müslüman'ım demeyi bile yasaklayan yasa müsveddelerinden milleti böylece kurtarmış ve her şeye rağmen hırçınlık

için yol arayan, fırsat kollayan muhalefeti; Parayla-pulla ayartmaya, tehdit, taciz ve şantajla yola getirmeye, ya da bölmeye, parçalamaya kalkışmamıştır.

Maalesef güncel siyasette bunların tamamı yaşanmakta, fakat: Siyasetti fazilete iblağ edecek "parti sahibi sultası, genel merkez cuntası, milletvekili ayrıcalıkları, dokunulmazlık ve imtiyazları" gibi insanlık, ahlâk, adalet ve hukuk dışı ilkellikler yürürlükten kaldırılmaktansa, inatla, ısrarla sürdürülmekte ve tahkim edilmektedir. Oysa DP ve Menderes zamanında başta "hazine yardımı domuzluğu" olmak üzere bu ve benzeri millet iradesi, hakkaniyet ve adalet karinesi ile eşitlik ilkesine bütünüyle aykırı "mugayir hiçbir uygulama yoktu!

Devletin tepesinde Demoklesin kılıcı gibi asılı, bölücülük tehdidi; Çok ciddi, hırçın, sert ve saldırgan muhalefete rağmen ihanet şebekeleri ile flört, zaaf, acizlik ve pazarlık gibi derin bir utanç göremezsiniz. Dahası, kimse, ama hiç kimse kadim DP, Menderes ve ekibini "hainlerle görüşme, iştirak ve iş birliği ile" suçlayamaz. Ama günün hükümeti ve iktidar partisi en ağır biçimde şaibe altındadır. İktidarın iltimas, haksızlık, yolsuzluk, hakkaniyet ve hukuk dışı icraatlarına göz yuman, suç, cürüm ve yasa dışılıkları görmezden gelen, bilumum muhalefet de bu iddialar ve iddiacı kesimlerce alenen veya zımnen ihanetle suçlanmaktadır.

Nihayet: DP davasının özü, esas misyonu olan "antiemperyalist ve antisiyonist Türk İnkılâbı geleneğinin" son halkası, varis ve güncel versiyonu olması bu cihetle de asla kabul ve tasvip edilemez. Dahası kadim DP: "Milli Mücadele ve Misak-ı Millici", tam özgürlükçü, mütekabiliyetçi, Milli Devlet, Milli Hâkimiyet ve Milli hükümranlıktan yanadır.

Ya AKP?!

Mustafa TURAN

ÖNCE FİGÜRAN OLUP, SONRA PİŞMAN OLMAK

Milli Şairimiz M. Akif:" İki yüzlü insanları sevmeye başladım. Bin yüzlü ,insanları görünce" der ya. Batı'nın acaba kaç yüzü var düşündük mü hiç?

Bir örnekle konuyu vuzuha kavuşturalım.

Filozof Şair Rıza Tevfik şu ilginç ve düşündürücü hatırasını anlatıyor:"1908 ihtilalinden evvel, bizleri başta İngiliz sefiri olmak üzere, Fransız, İtalyan sefirleri de çok teşvik ettiler. Onlardan büyük mikyasta yardım ve teşvik gördük. Hey Rıza! Meğer kimlere hizmet etmiş.

Nihayet hürriyeti de kimlere ilan ettik. Bir gün Talat'a (Talat Paşa) dedim ki: biz bu ihtilal için ecnebi sefirlerden hayli teşvik gördük. İşte hürriyeti ilan ettik. Gidelim teşekkür edelim. Evvela İngiliz sefaretine gittik. Galatasaray'daki o muhteşem binayı tam bir ölü sessizliği içinde bulduk. Ben emindim ki Sefir içerde idi. Kimi sorduysak yok dendi. Bir mana veremeden dönmüştük.

(Yıllar sonra) Oğlum Said, İngiltere'de oturuyordu. Onu ziyarete Londra'ya gitmiştim. Lord Nikılsın'ı (1909'da İngiltere'nin Türkiye büyükelçisi) ziyarete gittim. Sohbet esnasında o soğuk adem-i kabulün sebebini sordum.

-Dostum Rıza Tevfik Bey! Biz Jön Türkleri teşvik ettik. Onlardan büyük bir netice bekliyorduk. İhtilal olacak, Sultanla beraber Hilafet müessesesi de alaşağı edilecek diye bekliyorduk. Fakat aldanmış olduk. Tekrar sordum:

-İngiltere'yi Hilafet müessesesi bu derece şiddetle neden alakadar ediyor?

-Ha; dostum! Biz Mısır'da, bilhassa Hindistan'da İslam kitlelerini idare altına alabilmek için milyonlarca altın harcadık, muvaffak olamadık. Hâlbuki Sultan, yılda bir defa selam-ı Şahane, bir de Kur'an-ı Kerim gönderiyor, bütün İslam ümmetini emrinde tutuyor. İşte biz ihtilalden ve siz Jön Türklerden kitleleri avucunda tutan kuvvetin de

devrilmesini bekledik, aldandık. İşte bu sebeple soğuk adem-i kabul gördünüz!”

Sonraları başta Talat Paşa olmak üzere pek çok İttihatçı, Sultan Hamid’i Ermeniler ve Yahudilerle birlikte tahttan indirmenin ne büyük felaketlere yol açtığını görmüşler ve dış devletlerin oyununa gelerek yaptıklarından pişman olmuşlardır. Sultan, Umumi Harbin sonlarına doğru ölünce; yığın yığın halkın cenazedeki gözyaşları, senin kıymetini bilemedik der gibiydi. Şair Süleyman Nazif:

“Kaç zamandır gelmemişken yade biz
Padişahım hasret olduk eski istibdada biz.”

Diye üzüntüsünü belirtirken, İttihatçıların içinde olan Şair Rıza Tevfik de, II. Abdülhamit Han için itirafını şöyle dile getiriyordu:

“Tarihler adını andığı zaman,
Sana hak verecek ey koca Sultan!
Bizdik utanmadan iftira atan,
Asrın en siyasi padişahına!
Divane sen değil meğer bizmişiz;
Sade deli değil edepsizmişiz
Tükürdük atalar kıblegahına!

Sadece atalar kıblegahına tükürseler iyi, ittihatçılar (Enver-Talat-Cemal üçlüsü) ve avanesi koca bir devletin de idam fermanını imzaladılar.

Almanlara figüranlık ettiklerini anladıklarında artık çok geç olmuştu. İşte bu Batı anlayışı. Kendi menfaati için kullanır ve atar. Dün böyleydi. Bu gün de böyledir.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİT TOPRAKLARINDA

Geçen hafta Çorum'da Hitit Festivali vardı. Festival dolayısıyla Çorum Müzesi'nde bir konferans verdim ve 'Hitit Ekonomisi' başlıklı çalışmamın müsveddelerini ilk kez tartışmaya açtım. Ardından 'Hattuşa'ya Mektup' yarışmasının ödül töreni yapıldı. Birincilik ödülü 500 milyon lira olduğu ve 3-5 sayfalık bir mektupla katılmak mümkün olduğu için Çorumlu gençlerin bu yarışmaya ilgi göstereceğini ve dolayısıyla en az bir kaç bin mektup geleceğini sanmıştım. Çorum'dan Gazanfer Eryüksel arayıp da yarışmaya toplam 30 mektup geldiğini söylediğinde hayal kırıklığına uğradım. Yarışmanın birincisi Ahmet İlbars oldu.
Bu yılki Hitit Festivali'nin bir yeniliği de Hitit Moda Defilesi idi. Tekstil yüksekokulu mezunu olan 20 yaşındaki Ayşenur Şahinci'nin Hitit kıyafetlerini bir defile ile sunacağını ilk kez Çorum'dan Ali Alakoç'dan öğrenmiş ve çok heyecanlanmıştım. Defile, Anitta Otel'de yapıldı. Çorum'da ne zaman bir faaliyet olsa Anitta Otel'e gidiyoruz ve her zaman büyük misafirperverlik görüyoruz. Defilede 30'dan fazla giysi sunuldu. Elbiseler, kumaşlar, dikişler ve sunum çok iyiydi. Ayşenur Şahinci bir ay gibi kısacık bir süre içinde müthiş bir iş başarmış. Ayşenur'u bu başarısının yanı sıra asıl olarak Çorumlu gençlere örnek olduğu için kutlamak istiyorum. Bu defileyi destekleyen Ece Grubu, Hakkı Bilal Mağazacılık A.Ş., Uğur Makine Grubu ile bu defileye katkıda bulunan diğer kişi ve kurumları da kutluyorum. Ne var ki bütün bu tanıtım faaliyetlerine hep aynı kişiler ve kurumlar destek oluyor. Artık bu işlere Çorum esnafının da gücüyle orantılı olarak katkı yapması gerekli.

Vali Erhan Tanju, çok anlamlı bir işe girişmiş ve eskimeye, yıpranmaya yüz tutmuş kazı fotoğraflarını hem onarttırmış hem de dijital arşive geçirmiş. Çok doğru bir sloganı var: 'Bu iş leblebiyle olmaz. Tanıtımın merkezine Hititleri koymamız gerekir' diyor. Belediye Başkanı Turan Atlamaz da tanıtım için kolları sıvamış. Hitit temasını da içine

alan bir dizi filmin Çorum'da yapılması fikrini ortaya atıyor. Gerçekten de arkeolojiyi ve kazıları içine alan bir dizi çekilebilir.

Hitit topraklarına gitmişken Alacahöyük ve Hattuşa'ya uğramamak olmazdı. Alacahöyük'ü otlarla kaplanmış halde bulduk. Bir süredir kapalı olan müze açılmış ama biz gittiğimizde elektrikler kesik olduğu için karanlıkta dolaştık müzeyi. Hattuşa ise oldukça iyi durumda. Otları temizlenmiş, bakımlı. Hattuşa kazı heyetinden Ayşe Baykal Seeher, arkadaşlarıyla birlikte bundan 3 bin 500 yıl önceki tekniği kullanarak kerpiç tuğlalar üretiyor ve bunları kentin girişindeki temel sur taşlarının üzerine yerleştiriyor. Böylece surlar görsellik kazanıyor ve Hattuşa'nın eski Mısır kentlerine göre en önemli dezavantajı giderilmeye çalışılıyor. Bu çalışma eğer aynı yerdeki yamaç evine de taşınabilirse gerçekten müthiş olacak. Ayşe Baykal Seeher ile ayaküstü sohbet ettik. "Biz" diyor "çok amatörce giriştik bu işe. Bu kadar çaba ve para gerektireceğini bilsem korkar, girişmezdim." Ve ekliyor: "Hitit kralları bu işleri kesinlikle kölelere yaptırmışlar, başka türlü olamaz." Kazı heyeti başkanı Jürgen Seeher'e, eşi Ayşe Baykal Seeher'e ve bütün kazı heyeti ile onları destekleyenlere teşekkür borçluyuz.

Hattuşa ile Alacahöyük arasındaki bakım farkını yaratan şey sponsorluk müessesesi. Hattuşa'yı Alman Arkeoloji Enstitüsü ve JTI destekliyor, Alacahöyük'ü destekleyen yok. Devletin ayırdığı parayla da bu kadar oluyor. Özel kesimin bu çok önemli antik kente sahip çıkması gerekiyor. Bizim için büyük bir hazine olan bu geçmişi yabani otlara terk edemeyiz.

Dönüş yolunda Sungurlu'da Mavi Ocak Motel'de mola verdik. Biz oradayken iki otobüs Japon geldi yemeğe. Onlarla Hattuşa'yı gezerken de karşılaşmıştık. İki günde bir Japonların turlarla gelip buraları gezdiğini anlattı Mustafa Mavi. Binlerce kilometre öteden gelen Japonlar, 3 bin yıl arayla aynı toprakları paylaştığımız Hititlere bizden fazla ilgi duyuyor.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Selma GÜRSEL

YANMAZ TAVA BÖREĞİ

Malzemesi
Kişi başına 1 hazır böreklik yufka
İstenildiği kadar sucuk
Yarım çay bardağı sıvı yağ
Bir kaşık margarin veya tereyağı

Kullanılacak sucuğun zarı soyularak ince olarak kargal olarak doğranır.

Yufka temiz bir yere serilerek bir kaşık sıvı yağ güzelce ekilir. Sonra alt kısmı dörtte biri kadar katlanarak kangal sucuklar düzgünce yufkanın üzerine konulur bir kaşık sıvı yağı sucukların üzerine ekilir. Yufkanın karşı karadı sucukların üzerine kapatılır. Bir yemek kaşığı sıvı yağı ekilerek diğer kanatlar kapatılarak Yanmaz Tava böreği dört köşe haline getirilir.

Isıtılmış tavaya nohut kadar tereyağı konularak eritilir ve yanmaz tava böreği iki tarafı kızartılınca tavadan alınır. Tereyağı ile bir tarafı hafifçe yağlanır. Hafif soğuyunca bıçakla 4 parçaya bölünerek servis yapılır.

İstenirse içinin harcı beyaz peynir, kaşar peyniri, diğer peynirler, kavrulmuş kıyma, haşlanmış rendelenmiş patates konularak da yapılabilir.

2013/12/22 12:00

2013/12/22 12:04

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

2013/12/22 12:05

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

2013/12/22 12:12

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

2013/12/22 12:12

2013/12/22 12:12

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

20/12/2013

Mehmet KARADAĞ

ÇORUM İLİNE

Şöyle bir baktım ki Çorum İline
Türküsünü söylemek geldi dilime
Hasreti kor ateş oldu gönlüme
Gönül turnam uğrar Çorum İline

Alaca'dan Sungurlu'ya uğrayın
İskilip'ten Oğuzlar'a turlayın
Mehmet Dededen himmet sağlayın
Gönül turnam uğrar Çorum İline

Dodurga, Osmancık ihmal etmeyin
Çatak dağını silip gitmeyin
Kargı yaylasından öte yetmeyin
Gönül turnam uğrar Çorum İline

Konun derim Laçin Dağına
İnin Mecitözü ilçe özüne
Uğrak verin Ortaköy yüzüne
Gönül turnam uğrar Çorum İline

Bayat'ı unutman selam söyleyin
Boğazköy'de dost gönül eyleyin
Evren'de de dosta sitem etmeyin
Gönül turnam uğrar Çorum İline

KARADAĞ'IM der ki turna gönüldür
Çabuk geçen dostlar ömürdür
Buda bizlere can Hak'tan emirdir
Gönül turnam uğrar Çorum İline
07/07/2010

Arap KURT

UZAK DURMA ÖYLE
Bir sancı başladı içime düştüğünden beri
Alnımda dindi rüzgâr
Bağrımda iz; yağmur dövmesi
Korku: kuruturum korkusu
Hazan dediğin ne ki
Sadece gül benzinin solması
Ölüm: ömrüm dediğin yaprakların
Sevgimden yoksun dökülmesi

Ben senin baharınım
Başak bereketli yazın
Son güzün
Kışa meyilli hüznün

Vakit umudu biçme vaktidir
Acının hasadı mevsim ötesi
Aldırma aynalara
Sırrı kendine kalsın
Mahkûm olsun yüzündeki çizgiler
Anlamsız gülüp de yorma kendini
Sussun artık
Gönlü hicrana salan ezgiler

Uzak durma öyle
Haydi, beriye gel
Daha beriye
Sokul içime
Ben senin baharınım
Başak bereketli yazın

Ben senim
Sen bensin işte

Düşüncesi bile acı
Kalan ömrümün senden yoksun geçmesi
Hangi tohum ister ki
Düştüğü yerde kurumayı
Canda can bulmak değil mi?
Toprak denilen dosta köklerin sarılması

Şükrü GÜLTEPE

VEFASIZ DOSTLAR

Bahçeye vardım güller kurumuş.
İnsanlar alemini kinler bürümüş.
Amansız dağların karı çok imiş,
Hazana döndürdü rüzgarın beni.

Bahçenin başına varamaz oldum
Ağladı gözlerim silemez oldum.
Doğru yolu gördüm sapmaz oldum.
Vefasız dostlarda kalamaz oldum

İnsanlar vefasız halden bilmiyor.
Düşenin halini kimse görmüyor.
Bilet alsam bile kimse gülmüyor.
Ömür bitmeyince insan ölmüyor.

Çalışmak istedim iş bulamadım.
Şu fani dünyada hiç gülemedim.
Sağlık uçtu gitti bende bilmedim,
Vefasız dostlarda kalamaz oldum.

Şükrü yazarsın derdin bitmiyor.
Virane yerlerle bülbül ötmüyor.
Paran olmayınca hayat gitmiyor,
Vefasız dostlarda kalamaz oldum
31,01,2002 Şükrü GÜLTEPE

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 179 25 Ocak 2014

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma*
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL ÜÇLÜ KAVŞAKTA HAREKETLİ REKLAM PANOLARI TRAFİK KAZASINA DAVETİYE ÇIKARTMAKTA

Mustafa Nevruz SINACI ÖNSEÇİM YAPMAYAN PARTİYE OY VERMEK GAFLET VE HIYANETTİR…

Mahfi EĞİLMEZ HATTUŞA'YA MEKTUP

Mustafa TURAN TEPKİLERİN DOZU

Üzeyir Lokman ÇAYCI ONU SUSTURUN!

Selma GÜRSEL EKMEK KIZARTMASI

Suhubi Ulvi CIRIL İMAN VE AŞK

Rıza HARDAL BİR GÜN

Adile TÜRKMEN GİDEM DEDİM NAZLI YARİM

Şükrü GÜLTEPE KÖYÜM

Mahmut Selim GÜRSEL ÜÇLÜ KAVŞAKTA HAREKETLİ REKLAM PANOLARI TRAFİK KAZASINA DAVETİYE ÇIKARTMAKTA

Mustafa Nevruz SINACI ÖNSEÇİM YAPMAYAN PARTİYE OY VERMEK GAFLET VE HIYANETTİR…

Mahfi EĞİLMEZ HATTUŞA'YA MEKTUP

Mustafa TURAN TEPKİLERİN DOZU

Üzeyir Lokman ÇAYCI ONU SUSTURUN!

Selma GÜRSEL EKMEK KIZARTMASI

Suhubi Ulvi CIRIL İMAN VE AŞK

Rıza HARDAL BİR GÜN

Adile TÜRKMEN GİDEM DEDİM NAZLI YARİM

Şükrü GÜLTEPE KÖYÜM

Mahmut Selim GÜRSEL

ÜÇLÜ KAVŞAKTA HAREKETLİ REKLAM PANOLARI TRAFİK KAZASINA DAVETİYE ÇIKARTMAKTA

Araçların ve diğer canlıların karayollarında ve mal güvenliği yönünden Trafik akışını sağlayan kavşaklar, yaya geçitleri, küçük ve büyük kavşaklar, yol, yaya yolu, otoyol ve bağlantı noktaları bulunmaktadır.

Kavşaklar da yapılan araç ve yaya ve araç trafiğinin güvenli bir şekilde akışını sağlanması gerekli olan kurallar içinde hazırlanarak trafik için hazırlanır ve hizmete konulur.

Kavşaklarda can ve mal güvenliğin için de muhtemel kazaların olmasını önlemenin önemi meydana çıkmaktadır.

Bu nedenle Türkiye'de "2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu " ve bu kanun gereği ve açıklamalar ve uygulamalar için de "karayolları trafik yönetmeliği" bulunmaktadır. Bu yönetmenlik esasları dairesinde trafik düzeninin sağlanması ve trafik güvenliğini ilgilendiren hususlarda alınacak tedbirler ile ilgili olarak, düzenlenmiştir. Yönetmenlikte Amaç, Tanımlar, Kurullar, Kuruluşlar,Komisyonlar, Görev ve Yetkileri gibi açıklayıcı maddeler ile yapılacak işler anlatılmıştır.

Bu yönetmenli gereği her ilde bulunan Emniyet, Jandarma, Zabıta, Milli Eğitim gibi kuruluşların görev ve yetkileri bulunmaktadır. Karayolu Trafik Güvenliği Kurulu oluşturulur ve bunlar trafik ile ilgili kuruluşlar arası irtibat sağlamak ve kazaların azaltılması için önerilerde bulunmak ve uygulamalardaki aksaklıkları giderilmesi için çalışmalar yapmak, karayolu güvenliğini geliştirmek, karayollarının bakım ve yapım işlerini yürütmek iler görevlidir. Bu kurul diğer bakanlık ve kuruluşlarla işbirliği yaparlar.

03/01/2014

03/01/2014

Ayrıca Belediyelerin Trafik Birimlerinin de bulunması bu yönetmenlikte bulunur.

Konumuzda belirttiğimiz Bahabey ile Gazi Caddesi kavşağı bir üç yol kavşağıdır. Bu kavşak saat kulesi kavşağından sonra en yoğun kavşaklarımızdan birisidir. Çorum Valiliği konutu ile Valilik binası arasında bulunur ki Çorum Valisi en az her güz 4 kere bu kavşaktan geçmektedir. Saat kulesine İnen Gazi Caddesinde Valilik binasına bitişik bir sokak da ayrıca bu kavşağı çok yakındır.

Bu kavşakta yeni yapılan reklam-tanıtım panosu üç kavşak arasında bulunmaktadır ki bu hem araç sürücülerinin hem de yayaların dikkatlerini hareketli sinema filmi hareketliliğinde tanıtım yaptığından çok dikkat çekmektedir. Resimde gösterdiğimiz "tanıtım" hareketli panoları" araç içindekiler ve yayaların dikkatleri dağıtacağı ihtimali çok yüksektir. Bu tanıtım panosunun bulunduğu bu yerde şöyle senaryolar üretebiliriz:

-Gazi Caddesi Samsun Yolu tarafından gelen araç kavşağa yanaştığı sırada karşıdan sarı ışığı görüp aracı durdurmadan duran araçların hareket edeceğini var sayarak fren yapmadan devam ederken hareketli panoyu seyreden ışıkta durmuş araca arkadan vurur ise maddi ve yaralanma ile sonuçlanma kaza ihtimali mevcuttur.

-Yine aynı yoldan gelen araç sürücüsünün hareketli panoya gözü takılır ise ve dikkati dağılarak yaya geçidinde geçen yayalara çarpma veya tretuvara çıkma ihtimali bulunmaktadır.

-Yaya geçer iken bu hareketli panoda gözü takılı iken yanan ışığın farkına varmayarak araç altında kalabilmesi yaralanıp ölme ihtimali çok yüksen bir ihtimaldir.

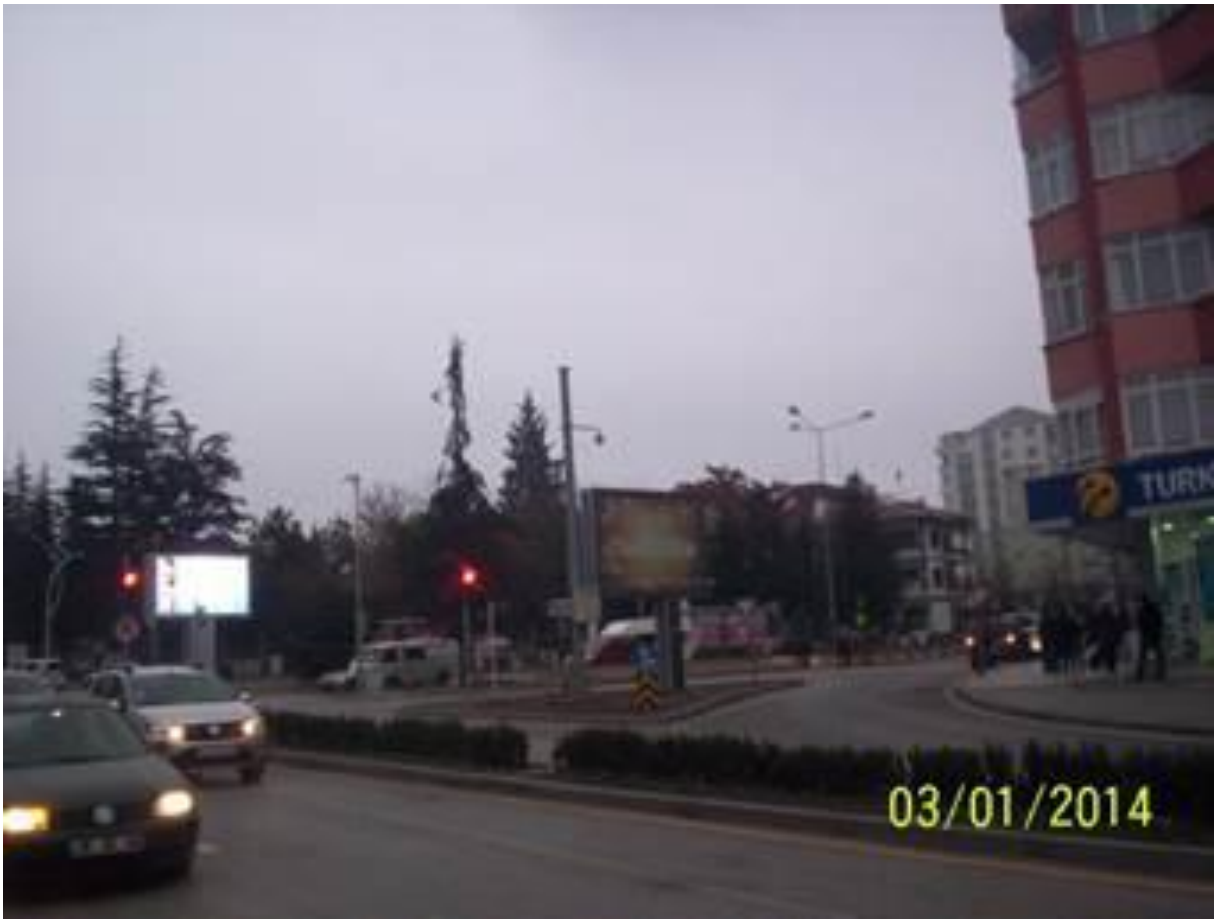

-Araç sürücüsü kırmızı ışıkta kavşakta durunca yeşil yanmasını bekler iken gözü bu hareketli panoya bakar iken aracının arkasında duran araç sarı ışıkta hareket ederek önündeki aracın panodaki dikkatini göz ardı ederek hasarlı kazaya ve ufak yaralanmaya sebebiyet ihtimali mevcuttur.

-Yaya veya araç sürücüsü alkol veya uyuşturucu veya keyif verici madde alarak trafiğe çıkmış olarak bu kavşakta bulunan hareketli panoya baktığı anda olacaklar acaba nasıl bir senaryo yazmamız gerekir?

-Bahabey Caddesinden yeşil ışıkla harekete geçen araçlar Samsun tarafına ve Saat Kulesi tarafına hareket ettiği sırada gelen geçiş üstünlüğü olan araçların gelişini bu hareketli panolara gözünün takılması sonucu kazaya sebebiyet verebilir.

-Yayalardan birisi yeşil ışıkta geçer iken gözü panoya takılınca araçların hareket ettiğini far edemediği için araç altında kalabilir ve yaralanabilir.

-Yine yayalardan birisinin geçer iken cep telefonu çalar iken yine bir araç veya yayaya çarpma ihtimali yüksek ihtimaldir..

03/01/2014

03/01/2014

Trafik Kanun ve yönetmenlikleri insanlar, araçlar ve canlılar için yapılmış bir uygulamalar dizinidir. Bu kanun ve yönetmenlikle devamlı gelişerek insanların ve araçların yararına daime gelişmektedir. Kanun ve yönetmenlikler uyulması için hazırlanmış emirlerdir.
Aşağıda bu kanun ve yönetmenliklerden birkaç inceleme yapalım:

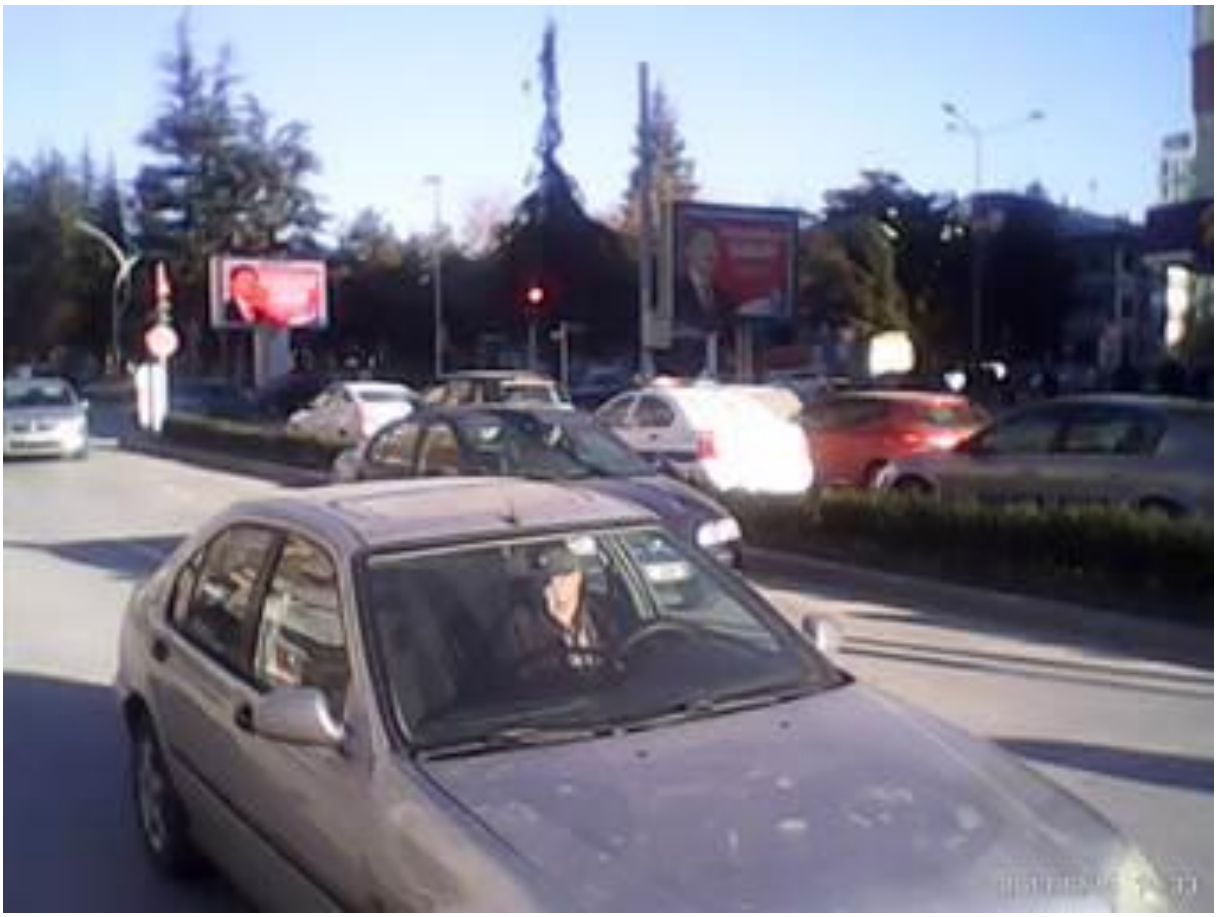

"KARAYOLU TRAFİK GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI YÖNÜNDEN, YOLUN YAPISINDA YAPILACAK HER TÜRLÜ ÇALIŞMALARDA ALINACAK TEDBİRLER İLE KARAYOLU DIŞINDA, KENARINDA VEYA ÜZERİNDEKİ DİĞER LEVHALAR, IŞIKLAR VE İŞARETLEMELER HAKKINDA YÖNETMELİK"

BİRİNCİ BÖLÜM **Genel Esaslar.** Madde 14 - ……. aykırı olarak konulan, dikilen veya yapılan her türlü tesis, bütün sorumluluk bunları tesis edenlere ait olmak üzere yolun yapım ve bakımı ile görevli kuruluşça kaldırılır ve yapılan masraflar tesis sahibinden tahsil edilir.

İKİNCİ BÖLÜM **Diğer Esaslar:** b) Diğer işaretler ile birbirlerine, Karayolları Genel Müdürlüğünün yapım ve bakım ağında bulunan karayollarında en az 25 metreden ve diğer yollarda en az 5 metreden, Daha yakına tesis edilemez.

c) Bu hükmün uygulanmasında, yolun her bir kenarı ayrı mütalaa edilir.

Amaç ve Kapsam Madde

1 - Bu Yönetmelik, özel hukuk gerçek ve tüzel kişileri ile kamu kurum ve kuruluşlarınca karayolu yapısında yapılacak her türlü çalışmalar ile zorunlu hallerde karayolu dışında, kenarında veya üzerinde bulunacak olan standart trafik işaretleri dışındaki levhalar, ışıklar, işaretler, ağaç, direk, yangın musluğu, çeşme, parmaklık, çit, ihata duvarı ve benzeri….

2918 KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU

BÖLÜM Tanımlar

1. Levhalar : Standart trafik işaret levhaları dışındaki bütün levhalardır. Reklam ve ilan amacıyla, değişik renk ve şekillerde ışık veya ışık yansıtıcı cisimlerle yapılan düzenlemeler

ÜÇÜNCÜ KISIM

BİRİNCİ BÖLÜM Genel Esaslar.

Madde 14 - Bu kısımda adı geçen tesislerin, trafik işaretlerinin görülmelerini engellemeyecek, anlamlarını değiştirmeyecek, tereddütlere yol açmayacak veya yanıltmayacak, trafik için tehlike veya engel yaratmayacak şekilde ve yerde bulundurulmaları zorunludur. Bu

Yönetmelik hükümlerine aykırı olarak konulan, dikilen veya yapılan her türlü tesis, bütün sorumluluk bunları tesis edenlere ait olmak üzere yolun yapım ve bakımı ile görevli kuruluşça kaldırılır ve yapılan masraflar tesis sahibinden tahsil edilir.

TRAFİK İŞARETLERİ:

Madde 16 - Karayolu dışında, kenarında veya karayolu sınırı içinde, trafik işaretlerinin görülmelerini engelleyecek, anlamlarını değiştirecek veya güçleştirecek, tereddüte sebep olacak veya yanıltacak ve trafik için tehlike veya engel yaratacak şekilde levhalar, ışıklar, işaretlemeler ile, ağaç, direk, yangın musluğu, çeşme, parmaklık gibi yapı elemanları veya benzerlerini dikmek, koymak veya bulundurmak yasaktır.

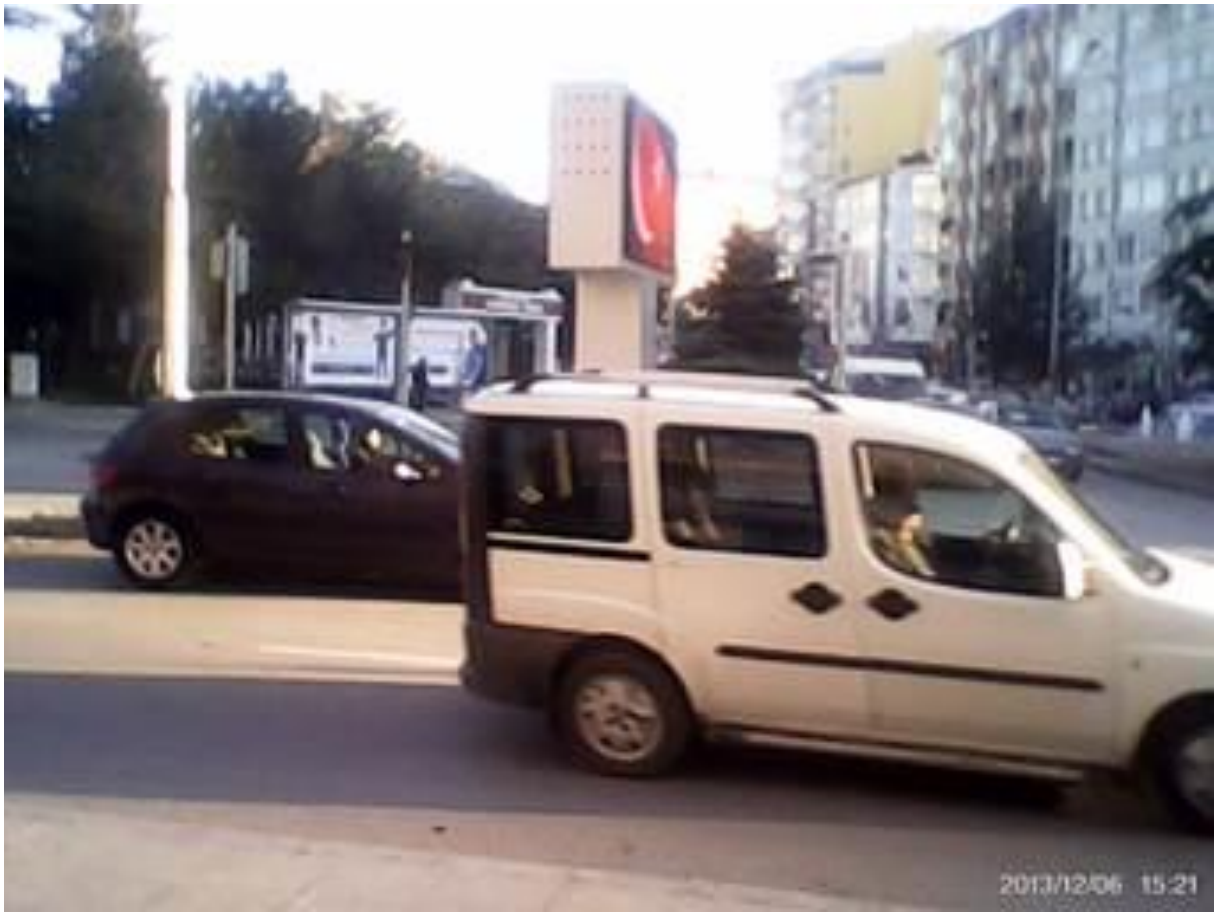
2013/12/06 15:21

Mustafa Nevruz SINACI

Eğer bir hafta önce İçişleri Bakanlığı'na kuruluş bildirimini veren "Partiya Demokrata Kürdistane Turkiya, PDK-T/Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi"ni saymazsanız; Ocak 2014 ayı itibarıyla Türkiye'de kurulu 78 siyasi parti var. Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı, 02 Ocak 2014 günü bunlardan 25 adedinin, 30 Mart 2014 tarihli yerel seçimlere fiilen katılma ve aday gösterme hakkının bulunduğunu, kalan 53 partininse böyle bir haklarının olmadığını açıkladı.

Şimdi ortada iki mesele var.

Birinci mesele: Başta İçişleri Bakanı, Hükümet ve AKP olmak üzere bilâhare (ycbs) Yargıtay Cumhuriyet Baş Savcılığı, Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı, Anayasa Mahkemesi ile ülkede mevcut bilumum Hâkim / Yargıç, Cumhuriyet Savcısı, Ana muhalefet, top yekun Muhalefet ve memleketin tüm siyaset kurumları ile onurlu ve sorumlu kişilerinin sınavıdır...

Halihazır T.C. Anayasası, 298, 2820, 2839 ve 2972 Sayılı Kanunlar ve ilgili mevzuata bütünüyle aykırı olarak (siyasi parti namıyla) de'Facto anarşist-terörist, bölücü-ırkçı örgüt ve radikal organizasyonların varlığına rağmen, bir de bu aleni olana izin verilirse; Yukarda sayılı kişi ve kurumların tamamı gayrimeşru, yok hükmünde, hıyanet ve gafletle malûl demektir.

İkinci mesele çok enteresan ve Türkiye'de bir ilk!

Türk siyaset tarihinin kara lekesi, politikACI'ların elemli yüzkarası, tam bir aymazlık, pişkinlik ve halk dalkavukluğu. Apaçık bir hak-adalet, hukuk ve demokrasi gaspı, ikiyüzlülük, çifte standart ve nihayet insanlık ayıbı! TBMM'nin kürsü yüzünde yazılı: "Egemenlik kayıtsız ve şartsız milletindir" emir, ikaz ve hatırlatmasına rağmen, adeta kinayeten insanları: Anayasa ve kanunların verdiği yetkiyi kullanmaktan alıkoyan;. Seçmenin bilgi-katkı, öneri ve iradesine başvurulmadan, "idarenin muhatabı insan, devlet idaresinde millet idaresini tayinle mükellef seçmene rağmen" parti sahipleri tarafından resen hazırlanmış "keyfi bir aday listesini" kerhen tasdik ve adeta bir noter gibi onaylama

mecburiyetinde bırakan ilkel, insanlık, hukuk ve ahlâk dışı, antidemokratik ve despotik uygulamalar...

25 Parti ve sadece "BİR ÖNSEÇİM"

Evet, 30 Mart 2014 Mahalli İdare Seçimlerinde sadece bir yerde; Saadet Partisi Bingöl İli, Merkez İlçe'de; "mahalli teşkilât, partili üyeler ve halkın isteği üzerine" Yargı denetimi ve Seçim Kurulu gözetiminde ÖNSEÇİM yapılıyor. Başka yok!.. Oysa "Önseçim", demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsuru kitle partilerinin vatandaş sıfatıyla insana ve yasaya verdiği değer, partiye kayıtlı üyelerin hak ve hukuklarına riayet, adalet, hukuk ve demokrasiye karşı olan saygı ve sadakatlerinin göstergesidir.

Şu hale nazaran: Her ne kadar 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu ve mütedair mevzuat zorunlu hallerde ve önseçimim imkânsız olduğu durumlarda "başkaca yoklama usullerine izin vermiş ise de" bu istisnai bur durumdur. Asla "bütün seçim bölgelerini kapsayabilir" anlamına gelmez. Bir şekilde "merkez yoklaması" olarak algılanabilecek "temayül yoklaması" ve diğer usul ve esaslar dâhilinde yapılan uygulamalar hukuki, ahlâki, insani ve tümüyle yasal değildir.

ÖNSEÇİM yapmayan partilere oy vermemek gerekir.

Bu nedenle sevgili halkımız ve eğerli seçmenlerin; Bizzat taraf olmadıkları, üye veya delege sıfatıyla şahsen katılarak hür iradeleriyle taraf olmadıkları.; Yargı Denetimi ve Seçim Kurullarının yasal gözetimi altında belirlenmemiş; ÖNSEÇİM yapılmadan tayinle gelmiş ya da "adaylık sıfatını satın almış" cebren dayatma, dallama, sallama adaylara kesinlikle itibar etmemeleri ve asla oy vermemeleri insani ve vicdani bir vazifedir.

Aksi takdirde: Seçimlerin ahlâki ve hukuki nedeni, toplumsal sözleşmenin mutlak gereği olan "Millet iradesinin devlet idaresinde temsili ve egemenlik hakkının halk tarafından kullanılması" imkânı ortadan kalkacak. Ayrıca: 2820 Sayılı Kanunun 93. Maddesinde, millet adına amir "siyasi partilerin, bütün parti içi çalışma, seçim ve faaliyetleri demokrasi esaslarına uygun olmak zorundadır" hükmü askıda kalacaktır. Unutmayınız ki!

Demokrasi olmazsa ilim olmaz, adalet gider, devlet biter, hak batıla iblâğ olur

Mahfi EĞİLMEZ

HATTUŞA'YA MEKTUP

Binlerce yıldır bu topraklarda birileri yaşıyor. Son bin yılda Türkler var buralarda. Ondan önce Ahhi Hayasa'dan, Kommagena'ya; Frigya'dan, Bizans'a; Selçuklu'dan, Osmanlı'ya kadar pek çok krallık ve imparatorluk kurulmuş. Eğer doğruysa Anadolu'da 42 uygarlık yaşamış bugüne kadar. Hititler bunların önemlilerinden birisi. 400 yıl boyunca (M.Ö. 1600 - 1200) Kızılırmak yayının içini, bugünkü Çorum'u merkez edinip bir dünya imparatorluğu kurmuşlar. Zamanın büyük imparatorluklarını dize getirmişler. Temmuz ayında yapılacak olan Hitit festivalinde Hattuşa'ya Mektup adı altında bir yarışma düzenlenmiş. İlk mektubu yazacağıma söz vermiştim geçen hafta. Şimdi bu sözümü tutmanın zamanı.

"Bugün bile, o yıkık, dökük kalıntılarınla inanılmaz görünüyorsun Hattuşa kenti. Kim bilir 3500 yıl önce nasıl görkemliydin? Arada bir gelir gezerim sokaklarında. Yalnız başıma. Hayallere dalar, sanki 3500 yıl öncesinde zihnimde yolculuğa çıkarım. Sarayın aydınlığında bazen Murşili'yi tanrılara yalvarırken, bazen Şuppiluliuma'yı sefer emrini verirken görürüm. Kentin aşağısında pazaryerinin kurulduğunu, alışveriş yapıldığını hissederim. Sanki sinema seyreder gibi. Notlar alırım sonra bir öyküde kullanabilmek için. Başka hiçbir yer, hiçbir kent bu duyguyu yaşatmıyor bana. Yazılıkaya'dan içeri girdiğimde sağımdan tanrıçalar, solumdan tanrılar başlar yürümeye. Kayalara yapılmış kabartmalar bana herkese göründüğü gibi cansız görünmez. Ben, orada ilahi bir yürüyüş kolu görürüm. Ortada baştanrı ile baştanrıçanın buluştuğu yere doğru yürürlerken görürüm onları. Hayallerim gerçeğe dönüşür bazen ve farkında olmadan kenara çekilirim o yürüyüşün ortasında ezilmemek için. Ne zaman uzaktan, bir tepenin üstünden bir süre baksam sana gözümde eski halin canlanır Hattuşa kenti. Eskiden bazı resimler vardı, uzun süre dalıp bakınca üç boyutlu bir görüntü çıkardı ortaya. Sana baktığımda ben öyle görürüm resmi. Sen, koskoca kent, eski, görkemli halinle canlanırsın gözlerimin önünde. Yine notlar alırım defterime. Ama

asıl merakımı çeken konuyu, yani 3500 yıl önce Hititlerin o düzeni nasıl sağladığını anlatmazsın kimseye. Hattuşa kenti! Sakladığın gizemler senin olsun, ama Hititlerin 3500 yıl önceki o inanılmaz temizliği ve düzeni nasıl sağladıklarını anlat bize. Ver o sakladığın kilden tabletlerin kalanlarını. Bugünümüze ışık tut."

Hattuşa'ya gidecekseniz Çorum'da da kalın birkaç gün. Ve mutlaka Alacahöyük'ü gezin. Eğer meraklıysanız tarihi solumaya, Ortaköy'deki Şapinuva'ya da gidin. Ama oraya gitmek zordur bilesiniz. Bir de 'Hititler' hakkında bir siyasal tarih kitabı okuyun. J.G.Macqueen'in, ya da O.R.Gurney'in Hititler adlı kitapları olabilir bunlar. Eğer İngilizce biliyorsanız Trevor Bryce'ın 'The Kingdom of the Hittite' adlı kitabını okuyun. Özellikle bu sonuncuyu okurken oldukça şaşıracaksınız kimi sayfalarda. Bütün bu rutini gereği gibi yaparsanız eminim benim duyduklarımı duyacak, gördüklerimi görecek ve sanki 3500 yıl öncesinde yaşıyor gibi heyecanlanacaksınız o sokakları dolaşırken.

Yazılıkaya'ya pikniğe gider gibi gitmeyin. Orası piknik alanı değil. Oradaki tanrılar resmi geçidinin gerçek anlamını anlamak için mutlaka dersinizi çalışın. Size Jürgen Seeher'in Hattuşa rehberi adlı kitabını öneririm. Açın Yazılıkaya'daki resmi geçit sayfalarını ve her bir tanrı kabartmasını çalışın. Ancak onları öğrendiğiniz zaman orada onları üçboyutlu, sanki canlıymış gibi görebilirsiniz.
Çorum'da hiç yabancılık çekmezsiniz. Çorumlular cana yakın insanlardır, bildiklerini sizinle paylaşırlar. Belki de en iyi zaman Hitit festivalinin yapılacağı zaman Çorum'a gitmek için. Hem geçen hafta yazdığım Hitit moda defilesini izlersiniz, hem de festivalin içinde olursunuz. Sonra Hattuşa'yı, Alacahöyük'ü gezer evinize dönersiniz

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa TURAN

Yaz aylarında havaların ısınmasıyla birlikte insanlarımızın sinir kat sayıları da artıyor. Sinirlerin zapt edilememesi bazen vahim olaylar da doğura biliyor. Hoşgörü, sevgi, şefkat ve merhamet duyguları, kumara verircesine harcanıyor. Onların yerine ise, kavga, tahammülsüzlük ve sabırsızlık hâkim oluyor.

Bir hadiste: “Asıl pehlivan güreşte rakibini yenen değil, kızdığında sinirine hakim olandır” buyrulurken, başka bir hadiste ise: “Sizden biriniz kızdığınız zaman, sükut etsin.” Buyrulur.

Maalesef sinirlerine hâkim olma noktasında insanlarımız biraz zafiyet göstermektedirler.

Kuyruklarla yaşamak zorunda olan bir toplum haline geldik. Her yerde kuyruk! İnsanlarımız ise ya açıkgöz ya da kaderci. Geçenlerde böyle bir kuyrukta beklerken, arzu edilmeyen bir kavgaya tanık oldum ve aklıma sıra ihlaline tepki çeşitleri aklıma geldi. Bu gün onları sizlerle paylaşayım istedim.

Klasik tepki: "Sıraya geç kardeşim!"

Neoklasik tepki: "Şeker kardeşim sıraya geçiver!"

Realist tepki: "Sıra var"

Sürrealist tepki: "Sallandıracaksın bunlardan ikisini Kızılay'da bak bir daha yapabiliyorlar mı?"

Romantik tepki: "Beyefendi galiba sırayı görmediniz"

Naturalist tepki: "Sırana geç"

Modern tepki: "Efendim insanımız eğitimsiz. Halbuki Avrupa'da…"

Post-Modern tepki: "Sırana geç lan ayı!"

Uzlaşımcı tepki: "Acelesi olmasa öne geçmezdi; Üzmeyin garibi"

Devrimci tepki: "Altyapı sorunları çözülmeden halkımız sıraya geçmez. Devrim olunca herkes hizaya gelecek"

Kaderci tepki: "İki dakika fazla beklesek kıyamet mi kopar? Kısmetse hepimizin işi görülür"

Felsefeci(Sempatik-kuşkucu) tepki: "Ön ve arka kavramları görecelidir. O tarafın ön olduğuna kim karar verdi? Öne geçtiğini zanneden aslında arkaya geçmiş olabilir."

Kant'cı tepki: "Efendim algılanmayan şeyler yok demektir. Bakmayın o tarafa adam yok olur."

Kötümser varoluşçu tepki: "Herkes bir gün ölecek. Onurlu bir şekilde bekleyin. Bir gün o adamda ölecek!"

İyimser varoluşçu tepki: "Sıkmayın canınızı, şu anın tadını çıkarmaya çalışın. Bakın ne güzel hayattasınız ve birileri önünüze geçebiliyor."

Hümanist tepki: "İnsanlık bir bütündür. Birimiz hepimiz birimiz için. Dolayısıyla birimiz öne geçince, aslında hepimiz öne geçmiş oluyoruz!"

Kendimizi bir test etsek, acaba hangi gruba gireriz?

Aslında üslubum değil ama istedim ki bu gün madem böyle bir sohbet ettik. Sohbetin kalan kısmını da biraz tebessümle tamamlayalım. Bir Pasta Memuru anlatıyor:

“Sene 1965.Bir genel müdürlükte özel kalem müdür yardımcısıyım. Bayrama 10 gün var. Benim müdür hastalandı. İşe gireli iki hafta olmuş, olmamış. Genel Müdür Bey çağırttılar:

-Tebrik kartları hazır mı?

-Hangi kartlar efendim?

-Aman evladım! Şükrü Bey sana söylemedi mi? Bayram geldi tebrik kartları şimdiye kadar hazır olmalıydı tüh tüh…Çabuk hemen hazırlayın!

-Emredersiniz Efendim! Dedim.

Genel Müdür Bey, bütün kartları çini mürekkebiyle ve en güzel yazımla yazmamı istediler. İki bin tanesini alt makamdakilere, “Bayramını kutlar gözlerinden öperim. ”,bin tanesini de üst makamdakilere, “Sizin ve eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.” şeklinde yazacaktım.

Sabaha kadar 3000 kart yazacağım. Düşünebiliyor musunuz? Kolları sıvadım, Bayramını kutlar gözlerinden öperim.1,5,10,18,38,78,108,188,588…Yazıyorum, yazıyorum bitmiyor. Nasıl sıkıntı bastı anlatamam.738,998…iki buçuk Samsun’u bu arada bitirmişim. Öyle işkence çekiyorum ki, ekmek parası olmasa bırakıp kaçacağım. Sıra 2000.karta geldiğinde şafak söküyordu. Ben de bitmişim ama önümde hala yığınlar duruyor. Bin tane de üst makamlara yazılması gereken var. Dördüncü paket sigarayla birlikte, “Sizin ve eşinizin

bayramını saygıyla kutlarken, sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim.” diye yazmaya başladım.1,5,10,19,69,109…

-Sizin ve eşinizin saygısını bayramla kutlarken sıhhatli ve başarılı günler niyaz ederim!

-Niyaz ederim başarılı günler, sizinle eşinizin bayramını kutlarken!

-Kutlarken eşinizin bayramını saygıyla, sıhhatli günler diler Niyazi ile beraber ederim!

-Önce bayramınızı eder, sonra eşinizle Niyazi’ye başarılı günler dilerim.

-Sizin de eşinizin de Niyazi’nin de bayramını saygıyla niyaz eder, sıhhat dilerim!

-Sıhhatli eşinizin bayramını saygıyla kutlarken, Niyazi’ye başarılar diler aynı zamanda niyaz ederim”

-Bayramınıza etmeden önce eşinizi saygıyla kutlar, Niyazi’nin gözlerinden öperim!

-Sizin de, eşinizin de, Niyazi’nin de bayramını da, tatilini de, gelmişini de, geçmişini de saygıyla niyaz ederim!

Sabah tam mesai saatinde, bunalmış bir vaziyette ve gözlerim kan çanağı içinde kartları yetiştirdim. Genel Müdür bir, ikisine şöyle bir baktı ve

-Aferin! Güzel yazmışsın. Hemen postalayın! Dedi.

Hemen kartlar postalandı.

Üç gün sonra bizim Genel Müdürü, ardından da bendenizi postaladılar…

Üzeyir Lokman ÇAYCI

ONU SUSTURUN!

Bor'da her gün su akışı olmayan bir arka yol kenarında evleri olan bazı zenginler tarafından lağım kanalları bağlandı. Boylu boyunca ark yanında bulunan evler ağır kokular altında kalıyordu. İnsan sağlığını tehdit eden bu durum karşısında, şikâyetlere rağmen her hangi bir yetkili ortaya çıkıp «bu olamaz!» deme cesaretini gösteremiyordu.

Paranın ve varlığın konuştuğu yerde haklılıklar ve mağduriyetler hiç önemsenmiyordu. Hizmete talip olanlar halktan çok uzaklarda sadece kendilerine hizmet için günlerini hiç ediyorlardı.

Fikri Efendi küçük bir esnaftı. O da kendilerine reva görülen aşağılamaların ve dışlamaların hoş karşılanamayacağını birer dilekçeyle üst makamlara birçok defa duyurdu. Bir vatandaş olarak yetkilileri durumun yerinde görülmesi için uyardı. Belediye başkanı kendisini de şikâyet eden Fikri Efendi için belediyenin zabıtalarına emir verdi:

-Onu ne yapıp ne edip susturun!

Çok geçmeden belediyeye ait zabıta ekibi Fikri Efendi'nin evinin önüne geldiler. Birisi:

-Bu adamı nasıl susturabiliriz? Dedi. Zabıta amiri Fikri Efendi'nin evinin önündeki parmaklığı düşünerek o an:

-Hah buldum bir şey! Dedi. Evin önündeki Belediyemize ait demir parmaklığı kırdığı gerekçesiyle 20 lira para cezasına çarptırılmıştır. Şeklinde bir rapor hazırladılar. Buna ait ceza makbuzunu da Fikri Efendi'ye gönderdiler.

Fikri Efendi ceza tutanağını alır almaz Belediye Başkanını makamında ziyaret etti.

-Bahsettiğiniz demir parmaklığı yeğenim Bahattin'e ben yaptırttım. Siz «çoluk çocuk arka düşmesin» diye benim tarafımdan yaptırılan demir parmaklığın belediyeye ait olduğunu söylemekten ve sağlam olduğu halde benim tarafımdan kırıldığını ifade etmekten utanmıyor musunuz? Dedi.

Belediye Başkanı, bu kez "utanmıyor musunuz?" sözüyle "makamımda bana hakaret etti" diyerek savcılığa suç duyurusunda bulundu. Fikri Efendi önce apar topar karakola, oradan savcılığa götürülerek ifadesi alındı.

Fikri Efendi'yi Savcılık ifadesini aldıktan sonra suçüstü mahkemesine gönderdi. Bir bekçi, eşi Fatma Hanım'a Fikri Efendi'nin, "Evinin önünde bulunan demir parmaklığı kırdığı ve Belediye Başkanına utanmıyor musun şeklinde hakaret ettiği gerekçeleriyle" mahkemede yargılanmakta olduğunu, bildirdi. Fatma Hanım on beş yaşındaki oğlu Garip'le evin önündeki demir parmaklığı, pimlerini çıkararak mahkemeye gönderdi. Garip kendisine göre oldukça ağır olan dökümden parmaklığı zar zor koşar adımlarla mahkemeye yetiştirdi.

Garip mahkeme salonunda sanık sandalyesinde oturan babasına kan ter içerisinde kırıldığı söylenen bu kurşun gibi ağır parmaklığı verirken Hakimle göz göze geldiler. Açık renkli pantolonunun üzerinde kan lekelerini gören Fikri Efendi usulca ona:

-Ne oldu oğlum? Pantolonunun yanlarında kan lekeleri var! Dedi. Garip de ona usulca:

-Buraya getirirken demir parmaklık bacaklarıma çarpa çarpa yaraladı!

Fikri Efendi önce oğluna acı acı gülümsedi. Sonra gözyaşlarını tutamadı. Garip babasının gözyaşlarını görünce ona iyice yaklaştı, gözyaşları içinde:

-Baba, sakın ağlama hiçbir şeyim yok! Dedi. Hakim de olanlardan haberdardı. Belediye Başkanı, Belediyenin su işlerinde çalışan Abdi'yi de yalancı şahitlik için göndermişti. Garip oraya gelmeden önce Hakim onu dinlemişti. Yemin ederek demir parmaklığı Fikri Efendinin kırdığını söylemesine rağmen hakim tarafından herhangi bir kırılmanın olmadığı da görülmüştü. Bizzat mahkemeye gösterilen bu parmaklığın belediyenin malı olmadığı da mahkemece kabul edildi ve dava düşürüldü.

Fikri Efendi serbest bırakıldı. Bir elinde demir parmaklık diğer elinde oğlunun eli, ağlayarak evine gitti.

Ertesi günü Fikri Efendi dükkânında otururken belediyenin su işleri işçisi Abdi ağlayarak yanına geldi. Fikri Efendinin eline sarılarak önce öpmek istedi:

-Dün mahkemede yalan şahitlik yaptım! Bugün sabah kalktığım zaman büyük oğlumun ölüsüyle karşılaştım! Ne olur Fikri Efendi beni affet! Çok huzursuzum çok! ALLAH beni hoş karşılamadı ve yavrumu elimden aldı! Dedi. Fikri Efendi ona:

-Bak bir hata yaptım, ALLAH çocuğumu elimden aldı diyorsun! Sanki hatayı tamamıyla yapan sen değilsin? Bir de yaptığın hataya ALLAH'I ortak koşuyorsun! Çok geç kaldın Abdi Efendi çok! İnsan olan Hakim'e yalan söylerken, halka zulmeden amirine yaranmak için Hakim olan ALLAH'I unutuyorsun! Bana değil, bu sözlerini insan olan Hakim'e anlat ya da git evine secdeye kapan Hakim olan ALLAH'A yalvar! Benim yapacağım bir şey yok! Cevabını verdi.

Bor, 23.10.1969 "Yaşanmış olaylar"

Selma GÜRSEL

EKMEK KIZARTMASI

Bayat Ekmek
Yeterince Yumurta
Yeterince kızartmada kullanılacak yağ

Evde kalmış ve bayatlamış ekmekleri değerlendirecek ve sevilerek kahvaltı da yenilecek bir yiyecektir.

Ekmekler orta kalınlıkta düzgünce kesilir. Bir kapta 3 dilime kadar 1 yumurta 6 dilime kadar 2 yumurta kırılır. Yumurtalar bir çatal ile ak ve sarısı iyice karışacak şekilde çırpılır.

Tavaya kızartılacak yağ konularak kızdırılır.

Bir ekmek dilimi alınarak her iki tarafı bu çırpılan yumurtaya batırılır tavaya konulur ve tavanın aldığı kadar aynı şekilde diğer dilimler çırpılan yumurtaya batırılarak tavaya konulur.

Ekmek kızarınca diğer yüzleri çevrilir ve kızarınca bir tabağa alınarak servis yapılır.

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

Suhubi Ulvi CIRUL

İMAN VE AŞK
İman: İnancın en kutsalı.
Olanın kimin de dilinde başlar,
Kalbine iner.
Kiminin de;kalb ve dilinde birlikte vardır.
Kiminde;Kalbinin tümünde vardır titrer.
Görmeye göz ister.

Aşk: Neyi seviyorsanız,
O sevilene karşı duyulan sevgidir.
Aynı iman gibi.
Kiminin dilinde,kiminin kalbinde.
Kiminin hem kalbinde,hem dilinde.
Kiminin de kalbinin derinliklerinde.
17,03,2002

Şükrü GÜLTEPE

KÖYÜM

Akşam olur koyun,kuzu melerdi,
Analar tandıra unu elerdi,
Çocukları okullara salardı,
Köy düzeni böyle akar giderdi.

Çalışarak tarlalarda coşardık
Herk zamanı manda öküz koşardık
Hasat bol olunca bizde yaşardık
Köy düzeni böyle akar giderdi.

Pınarlar ırmak olur çağlardı
Gelin kızlar helkeleri takardı
Tandırları ekmek için yakardı
Köy düzeni böyle akar giderdi

Köyümün sorunu çoktur yazarım
Avare avare bende gezerim
GÜLTEPE'yim bu ahvale benzerim
Köy düzeni böyle akar giderdi

Adile TÜRKMEN

GİDEM DEDİM NAZLI YARİM

Gidem dedim nazlı yarim ağladı.
Bir of çekti ciğerimi dağladı
Bilmez misin dayanamam hasrete
Zalim gurbet yollarımı bağladı.

Yüce dağ başında bir gül bitirdim
Nasıl oldu da ben o yari yitirdim.
Eller sevdiğini almış yanına
Elimi koynuma soktum oturdum

Ilgıt ılgıt esen seher yelimi yelimi ?
Benim gönlümde divanemi,delimi ?
Durur durur yar göksünü geçirir,
Yoksa bu gün de ayrılığın günü mü ?

Rıza HARDAL

BİR GÜN

Can iğini ten yününden
Sarar kirmen,ular bir gün.
Sulu yalçınlar önünden
Açılar gül solar bir gün.

Gül dalna bülbül konar
Diken güle vermez zarar
Suna saçın baştan tarar
Saçlarını yolar bir gün.

Dünya oyur bir gün harap
Ne gül kalır,ne de turap
RIZA sebep olan harap
Gözlerine iner bir gün.

Kutret kazanı kaynama
Katılmış seyreder ona
Ecel kolunu boynuma
Habersizce dolar bir gün.

Acı tatlı yenmez olur
Yalan gerçek denmez olur
Hep kesilir sular bir gün

RIZA sözlerini bitirir
Bülbül gülünü yitirir
Dört mişi alıp götürür
Gelmediğe döner bir gün

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 180 25 Şubat 2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL YAŞADIKÇA ÖĞRENMEK

Mustafa Nevruz SINACI AÇILIM REZALETİ VE İLERİ DEMOKRASİ KÂBUSU

Müslüm TUNABOYLU BİRDE SEÇİM BARAJIMIZ VAR

Mustafa Nevruz SINACI 100 MİLYAR EURO PİŞKİNLİĞİ

Mustafa TURAN VAKTİN KIYMETİNİ BİLMEK

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDE BAYRAM 2

Selma GÜRSEL HAZIR YUFKA GÜL BÖREĞİ

Mahmut Selim GÜRSEL BİZİMKİ

Muhsin AKTAŞ KÖR KURŞUNLA VUR BENİ

Ahmet CANBABA KIPIRDAMADI

Mahmut Selim GÜRSEL

YAŞADIKÇA ÖĞRENMEK

İnsanlık tarihi boyunca yaşayan canlıların tamamı dünyaya geldikleri zaman yaratıcısının ona öğrettikleri ile gelirler. İlk anlardan sonra bu bilgilerini dünya hayatında faydalanma maksadı ile geliştirmeye ve kendilerine öğretilenle adapte etmeye çalışırlar. Bütün canlılarda bu öğrenme duygusunun olduğu tespit edilmeye başlanmıştır.

Beşer olarak biz insanların birinci vazifesi öğrenmek olduğu düşüncesi ile bizlerin öğrenmek ve öğretebilmek için çalışmalar yapmamız yaratılışımızın gereği olsa gerek. Bizlerin yaş ve meslek ile ilgisi olmayan öğrenme refleksimiz bizleri yeni ve bilmediğimiz şeylerin neler olduğunu yaratan tarafından bilgi dolu fakat kullanma imkânı olmayan beynimizi bilgilerle öğrenerek yenilemek gereği hâsıl olur.

Gözlemlerinizde muhakkak görmüşsünüzdür ki; yeni doğmuş insanoğlu ilk önce nefes almayı öğrenmek için bütün gücü ile ağlayarak dünyaya gelmektedir. Yeni geldiği dünyanın ne olduğunu anlamak için şayet yaratan eksiksiz olarak beş duyusunu yarattı ise etrafını dinlemeye, elleri ile bir şeyler tutmaya, hareket ede her şeyi gözleri ile takip etmeye başlar. Bunların ne olduğunu; neler için kullanıldığını beynine emirler vererek kaydetmeye çalışır. Daha sonraki tecrübelerinde bu bilgileri geliştirerek detayları ile faydalanmak için biriktirir ve zamanı gelince veya ihtiyacı olunca kullanmaya çalışır.

Bizler belirli yaşlara geldikçe öğrenme ve bilgilerimizi geliştirme safhalarımızı geliştirir ve o bilgiler ışığında çalışmalarımıza yön vermeye çalışırız.

Yaşadıkça yaşlanmakla birlikte artık pek kullanmadığımız veya hiç kullanmadığımız his ve bilgilerimizi beynimiz siler ve hatırlayamayız. Bu hatırlamama artık belli bir yaş dilimine geldikçe çoğalır ve yaşlılık alameti olarak bizlerle birlikte beynimizin bize bildirdikleri ile yaşar ve ağlayarak geldiğimiz dünyadan göçer gideriz.

Bizlerin bilgi ve birikimlerini ben her zaman yazmamızı savunurum. Her insanın kendisine göre bir bilgi birikimi vardır. Bir duvarcı ustasının birikimleri ile bir ressamın birikimleri bir olmadığı gibi, bir matematikçinin birikimleri ile yazarın birikimleri bir olmaz. Her bilgi sahibinin birikimleri kendine has gözlemlere dayandığı için başka başka olabilmektedir. Biz fani ve bu dünyada belli bir süre yaşayarak göçeceğimiz için bilgilerimizi yazıp birilerine lazım olur diye yayınlamaya çalışmalıyız.

Emekli olduğum Kütüphanelerinde görevleri bu bilgileri tasnifleyerek araştırmak ve faydalanmak için raflarında yıllarca bekletmeleri bu yüzdendir. Herhangi bir kitap kütüphanede belki yüzlerce sene bekledikten sonra bir kişinin aradığı konuyu ihtiva ettiğinden okuyucu veya araştırmacısı tarafından incelenir. İşte o zaman o kitap görevini, o kütüphane yıllarca raflarında beklettiği kitabın gereğini yaptığını bilmelidir. Çağdaş kütüphaneciler olarak bunları tersten algılamakla birlikte kitap düşme ve okunmuyor, istenmiyor gerekçesi ile kitapları da katletmemiz doğru değildir. Şu an Devletin himayesinde bulunan ve üvey evlat olarak benim zamanımda da bu günde bulunan kütüphane ve bağlı olduğu Genel Müdürlüğünün ve illerde bulunan kütüphanelerin Devlet himayesinden il himayesine geçirilme çabaları yanlış politika olarak bence uygulanmamalıdır.

Öğrenmenin sınırı yoktur. Her şeyi öğrendiğini iddia eden şahıslar aslında hiçbir şeyi bildiğini bile bilemediklerinden, öğrendikleri ufak bir bilgi kırıntısı ile ben her şeyi biliyorum bencilliğine girerler. Düşüncenin sınırsızlığı içinde zaman diliminin sınırsızlığını anlayabilmek için insanın bilinçli bir şekilde geldiği dünyanın neresi olduğunu ve gideceği dünyanın neresi olduğunu bilmesi ve idrak etmesi gerekir. Bunu az çok anlayabilir ve en son semavi din olarak Müslümanlığın olmazsa olmazlarında “hem hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya, yarın ölecekmiş gibi ahrete” çalışması gerekliliğini bilirler. Öğrenmenin insanın akıl yürüttüğü çağa geldiğinde bu bilgi temelini iyice kavraması ve bu eşitliği

bozmaması gereklidir. Eğer ahrete çalışılırsa belki rızkı kadar faydalanacağı ve yaşayacağı ile insanlara faydalı olmayarak bencillik ederek sadece ahreti için sadece kendisine çalışmış olması olarak yorumlanabilir. Sadece dünyası ecen çalışmayı seçer ise dünyadaki menfaatlerin sadece kendisi için olmasının hazını duyarak dünyalığını biriktirir ve sadece kendisini düşünmüş olur. Hem ahretini, hem dünyasını düşünür ise ahret için çalışırken dünyadaki ortak değerlerin hak, hukuk, paylaşma, verme gibi hasletler ile ahireti içinde tekrar faydalı çalışmalar yapabilir, dünya işlerinde de aynı şekilde başkalarını hakkına göz dikmeme, maddi açlık duygusunu ahreti ile bastırarak bilgi ve emek vererek çalışmaya başlar ve üretir.

Bir düşüncede bizlerin ne zaman nerede ne gibi yenilikleri göreceğimiz bizim araştırmamız ve öğrenmemiz ile ilgilidir. Bu nedenle "Beşikten ölüme kadar ilim öğren" denilmesinin amacı budur.

Mustafa Nevruz SINACI

AÇILIM REZALETİ VE İLERİ DEMOKRASİ KÂBUSU

İleri demokrasi, kardeşlik-barış ve demokratikleşme süreci gibi, dayatmalarla oynanan menfur oyun ve "Milli Dava Kıbrıs'ı da kapsayacak biçimde" etki alanı genişleyen senaryo kurgularının aslı, esası, hedef, amaç ve mahiyeti bütün yönleri ile ortaya çıktı.

Açıklandı ve anlaşıldı. Vahamet bütün boyutlarıyla görüldü.

İŞTE OYNANAN OYUN, MENFUR EMELLER VE ACI GERÇEKLER

Her şey 30 Eylül 2013 günü açıklanan sözde demokratikleşme; Özde demokrasi, insan hakları, eşitlik, adalet ve hukukun deformasyonu; Siyasal, sosyal, toplumsal, fiziki/fiili ve ilmi "kuvvetler ayrılığı" varlığı'nın anlamsızlaştırılarak tekelleşmesi operasyonu ile ivme kazandı.

"Anayasa Uzlaşma (yeni anayasa imal ve inşa) Komisyonu" akamete uğrayınca zuhur eden panik; "Hak yolunda ve millet hizmetinde muktedir olamayan iktidarı" adalet ve hukuk dışı arayışlara itti. Ne için?.. Kurucu Unsurun tesis-temin ettiği; 11 Kasım 1938 karşı devrimi ile ihanet sürecine giren Cumhuriyet Halk Partisinin yozlaştırdığı (malum ve menfur istibdat döneminde yozlaştırılan, saptırılan, istismar ve suiistimal edilen) rejimi.; 07 Ocak 1946'den başlayıp 27 Mayıs 1960'a kadar özenle imar, inşa ve ihya edilip orijinal haline dönüştürülen eseri imha, bölünmez bütünlüğü parçalama, ittihat ve tevhit-i ilga!

On bir yıldır yapılmak istenen, artık bütün yönleriyle ortaya çıkan amaç bu. Kinayeten adına kardeşlik ve barış denilen; Vatana, insana ve İslâm'a ihanet yolunda, amaca ulaşmak için, her şeyin mubah sayıldığı; Yalan-talan, hırsız-yolsuz, anarşi, terör-tedhiş yoldaşlığının icabı ifa edilen, "açılım"ların yüz karası, içler acısı ve utanç verici haline bakın:

DEMOKRATİKLEŞME PAKETİ'NDEN!...

"Sizleri en kalbi muhabbetlerimle selamlıyor; birazdan Türkiye'ye ve dünyaya ilan edeceğimiz demokratikleşme paketinin, ülke,

millet, bölge; ekonomi ve demokrasimiz; en önemlisi de birlik ve kardeşliğimiz için hayırlara vesile olmasını Allah'tan niyaz ediyorum."

"Özellikle, 3 Kasım 2002 seçimleriyle oluşan, 11 yıldır aynı istikamet doğrultusunda fedakârca görev yapan, milli iradeyi en güçlü şekilde savunup, milletin talepleri yönünde çalışan Meclis'imize, değerli milletvekillerimize huzurlarınızda teşekkür ediyorum"

"İç barışımızı güçlendirecek, toplumsal birlik ve bütünlüğümüzü, geliştirecek, huzurumuzu tahkim edecek her adım, milletimizin en büyük temennisidir. Bu paketle, Türkiye'nin istiklâlini güçlendiriyor, özgürlük alanını genişletiyor, ufkunu daha da açıyor ve umudunu çoğaltıyoruz. En önemlisi de, şehitlerimizin uğruna can verdikleri milletimizin, birliğini, kardeşliğini, dayanışmasını daha da pekiştiriyoruz. Böylece vasiyetlerini yerine getirdiğimiz tüm şehitlerimizi, bu anlamlı günde bir kez daha rahmetle, minnetle yâd ediyor; Allah Onlardan razı olsun, mekânları inşallah Cennet olsun diye dua ediyoruz",

"1950'de başlayan demokratikleşme tarihimiz.."

"Siyasi Partiler Kanunu'nun 11'inci maddesinde yapacağımız değişiklikle, partilere üye olmayı daraltan, kısıtlayan bazı engelleri ortadan kaldırıyor, Seçim Kanunu hükümlerine göre, oy verme hakkına sahip olan herkesin, partilere de üye olabilmesinin önünü açıyoruz. Bu amaçla, 11'inci Maddenin B bendindeki 6 kısıtlayıcı engeli ortadan kaldırıyor, yine Siyasi Partiler Kanunu'nda yapacağımız değişiklikle, farklı dil ve lehçelerde propaganda imkânını getiriyoruz. 298 Sayılı Kanunu'nun ilgili maddesini değiştirerek, parti ve adaylar tarafından yapılacak propagandalarda, Türkçenin yanında farklı dil ve lehçelerin de kullanılabilmesini mümkün hale getiriyoruz. Aynı şekilde, ön seçimlerde farklı dil ve lehçelerde propaganda imkânını getiriyoruz. SP Kanunu'nun 43'üncü Maddesindeki kısıtlayıcı hükmü kaldırıyor, ön seçimlerde de Türkçeden başka dil ve lehçeyle propaganda imkânını partilere sağlıyoruz…"

17 ARALIK OPERASYONU VE GERÇEKLER

Öncelikle yukarda sözü edilen: "Muhabbet, demokratikleşme, birlik ve kardeşlik.; Fedakârca görev yapan, milli iradeyi en güçlü şekilde savunup, milletin talepleri yönünde çalışan Meclis; İç barışımızı güçlendirecek, toplumsal birlik ve bütünlüğümüzü, geliştirecek, huzurumuzu tahkim edecek her adım.; Bu demokratikleşme paketiyle, Türkiye'nin istiklalini güçlendiriyor, özgürlük alanını daha da genişletiyor, ufkunu daha da açıyor ve umudunu daha da çoğaltıyoruz. En önemlisi de, bu paketle, şehitlerimizin uğruna can verdikleri

milletimizin, birlik, kardeşlik ve dayanışmasını pekiştiriyoruz; 1950'de başlayan demokratikleşme tarihi!." 17 Aralık'tan bu güne açıkça görülmüş, anlaşılmıştır ki; Pakette yer alan bu ve benzeri sözler kesinlikle samimi değil, sadece bir oyalama, göz boyama, hile ve aldatmacadır. Çünkü aynı paketin sonlarında yer alan: "SP Kanunu'nun 11'inci maddesinde yapılacak değişiklikle, partilere üye olmayı daraltan, kısıtlayan engeller ortadan kaldırılacak; Seçim Kanununa göre, oy verme hakkına sahip olan herkesin, partilere de üye olabilmesinin önü açılacaktır…"

Siyasi Partiler Kanunu'ndan "adalet, fazilet, insanlık ve hukuk" atılmak isteniyor.

SPK 2. Bölüm: Siyasi Partilere Üye Olma:

MADDE 11 - (Değişik 1. fıkra: 4445 - 12.8.1999) On sekiz yaşını dolduran, medeni ve siyasi hakları kullanma ehliyetine sahip bulunan her Türk vatandaşı bir siyasi partiye üye olabilir. Ancak; (a) Hâkimler ve Savcılar, Sayıştay dâhil yüksek yargı organları mensupları, kamu kurum ve kuruluşlarının memur statüsündeki görevlileri, yaptıkları hizmet bakımından işçi niteliği taşımayan diğer kamu görevlileri, Silahlı Kuvvetler mensupları ile yükseköğretim öncesi öğrencileri siyasi partilere üye olamazlar.

b) (Paket Gereği Kanundan Çıkartılacak Hükümler)

1 - Kamu hizmetlerinden yasaklılar,

2 - Zimmet, ihtilâs, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı suçlar ile istimal ve istihlâk kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık suçları, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma veya devlet sırlarını açığa vurma suçlarından biriyle mahkûm olanlar,

2. Basit ve nitelikli zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı suçlar ile istimal ve istihlak kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık suçları, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma veya devlet sırlarını açığa vurma suçlarından biriyle mahkum olanlar,

3 - Herhangi bir suçtan dolayı ağır hapis veya taksirli suçlar hariç üç yıl veya daha fazla hapis cezasına mahkûm olanlar, 3. Taksirli suçlar hariç beş yıl ağır hapis veya beş yıl ve daha fazla hapis cezasına mahkûm olanlar,

4 - Türk Ceza Kanununun ikinci Kitabının birinci babında yazılı suçlardan veya bu suçların işlenmesini alenî olarak tahrik etme suçundan mahkûm olanlar,

5 - Türk Ceza Kanununun 312. maddesinin ikinci fıkrasında yazılı halkı sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etme suçlarından mahkûm olanlar, 5. Terör eyleminden mahkûm olanlar,

6 - Siyasi partilere üye olamazlar ve üye kaydedilemezler. Yükseköğretim elemanları, yasaklamanın dışındadır. Bunlar hakkında Yükseköğretim Kanunu uygulanır.

ÜYELİĞE KABUL ŞARTLARI

MADDE 12 - Siyasî parti üyesi olmaya kanuna göre engel hali bulunmayanların üyeliğe kabul şartları parti tüzüklerinde gösterilir. Tüzükte üyelik için başvuranlar arasında dil, ırk, cinsiyet, din, mezhep, aile, zümre, sınıf ve meslek farkı gözeten hükümler bulunamaz. Siyasî partiler üye olma istemlerini sebep göstermeksizin de reddedebilirler. Ancak, üyeliğe kaydını isteyenin istemini reddeden teşkilatın bir üste kademesine, parti tüzüğünde gösterilen şekilde itiraz hakkı vardır. İtiraz üzerine verilen karar kesindir.

ÖNSEÇİMDE PROPAGANDA İLE İLGİLİ HÜKÜMLER

MADDE 43 - Aday yoklamalarına katılan aday adayları için propaganda yapmak amacı ile açık hava toplantıları, örf ve âdete göre sohbet toplantısı sayılanlar hariç olmak üzere kapalı salon toplantıları tertiplenemez, duvar ilânı, el ilânı ve her nevi matbua, ses ve görüntü bantlarıyla propaganda yapılamaz. Bu tür toplantılarda başka aday adaylarına karşı kötüleyici beyanlarda bulunulması yasaktır.

Siyasî partiler, tüzüklerinde gösterilmek kaydıyla aday adayları için bunların vereceği bilgileri de esas alarak aday adaylarının meslek veya sanat hayatlarındaki derece, başarı ve eserlerini, memlekete yaptığı hizmetleri gösterir, vesikalık fotoğraflarını taşıyan matbualar bastırıp dağıtabilir. Aday adaylarının soyadı alfabe sırasına göre düzenlenecek benzer bilgileri içeren matbualar sandık başlarına asılabilir.

Aday adayları, mensup oldukları partinin programı, büyük kongresinin ve yetkili merkez organlarının kararları ile partinin seçim bildirisi dışında, milli mahalli yahut mesleki çapta herhangi bir vaatte bulunamazlar ve Türkçe'den başka dil ve yazı kullanamazlar.

Aday adayları, önseçimlerde oy kullanacak partili üyelere veya yakınlarına maddi çıkar sağlama amacı güdemezler; önseçimlerde oy

kullanacakları etkilemek maksadıyla meşru ve hukuka uygun olmayan davranışlarda bulunamazlar…”

Hesaplanan bu değişiklikler hayata geçtiğinde:

1. Hiç af çıkartmadıkları yalanına rağmen, esasa müteallik yasa “paket ve torba” biçim düzenlemelerle “denetimli serbestlik” ve sair nam ve kapsamlar altında hapisten çıkan 100 bin civarında suçlu,

2. Yukarda arz ve ifade edilen 2820 Sayılı Siyasi Partiler Kanunu 11/b fıkrasının iptali ile yüz binlerce insanlık düşmanı, alçak, namussuz, şerefsiz-soysuz, karaktersiz mahlûk, hırsız -yolsuz, anarşist, terörist, katil, ırz düşmanı, bebek katili cani ve hain serbestçe siyasi partilere üye olabilecek.; Canları isterse parti kurabilecek ve her düzeyde seçme-seçilme hakkına sahip hale getirilecekler…

3. Siyaset iyice “iyi insan, iyi, onurlu, sorumlu, namuslu ve dürüst vatandaşların hakkı, işi ve görevi” olmaktan çıkacak; Bütünüyle pislik domuzlarının eline kalacaktır.

KİRLİ ELLER VE MENFUR EMELLER

Bu değişiklik istemi, öteden beri plânlanan ve kerameti kendinden menkul paketlerle Meclise dikte edilen müstakbel hedef belli olmuştur. Bu menfur süreçle, en başta bebek katili olmak üzere, bilumum hırsız, yolsuz, soysuz, katil, hain, terör-tedhiş unsuru canilerle bölücü unsurlar meclise taşınmak istenmektedir. Bizim gaflet, dalâlet ve hıyanet ile malûl muhalefet, ya hâlâ, bu vahim ihanete uyanamamış, ya da “işin işbirlikçiliğine” yatmış olsa gerektir!

Yazışma Adresi: P.K. 118 [06 442] Yenişehir-ANKARA

Müslüm TUNABOYLU

BİRDE SEÇİM BARAJIMIZ VAR

Yazılı ve görsel yayın organlarının son yıllarda kutup bölgesinde bulunan buz dağlarının inanılmaz bir şekilde erimeye başladığı, bu olgunun yer kürede hava koşullarının değişimine neden olacağı belirtiliyordu. Bilim dalı ile ilgilenen insanların düşün ve görüşleri her nedense insanımızın pek ilgisini çekmiyor. Biz yer küredeki meteorolojik değişimleri ancak yaşadıkça öğrenmeyi tercih ediyoruz.

Üç çeyrek yüzyılı geçen bir ömür içersinde dünyanın yağmur yağışını görmemiş ya da yaşamamış bölgelerinde geçtiğimiz yıl felaketle sonuçlanın yağışların oluşması yöre insanlarını ve dünyayı şaşkınlığa çevirdi. Orta Anadolu Bölgesinde Ocak ayında gök gürültüsü sesinin şimdiye dek duyulmamış olmasının verdiği bir alışkanlığın, yağmur yağışı öncesi duyulan gök gürültüsü sesleri duyanları olduğunca etkilemiştir.

Geçtiğimiz yılın son aylarında Çorum un zirve köylerinden birisine 53 yıl aradan sonra yaptığım bir geziyi ve anılarımı aktarmıştım. Bu zirve köy halkı meteorolojik olayların her yıl değişime uğrama nedenlerini çok kısa olarak il sınırları içersinde ve yörede yapılan barajların su toplamasından kaynaklandığını, önümüzdeki yıllarda değişimi daha çok görebileceklerini belirtmişlerdi.
Geçmişten günümüze taşınan çok güzel öğütler vardır. Baba, ihtiyarlamış hatta ölümcül bir yatağa düştüğünü görünce tek oğluna seslenerek “Bak oğlum ben yakında bu dünyadan göç edeceğe benziyorum. Sen daha çok küçüksün geçimini sağlamada acemisin.Ben dünyamı değiştirince yapacağın ilk iş komşu amcana her sabah bir göz atacaksın. O tarlaya gidiyorsa sende gideceksin, evden ellerinde çapa ile çıkarlarca sende çapayı alıp bahçeye gidip ekilenleri çapalayacaksın”.

Babanın çok kısa ve öz örnek öğüdü bana göre yurdumuzun çoğu yerleşim biriminde uygulanmakta, teknolojideki değişim ve gelişmelerden bir türlü yararlanmaya ayak uyduramayışımız sonucudur

ki bir felaket sonrası suçu hemen bir başkasına yükleriz. Asıl suçlu biziz başkası değil. Bu topraklar üzerinde yaşayanların bir vatandaşlığı, bir yurttaşlığı bulunduğunu, yirmi birinci yüzyıla gelmişiz hala okur-yazarlıkla uğraşıyoruz. Şu okur-yazarlık konusunu ne zaman bitireceğiz? Bana göre, asıl sorunumuz eğitimde insanımıza biraz ilgisiz oluşumuzdan kaynaklanıyor. Bencillik bizi bazı gelişmelerde olduğunca etkiliyor. Bilim adamlarının uyarılarına artık uymamız gerektiğini bilmeliyiz. Hava raporları hemen her gün en çok üzerinde durulan bültenleri oluşturuyor. Radyo ve televizyon yayınlarında oluşacak durumlarla ilgili bilgiler yüzde olarak ellinin üzerinde doğruluk kazanmış durumdadır.

1970 li yılların ikinci yarısında o dönemde adı Yeşilköy Meteoroloji istasyonuna Milliyet Gazetesi muhabiri olarak gitmiş, hava durumlarını gösteren haritalar üzerinde verilen bilgilere tanık olmuştum. O zaman uzayda Londra ile Hindistan arasında ki mesafedeki hava oluşumunu bir kareden büyütülerek hareket edildiğini görünce çok etkilenmiştim. Bir karelik fotoğraf için devletin ödediği ücreti de öğrenmek istemiştik, ancak ilgili bunu ilerde öğrenmeniz mümkün diyerek sorumuzu yanıtlamıştı.

Geçen gün bir yerel gazetede çayımı yudumlarken, konuşurken kulağıma Çorum da ki barajların hava değişimine neden olduğu, artık çok soğuk bir iklimin geçmişte kaldığı belirtilirken ikinci bir espri kulağımı tırmaladı. Nedir o diye sorduğumda “BİRDE SEÇİM BARAJIMIZ VAR” dendi. Doğrusunu isterseniz bu espriye şapka çıkarılır.

Anadolu ya ve Anadolu insanına bakışımız artık değişmelidir diye düşünüyor okurlarımı saygılarla selamlıyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

100 MİLYAR EURO PİŞKİNLİĞİ

Yukarıda yazılı miktar, dünya devletlerinden neredeyse yarısının resmi ve yasal yıllık bütçelerinden çok daha fazla! Öyle ki, kamu/millet yararı için namuslu/dürüst, demokrat, iffetli ve şerefli kadrolar tarafından harcansa eğer; Ülkemiz iki kat daha zengin, % 75 daha ucuz; Bu paralelde, daha mutlu, daha müreffeh, özgür, bağımsız, huzurlu ve güçlü kılınabilir…

Yazılı/sesli/görsel/sosyal medyada, 17 Aralık resmi operasyonu sonucu; Sanıklar tarafından alınan rüşvet, komisyon, yolsuzluk, hırsızlık bedeli olarak telâffuz edilen rakam bu. Henüz dünyada benzeri görülmemiş, akıllara ziyan muazzam bir miktar!. İğrenç haram, Yüce Dinimizin kutsal ifadesiyle 'ölmüş kardeşlerin çiğ eti' mesabesinde kirli ve muhtemelen kanlı, lâğım çukurundan intikal, cerahat kokulu dolarlar, eurolar, liralar acaba "ne karşılığı" edinildi?

Hükümet üyesi üç bakan oğlunun, kendisine devletin, milletin namusu ile tüyü bitmemiş yetimin hakkı emanet edilen bir banka genel müdürü, sözde iş adamı kisvesinde nevzuhur kişilerin "yolsuzluk iddiasıyla" tutuklanmaları; Bazı saf ve sabit kafalı (iğfal edilmiş) beyinlerce, AKP ile Cemaat arasındaki amansız savaş, rekabet ve yarışın ürünü sanılmakta!..

Bu çok yanlış, asılsız, anlamsız ve mesnetsiz bir tasavvur tarzıdır.

Üstelik böylesine geçersiz, dayanaksız ve kabili imkânsız saçma-sapan iddiaya, kimi ünlü yazarların da katıldığını, katılmakla kalmayıp şuursuzca inandığını hayret, üzüntü, dehşetle ve taaccüple görmekteyiz. Olayın genel anlatımı, kamuoyuna sunum ve yorumunda da, aynı yanlış tema'nın ağırlıkla işlenmesi, dillendirilmesi ve "rüşvet, yolsuzluk, gasp-irtikap ve suiistimal" vakıasının; Hükümete karşı düzenlenmiş bir komplo gibi deklere edilmesi tam bir facia ve cehalet; Bilerek ve isteyerek pisliğe bulaşmış, üstelik de suçüstü yakalanmış kimseler için hükümete leke sürmek hıyanet, gaflet ve dâlalettir.

Kaldı ki fiili ve hukuki kuvvetler ayrılığı, devletin devamlılığı, adalet ahlâkı ve umur-u devlet sorumluluğu/yükümlülüğü dairesinde tüm Cumhuriyet Savcıları ile Adalet cihazının bilumum teşkilâtı: Sadece ve yalnızca Anayasa, kanunlar ve "faziletle mündemiç vicdanları ile kaim" tarafsız ve bağımsız bir erktir. Buna yasama ve yürütme erkleri mukabildir. Kuvvetlerin hiç birisi, bir diğerini şamil olmayıp; Polis, sadece adalet ve faziletin emrindedir.

Dolayısıyla: Devlette devamlılık, sağlamlık, insan hakları, eşitlik, hak, adalet, evrensel hukuk dâhilinde sürdürülebilirlik bu şekilde kabil ve mümkün olabilir. Ayrıca, milli gelenekler, ilmi gerekler, adet, örf, din, inanç ve kültür formasyonunun gerekli kıldığı ahlâk tüzesi de siyaset, hükümet ve kurumlarca korunmak, mutlaka uygulanmak zorunda ve durumunda olunan değerlerdir.

Şu hale nazaran:

RTE ve hükümeti ile Cemaat arasında mevcudiyeti iddia olunan ihtilâf, malum ve güncel medyadan görüp öğrendiğimiz binlerce belge, ihbar, görsel materyal ve suçüstü tutanakları ile sabit.; Türk Milletinin alçakça ve kalleşçe maruz kaldığı soygun-vurgun, menfur yalan-talan furyasının iğrenç suçluları ile suç örgütünün mazur görülme, örtbas edilme, yok sayılma nedeni olamaz.

Eğer babaları bakan, koltukları kalın olmasaydı bu eşhas devasa soygun ve uluslar arası bir vurgun aktörü olamazlardı. Bu nedenle: Başta aile babası, diğer yardım-yataklık unsurları, uzantı ve bağlantıları, herkim olursa olsunlar derdest edilmek, tutuklanmak, sorgulanmak ve yargılanmak zorundadır.

Bu rezilliğe devlet sırrının deşifresi, hükümete komplo, açılıma çengel, iftira ve tefrika damgası vurmaya kalkmak adalet, hukuk ve gerçeğe ihanettir.

Mustafa TURAN

VAKTİN KIYMETİNİ BİLMEK

Seminer ve konferanslarımda yeri geldikçe sık sık muhataplarıma şu sözü hatırlatırım:“İnsan kadar vaktini öldüren katil yoktur.”Eşimin bana naklettiği bu sözü ,derslerde hocası Ord.Prof. Süheyl Ünver çok tekrar edermiş.Gerçekten de üzülerek belirtelim ki,zaman mefhumunun kıymetini bilemeyen ve bu sermayeyi har vurup harman savuran bir toplumuz.

Randevulaşma vakitleri bizde genelde yaklaşık olarak verilir ve denir ki :“Şurada saat 13 ile 14 arasında buluşalım.Oysa zaman kavramında çok hassas olan Batı toplumlarında buluşma vakitleri dakika olarak verilir ve herkes bu disipline riayet eder.Aslında bizim kültürümüzde zamanın kıymeti çok çok önemlidir.Bu öneme binaendir ki,Yüce Kudret vakit üzerine yemin eder.Atalarımız ise:“Vakit nakittir.”derler.Zaman bir kılıçtır.Sen onu kesmezsen o seni keser.Bişri Hafi:“Dün öldü,bugün can veriyor,yarın ise henüz doğmadı.Zamanınızı bu açıdan görün ve yararlı iş yapın.”diyerek vaktin önemine işaret ederken,Mevlana da:“Yarın yaparım,yarın yaparım deme.Zira kaç yarın geçti ne yaptın ki yarın ne yapacaksın?Tembel çiftçinin tohumu heybesinde kaldığı gibi,senin de hevesin kursağında kalmasın.Ne yapacaksan bu günden yap.”der.

Ömür takviminin yaprakları her gün kopmaktadır.Bir sonraki güne kavuşup kavuşamayacağı na senedi olmayan insan,acaba neye güvenerek zamanı kumara verircesine boşa harcamaktadır?Kitap okumamasını “vaktim yok” gerekçesine bağlayan yığın yığın insanlar,kahvehanelerde,TV başında,çarşıda, pazarda ve fındık kabuğunu doldurmayan avcı muhabbetleriyle zaman harcamalarını hangi mantıkla izah edeceklerdir?Zaman,sessiz bir testere gibi ömür sermayesini kesip yok etmektedir.Onun için basit insanlar zamanını nasıl harcayacağını bilmeden gaflet içinde hareket ederken,akılı insanlar da onu ,pahası biçilmez bir cevher olduğu bilinci içinde, saniyesini hesap ederek ve değerlendirerek çok cimrice harcama gayreti

içindedirler. Peygamberimiz bu hususa işaret ederek buyurur ki:“İnsanlar iki nimetin kıymetini gereği gibi bilemezler.Bunlardan biri boş vakitleri,diğeri de sıhhatleridir.” Tüm insanlara eşit olarak tahsis edilen ender nimetlerden biri de zamandır.Biz onun her saniyesini bir altın olarak düşünürsek,her sabah bankamızdaki hesabımıza 86 400 altın yatırılmakta ve ertesi güne devretmeden o gün harcamamız istenmektedir.Bu keyfiyette de irademize herhangi bir baskı yapılmamaktadır.Böyle bir durumda her gün akşam olunca,ben bu gün bunca altını nerede,nasıl harcadım diye bir hesap yapmayan ve karını,zararını hesap etmeyen insanın,iflas eden tüccar durumuna düşme tehlikesi yok mudur?En basitinden her gece sekiz saat uyuyan bir insan yılda,dört ay uyumuş oluyor.Başka bir ifade ile bir yılın üçte birini uyuyarak geçirmektedir.Her gün dört saatini kahvehanede geçiren bir insan da,yılın dörtte birini,yani tam üç ayını,altmış yıllık ömrünün de onbeş senesini bu şekilde harcamaktadır.

İsterseniz zamanlarını akıllıca kullanan insanlardan bir kaç misal verelim ve hangi şartlarda neler başardıklarını görelim:

Büyük Türk hakanı Yavuz,savaş meydanlarına kütüphanesini de götürüyor ve her gün 7-8 saat okuyordu.Günde bir öğün yemek yiyor ve az uyuyordu.Bu sayede seksen senede olacak işleri sekiz seneye sığdırmıştı.

Nelson,bütün başarılarının sırrını işlerini vaktinde yapmaya borçlu olduğu şeklinde açıklamıştır.

Ünlü Hatip Dr.Parker Cadman,11 yaşında girdiği maden ocaklarnda el arabasını kömürle dolduruyordu.Bir başkası onu boşaltırken geçen iki dakikaları okuyarak değerlendiriyordu.Bu olumsuz şartlarda vaktini değerlendirip okuduğu binden fazla kitap sayesinde bu makama ulaşıyor.

ABD’nin başkanlarından Abraham Lincolin,çocukluğunda bir çiftçinin yanında ırgat olarak çift sürerken hayvanlara ıstırahat verdiğinde,daha sonra da bir bakkal çıraklığı yaparken müşteri olmadığı zamanlarda kitap okuyarak vaktini değerlendirmiştir.Bu birikimle dışardan okulları bitirmiş ve o makama çıkmıştır.

Madame de Genlis,kitaplarından çoğunu,ders verdiği asilzadeleri beklerken geçen boş zamanlarında yazdığını,Dr.Burney de,müzik dersi vermek için at sırtında bir öğrencisinden ötekine giderken yolda geçen boş vaktinde Fransızca ve İtalyanca’yı öğrendiğini belirtirler.

Churchill ,yaptığı resmi ziyaretlerde kalacağı oteldeki odasına okuyacağı kitapların konulmasını her defasında isterdi.Bu alışkanlığı

sayesinde 6 ciltten meydana gelen “II.Dünya Harbi Tarihi”adlı eserini yazmış ve Nobel ödülünü kazanmıştır.

Zamanında bir adım atmayan tembel,sonradan yüz adım atmak zorunda kalır…Zamanın değerini yapacak işi olan bilir.

Daguesseau,eski Fransız başbakanlarındandır.O da sofrada yemek vaktini beklerken kalın hacimli bir kitap yazmıştır.

Elihu Burrıtt,demirci olarak çalıştığı sıralarda sekiz dil ve yirmi iki Avrupa lehçesini öğrendiğini ifade ile,kendisini yetiştirmesini dehasına değil,“boş vakitler”denen değerli zaman parçalarını kullanarak elde ettiğini belirtmektedir.

Walt Disney,bir firmanın pazarladığı ürünlerin resmini, farelerin cirit attığı bir bodrumda çiziyordu.Saniyesinin dahi hesabını yaparak çalışıyor ve bu yöntemle hem işini yapıyor,hem de“Miki Fare”yi yazma performansını gösteriyordu.

Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür.Tarihte ve bugüne baktığımız zaman; başarılı tüm insanların,vakitlerini değerlendirerek hayatlarını tanzim eden insanlar olduğunu görürüz.

Zamanı değerlendirme hususunda,akşamki işi sabaha bırakmadan ve günlük işleri öncelik sırasına göre planlayarak hareket etmek gerekir.Zaman bize değil,biz zamana hakim olmalıyız.İnsanlarm ız faydasız işlerden ve maleyani lakırdıdan uzaklaşarak,en önemli işlerini en üretken saatlerde yapmaya odaklanmalıdır.Bu arada iki işi bir anda yapmayı öğrenerek,hedefler belirlenmeli ve bu hedeflerin gerçekleştirilmesi esnasında da vakti nakde çevirebilmelidir.

Unutmayalım ki,bizim hoyratça kullandığımız zamanı,gelişmiş ülkeler çok rasyonelce kullanarak bu başarıyı yakalamışlardır.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDE BAYRAM 2

Hititler, çok tanrılıydılar. O kadar çok tanrıları vardı ki onlara 'bin tanrılı halk', ülkelerine de 'bin tanrılı ülke' adı veriliyor. Hititlerin, tanrıları kadar olmasa da, bayramları da çoktu. Bu bayramların önemli bir bölümü doğayla bağlantılıydı: Ay bayramı, yıl bayramı, sonbahar bayramı, ilkbahar bayramı, gök gürültüsü bayramı. Hititlerin önemli bayramlarından birisi, aynı zamanda büyük bir festival niteliği de taşıyan ilkbahar bayramı ve Purulli Festivali'ydi. İlkbahar gelince, kış mevsiminin durgunluğundan çıkılır, doğanın yeniden canlanmasıyla yeni ürünler alınmaya başlanırdı. Purulli Festivali işte bu yeniden doğuşu kutlamak amacına yönelikti. O kadar önem verilen bir ayindi ki bazen krallar savaş için gittikleri seferlerden buna katılmak üzere başkent Hattuşa'ya geri dönerlerdi.

Hititlerin bilinen bayram kutlamaları uzun süreli kutlamalardı. Bunları üst üste yazmaya kalksak neredeyse yılın dörtte biri bayramlarla geçiriliyodu. Yani bayramların uzun sürmesi bugüne özgü bir şey değil. Anadolu'da bayramlar binlerce yıldır uzun sürüyor. Bunun ekonomik gelişmeye olumsuz etkisi varsa, bu, en azından binlerce yıllık bir etki.

Hitit bayramlarında, tanrılara adanmış adaklar yerine getirilir, özel olarak hazırlanmış sunak yerlerinde onlara armağanlar sunulurdu. Tanrılar için hayvanlar da kurban edilir ve kurban edilen hayvandan kesilen etler yine aynı sunak bölmelerine konulmak suretiyle tanrılara sunulurdu. O.R.Gurney'in anlattığına göre: "Hayvanlar, kanlarının akması için boğazlarından kesilerek kurban edilirdi ve bu nedenle bir hayvanı kurban ederken kullanılan kelimeler, yere dökülerek yerine getirilen bir içecek adağında veya libasyonda söylenenlerle aynıydı." (Hititler, Dost Yayınları, 2001, s. 129.) Bu tür bir kurban kesme işlemi sonucunda hayvanın kesilen etlerinin tapınaklardaki bölmelere adak olarak konulmasının yanı sıra, ekmeğin parçalara bölünüp adak

bölmelerine konulduğunu, üzerine şarap döküldüğünü de biliyoruz. Bunların yanı sıra her mevsimde kentte yetişen ilk ürünlerden bir bölümünün yine bu bölmelere adak olarak konulması söz konusuydu.

Acaba tanrılar, kendileri için bırakılan bu kurbanlara ve diğer şeylere nasıl ulaşıyorlardı? Hititolog Profesör Aygül Süel, çözümlediği tabletlerden hareketle yukarıdaki soruyu şöyle yanıtlıyor: "Kurban maddeleri, öyle bir şekilde konulup sunulmalıydılar ki, tanrılar onları insanlara göre, esrarlı ve anlaşılmaz bir tarzda tatmalıydılar. Bu da gerçekte kurban maddelerinin tanrının ruhuna ulaşması amacıyla tapınak adamları tarafından yenmesi ile mümkün olabilirdi." (Aygül Süel, Hitit Kaynaklarında Tapınak Görevlileri İle İlgili Bir Direktif Metni, AÜDTCF, 1985, s.161.) Yani tanrılar, kendilerine sunulan bu maddeleri, kendi tapınaklarının görevlileri aracılığıyla yemiş ve kabul etmiş olurlardı.

Demek ki Anadolu'da, binlerce yıldan beri bayram sayısı fazla ve kutlama süreleri de uzun. Bayramlarda kurban kesme âdeti var ve bu kurbanlar tanrıya adanmış olsa da birilerinin yiyeceği oluyor. Binlerce yılda din değişmiş, insanlar değişmiş, bayramlar değişmiş ama âdetler aşağı yukarı aynı kalmış.

Bayramınız kutlu olsun.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Selma GÜRSEL

HAZIR YUFKA GÜL BÖREĞİ

Hazır Yufka
Peynir
Bir bardak sıvı yağ
Bir yumurta

Hazır yufka alınarak sert bir zenime açılır ve Bıcak ile önce ortadan ikiye sonra diklemesine kesilerek dörde bölünür.

Bir tabağa yumurta kırılarak sarısı alınır kenarda bekletilir.

Her bir parçanın içerisine peynir konularak sigara böreği gibi rülo uç taraf kadar sarılır. Sarılan bu börek tekrar ucundan başlanarak gül şeklinde bükülür uç taraf da kırılan yumurtanın akına batırılarak yufka hamurunun yapışması sağlanır.

Tavaya konulan sıvı yağ kızınca hazır yufka gül böreği tavaya konulur kızarınca arka kısmı da kızartılır ve sıcak olarak servis yapılır.

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

SIRMA
24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

Mahmut Selim GÜRSEL

BİZİMKİ

Gözükmekte uzaklardan bizim Ülkemizin de sonu sırası.
İyi olacak diye gösterilen ve yutturulmaya çalışılan senaryosu.
Bakıyorsun idare edenler mutlu ve gittikçe zenginleşiyor
Emekli memur işçi verilenlerle yetinmeye çalışıyor.
Ey Hak yiyenler! Hakkımı elimden ayanlar; hakkımı verin!
Benim ancak yapabileceğim bu dizide yazdığım sözlerim.
Hak'ın kim olduğunu bilmeyenler görecekler Hak'kı;
Oraya elde ettiklerini götüremeyecekler azık!
Bu dünyada hakkı yenene yazık; diğerine kazık!
24 Ocak 2011 Çorum

Muhsin AKTAŞ

KÖR KURŞUNLA VUR BENİ

Pamuk elin üşüyüp başına çiğ yağarsa
Ayrılık şarkıları gökyüzüne ağarsa
Gideceğim diyerek bedeni ter boğarsa
Ölüm şekli fark etmez barutlara kar beni

Güneş yere inerek gölgemizi vurursa
Yıldızlar üzerinde benden ayrı durursa
Gideceğim diyerek içini zor bürürse
Ölüm şekli fark etmez mayınlara sar beni

Çiçek dalından kopup sokaklarda solarsa
Sevdanın rengi solup sarı renge çalarsa
Gideceğim diyerek içine kar dolarsa
Ölüm şekli fark etmez bombalara kur beni

Aşk bülbülün susarak yıldızlara küserse
Mizabiyi bırakıp yâd ellere eserse
Gideceğim diyerek gönlünü kor basarsa
Ölüm şekli fark etmez, kör kurşunla vur beni

Ahmet CANBABA

KIPIRDAMADI

Çocuk ufaktı bir gün
Kuzu aldılar eve
Besleyip büyüttüler
Kuzuyu seve seve
Sanki kuzu çocuğun
Canı ciğeri gözü
Babası çocuğuna
Vermişti kesmem sözü
Kurban bayramı sabah
Kesildi canım kuzu
Ruhu candan ayırdı.
Sevap işledik diye
Kendisini kayırdı
Çocuksa kesik başı
Okşarken çıkık dili
Döktü gözünden yaşı
Eli kıpırdamadı
Babası uzatırken
Çocuğuna mendili
Kesmek öyle kutsaldı
Kılı kıpırdamadı
Çocuk hala hayvanı
Öperek kokluyordu
Canı gelecek sanıp
Dilini yokluyordu
Sevdi okşadı ama
Dili kıpırdamadı
Donup kalırken öyle
Döktü gözünden yaşı
Eli kıpırdamadı
Kuzu çoktan ölmüştü

Dili kıpırdamadı
Yandı orman yandı gök
Sen yangına benzin dök
Çok büyük bir başarı
Yanıyor börtül böcek
Dumanlar öbek öbek
Yasa bürünmüş dağın
Doruğunda bulutlar
Hava durgun gün sıcak
Al bulutlu şafağın
Alı kıpırdamadı
Köz de yaban güllerin
Gülü kıpırdamadı
Yağmur gelir sel akar
Yamaçta toprak yok ki
Dağ taş sinmiş is kokar
Çalıda yaprak yok ki
Dağda yanmış ağacın
Dalı kıpırdamadı
Esse de rüzgar sessiz
Çalı kıpırdamadı
Hava sanki nefessiz
Yarınlara küs kalıp
Yağmur yağsa da yıllar
Ölü toprağın üstü
Kel kalmaktan bunalıp
Ne toprağa can geldi
Ne suçluya merhamet
Kalan leşti binlerce
Ölü kıpırdamadı
Yakan binlerce cani
Yakan binlerce deli
Nasıl varır ormanı
Yakmaya insan eli
Ses verdi dağlar taşlar
Deli kıpırdamadı
Hayat sundu tabiat
Ölü kıpırdamadı

Mahmut
Selim
GÜRSEL
1991
ÇORUM
SANAL KİTAPLAR
2024
ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-8-3 (15.c)
CİLT
15
ÇORUMLU 2000